

Α.Δ.Κ.

Η ΤΑΙΦΑ

ΑΡ. 34/1951

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

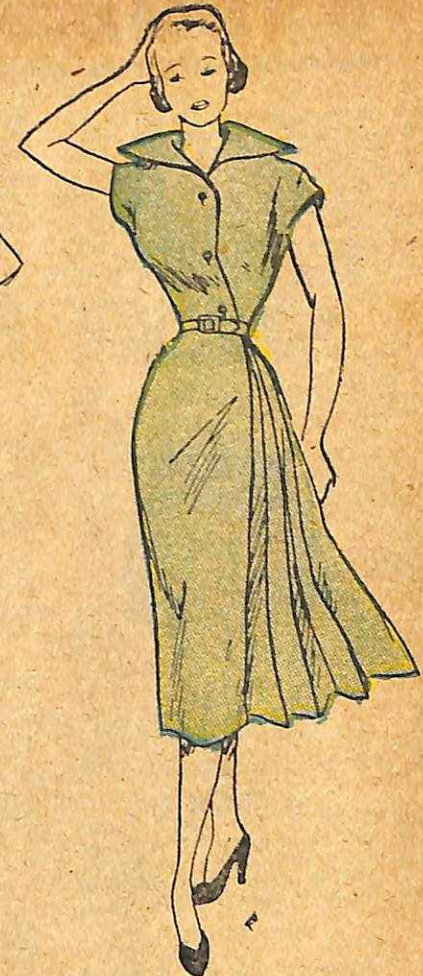
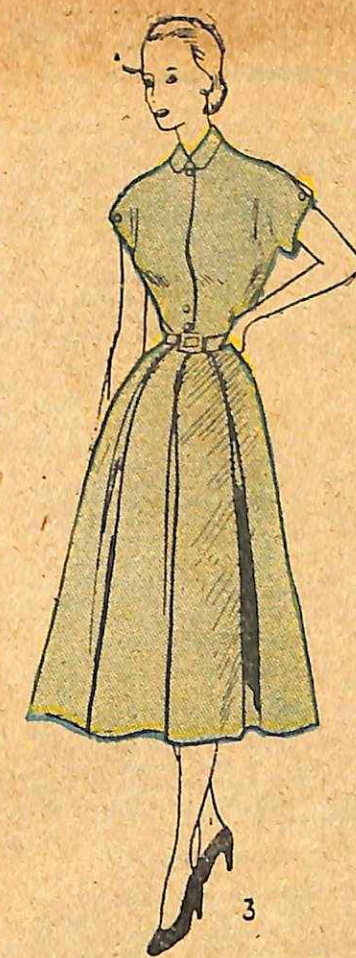

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΎΠΟΘΕΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΙΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33 533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26 343

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΩΡΑ

1. Μιά έσάρπα, σε χρώμα αντίθετο με το χρώμα του φορέματος, περνά κάτω απ' το γιακά του απλού κορσάζ, δένεται σε κόμπο και στερεώνεται κάτω απ' τη ζώνη.
2. Ντεκολτέ ξεχειλωτό. «Πανό» στη δεξιά πλευρά της φούστας, που σχηματίζει τσέπη.
3. Οι κουφόπιετες της φούστας είναι γαζωμένες ως τους γοφούς. Από 'κει και κάτω είναι άπιαστες και άτσάκιστες.
4. Κορσάζ που κλείνει λοξά. Μυτερὰ πέτα ντουμπλαρισμένα με τουάλ. Ένα γαζωμένο «παλ» στην αντίστροφη πλευρά της φούστας, με βαθείες, φαρδιές, πιέτες.
5. Μιά λοξή πλισαρισμένη έσάρπα περνά από το κορσάζ που έχει το άνοιγμα του ντεκολτέ σαν μπουτονιέρα.
6. Έσάρπα από οργαντίνα σταυρώνει και στερεώνεται κάτω απ' τη ζώνη. Λοξή κόψι σχηματίζει τσέπη και στολίζει το εμπρός μέρος της φούστας.

Κυρίες μου,

Ό,τι λανσάρει το Παρίσι, το Λονδίνον και η Νέα Υόρκη για το άψογο και μοντέρνο ντύσιμό σας το βρίσκετε πλέον και στην Αθήνα

ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ,
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ, ΚΑΛΤΣΕΣ NYLON κ.λ.π.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 (ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ) Τηλέφ. 22.785

* Η Αμερικανική Σχολή «Νόρθ-φιλντ» Σκούλ, Γκέρενς, καλεί κάθε χρόνο μαθητές του Γυμνασίου από τις διάφορες χώρες για να γνωρίσουν την Αμερική και το λαό της. Και για να βοηθήσει εύκαιρα στα Αμερικανόπουλα να γνωρίσουν παλαιά ελληνικά χωριά και να ακούσουν να μιλούν για τη μακρινή πατρίδα τους.

Ρίτα Οικονομίδη

τα, που είναι μόλις 17 ετών, μίλησε κατ' επανάληψιν για τη χώρα μας σε σχολικές συγκεντρώσεις στην Αμερική.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

* Ανεχώρησε για την Κύπρο η γνωστή καλλιτέχνης του τραγουδιού και πρωταγωνίστρια της Λυρικής Σκηνής κ. Ναυσικά Γαλανού-Βουτουρά. Η κ. Γαλανού, την οποία συνοδεύει ο άκαδημαϊκός και συνθέτης κ. Μανώλης Καλομοίρης, θα δώσει σειράν ρεσιτάλ ελληνικών και ξένων τραγουδιών, σε όλες τις πόλεις της Ελληνικής Μεγαλονήσου.

* Στο μεθαύριο (Παρασκευή 11 Μαΐου) πρόγραμμα του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Αθηνών», περιλαμβάνεται και ένα ρεσιτάλ πιάνου, της εκλεκτής καλλιτέχνης Μαρίας Χαριτογιώργου.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η ΓΥΡΙΣΤΡΑ

Τηλεφωνείτε ή ώρα δυόμισι και σάς απαντούν πώς δε γύρισε ακόμη. Τηλεφωνείτε ή ώρα τρεις και σάς λένε πώς μόλις γύρισε. Στη μισή αυτή ώρα που περσάσε, χάσατε τη μοναδική ευκαιρία να την πετύχετε κι' είσατε υποχρεωμένη να περιμένετε πάλι ως αύριο. Γιατί δεν πρόκειται να γυρίσει, παρά άργα τη νύχτα, ίσα-ίσα για να πέσει στο κρεβάτι της να κοιμηθεί. Κι' αυτό περισσότερο γιατί θέλουν να κοιμηθούν οι άλλοι άνθρωποι παρά γιατί ή ίδια αισθάνεται την ανάγκη. Αν δεν υπήρχε ο ύπνος, δε θα γύριζε στο σπίτι της, δε θα κάθεται στο κρεβάτι της, δε θα χρεαζόταν. Πού βάμμεν; Στους δρόμους, στα τράμ, στα μαγαζιά, στα κέντρα, στα θέατρα, στους κινηματογράφους,

μείωσε ή κοινή τριπλή ελληνική εμφάνισή στην Νέα Υόρκη του Μητρόπουλου, της Ελένης Νικολαΐδου και της Τζένας Μπαχάου. Όλοι οι κριτικοί της Νέας Υόρκης έγραψαν με ενθουσιασμό για την ώρα αυτή συναυλία.

* Ένα εξαιρετικό φωνητικό ταλέντο, η Λίλη Μαλανδράκη, επέλεξε στο μουσικό κόσμο του Λονδίνου. Την Μαλανδράκη, θα ακολουθήσουμε προσεχώς σε σειράν εκπομπών του Β. Β. Ο.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

* Στην αίθουσα Ζαχαρίου (όδος Ακαδημίας) άνοιξε σήμερα η Έκθεση των έργων της γνωστής ζωγράφου Ρέας Λεονταρίτου. Την εργασία της εκλεκτής καλλιτέχνης διακρίνει πρωτοτυπία στη σύλληψη και έκτελεση.

* Συνεχίζεται με επιτυχία στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών (Πατησίων 26) η Έκθεση έργων ζωγραφικής της καλλιτέχνης Εύγενίας Εξάρχου.

* Η ζωγράφος κ. Στεφανοπούλου, ετοιμάζεται να περιοδεύσει στα γραφικότερα ελληνικά νησιά, δια να συγκεντρώσει υλικό για τη νέα της έκθεση που θα γίνει το χειμώνα. Η νέα εργασία της εκλεκτής καλλιτέχνης, θα είναι εμπνευσμένη από τις όμορφες της ελληνικής υπαίθρου.

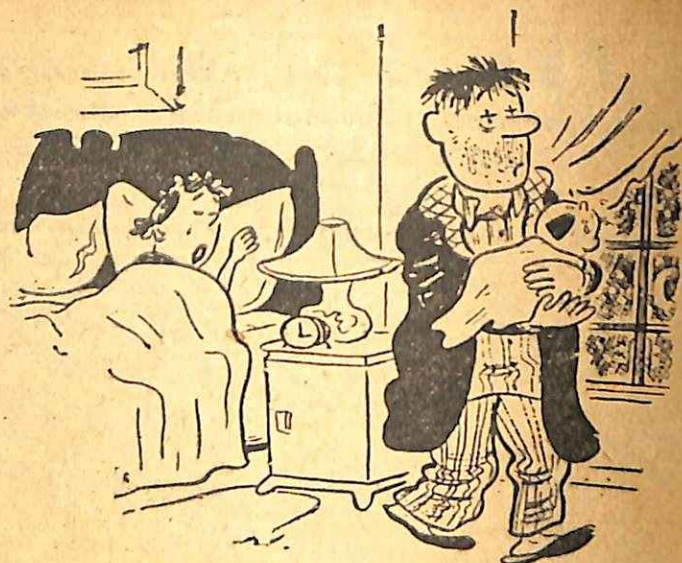
ΘΕΑΤΡΟ

* Μαθήτριες της 8ης τάξεως της «Ελληνογαλλικής Σχολής «Άγιος Ίωσήφ» θα παίξουν την προσεχή Κυριακή 10.30 π.μ. στο θέατρο «Ρέξ» την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή.

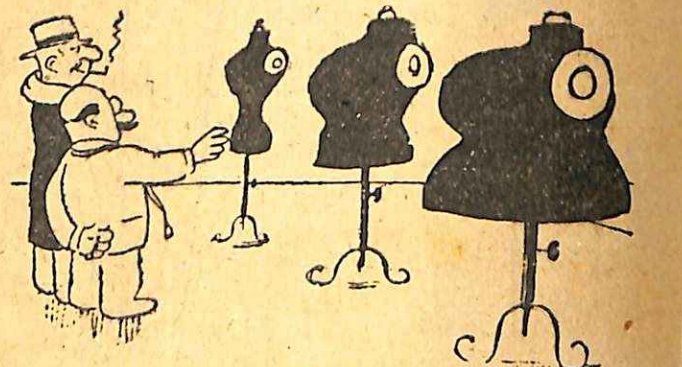
* Το έναρκτήριο έργο της Λυρικής Σκηνής, στο υπαίθριο θέατρο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας θα είναι η γλυκιά όπερα του Αλέξανδρου Σακελλαρίδη, «Στα Παράπηγματα». Τους κύριους ρόλους κείους ρόλους θα υποδυθούν οι κυρίες Άνθη Ζαχαράτου και Μαρίκα Παπαδοπούλου. Χορογράφος θα είναι η Τατιάνα Βαρούτη.

* Στο έναρκτήριο έργο του Εθνικού Θεάτρου την προσεχή χειμερινή περίοδο, θα πρωταγωνιστήσει η μεγάλη μας καλλιτέχνης Κατίνα Παζινού.

* Η μεγάλη πρωταγωνίστρια

— «Αν είσαι ξύπνιος ακόμη στις 7, Μιχαλάκη, πάσε κι' έναν κεσέ γισούρτι απ' το γαλατά!...

Ο ράφτης: — «Η γυναίκα μου είκοσι χρονών... τριάντα χρονών... και πενήντα χρονών!...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Ταγιεράκι από μάλλινο ύφασμα, απλό, αλλά χαριτωμένο. Έχει τσέπες με λοξά ρεβέρ, που έναρμονίζονται με τα ρεβέρ των τρουά-κάρ μανικιών. Λευκός πικεδένιος γιακάς και κουμπιά, λευκά γάντια και λευκή ψάθινη καπελλίνα.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Αριστέρα: Φόρεμα από λινό ή σαντούγκ γαρνιρισμένο με πιετικάκια ψηλά στο κορσάκι κιμονό και ψηλά στη φούστα με τις λοξές τσέπες. Δεξιά: Ταγιεράκι με τσιτα φούστα και πιέτα γαζωτή έως τα γόνατα και ζακετάκι με κλειστό κουμπωμά και στρουγγυλό γιακαδάκι. Μανίκι τρία τέταρτα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ ... Δρχ. 110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... » 55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ... » 30.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτη...):

Λίραι Άγγλιας ... 3.10.0
Δολάρια ... 9

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΓΕΝΙΚΗ έξοδος την Πρωτομαγιά. Και ήρωική. Άλλοι με τα τράινα, άλλοι με τα καμινάκια, άλλοι με τα λεωφορεία, άλλοι με τα πόδια—καταφορτωμένοι με κουβέρτες, κεφετάκια και γραμμόφωνα—τραβήξαν προς όλα τα σημεία του Άττικου ορίζοντος και πιάσανε τον Μάη! Δεν έμεινε πεύκο, δεν έμεινε βραχάκι, δεν έμεινε τετραγωνικός πήχυς στην υπαίθρο, χωρίς να φιλοξενηθεί και μία παρέα. Συνωστισμός στα δρομάκια και στις αγρογαλιές. Τα έρωτα τεμνά ζευγαράκια δεν βρισκαν τόπο ούτε για να καθίσουν. «Φρονίμως ποιούν» κάποιος απ' τους αναρίθμητους «Εκείνους» των αίσθηματικών διαλόγων, πρότενη στην «Εκείνη» του να μην εκδράμουν—να κάνουν την πρωτομαγιάτική έρωτική βολτούλα τους στους δρόμους της Αθήνας:—Μη φοβάσαι, αγάπη μου, της είπε. Δεν πρόκειται να μας δη κανείς. Θάμαστε... επίτελους μόνοι!

ΤΟ ΡΙΤΑΚΙ — η Χαίρηγουρθ — επίτελους χωρίζει από τον Άλλο Χάν. Λέμε επίτελους, γιατί οι διαδόσεις «περι το έπικειμένου διαζυγίου» τους είχαν κυκλοφορήσει πριν ακόμη το... ευτυχές ζεύγος... αρραβωνιασθή! Άλλά κανείς από τους δύο ένδοξοι κληρονόμους δεν άνεκόνισε τα αίτια του διαζυγίου. Για την ώρα εκείνο που γνωρίζουμε είναι ότι η μέν Ρίτα έχει αναθέσει την υπόθεσι στο δικηγόρο της — επί των διαζυγίων! — κι' ο Άλλο Χάν, όταν τον ρωτούν σχετικά, χαμογελάει. Άς ελπίσουμε ότι δεν θα δούμε τη συνέχεια επί της όθονης!

ΛΙΓΕΣ αεροδυναμικές λιμουζίνες κυκλοφορούν στην Αθήνα με γυναίκες στο θόλον. Ώστόσο, εκείνο που έχει παρατηρηθεί ως την ώρα—χτυπάτε ξύλο—είναι ότι ποτέ δεν άνεφερε τ' όνομα σωφρίνας ή πλουσιώτατη «δράσις των τροχών» του αστυνομικού δελτίου. Οι γυναίκες τ'όδεσαν γι' άλλη μία φορά, πώς έβρουν και να κρατάνε τιμόνι και να χρησιμοποιούν τα φρένα και ν' άνοίγουν «ταχυήττα», όπου και όταν χρειάζεται. Αυτό, βέβαια, δεν εμπόδισε κάποιον κακεντρεχή συνάδελφό τους να πη:—Έγώ θαυμάζω τις σωφρίνες μας και τις θεωρώ άσυναγώνιστες στίς... στροφές!

ΚΑΠΟΙΟΣ στην αύλη του διατηρούσε κοτσίτη. Κι' έντός του κοτσίτιου υπήρχε ο άπαράιτητος κόκορας — ένας κόκορας που έγινε άφορμή να έκτεθη άνεπανόρθωτα ο κύριός του. Γιατί στην αύλη του σπιτιού συγκατοικούσαν κάποιες δεσποινίδες, οι όποιες ένοχλήθησαν απ' τον άσυμμάζευτο κόκορα κι' έσπασαν στο ζύλο τόν... κύριό του. Μετά τόν καυνά, υπάρχει φόβος να πάρουν θάρρος οι κότες. Όποτε, αλλόμονο στόν κόκορα. Ούτε φύλλος στόν κόρφο του!

ΒΑΡΕΘΗΚΑΜΕ πιά τα συνταρακτικά γεγονότα που μας τριβερίζουν το κεφάλι «έκαστοτε». Όχι, άδερφέ! Όλο για τις συσκέψεις των Μεγάλων θα διαβάζουμε; Για τις πιθανότητες ενός νέου πολέμου; Για τα πετρέλαια της Περσίας; Νοσταλγήσαμε λίγη επέκταση του αστυνομικού δελτίου. Και νά. Τα συνταρακτικά γεγονότα βγήκαν νύκτου από τόν... έρωτικόν δράμα τού Κολωνάκιου, όπως το χαρακτήρισαν θριαμβευτικώς οι έφημερίδες. Όλόκληρες στήλες αφιέρωσαν για να ίκανοποιήσουν την περιέργειά μας: Τί γύρευε το θύμα με τα νυχτικά έξω απ' την κουζίνα τού δράστου; Πόσων έτών ίσχυρίζεται πώς είναι; Ο δράστης της είχε ύποσχεθί γάμο; Φοβόταν την παντόφλα της... μαμάς του; Και βγαίνουν τ' άναγκαία συμπεράσματα. Πάει πιά

ή εποχή της Μαργαρίτας Ουάλλον, που άνάγκασε τόν λιλιπούτιον έραστή της ν' αυτοκτονήσει. Σήμερα, οι λιλιπούτιοι έραστοί βρίσκονται «έν άμνηνη». Κι' όταν ζοριστούν, άνασφύρουν το περιστροφικό και — μπάμ και κάτω!

ΚΑΘΕ φορά που τελειώνουν οι μεγάλες γιορτές — Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά, Πάσχα — καθόμαστε και τ'όρχουμε στους... άπολογισμούς. Στίς περισσότερες μάλιστα περιπτώσεις, άναπρωστούμε λόγους μέσα στην καρδιά τι το καταστάλαγμα μέσα στην καρδιά μας να είναι μία άνάμνησι χαράς, είναι ένα προαίσθημα ακαθόριστης άνησυχίας... Ίσως γιατί κάναμε το «κατά δύναμη» για να βγάλουμε τις γιορτές άσπροπρόσωποι. Βλέπετε, είτε άνεβαίμε ήσυχοι και τού χρόνου; Άλλοιόμονο! Μάθαμε να δούμε πιά έλάχιστη σημασία στο παρελθόν και στο παρόν. Η ζωή μας, οι φόβοι μας κι' οι έλπίδες μας, φορτώνονται στο άγνωστο μέλλον!

ΤΑ ΒΑΡΕΘΗΚΑΝ στην Αμερική τα διαζύγια; Έτσι μας πληροφορεί ή Αμερικανική Υπηρεσία Υγείας. Οι γάμοι, λέει, στάν, περασμένο χρόνο, αύξηθηκαν κατά έξη τοίς εκατόν, ενώ τα διαζύγια έλαττώθηκαν κατά τρία τοίς εκατό, «έναντι τού 1949». Συγκεκριμένα, έγιναν 1.669.934 γάμοι και όδεθηκαν 385.000 διαζύγια. Ούτε λίγα, ούτε πολλά. Μέσα σ' ένα χρόνο, χάρισαν τα ζευγαρία μιάς πολιτείας σάν την Αθήνα! Όκτακόσιες έβδομήντα χιλιάδες «έτερα ήμισυ» βεβαιώθηκαν ότι ο γάμος τους ήταν... σφάλμα. Πώς να μην... αίσιοδοξη ή Αμερικανική υπηρεσία υγείας, μιά και της έμειναν παντρεμένοι τα τρία τοίς εκατό;

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ και όμως άληθινό. Τό ρούζ των χεϊλών άπασχόλησε τελευταία και τόν... Άρειο Πάγο. Τ' άναφέρει τιμητικά σε άπόσπασμα νομολογίας του. Το θεωρεί «τεκμήριον της άπιστίας του συζύγου». Δεν μπορούσε να κάνει άλλοιώς το άνάτατο Δικαστήριό μας. Τού παρουσιάστηκε ή έξης περίπτωση: Μιά σύζυγος, ενώ έπαίρινε τ' άπλута του συζύγου της για να τ'άβάλει σε μπουγάδα, «εύρεθη πρό όδυμνής καταπλήξεως». Τα μαντήλια και τα έσώρρουχα τού συζύγου της είχαν κοκκινίσει από ρούζ χεϊλών. Επίσης πάνω τους υπήρχαν άποτυπώματα κραγιόν φλατέν για τ'αφύδια και πούδρες. Δεν χρειάζονταν άλλα τεκμήρια ό Άρειος Πάγος, για να καταδικάσει τόν σύζυγο. Τόν έδγαλαν στη φόρα τ'ά... άπλута του!

ΑΡΚΕΤΑ προγράμματα καταστράθηκαν για την υποδοχή τού Άποδήμου Έλληνισμού. Ετοιμάζονται πανηγυρισμοί, δεξιώσεις, έκδρομές, διαλέξεις, καλλιτεχνικές παραστάσεις κλπ. Πολλές προσπάθειες έγιναν ώστε να διευκολυνθούν τα δεμιτρεμένα άδέρφια μας στην έδώ παραμονή τους. Θα πρέπει ωστόσο να προσέξουν οι άρμόδιοι, μπας και κανένας άπόδριμος Έλληνας θέληση να βγάλη κανένα χαρτί άπό δημόσια υπηρεσία. Άν δεν τόν βοηθήσουν, δεν πρόκειται να φύνη άπό την Ελλάδα ούτε τού χρόνου!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Η ΖΩΗ

Νά ζή κανείς, όσο μπορεί να νοιώθη πώς τ'άδνειρά του τ'άγοργόληθαι, όσο βαστούν οι έλπίδες του κι' οι πόθοι κι' ύστερα να πεθάνη.

Άν έχη τ'άδυ χεϊλή της κοντά του, νά ζή κανείς... νά ζή και νά έπιμένη, νά πέταξαν και φύγαν μακριά του κι' άν ζή άκόμα... τί καταλαβαίνει;

Νά ζή κανείς τις όμορφες βραδύες που ξένοιαστα κυλάνε και περνάνε με χίλια χτυποκάρδια κι' ευωδιές που μ' έρωτα τούς πόθους του κερνάνε. Νά ζή κανείς σάν δλέπη την αύγή μ' όλόδροσα λουλούδια στολισμένη και θέλη και τόν ήλιο του να ιδή στη φύσι τη φωτοπλημμυρισμένη.

Νά ζή κανείς, νά ζή και νά κερνά και κάποιον άντικέρασμα να πίνη μ'άδαν όλα σήσσουν, σερνά νά χάνεται κι' εκείνος και να σθήνη... Νά ζή κανείς όσο ό καύμος κι' ό πόνος τού λένε πώς μιά μέρα θα γελάση, μ'άδαν νοιώση πιά πώς είναι μόνος, νά χάνεται απ' την πλάσι.

Νά ζή κανείς όσο μπορεί να πίνη τ'άωραίο του κι' άνόθευτο κρασί και άν τυχόν τόν άψησε κι' εκείνη άνάμνησι θα βρίσκη στο κρασί. Κι' άν ίσως χάση κάθε άνάμνησί του στου κόσμου την παράξενη δοή και ιδή πώς τ'άχει σώσει τ'ά κρασί του, — άλήθεια — τί την θέλει τη ζωή;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» κυκλοφορεί ήμέραν Τετάρτην άνά δεκαπενθέμειρον, άνεξαρτήτως ήμερομηνίας. Τό προσεχές τεύχος (35ον) θα κυκλοφορήση την Τετάρτην, 23 Μαΐου.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

άπό τού 1ου μέχρι τού τελευταίου πωλούνται εις τ'ά γραφεία μας, όδός Σανταρόζα 1.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΡΑΤΗΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΣΑΣ εις καλήν κατάστασιν, δια να είναι εύκολη ή βιβλιοδεσία των εις τόμους.

Μπορείτε να έχετε τ'ά τεύχη σας δεμένα εις ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΥΣ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ (1—13 ό Α' τόμος, 14—26 ό Β' τόμος). Προσκομίζετε τ'ά τεύχη σας εις τ'ά γραφεία μας και τ'ά παραλαμβάνετε δεμένα εις βραχύτατον χρονικόν διάστημα. Βιβλιοδεσία έκάστου τόμου δρχ. 20.000.

Εις τ'άς άναγνώστριες των ΕΠΑΡΧΙΩΝ άποστέλλονται, κατόπιν έντολής, τ'ά καλύμματα των τόμων άντί δρχ. 15.000 έκάστον, έλεύθερα ταχυδρομικόν. Τό δέσιμον ήμπορεί να γίνει άπό βιβλιοδέτην της περιοχής όπου κατοικούν άντί έλάχιστης άμοιβής.

ΤΖΟΣΜΙΝ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ
ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ

—Θά προσπαθήσω πάτερ 'Ιλάριε. Θά είμαι πιο υπάκουη και πιο προσεκτική.
—'Ο κληρικός κύτταξε με οίκτο το χλωμό λεπτοκαμωμένο πρόσωπο του κοριτσιού. Αισθανόταν πραγματική λύπη για τη μικρή ορφανή. Έπρεπε όμως να εκτελέσει την υπόσχεση που είχε δώσει στη ντόνα 'Ισαβέλλα και συνέχισε:

—'Εσύ μπήκες σ' αυτό το σπίτι πριν από 16 χρόνια, χάρις στην καλή καρδιά του ντόν 'Αλφόνσο. Κι' αν έμεινες μετά το θάνατό του, το όφειλεις στην μεγαλοψυχία της ντόνα 'Ισαβέλλα. Πρέπει να το θυμάσαι αυτό.

—Δεν το ξέχασα ποτέ πάτερ, είπε η μικρή κυττάζοντάς τον με έκπληξη.
—'Εκείνος συνέχισε με δυσκολία:

—'Οχι, θέλω να πώ, πώς πρέπει να είσαι πάντα υπάκουη και να φέρεσαι σε όλους με περισσότερο σεβασμό. Σε όλους! ακούς Μαρία;

—Ναι Πάτερ.

—Όταν βγήκε έξω στο δρόμο η Τζοσμίν ανέπνευσε με ανακούφιση. Ύστερα άρχισε να τρέχει χαρούμενη προς το σπίτι. Τα λόγια του πάτερ 'Ιλάριου δεν της είχαν κάνει καμιά ιδιαίτερη εντύπωση. Ύστερα ήταν τόσο χαρούμενη σήμερα, τόσο χαρούμενη. Το απόγευμα θα έρχονταν ο Φραντζέσκο. 'Επί τέλους! Ένα χρόνο τώρα περίμενε την ώρα αυτή. 'Η κάμαρή του ήταν πιά έτοιμη. Καί δυό μέρες τώρα η Τζοσμίν, άλλαζε τα λουλουδιά στα βάζα.

Γυρίζοντας σπίτι, η σκέψις της έτρεχε στο παρελθόν. Τότε πού ο Φραντζέσκο δεν έφευγε κάθε χειμώνα για τις σπουδές του, αλλά ήταν πάντα κοντά τους. Θυμόταν άμυδρά την ημέρα που μπήκε για πρώτη φορά στη βίλα των Ροβέντι. Ήταν Μάης. Ένα ζεστό μαγιάτικο μεσημέρι, μυρωμένο από τ' άρώματα των λουλουδιών. Κι' εκείνη ήταν πολύ μικρή, κι' οι αναμνήσεις μακρινές, ξεθωριασμένες. Μόνο το μελαγχροινό πρόσωπο του Φραντζέσκο με τα σκούρα σοβαρά μάτια ήταν πάντα έντονο στη μνήμη της. «Θά είσαι η αδελφούλα μου της είχε πη» και ήταν αυτός που της είχε δώσει τ' όνομα Τζοσμίν.

Αργότερα της εξήγησε πως όταν ήταν μικρούλα δεν κατάρθωνε να προφέρει τη λέξη Τζελοσμίνο, που σημαίνει γίγασμι, αλλά τόλεγε Τζοσμίν, με χαριτωμένη παιδιαστική προφορά. Από τότε όλοι τη φώναζαν μ' αυτό τ' όνομα, που της ταίριαζε καλύτερα από το πραγματικό της Μαρία.

—'Ο Φραντζέσκο έφτασε τ' απόγευμα. 'Ανέβηκε τρία, τρία τα σκαλοπάτια του σπιτιού, και βρέθηκε απότομα μπροστά στη ντόνα 'Ισαβέλλα, και τη Τζοσμίν.

Αγκάλιασε την μητέρα του και τη φίλησε πολλές φορές. Ύστερα γυρίζοντας στη Τζοσμίν της έσφιξε τα χέρια και της είπε με θαυμασμό:

—Μά είσαι μιά αληθινή δεσποινίς τώρα πιά Τζοσμίν. Καί, Θεέ μου, εσύ μοιάζεις σαν πρωτεγουσιάννα, μιά κομψή κι' όμορφη πρωτεγουσιάννα.

—'Αλήθεια Φραντζέσκο; Κι' εσύ είσαι τώρα πιο όμορφος και πιο δυνατός.

Τα μάτια της λάμπανε, αλλά όταν συνάντησε την αυστηρή ματιά της ντόνα 'Ισαβέλλα, κατέβασε το κεφάλι, και άσχαληθηκε με τις άποσκευές του Φραντζέσκο.

Λίγο πριν από το γεύμα η ντόνα 'Ισαβέλλα έστειλε να τη φωνάσουν. Όταν μπήκε στο δωμάτιο της «κυρίας» η καρδιά της χτυπούσε από ένα δυσάρεστο προαίσθημα.

—'Η ντόνα 'Ισαβέλλα στεκόταν όρθη μπροστά στο παράθυρο κυττάζοντας τα μακρινά βουνά, όταν η Τζοσμίν στάθηκε στο κατώφλι της πόρτας και με φωνή που έτρεμε ρώτησε:

—Μέ φωνάξατε;

Της έγνεψε, ναι, με το κεφάλι.

—Θά κάνω ό,τι θέλεις, Φραντζέσκο. —'Ο,τι θέλεις εσύ γιατί σ' αγαπώ, γιατί πάντα σ' αγαπούσα...
ΛΕΠΤΟΚΑΜΩΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ.

—Πρέπει να σου πώ ώρισμαμένα πράγματα, της είπε. Νομίζω πως θα σου είχε μιλήσει ο πάτερ 'Ιλάριο, όπως τόν είχα παρακαλέσει, φαίνεται όμως ότι το ξέχασε.

—'Ο πάτερ 'Ιλάριο μου μίλησε πολύ για τα καθήκοντά μου κυρία, είπε διασπαστικά η Τζοσμίν, με την τρελή έλπίδα να σταματήσει αυτή τη συζήτηση.

—'Η ντόνα 'Ισαβέλλα τη διέκοψε με μιά κίνηση.

—Δεν πρόκειται γι' αυτό. 'Αλλά για το Φραντζέσκο. Τώρα που τελειώσε τις σπουδές του και γυρίζει πιά όριστικά εδώ, δεν είναι το παιδί που θυμόσουν άλλοτε, μά ένας αληθινός άντρας. Γι' αυτό ήθελα να σου μιλήσω Τζοσμίν, και για το σεβασμό που πρέπει να του δείχνουμε όλοι μας. Τώρα που είναι ο κύριος εδώ μέσα δεν είναι σωστό να του μιλάς στον ένικό, και να του φέρεσαι με την ίδια οικειότητα όπως όταν ήσαστε παιδιά. Μην παρεξηγής τα λόγια μου, αλλά προσπάθησε να καταλάβεις τη θέση σου. Σε λίγον καιρό ο Φραντζέσκο θα έχη μιά σύζυγο, παιδιά, θα έρχονται να τον βλέπουν πρόσωπα επίσημα. Και τότε θα καταλάβεις πόσο άταίριαστο είναι να συνεχίσεις την παλιά σου συμπεριφορά, με τη νέα κατάσταση που θα δημιουργηθή.

Κατεβαίνοντας τα μαρμάρινα σκαλοπάτια η Τζοσμίν ένοιωθε ένα δυνατό πόνο να της σφίγγη την καρδιά. Έβλεπε ότι η ντόνα 'Ισαβέλλα ήθελε να την απομακρύνει από εκείνον, να βάλει ανάμεσά τους, ένα ψηλό τείχος που τίποτα δεν θα μπορούσε να το γκρεμίσει.

Περιπλανήθηκε στα στενά δρομάκια του κήπου. 'Ο ήλιος είχε πιά δύσει αφήνοντας στον ορίζοντα ένα χρώμα χρυσαφί. Οι αναμνήσεις κι' η αίσθηση της απόλυτης μοναξιάς, έφερναν δάκρυα στα μάτια της. Έξαφνα ένα χέρι ακούμπησε στον ώμο της, και την έκανε να γυρίσει το κεφάλι. Ήταν ο Φραντζέσκο.

—Τι κάνεις Τζοσμίν;

—Κυττάζω το ήλιοβασιλέμα, είπε, και ξαναγύρισε το κεφάλι, για να μην τον αφήσει να δει τα δακρυσμένα μάτια της.

—Είναι πραγματικά όμορφο το βράδυ,

θα ήταν όμως όμορφότερα να το δει και οι δύο από το «δράκο». 'Η θάλασσα έχει όπεροχα χρώματα αυτή την ώρα.

—'Εκείνη τόν άκουγε ακίνητη, ίσως και να μην τόν άκουγε καθόλου.

—Μά τι έχεις Τζοσμίν;
—Τίποτε κύριε.
—Πώς είπες;
—Είπα πως δεν έχω τίποτα.
—Είπες κύριε, τι είναι πάλι αυτό το καινούργιο.

—Είναι κάτι σωστό. Τώρα είσθε άντρας πιά. Είσθε ο κύριος εδώ μέσα.

Χωρίς να το θέλη, έβαζε στα λόγια της μιά παγερή σοβαρότητα.

—Τι ιδέα! Πώς σούρθε στο νού. 'Ο! αυτά μου δίνουν μιά εντύπωση δυσάρεστη και θλιβερή.

Μείναμε σοβαροί, σιωπηλοί. 'Εκείνη ένοιωθε απογοητευσι γιατί ο Φραντζέσκο δεν είχε γελάσει, δεν της είχε πη «σου απαγορεύω να λες τέτοιες ανοησίες» όπως είχε έλπίσει.

—Είναι ώρα να γυρίσω με μίλησε πρώτα εκείνη.

—'Ο Φραντζέσκο την άκολουθησε, αλλά ύστερα από μερικά βήματα την έπιασε από το μπράτσο, υποχρεώνοντάς την να σταματήσει.

—Καλά λοιπόν, ως ευχαριστώμε τη ντόνα 'Ισαβέλλα, αλλά για μένα δεν θα πάω ποτέ να είσαι η Τζοσμίν. Για μένα καταλαβαίνεις;...

—Όταν η Τζοάνα Ντανιέλι ήρθε με την μητέρα της να επισκεφθή τη ντόνα 'Ισαβέλλα η Τζοσμίν φόρεσε το ωραιότερο της φόρεμα και πήγε να σεβρίση το τσάι στο σαλόνι, προσπαθώντας να πείση τόν εαυτό της, ότι δλ' αυτά τα χρόνια δεν είχε ποτέ όνειρευτή να γίνη γυναίκα του Φραντζέσκο.

Μιά καινούργια σκέψη έκανε την καρδιά της να ποιήση περισσότερο. 'Αν ο Φραντζέσκο έρωτευόταν τη Τζοάνα; 'Αν την αγαπούσε ήδη; 'Ηξερε πως η ντόνα 'Ισαβέλλα έπεδίωκε με κάθε τρόπο αυτό το συνοικέσιο.

Οι Ντανιέλι είχαν πιά φύγει όλοι ο Φραντζέσκο φώναζε τη Τζοσμίν να του φέρη μιά λεμονάδα. Πριν φύγη, εκείνη σταμάτησε και κυττάζοντάς τον στα μάτια τού είπε:

—'Ηταν πολύ όμορφη σήμερα η Τζοάνα. Ποτέ δεν την είχα δει τόσο χαριτωμένη. —'Ισως, έκανε εκείνος αδιάφορα. Έγώ τη βρίσκω άνοστη, μ' εκείνο το πρόσωπο που μοιάζει σαν αυγό. Καί μάλλον κοιμή... 'Ενοιωσε μιά τρελή χαρά, και κατέβασε τα μάτια για να κρυφή τη λάμψη τους.

—Δυσάρεστο αυτό, τη στιγμή που λογαριάζετε να την παντρευτήτε.

—Ποιός σου τ'ό είπε; 'Η μητέρα μου; 'Ας την παντρευτή εκείνη αφού της άρεσει. Κι' εσύ θα κάνεις καλά να μη μου μιλάς μ' αυτό τόν επίσημο τόνο όταν θα είμαστε μόνοι. Μου χαλάει όλη τη διάθεση.

Την είχε πλησιάσει κι' αγκαλιάζοντας την απ' τούς ώμους, την κύτταξε τρυφερά.

—Θάθελα να σου πώ Τζοσμίν, πως ό,τι κι' αν συμβή εσύ θάχης πάντα μιά ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. 'Εσύ ήσουν πάντα, το μόνο πρόσωπο μέσα σ' αυτό το σπίτι που μπορούσε να με καταλάβη. Και τώρα απομακρύνεσαι και σ' από μένα.

—'Εκείνη είχε κλείσει τα μάτια, κι' από τα κλειστά βλέφαρα κυλούσαν τα δάκρυα στο χλωμό της πρόσωπο.

—Τζοσμίν, κλάις Τζοσμίν; Την κύτταξε με έκπληξη.

—Θά κάνω ό,τι θέλεις Φραντζέσκο. —'Ο,τι θέλεις εσύ. Γιατί σ' αγαπώ, γιατί πάντα σ' αγαπούσα.

Στο άνοιγμα της πόρτας φάνηκε η λεπτή σιλουέτα της ντόνα 'Ισαβέλλα.

—Νομίζω πως ήρθα σε ακατάλληλη στιγμή, είπε με ειρωνικό μορφοσμό.

—Πράγματι μητέρα, άπνηγνισ με χαμόγελο ο Φραντζέσκο. Έξηγούσα στη Τζοσμίν το πρόγραμμά μου να μπά σε μιά εταιρία στη Βόρειο 'Αφρική που έχει ανάγκη από μηχανικούς. 'Η άμοιβή

είναι ίκανοποιητική για έναν που μόλις άρχίζει την καριέρα του.

—Φραντζέσκο είσαι τρελλός! Να φύγης, να μ' αφήσεις, να τα εγκαταλείψεις όλα!

—'Εκείνος δεν της άπάντησε. Το γεμάτο μίσος βλέμμα της έπεσε στη Τζοσμίν. «Αυτή τ'ά φταίει όλα, σκέφθηκε. Αυτή. Είναι ένα φίδι, ένα μικρό φαρμακερό φίδι». Κατέβαλε μιά τεράστια προσπάθεια να μη φανή ο θυμός που την έπνιγε.

—Θά μιλήσω με αργότερα πιο ήρεμα, τού είπε και γυρίζοντας στην Τζοσμίν της είπε:

—'Εσύ, έλα μαζί μου.

—'Η μικρή ένοιωθε τώρα μιά άπέραντη γαλήνη. 'Ακολουθώντας την ντόνα 'Ισαβέλλα, μπήκε στο δωμάτιό της, και αίσθανήθηκε πραγματικό οίκτο κυττάζοντας το σκληρό άδύνατο πρόσωπο της μητέρας του Φραντζέσκο.

—Τζοσμίν, νομίζω πως έχω ήδη καταλάβει πολλά πράγματα. Πάρα πολλά. 'Αγαπάς το Φραντζέσκο κι' εκείνος σ' αγαπά.

Περίμενε μιά διαμαρτυρία που δεν ήρθε, και τότε η ψεύτικη ήρεμία της την εγκατέλειψε.

—Είναι τρέλλα αυτό. 'Εσύ δέ λογαριάζεις τίποτα. 'Αλλά δεν ξέρεις. Δέ θέλησα ποτέ να στο πώ, μά τώρα βλέπω πως είναι ανάγκη. Δεν ξέρεις Τζοσμίν ποιός ήταν ο πατέρας σου. 'Εγώ όμως το ξέρω. Ήταν ο ντόν 'Αλφόνσο, ο άντρας μου. 'Ο πατέρας του Φραντζέσκο. Καταλαβαίνεις;

Είχε ήδη περάσει μισή ώρα που είχε φύγει η Τζοσμίν, κι' ακόμη η πονεμένη κραυγή της γέμιζε το δωμάτιο. Μάταια προσπαθούσε η ντόνα 'Ισαβέλλα να διώξη τόν ήχο αυτής της φωνής, να διώξη από τα μάτια της τήν εικόνα της μικρής που την κύτταζε με βλέμμα τρελλό από την αναπάντεχη δυστυχία.

—'Η Τζοσμίν ανέβαινε τρέχοντας το βράχο. Οι θάμνοι έκαναν τα πόδια της να ματώνουν. Τα χείλη της ήταν στεγνά, τα μάτια της δίχως δάκρυα...

Κάτω άπλωνόταν η θάλασσα. Γαλάζια, άπέραντη σιωπηλή. «Έλα, της φώναζε το κύμα που έσπαγε στο βράχο. Έλα Τζοσμίν, έλα...»

Σε λίγο όλα θα τελείωναν, λίγα λεπτά αγωνίας μοναχά, κι' ύστερα θα έρχόταν η γαλήνη. 'Η απόλυτη γαλήνη. 'Εκλεισε τα μάτια και ρίχτηκε στο κενό.

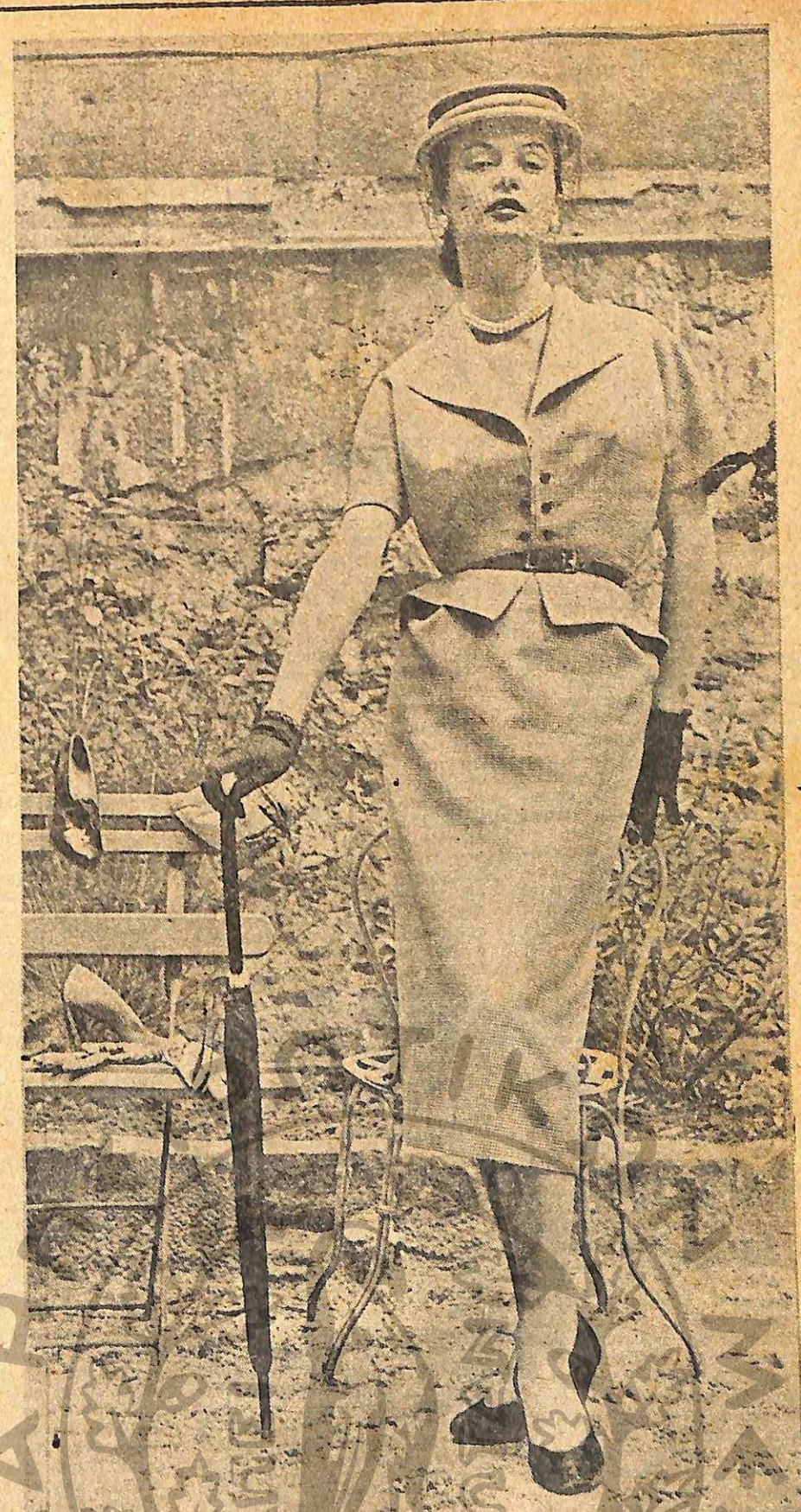
Τι ήρεμα που ήταν όλα εδώ μέσα. Μιά γυναίκα με μαύρα πηγαινοερχόταν σιωπηλή, στο στενό κελί, κι' ο πάτερ 'Ιλάριο χαμογελούσε με καλωσύνη.

—Δεν έπρεπε να το κάνης αυτό Μαρία. Καλά που σε είδα την ώρα που έτρεχες για το βράχο, και που βρέθηκαν οι φαράδες κοντά. 'Αλλοιώς, όλα θα είχαν τελειώσει τώρα.

—Καλύτερα να πέθαινα πάτερ. 'Ακούστηκε ένα βιαστικό ανέβασμα στις σκάλες, κι' η πόρτα άνοιξε απότομα. Ήταν ο Φραντζέσκο.

Τα μαλλιά του ήταν ανακατωμένα από το τρέξιμο. Γονάτισε μπροστά στο κρεβάτι της Τζοσμίν και την αγκάλιασε με πάθος.

—Τζοσμίν, αγαπημένη, Τά έμαθα όλα. Τά έμαθα από τη μητέρα που οι τύψεις, δεν της επέτρεψαν να σωπάσει. Σου είπα ψέματα Τζοσμίν. Ψέματα! Δεν είμαι άδελφός σου. Οι ψαράδες μου είπαν τί έκανες. Θά ήταν φοβερό να σε χάσω, γιατί σ' αγαπώ, σ' αγαπώ μικρούλα Τζοσμίν, κι' αύριο κιόλας θα γίνης γυναίκα μου.

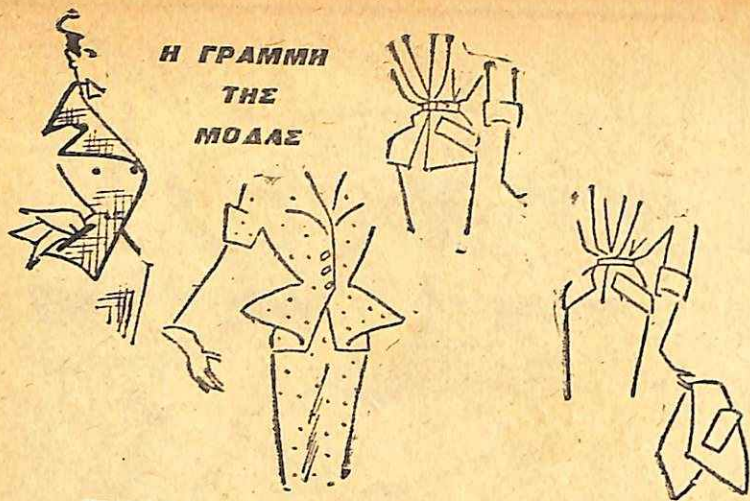

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ

Το άπογευματινό σας δεν είναι άπαραίτητο να παρουσιάση ιδιοτροπία στο κοψίμο ή να έχη πολλές γαρνιτούρες. 'Η έκζητησι δεν είναι το χαρακτηριστικό της κομψότητας. 'Αντίθετα, ένα άπλο μοντέλο θα σας κάνει γοητευτική και χαριτωμένη.

—Ντε-πιές από βαμβάκερο πιέ ντε πούλ. 'Η φούστα του είναι ίσια. Δυό τα ζαπονέ μανίκια.

—'Η δερμάτινη ζώνη ταιριάζει στο χρώμα. 'Η ζακέτα, με κοντή λοξή μπά-

Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΓΚΡΙΖΟ ΧΡΩΜΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ;

Ο Μάης λάμπει σ' όλη του τη δόξα. Μάγια στα μάτια. Μάγια στην όσφρησι. Μάγια στ' ατιά. Μ' αν ή αιώνια μητέρα φύσι απόλογη σκορπίζει πάντα τα δώρα της, ή ατμόσφαιρα που περιβάλλει την ανθρώπινη ζωή, σ' όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη, είναι φορτωμένη εφέτος με το γκριζό πέπλο της αβεβαιότητας. Ο ούρανός δεν έχει πια την εξαστερία που έμπικρατούσε σε πολλά μέρη του κόσμου. Έτσι, πώς μπορούσε να είναι ξάστερο και το χρώμα της μόδας; Είναι κι' αυτό σαν το φετινό καλοκαίρι: αβέβαιο. Είναι γ κ ρ ί ζ ο.

Σίγουρα, πολλές αναγνώστριες θα συνοφρυωθούν. Γκριζό μέσα στη χειμωνιά ή στις δυο ενδιάμεσες όμορφες εποχές —την άνοιξη και το καλοκαίρι— είναι κάτι συνειδημένο. Είναι μάλιστα ευχάριστο. Άλλα, αυτός ακριβώς δεν είναι και ο κυριώτερος παράγων για να επιτύχη μια μόδα;

Παράλληλα με το γκριζό θα φορεθούν και οι δύο του πόλοι: το μαύρο και ιδιαίτερα το άσπρο. Οι γυναίκες πάντα το συμπαθούν το λευκό. Κρύβει χρόνια. Κρύβει ακόμα και το πάχος ιδιαίτερα σ' όσες έχουν λευκή επιδερμίδα. Το λευκό φοριέται εφέτος σκέτο την ημέρα, και με μαύρη γαρνιτούρα ή μαύρα άξεσουάρ το απόγευμα και το βράδυ. Η μαύρη γαρνιτούρα είναι συνήθως μαύρη δαντέλα ή μαύρο τουλί με λευκή απλικασιόν, ενώ τα μαύρα άξεσουάρ περιορίζονται στα κουμπιά, τη ζώνη, τα γάντια και σπανιότερα το καπέλλο.

Τα λευκά αυτά άμπιγιέ φορέματα έκτοπιίζουν εφέτος αρκετά τις βραδυνές τουαλέτες, που δύσκολα ξεφεύγουν από το καθιερωμένο και τόσο επίσημο μο'ρο χρώμα. Φωτεινή νότα προσδίδει σ' αυτές τις τουαλέτες το χτυπητό κοντράστο του λευκού: κουμπιά, κολιέ, γάντια, λουλούδια, κλπ.

Έτσι, εφέτος μια γυναίκα μπορεί να περιοριστεί στον τόνο του μαύρου—άσπρου—γκρί χωρίς να έχη κανένα διαταγμό και άμφιβολία ότι μπορεί να πετύχη μ' αυτή τη διαβάθμισι των τόνων το μέγιστο της κομψότητας.

Όσες θέλουν ν' αποφεύγουν το πολύ λευκό ή το γκρι, που είναι πραγματικά δύσκολο χρώμα, μπορούν να καταφύγουν στο λευκό που διαφέρει από το λευκό που είναι πραγματικά δύσκολο χρώμα.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ — ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΛΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

* Για ν' αποφεύγετε τα άτυχήματα που δημιουργούνται στις σκάλες τη νύχτα, βάψτε άσπρο το πρώτο σκαλοπάτι της σκάλας σας. Θα το βλέπετε έτσι και στο σκοτάδι και δεν θα κινδυνεύετε να σκοντάψετε και να τσακιστήτε.

* Αν χρησιμοποιήτε στην κουζίνα σας για την φύλαξη διαφόρων υλικών γυάλινα δοχεία που έχουν μεταλλικό βιδωτό σκέπασμα, τυλίξτε γύρω από την πλευρά του σκεπάσματος μερικές βολτες «λευκοπλάστ», ή μονωτικής ταινίας (άπ' αυτήν, που χρησιμοποιούν οι ηλεκτρολόγοι). Θα μπορήτε έτσι να πιάνετε γερά το καπάκι και να το ξεβιδώνετε, χωρίς να σας γλιστρά, όταν είναι πολύ σφιγμένο.

* Τα κερία λιώνουν πιο άργα και πιο κανονικά αν τα πασαλείψετε μ' ένα ελαφρό στρώμα όποιουδήποτε υγρού βερνικιού.

* Αν χρησιμοποιήτε για τον φωτισμό σας λάμπες με πετρέλαιο, θα μπορέσετε να αποφεύγετε την δυσάρεστη μυρωδιά και τις άσχημες αναθυμιάσεις, αν βάλετε μέσα στο δοχείο της λάμπας ένα μικρό κομμάτι καμφοράς.

* Ένα κομμάτι βαμβάκι βουτηγμένο σε άσπτον μπορεί να διαλύσει κάθε λεκέ από μελάνι ή από μπογιά, είτε είναι επάνω στο δέρμα σας, είτε σε ύφασμα, εκτός από τα ύφασμα τα από ραιγιόν που δεν αντέχουν στη διαδικασία αυτή.

* Αν σας συμβαίνει να σπάζετε πιάτα κτυπώντας τα, καθώς τα πλένετε, στη δρύση της κουζίνας, περάστε στην άκρη της ένα μικρό κομμάτι σαλβός από έλαστικό. Έτσι τα πιάτα, σε μια άδελια κινήσει σας, θα κτυπήσουν στο έλαστικό και όχι στην δρύση.

ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΧΡΥΣΟΧΕΡΑ !...

Χέρια άξίας 40.000 λιρών !

Υποθέστε ότι τα χέρια σας έπαθαν ένα μικρό και επιτόλαιο έγκλημα από σπέρτο ή τσιγάρο. Η ότι τα δακτύλα σας πιάστηκαν σε κάποιο συρτάρι ή πόρτα. Για τον κοινό άνθρωπο αυτά είναι τυχαία και χωρίς καμιά ιδιαίτερη σημασία. Για τον όμως που είναι πολύτιμοι, τα όποια ξεχεινούνται ύστερα από μια μικρή περιποίηση του βλαμμένου χεριού.

Αλλά για την Αίλιν Τζόους, την φημισμένη Αγγλίδα τσιγανίστρια, ένα τέτοιο «άσημαντο» περιστατικό θα ήταν αληθινή καταστροφή. Ποτέ η Αίλιν Τζόους δεν μπορεί να παραμελή τα χέρια της. Πρέπει να τα φροντίζει ιδιαίτερα. Όταν λ.χ. πρόκειται να αγοράσει μια καινούργια σιάντα, το πιο σπουδαίο σημείο της είναι η κοπίτσα (ο μηχανισμός κλεισίματος). Θα ήθελε, εξάλλου, η Αίλιν Τζόους, να παίξει τένις, να κάμνη πατινάζ κλπ. Άλλα όλα αυτά τα πράγματα της είναι άπληροθυμμένα, λόγω των πιθανών δυστυχημάτων. Έτσι έχει περιορισθεί σε λίγο κολύμπι και σε περιπάτο διαρκείας μίας ώρας στο Χάυδ-Πάρκ κάθε πρωί πριν από το κολατσιό. Πρό μερικών μηνών, ενώ έδινε μια συναυλία στο Όσλο, έπεσε στην εξέδρα και χτύπησε στο χέρι και στον ώμο. Και οι γιατροί την υπέβαλαν σε μια μακρόχρονη θεραπεία για την άποκατάστασι του χεριού στην προηγούμενη του θέσι.

Έχει διατηρήσει τα χέρια της μαλακά και εύλογιστα. Ποτέ δεν τα πλένει και ποτέ δεν τα βάζει στο νερό, αν προηγούμενος δεν τα άλειψι με μια ειδική κρέμα. Ύστερα τα βουτάει σε ζεστή σαπουνάδα. Και το σαπουνί που χρησιμοποιεί

είναι το καλύτερο που μπορεί να γίνει.

Τα χέρια της έχουν και τις περιποιησεις ειδικής μανικιούρας δυο φορές την εβδομάδα και δεν τα άφινει ποτέ να μεγαλώσουν, γιατί έτσι θα κτυπούσαν στα πλήκτρα του πιάνου. Κάθε βράδυ τα άλειφει με μια ειδική κρέμα και τα βουρτσίζει.

Για να διατηρή τα χέρια της ζεστά, ιδίως όταν πρόκειται να παίξει, τα χώνει σ' ένα κομμάτι δερμάτινο λεοπαρδάλως. Και στο διάλειμμα τα ξαναχώνει.

Φυσικά τα έχει άσφαλισμένα. Και ξέρετε πόσο; Αντί 40.000 λιρών! Μόνον...

Η Αίλιν Τζόους με τα... χρυσά χέρια.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Του ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Α ΠΟΓΕΜΑΤΑΚΙ. Δειλινό Μαγιάτικο, λίγο χλιαρό και πολύ άρωματισμένο απ' τα λουλούδια του κήπου. Απ' το άνοιχτο παράθυρο μπαίνουν οι πρώτες εσπερινές αύρες. Η Ήραία κοπέλλα είναι ξαπλωμένη να χαλαράει σε μια πολυθρόνα και ακινητεί. Το κορμί της είναι ένα δολκίνο γλυπτικό ποίημα, κάτω απ' το λεπτό ανοιξιάτικο φουστάνι. Τα χείλια της ένα ζωηρό και τραγανό βύσσινο, ανάμεσα στις θαυμάσιες πλατειές σκάλες των μαυρών μαλλιών. Που κυλούν δλόγυρα στο πρόσωπό της. Η φωτογραφία της θα ξετρελλάνει σίγουρα, έναν μανιάδη συλλέκτη «πίν-απ-γκέρλς».

Η Ήραία κοπέλλα, μια όμορφη άπλη, σεμνή, σχεδόν «ταπεινή», βρίσκεται κοντά στο τηλέφωνο. Μιλάει. Κάτι λέει πολύ σιγά, πολύ τρυφερά, με τα χείλια της άκουμπισμένα στο μικρόφωνο. Και τα χέρια της, σχεδόν, χαϊδεύουν το άκουστικό.

Η ΉΑΝΘΗ (στο τηλέφωνο): Ναί... ναί. Θα γίνω όπως το είπες... Πώς; Τι; Α, βέβαια... (πιο σιγά, πιο τρυφερά): «Ακουσε, όμως. Να φορέσης την καμπαρντίνα σου, γιατί μπορεί να κρυολογήσης. Ναί, το ξέρω, αλλά η Άνοιξη δεν άστειεύεται. Τα βραδάκια κάνει ψύχρα... (Η Ήραία έχει άνοιξει τα μάτια και την κυττάζει με κάποια ειρωνική έκπληξη). Σύμφωνοι; Άντε τώρα... Όρεβούαρ σε μισή ώρα... (στιγμή). Έπειτα άφίνει το άκουστικό στη θέση του ελαφρά, μαλακά, με κάποια «ευλάβεια» στις κινήσεις της).

Η ΩΡΑΙΑ (ειρωνικά): Χαρά στο κορράγιο σου, βρε παιδί μου! (Ψεύτικο, δυνατό γέλιο): Και το άκουστικό ακόμα, όταν μιλάς μαζί του, το κρατάς σαν κάτι ιερο κι' άμόλυντο... Είσαι, σά να δρίσκεσαι στους αϊθέρες!

Η ΉΑΝΘΗ (με γνήσιο αόθορμητισμό, χωρίς ν' αντιληφθεί την ειρωνεία): Άλήθεια; Φαινομιαί; (με την έκφρασι της ευτυχίας χυμένην σ' δολκίλη την ύπαρξί της): «Ε, λοιπόν, είναι κάτι άφάνταστο... Τον συλλογίζομαι μόνο, τον σκέπτομαι κι' αυτό μου φτάνει, μου είναι άρκετό, για να δρίσκωμαι μέσα σε χρώματα γαλάζια και ρόδινα... (πιο σιγά). Καλά το λένε: η Άγάπη είναι ένα πρίσμα, που ανάμεσά του βλέπεις όμορφη τη Ζωή... (μικρός «στεναγμός ευτυχίας»).

Η ΩΡΑΙΑ: Καλό κι' αυτό! (με κάποιο κυνισμό): Μά δεν μου λές, βρε κοπέλλα μου, τί σου δίνει τέλος πάντων αυτή η περιήφιση άρραβανισμένη άγάπης σου και σε κάνει τόσο ευτυχισμένη; Με συγχωρής, δηλαδή, αλλά δεν το βλέπω. Να ύπήρχε στη μέση κανένα κότερο, κανένα καλοκαιρινό ταξιδάκι στη Σκανδιναβία, καμιά τουαλετίτσα — έ, κάπως θα σε καταλάβαινα! Άλλά... (ειρωνικό χαμόγελο) αυτοί οι περιπατητικοί έρωτες στην ακρογιαλία, με την πολυτέλεια της διπλής γκαζόζας σ' ένα παράμερο καφεναίκι, μμμ... (σπαρτώνει το στόμα) τί να σου πώ, χρυσή μου, δεν μ' ένθουσιάζουν καθόλου!

Η ΉΑΝΘΗ (ήρεμα): Καλά την είπες «πολυτέλεια» τη διπλή γκαζόζα... Καμιά φορά παίρνουμε μια μονάχα και τη μοιραζόμαστε στα δυο! Η ΩΡΑΙΑ (ξέσπασμα γέλιου): Για να μη... μεθύσετε, έ; Θαύμα! «Ο, τι κι' αν πικρή (με πολλήν ειρωνεία) είναι ωραίο πράμα αυτή η Άγάπη,

που προσφέρει μια γκαζόζα στα... δυο! Η ΉΑΝΘΗ (πάντα ήσυχα, κυττάζοντάς την στα μάτια): Ξέρεις, πόσο θάβηλα να μάθω τί σου προσφέρει η δική σου άγάπη;

Η ΩΡΑΙΑ (φευγαλέο έννοιση): Ξέρεις πολύ καλά, πώς τώρα δεν έχω καμμιάν άγάπη! Η ΉΑΝΘΗ: Τώρα; Τώρα, ναί! Άλλά πριν λίγο καιρό; Εκείνος με την κούρσα;

Η ΩΡΑΙΑ (νευρικό χτύπημα με το τακουνάκι στο παρκέ): Άν έννοης τον Ντίμη, ξέρεις θαυμάσια πώς ήταν ένας παλιάνθρωπος!

Η ΉΑΝΘΗ: Κι' ο άλλος; Με τη δίλα στην Έκάλη; Η ΩΡΑΙΑ (το τακουνάκι χτυπάει δυνατά και άκίνητοι, σά να καρφώθηκε στο πάτωμα): Κι' αυτός παλιάνθρωπος!

Η ΉΑΝΘΗ (με ειρωνική έκπληξη): Κι' αυτός; Πά, πά! Καλέ, συλλογή... παλιάνθρώπων έκανες; Μήπως πέφτει έξω; Μήπως τους άδικεις τους ανθρώπους;

Η ΩΡΑΙΑ (μ' έξαψι): Καθόλου... Φαντάσου, ότι... (κοκκινίζει σαν να την «έξεγερσε» ή άνάμνησις) ο ένας μου ζήτησε να με φιλοξενήσει μια νύχτα στο δίλα του. Κι' ο άλλος... (δεν συμπληρώνει τη φράσι της με λόγια, αλλά με μια χειρονομία που λέει εύγλωττα: «πολύ χειρότερος»).

Η ΉΑΝΘΗ (σαν ν' άκούη πράγματα πολύ φυσικά): Και, λοιπόν;

Η ΩΡΑΙΑ: Τί, λοιπόν; (με θυμό): Θα τα δεχόσουν εσύ;

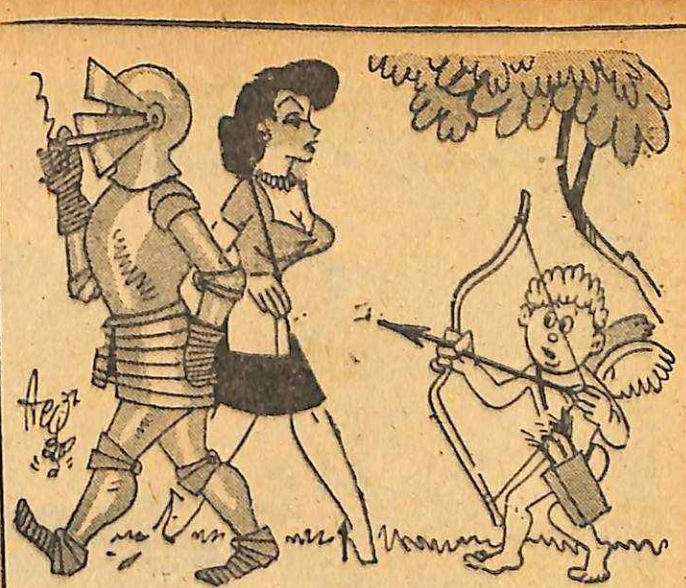
Η ΉΑΝΘΗ: Έγώ; Ποτέ! Άλλά εσύ...

Η ΩΡΑΙΑ (τα μάτια της άστράφτουν σαν γλόμπι έκαστο κεριών): Γιατί «έγώ»; Τ' είμ' έγώ; Καμιά... «εύκολο»;

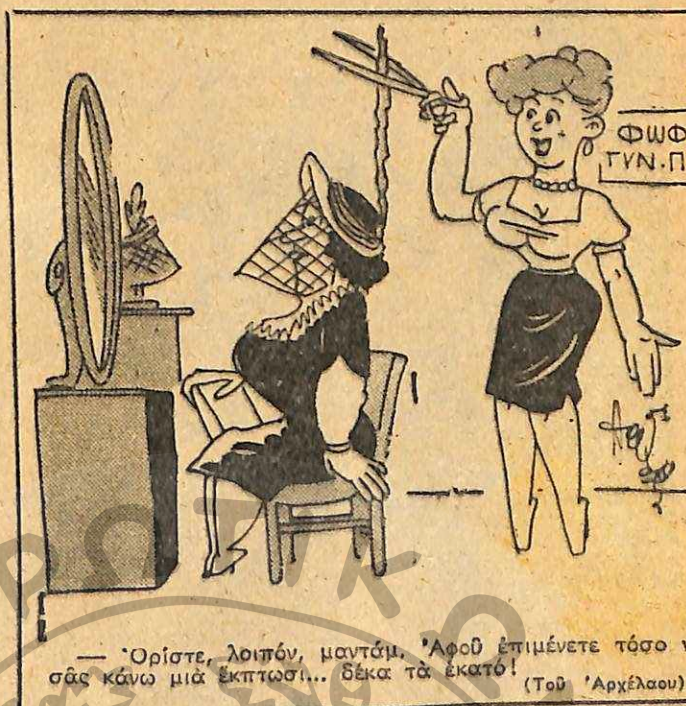
Η ΉΑΝΘΗ: Όχι δά. Με παρηξηγήσεις! Άπλώς είσαι της ίδιας σχολής μ' εκείνους. Ζητάς κι' εσύ να πά ρης απ' την Άγάπη. Όπως κι' εκείνοι θέλουν να πα ρουν! Λοιπόν, μοιάζετε. Γιατί ξαφνιάζομαι; Γιατί λές «παλιάνθρωπος» έναν άντρα, όταν βλέπης την Άγάπη, όπως ακριβώς τη βλέπεις κι' εσύ; Θα ήθελες, σύμφωνα με την ίδια λογική, να σε πη κι' αυτός «παλιόγυναίκα»;

Η ΩΡΑΙΑ (με την έκπληξη του ανθρώπου, που άκούει κάτι πολύ άπλο, που ωστόσο δεν το είχε σκεφθεί): «Ε; Όστε... Θεε να πής, πώς εσύ...»

Η ΉΑΝΘΗ (άργά): Έγώ; (με κάποια όνειροπόλησι): Ου, άσε με μένα... Έγώ άλλα πι-

ΑΝΟΙΞΙΣ
Ο Έρωτας: Τόν άθλιο... μου την έσκαψε! (Του Άρχέλαου)

— Όρίστε, λοιπόν, μαντάμ. Άφού έπιμένετε τόσο να σας κάνω μια έκπτωσι... δέκα τα έκατό! (Του Άρχέλαου)

στεύω... Έγώ είμαι «περιπατητική», όπως είπες. Για μένα η ουσία της Άγάπης είναι έντελώς άλλο πράμα. Άγαπώ για να δώσω, όχι για να πάρω. Για να δώσω Στοργή. Και Τρυφερότητα... (μ' ένα περιεργό δακρυσμένο γέλακι): Λοιπόν, δεν ξέρεις πόσο παράξενα νοιάθω τον εαυτό μου, όταν του προσφέρω κάτι... να, προχτές... το ξέρω, θα το πής κουτό κι' άσημαντο, αλλά για μένα ήταν πολύ μεγάλο... Προχτές ήθελες να σου δώσω μια λάρνη στα μάτια σου. Νομίζω πως εκείνη τη στιγμή ήταν ευτυχισμένος, γιατί μου έδωσες κάτι. Κι' όχι γιατί μου έδωσες το ρολόι της; Πά, πά... ή ώρα πέρασε και θα με περιμένει... Γειά σου, χρυσή μου. Και, με συγχωρής που σε ζάλισα με τις άνοησίες μου...

Η ΩΡΑΙΑ (σαν χαμένη): Κι' εκείνος;

Η ΉΑΝΘΗ: Δεν ξέρω... (με στοχασμό): Ένα βράδυ περπατούσαμε μαζί κι' έκρύωνα. Για ταξί, ούτε λόγος. Έβγαλε την καμπαρντίνα του και με τάλιξε. Του είπα πως ζεστάθηκε και είδα μια λάμψη στα μάτια του. Νομίζω πως εκείνη τη στιγμή ήταν ευτυχισμένος, γιατί μου έδωσες κάτι. Κι' όχι γιατί μου έδωσες το ρολόι της; Πά, πά... ή ώρα πέρασε και θα με περιμένει... Γειά σου, χρυσή μου. Και, με συγχωρής που σε ζάλισα με τις άνοησίες μου...

(Βγαίνει διαστικά. Η Ήραία μένει μόνη. Τόσο μόνος, όσο δεν ήταν ποτέ στη ζωή της).

ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

λιά του να τον κάνω ευτυχισμένο. Αυτό ήταν η χαρά ή δική μου. Αυτή ήταν ή ουσία που γύρευα απ' την Άγάπη...

Η ΩΡΑΙΑ (σαν χαμένη): Κι' εκείνος;

Η ΉΑΝΘΗ: Δεν ξέρω... (με στοχασμό): Ένα βράδυ περπατούσαμε μαζί κι' έκρύωνα. Για ταξί, ούτε λόγος. Έβγαλε την καμπαρντίνα του και με τάλιξε. Του είπα πως ζεστάθηκε και είδα μια λάμψη στα μάτια του. Νομίζω πως εκείνη τη στιγμή ήταν ευτυχισμένος, γιατί μου έδωσες κάτι. Κι' όχι γιατί μου έδωσες το ρολόι της; Πά, πά... ή ώρα πέρασε και θα με περιμένει... Γειά σου, χρυσή μου. Και, με συγχωρής που σε ζάλισα με τις άνοησίες μου...

(Βγαίνει διαστικά. Η Ήραία μένει μόνη. Τόσο μόνος, όσο δεν ήταν ποτέ στη ζωή της).

ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ ΜΟΔΑ

Βουλωτό μεταξωτό φόρεμα με πλισέ σολείν φούστα. Ο εφαρμοστός μπούστος έχει μία κάπα, που αρχίζει απ' την βουλωτή πένσα του στήθους, γυρίζει και διπλώνει πάνω στον ώμο και εξακολουθεί, ριχτή, πίσω στην πλάτη.

Τό εμπρός ανοίγμα κουμπώνει ψηλά στο λαιμό, με δυο κουμπιά και χαμηλά, πάνω απ' την δερμάτινη ζώνη, μ' άλλα δυο. Τα μακριά μαύρα γάντια και το ψάθινο καπέλλο είναι τα συμπληρώματα που συνηθίζουν οι γαλλικοί οίκοι μόδας.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» σας συμβουλευει:

* Να βουρτσίζετε κάθε βράδυ τις βλεφαρίδες σας με μία σταγόνα ρετινόλαδο. Έτσι γίνονται πιο μακρύτες και πιο εύρωστες.

* Νύχια που σπάζουν, τρίβετέ τα με λάδι έλιάς.

* Όταν τα νύχια σας μαυρίζουν είτε από χημικές ουσίες, είτε από βάψιμο ή δουλειές, βουρτσίζετε τα με υπεροξειδίου του υδρογόνου.

* Στα πιατάκια κάτω από τις γλάστρες σας, μην αφήνετε ποτέ νερό να στεγνεί, γιατί βλάπτει πολύ τα φυτά.

* Τους μουσαμάδες σας να τους καθαρίζετε μόνο με λίγο κρύο γάλα.

* Τα ξύλινα σκεύη σας μην τα πλένετε με σόδα γιατί μαυρίζουν.

* Όταν δεν μεταχειρίζεστε τα θερμάς σας, φυλάγετέ τα ξεδουλωτά. Άλλοιως παίρνουν με τον καιρό μία μυρωδιά μουχλας.

* Στα πόδια σας, που κοκκινίζουν και πονούν από την κούραση ή τα παπούτσια, κάνετε ένα θερμό ποδόλουτρο με αλάτι.

* Τις πλεχτές σας καρέκλες, τα πανέρια σας καθώς και ό,τιδήποτε ψάθινο έχετε, καθαρίζετε βουρτσίζοντάς τα με αλατισμένο νερό.

* Τα ραγισμένα αυγά βράζονται αφού διπλωθούν πρώτα σφιχτά σ' ένα μεταξωτό χαρτί. Μετά τα βάζετε σε αλατισμένο νερό και τα βράζετε όπως και τα άλλα αυγά.

* Αν λείψετε μερικές ημέρες από το σπίτι σας, ποτίστε καλά τις γλάστρες σας. Κόψετε μάλιστα και μερικά χαρτόνια στρογγυλά, όπως οι γλάστρες σας και κάνετε στη μέση του καθενός μία τρύπα που να χωρή ίσα - ίσα το στέλεχος του φυτού. Στη μία του πλευρά κάνετε μία σχισμή από την τρύπα τού κέντρου ως την άκρη και το φορέιτε έτσι, σ' αγκάκι στη βάση του φυτού. Το χαρτόνι θα σκεπάσει το χώμα και θα το διατηρήσει κάμποσες μέρες υγρό.

* Τα ακάθαρτα τραπουλόχαρτα καθαρίζονται, αν τα τρίψετε στεγνά με μαγνησία.

* Τις τρύπες που ανοίξετε στο κουτί το γάλα σας, κλείσετέ τις πάλι με λίγο χαρτί ή ξυλαράκια. Το γάλα έτσι διατηρείται περισσότερο καιρό φρέσκο.

* Ποτέ να μην τρώτε ωμά αυγά πάπιας. Και όταν χωρίζετε τον κρόκο από το ασπράδι τους, να βγάζετε τον γόνο, που είναι ένα πιο πηχτό κομματάκι ασπραδιού κοντά στον κρόκο.

* Το άμπαζο της λάμπας σας, όταν παλιώσει, μην το πετάτε. Αν ο σκελετός είναι ακόμη στερεός, ντύνεται με χοντρό πανί και γίνεται έτσι ένα καλάθι που θα σας χρησιμεύσει για τα κουρέλια σας. Από το ίδιο το χοντρό πανί, που το στρίβετε σαν κορδόνι, μπορείτε να του βάλετε ένα πλαίσιο γύρω - γύρω καθώς και δυο χερούλια.

* Αν χυθή στο χαλί σας μελάνι, βρέξετε ένα κομμάτι βάτα με άβραστο γάλα και πιέστε το πάνω στις κηλίδες. Ύστερα από λίγη ώρα πλύνετε το μέρος με σαπουνάδα και σκουπίστε το στεγνά.

* Για να εξαφανίσετε τους ποντικούς, βάλτε στην αποθήκη σας μερικά πιατάκια με χλωριούχο ασβέστιο, βρεγμένο με λίγο ξύδι.

* Στο δοχείο με το αλάτι σας στρώστε μία λουρίδα στυπτόχαρτο για να μη σβολιάζει εξ αιτίας της υγρασίας.

* Στο βάζο με τα λουλούδια σας ρίξτε λίγο καρβουνόσκονη. Έτσι τα λουλούδια διατηρούνται περισσότερο καιρό φρέσκα.

* Για να καθαρίσετε τους μπροντζέντες σας, τρίψτε τους καλά με λεμόνι και έπειτα ξεπλύνετέ τους με ζεστό νερό.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΩΝ ΧΕΙΛΙΩΝ

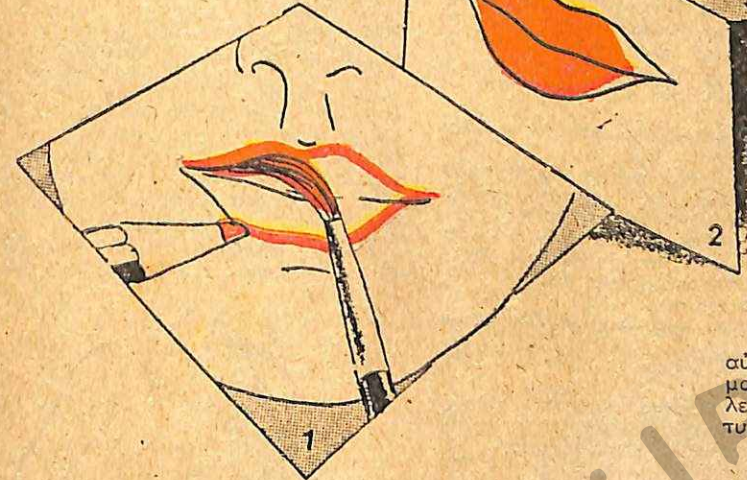
Μάθετε να βάφετε τα χείλη σας με τρόπο που να σας δίνει προσωπικότητα.

Έφ'ετος, όπως και για τ' άλλα σημεία του προσώπου, έτσι και για τα χείλη, η μόδα επανήλθε στην φυσικότητα. Τα θαμμένα χείλη διατηρούν την φυσική γραμμή του στόματος, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι δεν επιτρέπονται — ή μάλλον δεν επιβάλλονται — μερικές μικρές διορθώσεις, που γίνονται με το πινέλο ή το κραγιόν για να καλύψουν τα μειονεκτήματα που υπάρχουν τυχόν στα χείλη σας.

Για να ζωγραφίσετε, λοιπόν, καλά τα χείλη σας, πρέπει να έχετε απαραίτητα υπ' όψιν σας τα εξής:

1. Ότι πρέπει να έχετε ένα καλό κραγιόν για το βάψιμο. (Στο Έξωτερικό χρησιμοποιούν τώρα για το βάψιμο του στόματος ένα κραγιόν λεπτό, σε σχήμα μολυβιού, με το οποίο ζωγραφίζουν την εξωτερική γραμμή των χειλίων — το περίγραμμα — και ένα πινέλο, με το οποίο βάφουν μετά — παίρνοντας κόκκινο από το κραγιόν — το εσωτερικό. Φυσικά, η διαδικασία αυτή μπορεί να γίνει μόνο στο σπίτι. Για τις άλλες ώρες, υπάρχει πάντα το κανονικό κραγιόν, σε μακρύτερη όμως θήκη από εκείνες που συνήθως χρησιμοποιούμε ακόμη εδώ, ώστε να μπορεί εύκολωτερα να κρατηθεί στο χέρι).

2. Ότι, αν το στόμα σας είναι πολύ μεγάλο, μπορείτε να σταματήσετε το βάψιμο στο σημείο που σας αρέσει.

3. Ότι, δεν πρέπει να βάφετε και τα δυο χείλη συγχρόνως.

4. Ότι, αν το στόμα σας είναι στενό και σφιχτό, πρέπει να μεγαλώσετε ελαφρώς το επάνω χείλος.

5. Ότι, αν το στόμα σας είναι φαρδύ, δεν πρέπει να προσπαθήτε να το στενέψετε βάφοντας στη θέσι του μια ίσια γραμμή.

6. Ότι, αν οι άκρες του στόματός σας χαμηλώνουν προς τα κάτω, πρέπει να τις ανασήκώσετε με τη γραμμή του κραγιόν, για να τάρτε πιο ευχάριστο και συμπαθητικό ύφος.

7. Ότι, δεν πρέπει ποτέ να σχηματίζετε με το γραγιόν δυο μυτερές κορυφές στο επάνω μέρος του χείλους.

Αν ακολουθήσετε αυτούς τους βασικούς κανόνες, θα παρουσιάσετε ένα γοητευτικό στόμα. Την τέχνη αυτή την κατέχουν στο έπακρο οι μακιγιαρίστες του κινηματογράφου και κατορθώνουν να δείχνουν πιο σαρκώδη τα λεπτά χείλη των ηθοποιών και πιο μικρά το μεγάλο τους, τυχόν, στόμα.

Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΒΛΕΠΕΙ ΕΝΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Τό να είναι κανείς γονιός είναι ένα καθήκον που δεν πρέπει ποτέ να το παίρνουμε σ' άστεία. Ποιοί είναι οι καλοί γονείς; Η γυναίκα μου κι' εγώ αναρωτηθήκαμε πολλές φορές γι' αυτό, γιατί έχουμε προσκαλέσει άλλους τέσσερις ανθρώπους σ' αυτόν τον κόσμο, και οι δυο απ' αυτούς — ο Τό και η Τζόαν — τέλειωσαν τη εκπαίδευσή τους, έκαναν με τη σειρά τους κι' εκείνοι οικογένειες και προσκάλεσαν άλλους ανθρώπους να έλθουν σ' αυτό που συνηθίζουμε να αποκαλούμε ζωή.

Ποιοί είναι λοιπόν οι καλοί γονείς; Είναι τάχα εκείνοι που φροντίζουν να δώσουν στο γυμναστήριο τους μετ' αμείνων δουλειά κι' αμείνων περιουσία; Εκείνοι που προσπαθούν να συγκρατήσουν τα χείλη τους να μην τα βρουν μετά τα παιδιά τους;

Τίποτα απ' αυτά. Κατά τη γνώμη μου — τη γνώμη ενός απλού και κοινού πατέρα — το πρώτο καθήκον του καλού γονιού είναι να διδάξει το παιδί του την αγάπη. Το παιδί, όσο είναι ακόμη μικρό, νοιώθει την αγάπη σαν κάτι φυσικό, κάτι που αποτελεί ένα μέρος της ζωής. Μά, για να μπορεί να μάθει να αγαπά, πρέπει να αγαπηθεί και το ίδιο. Δεν μπορεί να εξηγήσει στο παιδί πως ο πατέρας τον αγαπά. Πρέπει να το διδαχθεί από κάθε δική σας πράξη, κάθε δική σας ενέργεια απέναντί του, από την ημεέρα που γεννιέται...

Ο καλός γονιός πρέπει να διδάσκει στο παιδί τους τον σεβασμό και την ανεκτικότητα. Το παιδί που θα ξέρει να σεβάζεται τους άλλους, δεν πρόκειται ποτέ να αποτελέσει κοινωνικό πρόβλημα. Αναγνωρίζει

τα δικαιώματα των άλλων, τα θρησκευτικά, τα ήθικα, τα κοινωνικά. Και μαθαίνει να δειχνεται ανεκτικό, ακόμη και όταν οι άλλοι κάνουν σφάλματα.

Οι καλοί γονείς πρέπει να εφαρμόσουν οποία μέθοδο κρίνουν κατάλληλη για να αναπτύξουν στο παιδί τους το αίσθημα της ευθύνης. Όταν του δώσουν την κατάλληλη ευκαιρία και την απαραίτητη ενθάρρυνση, το παιδί με προθυμία θα αναλάβει τις ευθύνες που αναλογούν στην ηλικία του και τις ικανότητές του.

Τό παιδί πρέπει να διδαχθεί την αληθινή έννοια της ανεξαρτησίας, πράγμα που θα μάθει, φυσικά, μαζί με την ευθύνη και την εμπιστοσύνη. Πρέπει να διδαχθεί να εργάζεται, και με τα χέρια του και με το μυαλό του.

Στην μεγάλη αποστολή τους, οι γονείς πρέπει να επηρεάζονται από την απέραντη φιλοσοφία της θρησκείας. Χωρίς αυτήν, τίποτα δεν είναι ασφαλές.

Οι καλοί γονείς αντιλαμβάνονται ότι το κάθε παιδί είναι

ένας χωριστός, ένας ανεξάρτητος άνθρωπος, που πρέπει να αφεθεί ελεύθερος να εξελίξει την προσωπικότητά του και όχι να οδηγηθεί με τη διαταγή ενός οποιοδήποτε τύπου που αρέσει τυχόν στους γονείς. Το μόνο που του είναι απαραίτητο είναι μια καλή καθοδήγηση στα παιδικά του χρόνια.

Οι καλοί γονείς καταλαβαίνουν ότι τα παιδιά θέλουν να γίνουν δεκτά στον στενό οικογενειακό κύκλο. Έχουν ανάγκη να γευονται τις χαρές, τις λύπες και τις περιπέτειες της ζωής. Η γνώμη τους πρέπει να ακούγεται και να υπολογίζεται, οι σκέψεις και οι επιθυμίες τους πρέπει να γίνονται σεβαστές.

Εμείς, οι γονείς, δεν πρέπει να αφήνουμε να διαφύγει ποτέ από το μυαλό μας ότι έχουμε ένα συνεχές καθήκον απέναντι αυτών που προσκαλέσαμε στη ζωή — που τους φέραμε σ' αυτόν τον κόσμο χωρίς να μας το ζητήσουν. Και το καθήκον αυτό, διαρκεί όσο διαρκεί και η ίδια η ζωή μας.

ΚΛΩΝΤ ΣΑΝΙΛΕΡ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΗΤΕΡΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ο «ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ», η δημοσίευσις του οποίου άρχισε από το προηγούμενο πανηγυρικό τεύχος της «Γυναίκας», αποτελεί την πιο πολύτιμη πηγή χρήσιμων συμβουλών και γνώσεων για κάθε γυναίκα που είναι, ή πού πρόκειται να γίνει μητέρα. Η τεράστια κυκλοφορία πού είχε το βιβλίο αυτό σ' όλες τις χώρες όπου έκυκλοφόρησε, και οι γνώμες των διαφόρων μεγάλων γιατρών και — κυρίως — πολλών γονέων πού ρωτήθηκαν για την αξία και τη χρησιμότητα των συμβουλών πού περιλαμβάνει, άποτελούν την καλύτερη απόδειξη της μεγάλης σημασίας του.

Ο οδηγός αυτός έχει προετοιμασθή και συνταχθή με σκοπό να άποτελή ένθαρρυντικό και σίγουρο καταφύγιο για τις μητέρες, σε κάθε άπορία τους. Τις βοηθεί στην προστασία της υγείας του παιδιού και δίνει οδηγίες για τον κανονικό και σωστό τρόπο άνατροφής. Οι οδηγίες και οι συμβουλές πού περιέχει, στηρίζονται επάνω στα πολύτιμα διδάγματα της πείρας και περιλαμβάνουν όλα τα προβλήματα πού αντιμετώπιζει μια γυναίκα, από τη στιγμή πού θα νοιώσει για πρώτη φορά τη μεγάλη χαρά της άναμονής, ως την ώρα πού το παιδί της θα έχη πιά γίνει δέκα χρόνων.

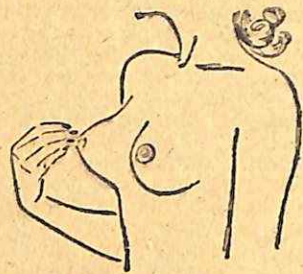
Η πρώτη συνέχεια, πού δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο μας, περιλαμβάνει κυρίως ένα θαυμάσιο πρόλογο, γραμμένο από μια μητέρα πρὸς το παιδί της, πού το περιμένει και το νοιώθει μέσα στα σπλάχνα της. Περιλαμβάνει επίσης την άρχή του Ιου Κεφαλαίου πού έχει τίτλο «Ενώ πλησιάζει ή ώρα», και τις πρώτες οδηγίες για το διάστημα της έγκυμοσύνης της γυναίκας. Μερικά από τα περιεχόμενα του είναι:

- Οι ένδείξεις της έγκυμοσύνης.
- Πότε να περιμένετε το μωρό σας.
- Πώς να κατευθύνετε την ένεργητικότητά σας.
- Διασκεδάσετε.
- Μπορείτε να ταξιδέψετε;
- Κάννισμα και οίονοπνευμάτωση.
- Συζυγικές σχέσεις.
- Το μωρό μεγαλώνει από τις τροφές πού τρώτε.
- Γάλα, χορταρικά, διταμίνες, πρωτεΐνες, άμυλάδα.
- Τροφές πού είναι άπαραίτητες και τροφές πού πρέπει να άποφεύγονται.

2ον

«Αν σας παρουσιασθή τάσις για δυσκοιλότητα, οι άκόλουθες τροφές θα σας βοηθήσουν να την θεραπεύσετε: καϊμάκι, τὰ φρέσκα χορταρικά, τὰ σύκα, τὰ δαμάσκηνα, οι χουρμάδες, τὰ πορτοκάλια, τὰ ψημένα μήλα.

Φροντίστε να πηγαίνετε όρισμένη ώρα κάθε μέρα στην τουαλέτα. «Αν δεν έχετε

1. «Αν οι θηλές του στήθους σας στρέφονται πρὸς τα μέσα, διαθέτετε πέντε λεπτά κάθε ημέρα για να τις τραβάτε απαλά πρὸς τα έξω.

από πριν αυτή τη συνήθεια, άποκτήστε την τώρα. Θα σας φανή χρήσιμη σε όλα σας τα χρόνια και θα σας βοηθήση στη διατήρησι της υγείας σας και της καλλονής σας. Πηγαίνετε στην τουαλέτα κάθε πρωί μετά το πρωινό σας, και καθίστε αρκετή ώρα εκεί ώσπου να συνηθίσετε. Μην καταβάλετε προσπάθεια. Τουναντίον, αφήστε το σώμα σας ελεύθερο όσο μπορείτε. Η άσκηση αυτή, συνδυασμένη με τη δίαιτα πού προαναφέραμε, θα σας βοηθήση να γίνετε τακτική.

«Αν ήθετε ότι χρειάζεσθε και άλλη βοήθεια:

1. Πίνετε ένα ή δυο ποτήρια κρύο νερό την ώρα πού σηκώνεσθε από το κρεβάτι. Λίγο λεμόνι στιμμένο μέσα ωφέλει αρκετά.
2. Τρώτε με το πρωινό σας ένα από τα διευκολυντικά φρούτα πού αναφέραμε πριν. Η μαρμελάδα στο ψωμί σας ωφέλει επίσης (ιδίως η συκομαρμελάδα).
3. Τρώτε μερικά φρούτα το βράδυ, πριν πλαγιασέτε.
4. Χρησιμοποιήστε αρκετό λάδι στη σάλτα σας.

Μην χρησιμοποιήσετε κανενός είδους διευκολυντικό φάρμακο ή καθαρτικό, παρά μόνον αν το έγκρινη ο γιατρός σας.

ΣΗΜΕΙΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

«Αν κάποιο από τα άκόλουθα σημεία σας παρουσιασθή, αν φέρετέ το άμ έσως στο γίαιτρό σας:

1. Πρήξιμο στο πρόσωπο, στα χέρια ή τα πόδια.
2. Ελάττωσις της όράσεως ή θάμπωμα στα μάτια.
3. Πόνος στο ύπογάστριον (κάτω από την κοιλιά).
4. Πυρετός.
5. Αίμορραγία από τη σάλπιγγα (όσοδήποτε ελαχίστη και αν είναι).
6. Έπιμονοι και συνεχείς έμετοί.
7. Διάρκεις πονοκέφαλοι.
8. Έκροη νερού ή υγρών από τη σάλπιγγα.

9. «Απότομο πείσιμο. «Αν τυχόν σας συμβή τέτοιο άτύχημα, ξαπλώστε άμέσως στο κρεβάτι, είδοποιήστε το γίαιτρό σας και παρατηρήστε μήπως σας παρουσιασθή κανένα από τα σημεία κινδύνου πού αναφέραμε παραπάνω.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

Είναι γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης, παρουσιάζεται μια τάσις φθοράς στα δόντια. Γι' αυτό πρέπει, τουλάχιστον μια φορά το μήνα, να επισκέπτεσθε τον οδοντογίαιτρό σας, ώστε να μπορέσετε να προλάβετε κάθε καταστροφή. Το μωρό σας δεν πρόκειται να ένοχληθή διόλου από την εργασία του οδοντογίαιτρου σας.

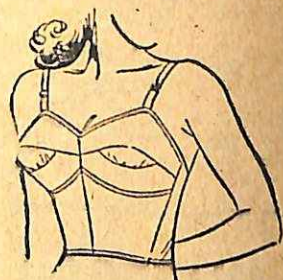
Μην παραλείπετε να πλένετε με το βούρτσάκι τα δόντια σας τουλάχιστον δυο φορές την ημέρα.

ΠΕΡΙΠΟΙΝΗΘΕ ΤΙΣ ΘΗΛΕΣ.

Η κατάσταση στην οποίαν θα βρίσκαται οι θηλές του στήθους σας όταν θα γεννηθή το παιδί σας, θα παίξη σημαντικό ρόλο στο αν θα μπορέσετε ή όχι να τηλάσετε μόνη σας. Τα σκληρά ούλα του μωρού, αν και δεν έχουν δόντια, δαγκώνουν τρομερά δυνατά. «Αν οι θηλές σας είναι τρυφερές, θα πληγίσουν φοβερά από τις πρώτες φορές πού θα έπιχειρήσετε να τηλάσετε. «Αν πάλι οι θηλές σας είναι σκληρές και δύσκαμπτες, θα είναι δύσκολο για το μωρό να τραβήξη το γάλα του στήθους. Πρέπει, λοιπόν, να φροντίσετε να προετοιμάσετε τις θηλές σας για το δύσκολο έργο τους.

Το πρώτο πράγμα πού άπαιτείται είναι άπόλυτη καθαριότης. Πλένετε τις θηλές σας κάθε πρωί με καθαρό σαπούνι και νερό. «Υστερα, ραντίζετε τις ελαφρά με κρύο νερό για να τις δυναμώσετε. «Αν οι θηλές σας είναι πολύ σκληρές, μπορείτε να τις ελαφρώσετε με δαχελίνη, λαυρίνη ή βούτυρο του κακάου. «Αφού κάνετε την έπαιψη, τοποθετήτε επάνω στη θηλή ένα κομμάτι γάζα, ώστε να μην λερώσετε το ρούχα σας από την αλοιφή. «Αν, αντί τως, οι θηλές σας είναι πολύ μαλακές τότε κάνετε 2—3 φορές την έβδομάδα έπαιψη με μίγμα άσπρου οίονοπνευματος — γλυκερίνης σε ίσες αναλογίες.

Πολλές φορές, μετά τον τέταρτο μήνα, το στήθος έκκρινει ένα υγρό πού, όταν ξερα

2. Πρέπει να φορήτε σουτιέν πού να σηκώνει το στήθος πρὸς τα επάνω, όταν έχετε ανάγκη από στήριγμα. Το σουτιέν σας δεν πρέπει να πιέζη τις θηλές.

θή επάνω στη θηλή, μπορεί να την πλάγωσι. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να πλένετε άκόμη πιο συχνά το στήθος σας, ώστε να μην μένη πολλές ώρες επάνω το υγρό.

«Αν οι θηλές σας είναι τραηγμένες πρὸς τα μέσα, πράγμα πού θα δυσκολέψη στο θήλασμα και το μωρό και εσάς, κάνετε κάθε μέρα επί πέντε λεπτά το άκόλουθο μασάζ: Πιάνοντας με τα τρία δάκτυλα αντίχειρα, δείκτη και μέσο — τη θηλή τραβάτε την μαλακά πρὸς τα έξω.

Για κάθε είδους έρεθισμό πού θα παρουσήσετε στις θηλές σας, κάνετε πλύσεις με διάλυσι βορικού όξέος και — κυρίως — συμβουλευθήτε τον γίαιτρό σας.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ ΣΑΣ

Οι γραμμές πού συχνά παρουσιάζονται στην κοιλιά σας ή άκόμη και στους μηρούς, είναι άποτέλεσμα του άσυνήθιστου τεντώματος πού ύφίσταται το δέρμα σας. Ένας καλός κορσές έγκυμοσύνης, χρησι

μοποιούμενος έγκαιρα, θα σας βοηθήση να άποφύγετε άρκετές απ' αυτές τις γραμμές. Χρήσιμο επίσης είναι ένα μασάζ κάθε βράδυ με μια καλή κρέμα ή με βούτυρο κακάου. Μετά τον τοκετό, τα σημάδια αυτά θα έξασθενίσουν σημαντικά, χωρίς όμως ποτέ να εξαλειφθούν όριστικά.

ΛΟΥΤΡΑ

«Έχει έξαιρετική σημασία το να διατηρήτε καθαρό το δέρμα του σώματός σας, κατά τη διάρκεια της περιόδου της έγκυμοσύνης. Κάνετε όσο καθημερινά — ένα χλιαρό λουτρό. Προσέξτε πολύ την ώρα πού μπαίνετε και βγαίνετε από το μπάνιο, μήπως γλυστρήσετε.

Τις τελευταίες έξη έβδομάδες πριν από τον τοκετό, μην κάνετε μπάνια. Περιορίσθητε στο να πλένεσθε όρθια, κάτω από το ντους, χωρίς να μπαίνετε μέσα στο νερό.

ΠΩΣ ΝΑ ΝΤΥΝΕΣΘΕ

Οι κανόνες για το ντύσιμο στην περίοδο αυτή είναι έξαιρετικά άπλοι:

1. Μην σφίγγεσθε με λάστιχα ή με άλλου είδους ζώνες στη μέση ή στα πόδια (καλσορέτες κ.λ.π.).
2. Φροντίζετε ώστε τα ρούχα πού φοράτε να κρέμονται από τους ώμους σας, ώστε να μη σας δίνουν βάρος στη μέση.
3. Μην φοράτε γενικά επάνω σας τίποτε το σφιχτό, ιδιαίτερα γύρω από το στήθος, τη μέση και την κοιλιά.

Ένας κορσές έγκυμοσύνης θα σας φανή χρήσιμος σε πολλές περιπτώσεις. Δεν πρέπει όμως να φοράτε κανένα άλλο είδος ζώνης ή κορσέ κατά την διάρκεια της έγκυμοσύνης. Πρέπει να έχετε ύπ' όψιν σας ότι ο καλός κορσές έγκυμοσύνης δεν πρό

3. Έπάνω: Χαμηλά τακούνια και μια ριχτή ζακέτα βοηθούν πολύ τη μέλλουσα μητέρα σ' αυτή την περίοδο.

κειται να σας κάνη να φαίνεσθε λεπτότερη και να σας κρύψη την κοιλιά. Αντίθετα μάλιστα, μπορεί να σας κάνη να φαίνεσθε άκόμη πιο παχεία απ' ότι είσθε, δεδομένου ότι προορισμός του δεν είναι ή εμφάνισι της σιλουέτας, αλλά το να σας βοηθήση στο να υποστηρίξετε την κοιλιά σας ή το στήθος σας. Υπάρχουν διάφορα σχέδια κορσέδων έγκυμοσύνης. Θα είναί σκόπιμο να συμβουλευθήτε τον γίαιτρό σας πριν παραγγείλετε, ώστε να σας καθορίση εκείνος το κατάλληλο σχήμα πού χρειάζεται το σώμα σας.

Το καταλληλότερο σχέδιο παπουτσιών για την περίοδο της έγκυμοσύνης είναι τα φαρδιά άμπροστά και χαμηλοτάκουνια. Δεδομένου ότι έχετε να μεταφέρετε συνεχώς ένα βάρος στην κοιλιά σας, θα έχετε άσυνήθιστη την τάσιν να γέρνετε πρὸς τα πίσω. Έπομένως τα παπούτσια με ψηλό τα

κούνι θα σας κάνουν να χάνετε συνεχώς την ισορροπία σας. Πάντως, αν είσθε συνηθισμένη να φοράτε ψηλά τακούνια και δεν μπορείτε να περπατήσετε με άλλο παπούτσι, μπορείτε να φοράτε ένα σχετικό τακούνι, όχι όμως ψηλότερο από 4 πόντους.

ΘΑ ΞΑΝΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ ΣΑΣ

Καθώς οι μήνες περνούν και χάνετε σιγά-σιγά τη σιλουέτα σας, είναι φυσικό να νοιώθετε να σας καταλαμβάνη ένας φόβος ότι θα μείνετε πιά για πάντα έτσι και δεν θα μπορέσετε να ξαναβρήτε το παλιό σχήμα του σώματός σας. Δεν είναι έτσι όμως τα πράγματα, αγαπητή μου κυρία.

Ο τακτικός περίπατος και οι άλλες άσκήσεις πού σας υποδεικνύουμε και πού θα σας καθορίση ο γίαιτρός σας, θα σας βοηθήσουν να διατηρήσετε σε καλή φόρμα το μυϊκό σας σύστημα. Η κοιλιά σας μπορεί να μείνι για λίγον καιρό μετά τον τοκετό ελαφρά ξεχειλωμένη, μα κι' αυτό θα είναι κάτι το προσωρινό. Αν προσέξετε την στάσι του σώματός σας, και την τροφή σας και αν κάνετε συστηματικά τις άσκήσεις πού θα δρήςτε στο κεφάλαιο 5 — αν συμφωνήσ' αυτός και ο γίαιτρός σας — ή σιλουέτα σας θα ξαναβη πάλι στην παλιά της γραμμή. Μην ξεχνάτε ότι πολλές από τις ώρες σιλουέτες πού θαυμάζετε καμιά φορά στο δρόμο, άνήκουν σε γυναίκες πού έχουν άποκτήσει ένα ή και περισσότερα παιδιά.

Ακολουθήστε λοιπόν, τις οδηγίες μας, προσέξτε να μην παχύνετε περισσότερο απ' ότι είναι άναπόφευκτο και... μη στενοχωριέσθε.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΞΕΘΕ

Είναι σημαντικό και άπαραίτητο να ξεκουράζεσθε άρκετά. Πρέπει να κοιμάσθε τουλάχιστον όκτώ και, αν μπορείτε, ένενά ώρες το βράδυ και να αναπαύεσθε λίγο μετά το μεσημεριανό φαί. Και, μην ξεχνάτε ότι μια ώρα ύπνου πριν από τα μεσάνυχτα, σας ξεκουράζει τόσο όσο δεν σας ξεκουράζουν δυο και τρεις ώρες πρωινού ύπνου.

ΕΝΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

«Ας υποθέσουμε τώρα ότι είστε μια άπο τις τυχερές έκείνες γυναίκες πού δεν υποφέρουν από ναυτία ή από άποιοδήποτε άλλη διαταραχή πού φέρνει συχνά ή έγκυμοσύνη. Φυσικά έχετε την έπιθυμία να μείνετε έτσι ως το τέλος και διερωτάσθε πώς περίπου θα έπρεπε να ζήτε, ώστε ή περίοδος της έγκυμοσύνης σας να περάση ήρεμα και να μπορέση έτσι το μωρό σας να αναπτύξη καλά και ξεκούραστα το μυαλό του και το σώμα του. Να λοιπόν, ένα στοιχειώδες πρόγραμμα καθημερινής ζωής. Βέβαια, δεν είναι εύκολο σε όλες τις γυναίκες να το άκολουθήσουν ακριβώς. Προσαρμόστε όμως σ' αυτό τη ζωή σας όσο μπορείτε. Όσο περισσότερο το πλησιάζετε, τόσο καλύτερα και πιο ξεκούραστα θα μεγαλώση το παιδί σας μέσα σας και τόσο πιο ήρεμη και ευδιάθετη θα φθάσετε στην μέρα του τοκετού.

Σηκωθείτε το πρωί, πλένετε τα δόντια σας, φροντίστε τις θηλές σας, κάνετε έναν μικρό περίπατο.

Φάτε το πρωινό σας, πηγαίνετε στην τουαλέτα. Μείνετε εκεί όση ώρα σας χρειάζεται, χωρίς να διαλέξετε.

Κάνετε τις δουλειές του σπιτιού, έχοντας άνοιχτά τα παράθυρα και δγαίνοντας έξω από το σπίτι όσο περισσότερο σας χρειάζεται και μπορείτε.

Γευματίσετε. «Υστερα ξεκουραστήτε επί δυο ώρες. Φορέστε ελαφρά και άνετα ρούχα και ξαπλώστε σ' ένα ήσυχο δωμάτιο. Προσπαθήστε να κοιμηθήτε και να μην σας διακόψουν την πολύτιμη αυτή άναπαυσι για διάφορες δουλειές του σπιτιού.

Περάστε το υπόλοιπο μέρος του άπογευματινού στο ύπαιθρο — αν μπορείτε, φυσικά. Πηγαίνετε περίπατο με τις φίλινάδες σας ή καθίστε στο μπαλκόνι, στην

αυλή, στο περιβάλλο σας ράβοντας, πλέκοντας ή διαβάζοντας. (Τους τελευταίους μήνες της έγκυμοσύνης, μην χρησιμοποιήτε ραπτομηχανή του σιδιού).

«Ετοιμάσετε το βραδυό σας — ελαφρύ πάντοτε — και δειπνήσετε. «Αν νοιώθετε κουρασμένη, ξεκουραστήτε λίγο πριν πλύνετε τα πιάτα.

Περάστε την ώρα σας μετά το φαγητό όπως σας διασκεδάσει, αλλά φροντίστε να βρίσκεσθε στο κρεβάτι σας στις 10.30 μ. μ., ή — το πολύ-πολύ — στις 11.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Κατά το τέλος του τέταρτου μηνός της έγκυμοσύνης σας, το μωρό πού βρίσκεται μέσα σας θ' άρχιση να σκιρτά. Όταν νοιώσετε στην κοιλιά σας το πρώτο σκίρτημα του παιδιού σας, θα αισθανθήτε όλο το μεγαλείο της δημιουργίας. «Αργότερα, όσο το μωρό σας θα μεγαλώνη, τα σκιρτήματά του θα γίνονται όλο και πιο δυνατά και θα το νοιώσετε να στριφογυρίζει όλοκληρο μέσα σας.

ΑΝ ΕΙΣΘΕ ΕΡΓΑ. ΖΩΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

«Αν εργάζεσθε, θα θέλετε, βέβαια, να μάθετε τι πρέπει να κάνετε με τη δουλειά σας.

Η κατάσταση σας θα άρχιση να είναι άρκετά φανερά από τον πέμπτο μήνα. «Αν ή εμφάνισις σας έχει σχέση με το είδος της δουλειάς σας, θα είσθε υποχρεωμένη τότε να άπομακρυνθήτε από τη θέση σας ή να κανονίσετε να εργάζεσθε σπίτι σας.

«Αν ή δουλειά σας είναι τέτοιας μόρφης ώστε ή εμφάνισις σας να μην παίξη κανένα ρόλο, αλλά να σας υποχρεώνη να μένετε πολλές ώρες όρθια ή να κουράζεσθε με άλλο τρόπο, θα πρέπει να σταματήσετε δυο μήνες πριν από την ήμερομηνία πού περιμένετε. «Αν όμως ή δουλειά σας είναι καθιστική και σας διασκεδάσει, είσθε ελεύθερη να την έξακολουθήσετε όσο θέλετε ή να σταματήσετε όταν σας κάνη κέφι.

Μην υπολογίζετε να ξαναγυρίσετε στη δουλειά σας, πριν το μωρό σας γίνη έξ έβδομάδων. «Αν όμως το θηλάξετε, δεν μπορείτε ούτε τότε ν' άρχίσετε να εργάζεσθε.

«Ο γίαιτρός σας θα σας δώση σχετικές οδηγίες. Προσπαθήστε ν' άποφύγετε ν' άφίνετε καθημερινά το μωρό σας όλόκληρη την μέρα, για να πηγαίνετε στη δουλειά σας. Κάντε το μόνον αν είσθε άπολύτως υποχρεωμένη και δεν μπορείτε να κάνετε άλλους. Και τότε όμως, πριν το άποφασίσετε, μελετήστε το ζήτημα πολύ προσεκτικά. Το μωρό σας σας χρειάζεται. Και αν λογαριάσετε τα έξοδα και τις ζημιές πού μπορεί να προκύψουν, ίσως διαπιστώσετε ότι το να συνεχίσετε τη δουλειά σας δεν συμφέρει ούτε οικονομικά.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΛΙΝΙΚΗ

«Ο γίαιτρός κατά πάσαν πιθανότητα — αν δεν έχη δική του κλινική — θα έχη ώρισμένες κλινικές ή νοσοκομεία με τα όποια θα συνεργάζεται και πού θα σας τις υποδείξη για να διαλέξετε πού θέλετε να πάτε. Θα είναι καλό να πάτε τότε μόνη σας — ή με τον άνδρα σας — εκεί άρκετά νωρίς και να συνεννοήσετε για τις τιμές και το δωμάτιο πού θέλετε.

Οι τιμές των κλινικών κανονίζονται άνάλογα με το δωμάτιο πού θα διαλέξετε και το αν θα θέλετε να είσθε μόνη σας ή μαζί με άλλη ή άλλες γυναίκες. Περιλαμβάνουν συνήθως την τροφή και την περιποίησι, αλλά τα έξοδα του χειρουργείου και τα φάρμακα πού μπορεί να χρειασθούν άποτελούν χωριστό λογαριασμό.

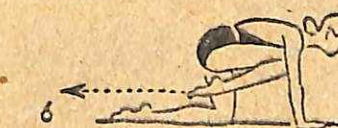
«Όταν θα κανονίσετε για το δωμάτιό σας, ρωτήστε τι πράγματα δικά σας και τι του μωρού θα χρειασθή να έφερε μαζί σας. Πολλές κλινικές και νοσοκομεία έχουν δικούς τους κανονισμούς και ζητούν να έχετε άλλα πράγματα μαζί σας. «Έξακριβώστε, λοιπόν τι χρειάζεται στη δική κλινική.

«Όταν μπήκε στον ένατο μήνα της έγκυμο

νώντας εισπνοή, άνασκηκώθηκε χωρίς να κουνήσετε τα πόδια και σκύψτε έμπρός, φέρνοντας τα χέρια στίς μύτες των ποδιών και κάνοντας έκπνοη, ώς τη στιγμή που το μέτωπό σας θα ακουμπήσει στα γόνατα. Έπαναλάβετε την άσκηση 12 φορές.

5. ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΠΕΣΗ Η ΚΟΙΛΙΑ. Ξαπλώθηκε στο πάτωμα. Βάλτε τα χέρια στη μέση και φέρτε το ένα γόνατο λυγισμένο ως το στήθος, ενώ το άλλο πόδι θα μένει τεντωμένο ψηλότερα από το πάτωμα. Κάνετε διαδοχικές εναλλαγές των ποδιών, μιμούμενη την κίνηση των ποδιών στο ποδήλατο. Έπαναλάβετε την άσκηση 20 έως 30 φορές.

6. ΑΣΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΥΩΝ ΤΩΝ ΓΛΟΥΤΩΝ. Γονατίστε, ακουμπώντας τα χέρια στο πάτωμα. Άνασκηκώστε το ένα σας πόδι διπλωμένο και φέρτε το όσο μπορείτε ψηλότερα στο στήθος, συσπώντας τους μύς των γλουτών. Ύστερα, τινάζετε το πόδι ζωηρά προς τα πίσω και μετά ξαναφέρετε το στη γονατιστή θέση. Έπαναλάβετε το ίδιο με το άλλο πόδι.

7. ΓΙΑ ΝΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΟΥΝ ΟΙ ΓΟΦΟΙ. Ξαπλώθηκε στο πλευρό. Σηκώστε το ένα πόδι τεντωμένο προς το πλάι, πιέζοντας το συγχρόνως με το αντίστοιχο χέρι, ώστε να φέρνεται αντίστασι στην κίνηση και κάνετε έκπνοη. Κατεβάστε άργα το πόδι, εισπνέοντας, και επαναλάβετε το ίδιο 10 φορές. Ύστερα, γυρίστε στο άλλο πλευρό και επαναλάβετε την κίνηση.

8. ΜΑΣΑΖ ΣΤΟ ΠΑΤΩΜΑ. Ξαπλώθηκε στο πάτωμα, με τα χέρια τεντωμένα ψηλά. Κυλίστε το σώμα σας 20 φορές προς τα δεξιά και μετά προς τα αριστερά, ώστε το σώμα σας να τσιμπεται με δύναμη στο πάτωμα. Για να δυναμώσετε περισσότερο την κίνηση, προσπαθήστε να άνασκηκώσετε το στήθος και τα πόδια, ώστε μόνον οι γοφοί σας να βρίσκονται σ' έπαφή με το πάτωμα.

Τα δαχτυλίδια από καουτσούκ με τα οποία κλεινόνται πολλές φορές τα μπουκαλία με κομπότσες, μουςτάρδα, φάρμακα κ.τ.λ. μην τα πετάτε, γιατί θα τύχη να σας χρειασθούν. Φυλάτε τα σ' ένα σιδερένιο κουτί καλά κλεισμένο που το βάζετε στο ντουλάπι σας. Το καουτσούκ δέ θέλει φώς. Άν τα δαχτυλίδια γίνουν σκληρά, αλείψτε τα με γλυκερίνη και λίγο πρί από τη χρήση, βουτήξτε τα μέσα σέ χλιαρό νερό.

Για να βγάλετε τις «γυαλάδες» από τα σεβιότ, βουτήξτε ένα κομμάτι άσπρο λινό πανί σέ κρύο νερό, άπλωστε το πάνω στη γυαλάδα και πατήστε το μ' ένα ζεστό σίδερο. Τό πανί πρέπει να το βγάξετε άμέσως, για να βρουν διέξοδο οι άτμοι. Ποτέ δεν πρέπει να το σιδερώσετε μέχρις ότου το λινό πανί στεγνώσει έντελώς, γιατί τότε όχι μόνον θα φεύγει η γυαλάδα, αλλά γίνεται χειρότερη.

Τά έπιπλα από άσπρο ξύλο καθαρίζονται με ζεστό νερό, στο όποιο έχετε προσθέσει και Eau de Javel. Κατόπιν ξεπλένονται με καθαρό νερό και ύστερ' απ' αυτό πλένονται άκριβώς μία φορά με σαπουνόνερο (μία κουταλιά της σούπας τριμμένο σαπούνι σέ μία λίτρα νερό). Δεν πρέπει να χρησιμοποιήσετε άλυσίδα, τριανά κ.τ.λ. γιατί τό ξύλο τότε γίνεται γκριζό.

Όταν άνάθετε κερύ, σκορπίστε πάνω του λίγο άλάτι. Καίγεται έτσι άργότερα.

Όταν θέλετε να γαζώσετε χοντρό ύφασμα στή μηχανή σας, τρίβετε τη δελανίη της με σαπούνι. Με τόν τρόπο αυτόν άποφεύγετε τό τυχόν σπασισμό της.

Τά ύφάσματα ή τά πλεχτά από μαλλί άγγορά μην τά σιδεράνετε με πολύ καυτό σίδερο. Πάνω τους βάξετε ένα ύγρο πανί και σιδεράνετε δίλο προς τά δεξιά, στο χνουδί τους. Ή σανίδα του σιδερώματος πρέπει να τυλιχθή με πολλά ρούχα, γιατί άλλοιώςικά τό ύφασμα κάνει γυαλάδες.

Τά μαρμαρά σας καθαρίζετε με με κιμωλία λυωμένη σέ λίγο νεράκι ή σαπουνόνερο που έχετε ρίξει μέσα του λίγο σιλεμονιάκ. (ammonium Chloratum).

Άφοού τηγανίσετε, χύνετε τό λίπος ή τό βούτυρο που θα μέινει στό τηγάνι σας σ' ένα δοχείο με κρύο νερό. Τά διάφορα τρίμματα, άλεύρι, ύγρ' κ.τ.λ. θα μέινουν κάτω και όταν πήξη τό λίπος, μπορείτε να τ' άπομακρύνετε πολύ εύκολα.

Πρίν κόψετε φρέσκα λαχανικά στή σανίδα σας, ξεπλύνετε την καλά με κρύο νερό. Έτσι ο χυμός των λαχανικών δεν εισχωρεί μέσα στο ξύλο.

Προφυλάξετε τά μέρη όπου συνήως τρίβονται οι διάδρομοι της σκάλας σας, δάζοντας στην άκρη των σκαλοπατιών χαρτί, ή καλύτερα χαρτόνια.

ΚΑΝΕΤΕ ΚΟΜΨΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΣΟΡΤ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟ

Κάθε χρόνο, τό άπλο και πρακτικό αυτό κοντό παντελονάκι που έχει κρατήσει την άγγλική του ονομασία «σόρτ», διαδίδεται περισσότερο και αυξάνεται διαρκώς — τα καλοκαίρια κυρίως — ο αριθμός των γυναικών που τό χρησιμοποιούν για την πλάζ, τό σπόρ, τις κατασκηνώσεις, τις έκδρομές.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου της ναυτίας, οι συζυγικές σχέσεις πρέπει να διακόπτονται.

ΑΛΛΕΣ ΕΝΟΧΛΗΣΕΙΣ

Τά αέρια, ή καούρα του στομάχου, ή δυσπεψία και ή ταχυπαλμία που αισθάνεται πολλές φορές ή μέλλουσα μητέρα, έχουν συνήθως όλα για άφορη κάποιον λόγο πτομέρεια στην διαίτα. Τό πρώτο δέλε για την έξουδετέρωσή τους είναι ή εξαγωγή της τροφής που προκαλεί την άνομαλία. Καί, φυσικά, τό δεύτερο είναι ή κατάργηση της τροφής αυτής.

Ή ταχυπαλμία που συναντάται άρκετά συχνά στην έγκυμοσύνη μπορεί να άσθενήσει σέ δυσπεψία ή σέ πείσι της μήτρας στο στομάχι ή την καρδιά. Προσέχη στην διαίτα και κίνηση ή έλαφρής γυμναστική άσκήσεις έχει άποδειχθή ότι ώφελούν.

ΚΙΡΣΟΙ, ΦΑΓΟΥΡΑ, ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΕΣ

Σέ περίπτωση έμφανίσεως κάποιας από τις ένοχλήσεις αυτές θα πρέπει άπωσθήτε να συμβουλευθήτε τό γιατρό σας. Έν τούτοις, οι κίρσοι μπορούν να ύποχωρήσουν άν χρησιμοποιήσετε κατάλληλους επιδέσμους στα πόδια σας, περιορίσετε όσο μπορείτε την όρθοστασία, και μένετε άρκετά ώρα κάθε μέρα ξαπλωμένη με τό πόδια ψηλά.

Άν νοιώθετε γενικό άίσθημα φαούρας στο σώμα σας, θα άνακουφισθήτε άν ρίξετε λίγη σόδα στο νερό που κανέτε τό μπάνιο σας. Άποφύγετε να κανέτε κρύα ντους, έκτός άν τά διατάξη ο γαστρός σας.

ΠΙΑΣΙΜΟ ΤΩΝ ΜΥΩΝΩΝ

Κατά τό τέλος της περιόδου της έγκυμοσύνης, είναι πιθανόν να σας παρουσιασθή μία τάσις στο να πιάνονται ο μύς των μηρών και των κνημών. Πρόκειται για μία ένοχλήσι που έχει σχέση με την άτελή κυκλοφορία του αίματος και την χρησιμοποιήσι μύων που μένουν συνήθως άχρησιμοποίητοι. Μία καλύτερη έγκυμοσύνης και παπούτσια με χαμηλό τακούνι, θα σας βοηθήσουν να άποφύγετε αυτές τις κράμπες. Όταν σας παρουσιάζονται, πάντως, θα άνακουφισθήτε κάνοντας μασάζ με λάδι ή με κρύμα.

Καμιά φορά, τό κεφάλι του μωρού πιέζει ώρισμένα νεύρα και δημιουργεί δυνατούς πόνους στους μηρούς. Άν είσθε καθιστή ή ξαπλωμένη, θα σας άνακουφισή τό να αλλάξετε θέση ή στάση.

ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΝΟΗ

Καθώς τό μωρό μεγαλώνει και πιέζει ολοένα και περισσότερο τά ζωτικά όργανα, είναι φυσικό να παρουσιασθή μία δυσκολία στην άναπνοή. Πρόκειται για κάτι άπόλυτα φυσικό και που άπαιτεί μία μικρή μάλλον ένοχλήσι. Άν στή τελεί μία μικρή ύπνου, άνασκηκώστε τό κεφάλι και τους ώμους σας με μαξιλάρια. Πάντως, άν ή δυσφορία αυτή σας παρουσιάζεται συχνά και πολύ έντονη, καλό θα είναι να τό άναφέρετε στο γιατρό σας.

ΣΟΒΑΡΕΣ ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ

Έκτός από τις ένοχλητικές, άλλα συνήθως όχι επικίνδυνες ένοχλήσεις που παρουσιάζονται προηγουμένως, υπάρχουν άλλες σοβαρότερες, έπιπλοκές όπως ή τοξαιμία ή προεκλαμψία και άλλες. Αυτές είναι έπιπλοκές που άνήκουν άποκλειστικά στην άνομοδιότητα του γιατρού σας.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια.

ν' σας τά ξαναφέρνουν. Πιτζάμες άποκλείονται, τουλάχιστον τις πρώτες ήμέρες που θα έχετε συχνές αλλαγές.

• Λιζές.
• Ρόμπ ντε σάμπρ. Άνεξάρτητα από την λιζές που θα φοράτε στο κρεβάτι σας, μία ρόμπα σας είναι άπαραίτητη για τις ώρες που θα χρειαστή να σηκωθείτε από τό κρεβάτι. Πολλές φορές οι διάδρομοι των κλινικών διασχίζονται από πολύ επικίνδυνα ρεύματα.

• Παντόφλες.
• Ρολόι (του χεριού ή έπιτραπέζιο).
• Στυλό ή μολύδι και ένα μπλόκ για σημειώσεις.
• Καθρέφτης.
• Χτένι και βαύρτσα.
• Ψαλίδι νυχιών και λίμα.
• Ένα μεγάλο μπουκάκι κολώνια.
• Τάλκ. Θα σας άνακουφισή και θα σας δροσίση την ώρα που θα νοιώθετε ιδρωμένη.

• Βούρτσα δοντιών και όδοντόπαστα.
• Βιβλία που θα θέλετε να διαβάσετε για να περάσετε την ώρα σας. Προτιμήστε να είναι εύθυμα και διασκεδαστικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2ον

ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ ΤΗΣ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ

Στό πρώτο κεφάλαιο μιλήσαμε για την ιδεώδη έγκυμοσύνη. Έλπιζουμε και εύχόμαστε τέτοια να είναι και ή δική σας.

Έν τούτοις, τό γεγονός είναι ότι πολλές από τις γυναίκες δεν έχουν τη μεγάλη τύχη να περνούν ολόκληρη αυτή την περίοδο χωρίς μερικές ένοχλήσεις και έπιπλοκές. Φυσικά, καμιά απ' αυτές δεν είναι σοβαρή από την πλευρά του γιατρού, μά οι περισσότερες είναι δυσάρεστες για την μητέρα. Άλλοτε, συνήθιζαν να θεωρούν τις ένοχλήσεις αυτές σαν κάτι τό άναγκαίο και οι γιατροί περιωρίζονταν να σας χαμογελούν προστατευτικά και να σας διαβεβαιώνουν ότι... δεν μπορείτε να κανέτε τίποτε άλλο, παρά μόνον ύπομονη και κουράγιο!

Σήμερα, όμως, ή έπιστήμη έχει βρη τόν τρόπο να αντίδρα άποτελεσματικά σέ όλες σχεδόν τις ένοχλήσεις της περιόδου της έγκυμοσύνης, άρκει να τηρήσετε τις οδηγίες που σας δίδονται.

Η ΝΑΥΤΙΑ

Ή πιο συνθισμένη ένοχλήσις είναι ή ναυτία. Μερικοί από τους ειδικούς ύποστηρίζουν ότι τουλάχιστον οι μισές, άν όχι και τά δύο τρίτα του συνόλου των γυναικών που περιμένουν παιδί, ύποφέρουν από ναυτία τους πρώτους μήνες της έγκυμοσύνης.

Έκτός της περιπτώσεως που σας παρουσιάζονται ίσχυροί έμετοι — όποτε θα έχετε ανάγκη από συνεχή έατρική φροντίδα — μπορείτε να άνακουφισθήτε σημαντικώτατα, άν όχι και τελείως, προσέχοντας τό φαγητό και την άνάπαυσή σας.

Ή βασίς της διαίτης έναντίον της ναυτίας είναι τό να έχετε συνεχώς τό στομάχι σας γεμάτο από στερεά τροφή. Σας χρειάζεται σέ ύδατόνερα και ήμέρα, πλούσιον συνήθως τό βάρος τους, οι πρώτοι μήνες της έγκυμοσύνης άποτελούν μία πραγματικά θαυμάσια ευκαιρία για να καταβροχθίσουν άμυλώδη και γλυκίσματα. Στό τέλος όμως της περιόδου της ναυτίας θα πρέπει να ξαναγυρίσουν πάλι στην καθορισμένη διαίτα.

Άν τό βούτυρο σας προκαλή άίσθημα ναυτίας, χρησιμοποιήτε τό άραιά.

Έκτός από τά πέντε γεύματα που άναφέρουμε ότ. πρέπει να τρώτε στην περίοδο της ναυτίας, φροντίστε να έχετε πάντοτε στο σπίτι — και στην τσάντα σας, όταν βγαίνετε έξω — μερικά μπισκότα ή γαλέτες και μασουλάτε τα όταν νοιώθετε δυσάρεστα τό στομάχι σας. Παίρνετε μερικά κοντά σας τό βράδυ πριν κοιμηθήτε και, μόλις ξυπνήσετε τό πρωί, φάτε ένα-δυό

ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

1. Έχετε με πάντοτε καθαρό.
2. Άφίνετε με στή ζέστη του κρεβατιού μου.
3. Τό χειμώνα, ζεσταίνετε τό δωμάτιό μου.
4. Μή με μετακινήτε πολύ συχνά.
5. Μήν επιτρέπετε να με πλησιάζουν άρρωστα ή συναχθέντα πρόσωπα.
6. Μή με φιλάτε! Μήν άφίνετε τους έπισκέπτες να με φιλούν!
7. Μήν κανέτε θόρυβο: άφήστε με να κοιμηθώ.
8. Μήν ανάθετε τη μεγάλη λάμπα του τοβανιού. Βάλτε στο δωμάτιό μου μία μικρή λάμπα, κάπου χαμηλά.
9. Μήν καπνίζετε στο δωμάτιό μου.
10. Μήν ξεχνάτε ότι με εύχαριστεί να μένω μόνο μου. Θα έχετε καιρό να παίξετε μαζί μου άργότερα.

Εύχαριστώ

ΜΙΑ ΙΝΔΟΚΙΝΕΖΑ ΠΟΙΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΚΕΝΤΗΣΤΡΑ

ΠΩΣ ΣΥΝΘΕΤΟΥΝ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ * Η «ΧΟΓΚ -ΧΑ» (ΡΟΔΙΝΟ ΣΥΝΝΕΦΟ), Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΖΗΛΕΨΕ ΤΗ ΔΟΞΑ * ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΓΙΑ ΔΥΟ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ * Η ΥΠΕΡΟΧΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΔΗΜ. ΚΑΛΛΩΝΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

Η 'Ινδοκινέζα, όπως και η Κινέζα, έχει μια βαθειά κλίση προς τις Καλές Τέχνες, προς την καλλιέργεια του Ωραίου, γενικά, σ' όλες τις εκδηλώσεις του. Η ποίηση, η μουσική και η ζωγραφική, δεν στάθηκαν οι αγαπημένες ασχολίες μόνον των πριγκηπισσών και των κοριτσιών της αριστοκρατίας, αλλά και των γυναικών των «έγγραμμάτων» και των κοριτσιών του λαού.

Είν' αλήθεια πως το πάθος για τις Καλές Τέχνες, υπήρξε μια ένδομη κληρονομιά για την Αυτοκρατορική Αυλή της Χιουέ, είναι όμως επίσης αλήθεια ότι τα κορίτσια του Λάου έχουν μια καταπληκτική ευχέρεια στο να συνθέτουν τετράστιχα ωραιότατα, δίνοντας έμμετρες απαντήσεις στους νέους κατά τις διάφορες λαϊκές γιορτές, όπως είναι π.χ. η γιορτή της 8ης νύχτας της Πανσελήνου, μία από τις μεγαλύτερες γιορτές του Λουάγκ — Πραγμάτως.

Στη Χιουέ, εξ άλλου, την παλαιά ρομαντική πρωτεύουσα του 'Αννάν, ακούει ακόμα και σήμερα κανένας κορίτσια να εξυμνούν, στους δρόμους, σε στίχους, υπό συνοδεία ενός φλάουτου, τις όμορφες του «πύργου με τους έρτα όρφους», που είν' αφιερωμένος στην Ουράνια Δέσποινα ή τη γαλήνη της «παγώδας των υπέροχων στοχασμών», ή, γενικότερα, τη γοητεία αυτής της «κοιμισμένης» πολιτείας που είναι «δώρο του Θεού».

ΙΝΔΟΚΙΝΕΖΕΣ ΠΟΙΗΤΡΙΕΣ

Στην ιστορία της ινδοκινέζικης λογοτεχνίας έχουν τη θέση τους — μία θεία λαμπρή — τέσσερις γυναίκες ποιήτριες που το έργο τους είναι διαδεδομένο και πολύ αγαπητό στο Βιέτ — Νάμ, στο Καμπότζ και στο Λάος και που εξέσκησε βαθειά επίδραση στα ινδοκινέζικα γράμματα.

Οι τέσσερις αυτές ποιήτριες, οι μεγαλύτερες της 'Ινδοκίνας, είναι η Ντοάν — Τί — Ντιέμ, η Μπά — Χούγιεν — Τάν — Κουάν ή Χό — Ζουάν — Χούγκ και η Σουόγκ — Γκούγιεν — Άν.

Θα σας μιλήσω σήμερα για την πρώτη.

Η Ντοάν — Τί — Ντιέμ, που είναι γνωστή με το φιλολογικό ψευδώνυμο «Χόγκ — Χά» (Ροδίνο σύννεφο), γεννήθηκε το έτος Ατ — ντάου (1705) στο χωριό Χιέν — Φάμ της επαρχίας Μπάκ — Νίν του βορείου Βιέτ — Νάμ. Ο πατέρας της Ντοάν — ντα-

άν — Νγκέ, άνηκε σε μια οικογένεια μαγαντίνων που διέπρεψε υπό τη δυναστεία των Λέ της δεύτερης γενεάς. Η Ντοάν — Τί — Ντιέμ, ήταν καρπός του δεύτερου γάμου του με την ωραία θυγατέρα ενός μεγάλου μαγαντίνου.

Κάτω από τη καθοδήγηση του πατέρα της, ανθρώπου πλεονεκτικά καλλιεργημένου, και του αδελφού της αργότερα, η Ντοάν — Τί — Ντιέμ, έμπηκε πολύ γρήγορα στα μυστικά της σοφίας. Στην γοητευτική ομορφιά της προσετέθη έτσι και ένα λεπτά καλλιεργημένο πνεύμα. Αυτό, εννοείται δεν την εμπόδιζε να είναι μια λαμπρή κεντήστρα. «Ήξερε ακόμη να ράβει και να βάφει κι' έμεινε στην ιστορία σαν παράδειγμα ταπεινοφροσύνης και ακεφίας σαν μια γυναίκα που αγαπούσε περισσότερο από τη δόξα και από τη βασιλική ζωή τον πατέρα της και το μάλλον φτωχικό πατρικό της σπίτι.

Δεν ήταν ακόμη 16 χρονών όταν ο ύπουρος Λέ — Άν — Τούαν, καταβελγούμενος από την ομορφιά της και το πνεύμα της, εξήγησε να την υιοθετήσει για να τη στελίσει αργότερα στην Αυλή ως δεσποινίδα επί των τιμών της Αυτοκρατορίας. Η Ντοάν — Τί — Ντιέμ δεν θαμπώθηκε από τη λαμπρότητα της αυλικής ζωής, προτίμησε το πατρικό της σπίτι από τ' «Ανάκτορο». Έμεινε εκεί και ρίχθηκε με πάθος στη μελέτη των κλασικών, αγνοώντας να τελειοποιήσει την τεχνική του στίχου της και προσπάθησε να μιλήσει στα μυστικά της κινεζικής φιλολογίας.

Όπως είπα η Ντιέμ δεν ήταν μόνο μία από τις μεγαλύτερες ποιήτριες της 'Ινδοκίνας αλλά και μία από τις διασημότερες 'Ινδοκινέζες κεντήστρες.

Τα κεντήματά της ήταν αριστουργήματα γούστου, λεπτότητας, φαντασίας και υπομονής, περιζήτητα στον καιρό της και τα θεωρούσαν σαν τα πολυτιμότερα δώρα για ύψηλα πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένου και αυτού του Αυτοκράτορα. Και για να σχηματίσει η αναστασία μια ιδέα για την αξία των κεντημάτων της Ντιέμ, αρκεί να σημειωθεί ότι, ένας πλούσιος έμπορος, της είχε κάποτε προσφέρει ένα σπίτι με πέντε δωμάτια για δυο τσάντες κεντημένες από το χέρι της! Είναι σημαντικό να λεχθεί ότι η Ντιέμ δεν δέχθηκε την πλούσια προσφορά προτίμησης.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΓΑΜΠΕΣ

Μια ωραία γάμπα πρέπει να είναι τονρευτή με τέλειες αναλογίες, και λεπτή στον αστράγαλο. Άλλοιώς κάνει τους θεατές να επιθυμούν τις μακρύτες φούστες...

Ίδου, λοιπόν, μερικές συμβουλές που θα σας βοηθήσουν να αποκτήσετε ωραίες γάμπες, ή να τις διατηρήσετε αν τις έχετε κιόλας.

Τα παρατεταμένα ποδόλουτρα με ζεστό νερό δεν ωφελούν γιατί κάνουν να μαζεύεται το αίμα στις φλέβες και να φουσκώνουν οι ιστοί.

Προτιμότερο είναι το γρήγορο πλύσιμο με κρύο νερό. Έν τούτοις, αν για όποιονδήποτε λόγο δεν μπορείτε να το ανεχθείτε, μεταχειριστείτε χλιαρό νερό.

Το τρίψιμο με κολώνια ή με αλκοόλ εν γένει είναι αρκεί μόνον να μην παρουσιάζουν τάση προς κισσούς. Στην τελευταία αυτή περίπτωση ανακατεύετε την κολώνια με «έξτραί» ή με «έξτραί μαρόν» ή με «έξτραί» που έχουν την ιδιότητα να σφίγγουν τις φλέβες και να τώνουν τα τοιχώματά τους.

Πάντως να αποφεύγετε το δυνατό τρίψιμο. Βουτάτε ένα βαμβάκι στο ύγρο και τρίβετε ελαφρά μόνον από τον αστράγαλο προς το γόνατο κι' όχι αντίθετως.

να κρατήση τ' αγαπημένα της κεντήματα «που ήταν το έργο το πιο λεπτό της τρυφερής καρδιάς της».

Στα 1729 πέθανε ο πατέρας της Ντιέμ και δυο χρόνια αργότερα ο αγαπημένος της αδελφός. Τώρα η Ντιέμ έχει στην πλάτη της μια γριά μητέρα και δυο μικρούς ανιψιούς. Κ' εργάζεται σκληρά για να τους συντηρήσει. Ράβει, κεντάει, βάφει, κάνει το φαρμακοποιό, βοηθεί ακόμη, επί μοιροβή, τους ποετάρους να συνθέτουν τα πρωτόλεια έργα τους!

Τέλος δέχθηκε ότι πρώτα εφ-σε άρνηση: να μη στ' αυτοκρατορικά ανάκτορα, όχι όμως σαν δεσποινίς επί των τιμών, αλλά σαν παιδαγωγός. Δεν έμεινε όμως πολύ στην Αυλή. Έγκατέλειψε γρήγορα τη Χιουέ για να ανοίξει ένα σχολείο, που έγινε, πολύ γρήγορα, το καλύτερο και το σοβαρότερο της εποχής του.

Κύτταζε πόσες γυναίκες ανόητες και αγράμματες φθάνουν ως στα πιο βαθειά γεράματα. Γιατί σ' ένα πρόσωπο τόσο γλυκό και τόσο σοφό η ευτυχία και η χαρά είναι τόσο εφήμερες; Άλλοίμονο! Δεν είχε μόνιμη φωλιά, δεν άφησε απογόνους, παντρεμένη στα τριάντα, απέθανε στα σαράντα της.

Η φωνή της και η φυσιογνωμία της έμειναν άγνωστες τα καλλιτεχνικά της έργα θα μείνουν χωρίς ήχο. Έφυγε χωρίς να ειδοποιηθεί τη γριά της μάνα. Κι' άφησε μερικούς ανήπιους στο έλεος του κόσμου. Πόσο παράξενο είν' αλήθεια το πεπρωμένο! Είναι, λοιπόν, άδικος ο Ουράνος;»

Όταν το αίμα δεν κυκλοφορεί κανονικά, οι γάμπες παθαίνουν τοπικές συμφορήσεις και χάνουν το κανονικό σχήμα τους. Αποφεύγετε, λοιπόν, πάντοτε ό,τι εμποδίζει την κυκλοφορία του αίματος στα πόδια και στην κοιλιά: κορσέδες πολύ σφιχτούς, ζώνες και καλτσόδετες ελαστικές, στενά παπούτσια κ.λ.π.

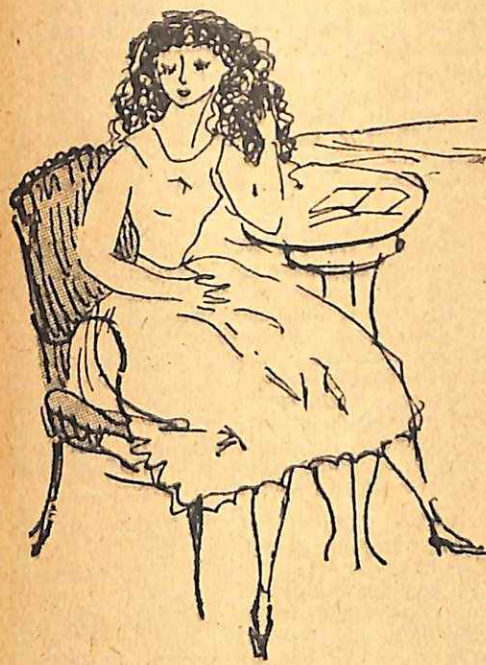
Μην στέκεστε όρθιες για πολλή ώρα χωρίς να υπαρκή λόγος έστου κι' αν δεν αισθανόσθε κόπωση.

Άλλα και η γενική κατάσταση του οργανισμού σας έχει αντίκτυπο στις γάμπες. Π.χ., η επίμονη δυσκοιλιότητα, η ημiparisis, οι παθήσεις του σπληνίου κ.λ.π., προκαλούν συμφορήσεις στις γάμπες και τις ασχημίζουν.

Να σας συστήσουμε και μια κρέμα, αποτελεσματική εναντίον του υπερβολικού πάχους των αστραγάλων: Ζεσταίνετε καλά 100 γραμμάρια βαζελίνης, προσθέτετε 10 γραμ. χυλοστερίνη, ανακατεύετε καλά μ' ένα ξυλίνο κουτάλι ώσπου να λυώση. Διαλύετε ιδιαίτερα 5 γραμ. ιωδιούχου κάλιου και 1 γραμ. υποειώδες νατρίον σε 25 γραμ. άπσταχυμένο νερό. Όταν κρυώσει κάπως η βαζελίνη, προσθέτετε τη διάλυση και ανακατεύετε πολύ καλά.

"ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ"

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΣΑΣ. ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΠΟΛΥ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΑΣΤΟΧΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΕΣΕΙΣ ΥΠΟΦΕΡΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ.

Προχθές το βράδυ, ο άντρας μου μου είπε:

— Έχεις μια κακοκεφιά! Τί έχεις πάθει;

Είχε δίκιο. Δεν ήμουν, όπως λένε, στα τάχα ακρίβως το λόγο; Ένοιωσα τη διάθεση να του απαντήσω:

— Φαίνεται καθαρά, κύριε άντρα μου, ότι δεν έχεις κάποιο μικρό σημειωματάριο, σαν αυτό που έχω εγώ και επάνω στο οποίο σημειώνω, κάθε τόσο, έναν μικρό σταυρό, δίπλα σε κάποια ήμερο-μηνία. Άν τολμούσα, θα σε παρακαλούσα να μεταφέρεις τα σταυρουδάκια αυτά από το δικό μου σημειωματάριο στο δικό σου. Θα καταλάβαινες τότε πολύ καλύτερα μερικές φυσικές και ψυχολογικές μεταμορφώσεις που μου συμβαίνουν. Και δεν θα ένοιωθες έκπληξη όταν θα έβλεπες ότι, μερικές μέρες κάθε τόσο, δεν θα είχα κέφι, δεν θα ήμουν στις καλές μου!...

Μα οι άνδρες, έγωιστάι όπως είναι συνήθως, σκέπτονται σπάνια το πόσο τακτικά και συστηματικά επανέρχονται αυτά τα φαινόμενα. Τα προσέχουν μόνο τη στιγμή που βρίσκονται απ' ευθείας τις συνέπειές τους. Για λογαριασμό μου, θα προτιμούσα να δείχνω λίγο πιο πολύ ένδιαφέρον και προσοχή στην πραγματική φύση των γυναικών. Βρίσκω άνοητο το ότι, εμείς οι γυναίκες, δεν προσπαθούμε να τους μιλήσουμε στα μικρά μας απόκρυφα, χωρίς βέβαια να παραμελήσουμε ή να υπερβούμε τα απαραίτητα όρια της σεμνότητας. Πάντως, νομίζω πως αυτό θα έπρεπε να γίνει όπωσδήποτε και μια για πάντα, με την απαραίτητη φυσική ευγένεια. Και νομίζω πως η ιδέα που πέταξε στην αρχή, το να μεταφέρουμε δηλαδή και στο δικό τους σημειωματάριο τις ημερομηνίες που έχουμε σημειωμένες στο δικό μας, δεν είναι καθόλου κακό.

Άλλωστε, αυτό το απόκρυφο δράμα των γυναικών, που επαναλαμβάνεται στις περισσότερες από μας με μια έγκεντριστη κανονικότητα, μήπως δεν σχετίζεται ίσως — ίσως με τη σελήνη, με τον κύκλο της; Όχι, βέβαια, ακριβώς όπως το φαντάζονταν στην αρχαιότητα, αλλά με μια σχετική αναλογία. Πραγματικά, ο ρυθμός των εορτήκών μας, περιλαμβάνεται στην περίοδο του μηνός των είκοσιόκτώ ημερών.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, σπάνια είμαστε όμοιες με τον εαυτό μας. Υπάρχουν, ιδίως, μερικές μέρες που νοιώθουμε απότομα ότι ανακαλούμεθα στην πραγματικότητα: η φυσιολογική μας διαμόρφωση είναι τέτοια, ώστε αυτές τις στιγμές αισθανόμαστε πως είμαστε πραγματικά «αδύνατες γυναίκες»!

Πριν λίγο καιρό, είχα διαβάσει στο αμερικανικό περιοδικό «Η Σημερινή Γυναίκα» ένα ιατρικό άρθρο επάνω στο θέμα αυτό, που μου είχε κάνει μεγάλη εντύπωση, ιδιαίτερα επειδή πολλά σημεία του συνεπίπταν με τις δικές μου παρατηρήσεις. Σας μεταφέρω εδώ ωρισμένα αποσπάσματα, που αναφέρονται στην εξέλιξη του χαρακτήρος μας σ' αυτές τις δύσκολες μέρες:

«Κατά τη διάρκεια του σεληνιακού μηνός — αναφέρει ο συγγραφέας — ο ρυθμός της σεξουαλικής επιθυμίας της γυναίκας ποικίλλει από την πιο απόλυτη αδιαφορία στην ζωρότερη ένταση. Σε μερικές μάλιστα γυναίκες, η έντασις αυτή μπορεί, τις ημέρες που προηγούνται ακριβώς της περιόδου, να μεταβληθεί σε πραγματική νυμφονομία. Στα μάτια όμως του συζύγου, όλες αυτές οι μεταβολές της επιθυμίας παραμένουν συχνά ανεξήγητες. Γιατί η γυναίκα του, που ήταν τόσο θερμή την περασμένη εβδομάδα, μοιάζει σαν να τον αποφεύγει σήμερα! Πως να εξηγήσει αυτό το μυστήριο; Και, όμως, δεν χρειάζεται παρά να υποθέσει να αντιληφθεί ότι το μυστήριο της γυναίκας και οι αντιδράσεις του δεν είναι παρά οι συνέπειες της περιοδικής έμμηνης ροής, της οποίας ο ρόλος είναι τόσο σημαντικός!

Δεν υπάρχει γυναίκα που να μην υφίσταται διάφορες ψυχολογικές μεταβολές κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Όλες υποφέρουν από πόνο, αδιαθεσίες ή άλλες φυσικές εννοχλήσεις. Όσες δεν υποφέρουν από άλλη ενόχληση στην περίοδο που προηγείται της έμμηνης ροής, αισθάνονται απλώς την ανάγκη να μετακινούνται διαρκώς χωρίς λόγο και να τακτοποιούν τα πάντα. Μια γνωστή μου κυρία, λέει ότι τις ημέρες αυτές η γυναίκα «ετοιμάζει τη φωλιά της», τακτοποιεί τα συρτάρια της, ξεσκονίζει το διαμέρισμα, βάζει τάξι στα ντουλάπια της! Έξ άλλου, πολλές γυναίκες — ακόμη και οι πιο όμαλές — γίνονται ευέξαπτες, κλαίνε με το παραμικρό και αισθάνονται καταβεβλημένες τις τελευταίες ημέρες πριν από την έναρξη της έμμηνης ροής τους. Τα πάντα τους φαίνονται σκοτεινά και μελαγχολικά, παραπονιούνται ότι κανείς δεν τις αγαπάει και δεν βλέπουν τριγύρω τους παρά συμφορά και δυστυχία!».

Στην εποχή μας, πολλές γυναίκες εργάζονται σε γραφεία, σε εργαστήρια. Δυστυχώς, όμως, πολλοί από τους προϊστάμενους ξεχνούν ή δεν υπολογίζουν διόλου τις δυσκολίες αυτές που δοκιμάζει κάθε τόσο η γυναίκα. Αυτό παρατηρείται κυρίως εκεί όπου το προσωπικό είναι γυναικείο (δοκτυλογράφοι, εργάτριες κλπ.) και ό,τι κεφαλή τις βλέπει πολλές φορές σαν απλές μηχανές, ξεχνώντας ότι είναι κι' εκείνες — ακριβώς όπως και η γυναίκα του — υποχρεωμένες να περάσουν κάθε μήνα από μερικές δύσκολες μέρες. Δεν τολμά βέβαια να ευχηθεί να σημειώσουν κι' εκείνοι στο σημειωματάριό τους τους μικρούς σταυρούς που έχει στο δικό της ή κάθε τους υπάλληλος! Άλλά, θα εύχονταν να υπήρχε ένας τρόπος να τους κάνει να καταλάβουν ότι, αν μια γυναίκα δεν είναι ώριμη μέρες στο ύψος της αποστολής της.

«Έχω υπ' όψει μου το παράδειγμα ενός δικηγόρου που έκανε παράπονα ότι η

γραμματέας του, που ήταν συνήθως εξαιρετικά ικανή και έξυπνη γυναίκα, έκανε σε μερικές στιγμές τα πιο άπιαστα λάθη: Έστειλε γράμματα σε λανθασμένες διευθύνσεις, έπαιρνε λάθος αριθμούς στο τηλέφωνο... Και, όσο περισσότερες παρατηρήσεις της έκανε, τόσο περισσότερα λάθη έκανε εκείνη! Στο τέλος, μία μέρα που την είχε κρατήσει λίγο αργότερα για να του αναγράψει ένα γράμμα που είχε κάνει λάθος, η κοπέλα έβλεπε σε λυγμούς και τον κατηγορούσε ότι ήταν ένας ανόητος έγωιστής και σκληρός, που δεν είχε την παραμικρή ιδέα του τι είναι πραγματικά η γυναίκα. Τότε, μόνον, ο άνθρωπος κατάλαβε περί τίνος επρόκειτο. Και από τότε αποφεύγει να της κάνει παρατηρήσεις, πράγμα που συμβαίνει μία εβδομάδα κάθε μήνα.

Μια Αμερικανίδα, που έμεινε για αρκετό διάστημα στις 'Ινδίες, φιλοφρονούμενη σε μια οικογένεια 'Ινδών, μου έλεγε ότι εκεί έχουν ένα σύστημα πραγματικά θαυμασίο: Τις ημέρες της αδιαθεσίας τους οι γυναίκες μένουν κλεισμένες στο δωμάτιό τους και δεν θάβουν από εκεί παρά δυο περιπόνη έμμηνη ροή. Η φίλη μου με έβεβαιωσε ότι η μέθοδος αυτή είναι θαυμάσια και ότι, μετά τις λίγες αυτές μέρες μοναξιάς, η γυναίκα έχει επανέλθει πάλι στην ήρεμη και την ισορροπία της. Φυσικά, το να κλεινόμαστε στο δωμάτιό μας κάθε 28 ημέρες, μου φαίνεται κάπως υπερβολικό, μα από την άλλη πλευρά, νομίζω ότι όλοι οι σύζυγοι πρέπει να κατανοήσουν καλά το γεγονός ότι όλες οι γυναίκες υποκείμενες, τις ημέρες της αδιαθεσίας τους, σε φυσικές και ψυχολογικές μεταβολές και να δείξουν την κατανόησή τους στην περίπτωση που χρειάζεται.

Πριν τελειώσω τις γραμμές αυτές, θα ήθελα να συστήσω στις συναδέλφους μου «θυγατέρες της σελήνης» να διαβάσουν το σύντομο αυτό άρθρο στους συζύγους των ή να το θέσουν, με τρόπο, υπ' όψει των προϊστάμενων τους. Όλοι αυτοί, πρέπει να καταλάβουν ότι και αν ακόμη τις ημέρες της αδιαθεσίας της, η γυναίκα δεν είναι «αδύνατη», αυτό δεν σημαίνει ότι δεν δικαιούται να τύχει μίας ειδικής μεταχείρισης. Δεν μπορεί να ζή κανείς με τις γυναίκες χωρίς να ξέρη — και να ενδιφερόνη — να μάθη — από τί πηλό είναι πλασμένες. Και η μεγαλύτερη υπηρεσία που μπορούν να μας προσφέρουν οι σύζυγοι ή οι προϊστάμενοί μας, είναι το να μοιράζονται με τέχνη τα μυστικά μας... διονώντας μας συγχρόνως την εντύπωση ότι τα αγνοούν!...

NOEL BAPION

Μια ωραία «Νατὺρ μὸρτ» της ζωγράφου Ρέας Λεονταρίτου, της οποίας η έκθεση εγκαινιάζεται σήμερα στην αίθουσα Ζαχαρίου, δόος 'Ακαδημίας, και θα διαρκέση μέχρι της 9ης 'Ιουνίου.

ΜΠΟΛΕΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

ΥΛΙΚΑ: 160 γραμ. ή 55 δρ. μαλ-
λί ΚΑΤΡ — ΠΙΓΚΟΥΕΝ, χρώματος κί-
τρινο πολύ ανοικτό: βελόνες Νο 3: 6
κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστι-
χο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρ-
σεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάπο-
δη. Σχέδιο = 1η βελόνα 7π καλή, 1π ανά-
ποδη. Θα εξακολουθήσετε έως το τέλος της
βελόνας κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως ἀρχί-
σατε. 2η βελόνα = ὅλοι οἱ πόντοι ἀνά-
ποδα. 3η βελόνα = 1π ἀνάποδη, 5π κα-
λή, 1π ἀνάποδη, 1π καλή καὶ οὕτω καθ'
ἐξῆς, 4η βελόνα = ἀνάποδα. 5η βελόνα
= 1π καλή, 1π ἀνάποδη, 3π καλή, 1π
ἀνάποδη, 2π καλή, 6η βελόνα = ἀ-
νάποδα. 7η βελόνα = 2π καλή, 1π ἀνά-
ποδη, 1π καλή, 1π ἀνάποδη, 3π καλή
κτλ. 8η βελόνα = ἀνάποδα. 9η βελόνα
= 3π καλή, 1π ἀνάποδη, 4π καλή, κτλ.
10η βελόνα = ἀνάποδα. 11η βελόνα =
ὅπως ἡ 7η. 12η βελόνα = ἀνάποδα. 13η
βελόνα = ὅπως ἡ 5η. 14η βελόνα = ἀνά-
ποδα. 15η βελόνα = ὅπως ἡ 3η. Θα ἐ-
παναλάβετε τὸ σχέδιο τοῦ πλεξίματος ὅ-
πως ἀρχίσατε στὴν 1η βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 7 ἑκατ: 20 βελό-
νες = 5 ἑκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 54π. Ἀρχίσατε με λαστιχο
1+1π καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. Κατόπιν ἐξα-

κολουθήσατε με ζέρσεϋ κατὰ τὸν ἐξῆς
τρόπο: Πλέξετε 20π, κατόπιν τοὺς 10 ἐ-
πόμενους πόντους πλέξετε τοὺς δύο φορές
τὸν κάθε ἕναν δηλ. νὰ γίνουν οἱ 10π, 20.
Τοὺς ὑπόλοιπους πλέξετε τοὺς ἴσια ζέρσεϋ.
Κατόπιν ἐξακολουθήσατε τὸ πλέξιμο με τὸ
σχέδιο. Πλέξετε 16 ἑκ. καὶ κόψετε στὴν ἄ-
ριστερή μεριά 10π γιὰ τὴν μασχάλη. Ἐ-
ξακολουθήσατε νὰ κόβετε στὴν μεριά τῆς
μασχάλης κάθε δεύτερη βελόνα. 2π (2 φο-
ρές) καὶ 1π. Συνεχίσατε ἴσια. Σὲ 24 ἑκ.
μετὰ τὸ λαστιχο κλείσατε στὴν δεξιὰ με-
ριά γιὰ τὸ ντεκολτέ 8π. Ἐξακολουθήσατε
νὰ κλείνετε στὴν μεριά τοῦ ντεκολτέ κάθε
δύετη βελόνα 2π (7 φορές). Σὲ 16 ἑκ.
τῆς μασχάλης κλείσατε τοὺς πόντους ποὺ
ἔχετε σὲ 3 φορές γιὰ τὸν ὦμο. Πλέξετε
καὶ τ' ἀριστερὸ ἀντικρυστό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 104π. Πλέξετε 3 ἑκατ. λαστι-
χο 1+1π. Κατόπιν ἐξακολουθήσατε με
τὸ σχέδιο καὶ πλέξετε 16 ἑκατ. Σ' αὐτὸ
τὸ ὕψος κόψετε γιὰ τὴν μασχάλη κατὰ
τὸν ἐξῆς τρόπο: Κλείσατε 5π ἀπὸ κάθε
μεριά. Κατόπιν ἐξακολουθήσατε νὰ κλεί-
νετε κάθε δεύτερη βελόνα καὶ ἀπὸ τὴς
δύο μεριές, 2π (2 φορές). Συνεχίσατε ἴ-
σια. Σὲ γενικὸ μᾶκρος 33 ἑκατ. κλείσατε
στὸ μέσον τοῦ πλεκτοῦ σας 16π γιὰ τὸ
ντεκολτέ τῆς πλάτης. Ἡ κάθε μεριά θα

πλεχθῇ χωριστά. Στὴν μεριά τοῦ ὤμο
τὴ θα ἐξακολουθήσατε νὰ κλείνετε κατὰ
δύετη βελόνα 2π (4 φορές). Γιὰ τὸν
ὦμο θα κλείσατε 27π σὲ 3 φορές. Πλέ-
ξετε καὶ τὴν ἄλλη μεριά κατὰ τὸν ἴδιο
πο.

ΜΑΝΙΚΙ

Θ' ἀρχίσατε ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ
μανικιοῦ. Βάλετε 16π. Κάθε δεύτερη βελό-
να θα βάλετε ἀπὸ κάθε μεριά 3π, 2π
(7 φορές), 1π (16 φορές), 2π (5 φορές)
καὶ ἀπὸ 8π. Κατόπιν ἐξακολουθήσατε τὸ
πλέξιμο με λαστιχο 1+1π. Τοὺς 15 πόν-
τους πόντους πλέξετε τοὺς ἴσια, κατόπιν
πλέξετε 20π δύο, δύο μαζί (στενύμα)
θα πλέξετε 2 ἑκατ. λαστιχο καὶ θα κλεί-
σατε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε
δηλ. καλή, με καλή, ἀνάποδη, με ἀνάπο-
δη.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλε-
τε 9π καὶ ἀρχίσατε με λαστιχο 1+1π. Θα
κόψετε 5 κουμπότρυπες κατὰ τὸν ἐξῆς
τρόπο: Μετὰ δύο ἑκατοστὰ ἀπὸ τὴν ἀρχή
θα κόψετε τὴν πρώτη ἀφ' οὗ πλέξετε
3π, θα κλείσατε 2π. Στὴν ἐπόμενη βελόνα
θα προσθέσατε τοὺς 2π ποὺ κλείσατε. Ὁ
4 ἄλλες κουμπότρυπες θα ἔχουν ἡ ἑκά-
στη ἀπὸ τὴν ἄλλη 5 ἑκατ. ἀπόστασι. Σὲ γε-
νικὸ μᾶκρος 27 ἑκατ. κλείσατε τοὺς πόν-
τους ὅπως τοὺς βρίσκετε. Πλέξετε αὖτε
μιά τὴν ἴδια χωρίς κουμπότρυπες.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ: Βάλετε
126π. Πλέξετε 4 βελόνες λαστιχο 1+1π.
Στὴν μία ἄκρη τῆς φάσας δημιουργήσατε
μιά κουμπότρυπα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο
ποὺ κόψατε τὴς ἄλλες κουμπότρυπες. Πλέ-
ξετε ἀκόμη 3 βελόνες λαστιχο καὶ κλεί-
σατε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε τὸ πλεκτό σας. Ράψτε
τὴς πλαϊνὲς ραφές καὶ τοὺς ὦμους, καὶ
καὶ τὴς ραφές τῶν μανικίων. Ράψτε τὴ
φάσα στὰ δύο μπροστινὰ καὶ κατόπιν
τὴν φάσα τοῦ ντεκολτέ. Τοποθετήσατε
τὰ μανίκια στὴς μασχάλες καὶ ράψτε τὰ
κουμπιά.

★

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΙΔΡΩΣΗΣ

Όταν τὰ πόδια σας ἰδρώνουν πολὺ καὶ
κυρίως, ὅταν ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν τοπικὴ
πᾶθησιν τοῦ δέρματος τῆ λεγομένης «υπε-
ρίδρωσις», σὰς συνιστοῦμε τὰ τοπικὰ λου-
τρά με συτυπτικά διαλύματα, ὡς π. χ. ἐν-
χύμα φύλλον καρυδιάς με προσθήκη 10
γρ. αμυγδαλίων κοινῆς συτυπτηρίας.

Ἐπίσης συνιστοῦμε τὰ τοπικὰ λουτρά
με διάλυσι ὑπερμαγγανικοῦ καλίου 1-2%.
Τὰ τοπικὰ αὐτὰ λουτρά θα λαμβάνωνται τὸ
δύ, ἀφ' οὗ προηγουμένως σαπουνιστὴν
μέρος ἐπιμελῶς καὶ τριβὴ με μπαμπού
δρεγμένο σὲ λίγη βενζίνη. Μετὰ τὸ λου-
τρό, σκούπισμα προσεκτικόν.

Τὸ ἄλλο πρῶτ' οὐδ' ὀφείλει νὰ δεικνύ-
ται — κι' ὅταν πρόκειται γιὰ πόδια πο-
δράρισμα τῆς κάλτσας — με λίγο ἀπὸ
τὸ ἐξῆς μίγμα:

Σαλικυλικὸν ὀξύ	3 μέρ.
Στυπτηρία σὲ σκόνῃ . .	5 »
Ναφθόλη	5 »
Βορικὸν νάτριον	10 »
Ἀμυλο σὲ σκόνῃ . . .	10 »
Τάλκ	67 »

Τὰ δάχτυλα πρέπει νὰ χωρίζονται με
μικρὰ κομμάτια μπαμπού.

Σὲ βαρύτερες περιπτώσεις μποροῦν νὰ
δοκιμασθῶν κι' ἐπιθέσεις με οἰονομειν-
τὴν διάλυσι 5 % πικρικοῦ ὀξέος. Ἐπι-
σης καὶ ἡ ἀκτινοθεραπεία μπορεῖ νὰ ἐ-
σθ' ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα (πολλὰς φο-
ρὰς μὴ ἐφαρμογὴ εἶναι ἀρκετὴ).

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΑΡΙΣΙ

ΤΟ ΨΕΥΤΙΚΟ ΔΟΝΤΙ. Ἡ δε-
σποινὴς Καρλότ Ντιράντ ζητάει δι-
καστικῶς ἀπὸ τὸν ὁδοντογιάτρο
τῆς 30.000 φράγκα, ἀποζημίωσι
γιατὶ ἕνα ἀπὸ τὰ ψεύτικα δόντια
τῆς ἔπεσε, τὴν ὥρα ποὺ τὴ φιλοῦσε
ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς! Καὶ γι'
αὐτὸ τὸ λόγο ὁ γάμος ἐναυάγησε.

«Τὸ ἀτύχημα αὐτό, εἶπε ἡ δε-
σποινὴς Καρλότ, κατέστρεψε τὴν
εὐτυχία μου. Σὲ λίγον καιρὸ ἐπρό-
κειτο νὰ παντρευθῶ. Ὁ ἀρραβω-
νιαστικὸς μου μοῦ ἔκανε πάντα
κοπλιμέντα γιὰ τὰ θαυμάσια δόν-
τια μου, ποὺ ἔκαναν φωτεινὸ τὸ
χαμόγελό μου. Ἐγὼ πρόσεχα νὰ
μὴν ἀντιληφθῇ ὅτι εἶναι ψεύτικα,
καὶ εἶχα δίκιο, γιατί ὅταν ἀνεκά-
λυψε τὴν ἀλήθεια, διέλυσε τὸν ἀρ-
ραβώνια μας».

Ὁ ὁδοντογιάτρος διαβεβαιώνει
ὅτι τὰ δόντια τῆς ἦσαν στερεώτατα,
καὶ πῶς μονάχα ἕνα γερό χαστού-
κι ἢ μιά γροθιά θα μπορούσαν νὰ
προκαλέσουν τὸ ἀτύχημα.

Τώρα μένει στὸ δικαστὴ ν' ἀ-
ποφανθῇ.

ΑΓΓΛΙΑ

ΕΝΑΣ ΑΓΓΛΟΣ μηχανικὸς ἐφεύ-
ρε τελευταία ἕνα «βούλωμα ἀσφα-
λείας» γιὰ τὰ μπουκάλια ποὺ ἔ-
χουν μέσα δηλητήρια. Τὸ μπουκά-
λι ποὺ εἶναι βουλωμένο με ἕναν τέ-
τοιο φελλό, δὲν μπορεῖ νὰ ἀνοίξῃ
παρὰ μόνον ἂν ξέρῃ κανεὶς τὴν
«κλείδα» τοῦ βουλώματος. Ἡ ἀρχὴ
τῆς ἐφευρέσεως αὐτῆς, ποὺ ἐξα-
σφαλίζει τὴν ἐξουδετέρωσι τοῦ κιν-
δύνου ἀπὸ τυχαίαις δηλητηριάσε-
σι, στηρίζεται ἐπάνω στὴν αὐτὴ θεω-
ρία τῶν γνωστῶν λουκῶν με ἀ-
ριθμούς, ποὺ δὲν μποροῦν ν' ἀνοί-
ξουν παρὰ ἂν σχηματίσῃ κανεὶς
τὸν κατάλληλο ἀριθμό.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

«ΑΝ ΑΝΤΙΠΑΘΗΤΕ κάποιον
γείτονά σας, ἕναν συνάδελφό σας
ἢ... τὴν πεθερά σας, γράψτε τοὺς
ἕνα ἀνώνυμο γράμμα. Ἐκφράσατε
σ' αὐτὸ ὅλο τὸ μίσος, ὅλη τὴν ἀν-
τιπάθεια ποὺ σὰς ἐμπνέουν καὶ δι-
ατυπώσατε ὅλα σας τὰ παράπονα».

Αὕτῃ τῇ συμβουλῇ δίνει στοὺς
ἀσθενεῖς τοῦ ἑνός, ψυχίατρος τῆς
Φιλαδελφείας, ὁ Δρ. Ταλέ.

«Ἀλλὰ, προσθέτει σοφὰ ὁ ψυ-
χίατρος, μὴ τὸ στείλετε πο-
τε αὐτὸ τὸ γράμμα. Σχίστε το
καὶ ρίξτε το στὸ καλάθι!».

Ὁ Δρ. Ταλέ χρησιμοποιεῖ τὴν
περίεργη αὕτῃ μέθοδο γιὰ τὴν थे-
ραπεία τῶν ἀσθενῶν του, ποὺ πά-
σχουν ἀπὸ νευρικές προκαταλήψεις.
Βάζει τὸν ἀσθενὴ νὰ καθήσῃ ἀπέ-
ναντί του καὶ νὰ γράψῃ ἕνα ὑβρι-
στικὸ γράμμα στὸ πρόσωπο ποὺ
μισεῖ. Ὑστερὰ, οἱ δύο μαζί, ἐνα-
ναδιαβάζουν τὸ γράμμα καὶ ἀνα-
λύουν τὸ περιεχόμενό του. Στὴς
περισσότερες περιπτώσεις, θεβαι-
ώνει ὁ ψυχίατρος, ὁ ἀσθενὴς ἀπο-
βάλλει ἀμέσως τὴν προκαταλήψι-
του, βλέποντας πόσο ἀστεία φαίνον-
ται, ἐπάνω στὸ χαρτί, τὰ παράπονά
του.

Μιὰ μόνον φορὰ ἡ μέθοδος τοῦ
Δρος. Ταλέ ἐπρόξενε ἀναστάτω-
σι: Ἐνας ἀσθενὴς, ἐπιηρεασμένος
ἀπὸ τὴν θεραπεία ἀλλὰ... ἀκόμη
ἀσθενὴς, ἔγραψε καὶ ἔστειλε τὸ
ἀνώνυμο γράμμα του, ποὺ δημιούρ-
γησε δυστυχία σὲ μιά τίμια καὶ ἀ-
ξιοπρεπὴ οἰκογένεια.

ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Ἀμπιγιέ φόρεμα τοῦ Ἀμερικανοῦ σχεδιαστῆ Μπέν Ράιγκ, ἀπὸ μαύρη ζωρζέτα ἢ
μουσελίνα. Ἐχει τρουά-κάρ ζαпонέ μανίκια, δένει φιόγκο στὸ λαιμὸ με στριφτὸ ἀπὸ
τὸ ἴδιο τὸ ὕφασμα κορδόνι, καὶ ἡ πολὺ φαρδύ φούστα του, κονταίνει λίγο ἐμπρός.
Τὸ ταφταδένιο, χωρίς τιράντες, μεσοφορι-φόρεμα, ποὺ φοριέται κατὰ ἄπ' τὸ διάφα-
νο φουστάνι, κουμπώνει μπροστὰ με ἀπομίμηση μικρῶν διαμαντίνων κουμπιών. Τὸ
φόρεμα στολίζεται με ἀσημένια δερμάτινη ζώνη.

ΣΟΛΕΝΤΑ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ — ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Αποτραπηγμένες από μεγάλο τους εχθρικό σπιτι, έξω από την Πάλα, την πρωτεύουσα της Μαγνέσιας, η δόνα Σολεντά και η κόρη της Μερσεντές, ζουν μια ζωή ησυχίας, πληκτικής, περιτρισμαμένη. Η δόνα Σολεντά, χήρα ενός Ισπανού αρχοντα, είναι νέα και άραια γυναίκα και μοιάζει σαν μεγαλύτερη αδελφή της Μερσεντές, που είναι μόλις δεκαεπτά χρονών.

Καμποσα χρόνια τώρα ζουν πολύ φτωχικά, και μόλις μπορούν να τα βγάλουν πέρα, κάνοντας ασήμαντες οικονομίες. (Γι' αυτό και άφησαν το παλάτι τους, αρχοντικό της Πάλας και πήγαν να ζήσουν στην εξοχή, κρατώντας από τους πολλούς τους υπηρέτες μονάχα τη γρηά Γκαλιντά, το γέρο Πασκουάλ και μια μαγεί- ρισσα).

Την παραμονή της 9ης επέτειου του θανάτου του συζύγου της, η δόνα Σολεντά μαζί με τη Μερσεντές πηγαίνει στην Πάλα, για να κάνει δέηση στον τάφο του. Καθώς η νέα γυναίκα βόδιζε αφηρημένη στο δρόμο, ένα αυτοκίνητο, που το οδηγούσε ένας νέος Γάλλος, λίγο έλειψε να την πα- ρασύρει. Ο νέος τη χαιρέτησε ευ- γενικά, ζητώντας συγγνώμη.

Το βράδυ η μητέρα με την κό- ρη βρίσκονται στον εγκαταλελει- μένο αρχοντικό τους, που το φυ- λάει ένας γέρος υπηρέτης.

2ον

Ένα χοντρό άμπαζορ από χαρτόνι έμπόδιζε το φως να φτάσει στους τοίχους που ήταν στολισμένοι με έλαιουργίες, με άσημνα παλιά κοσμήμα- τα, με κρυστάλλινους σκαλι- στούς καθρέφτες. Και αυτό το μισοσκόταδο έκρυβε καλά τα σχίσματα και τις καταστρο- φές του χρόνου. Φαγώμενοι από τους σκόρους και τους πον- τικούς οι τάπητες της 'Αλπου- γιάρα, που κάποτε ήταν στρω- μένοι εκεί βρίσκονταν τώρα, κομμάτια σε κάποιες ά- ποθηκη. Μικρά σκαμνιά σκε- πασμένα με ταπετσαρία πολύ παλιά και τριμμένη βαστού- σαν τα πόδια των δύο γυναι- κών, που καθισμένες ή μια- αντίκρυ στην άλλη, δε μιλού- σαν καθόλου.

Η νέα γυναίκα σήκωσε τα μάτια και χαμογέλασε όταν ο Πέντρο, έβαλε πάνω στο τρα- πέζι που μόλις είχε ετοιμάσει, μια όμελέτα καυμένη από τ' αυγά της εξοχής.

Ο γέρο φυλάκας έμενε όρ- βιος, περιμένοντας δίπλα στο τραπέζι και μόλις η σενιόρα έ- βαλε στο στόμα της την πρώτη μπουκιά, ρώτησε ανήσυχος: —Μην είναι πολύ άλατισμέ- νη;

Την περσινή χρονιά, την 1- δια ακριβώς ημέρα, καθώς χτύ- πούσε τ' αυγά, είχε ρίξει πολύ

άλατι. Αυτή η θύμιση τον τά- ραζε συχνά, μέσα στο άδειο παλάτι που έμενε κατάμονος όλων τον χρόνο.

—Είναι πολύ ωραία η όμε- λέτα σου, Πέντρο, τον βεβαίω- σε η Σολεντά, άλατισμένη και ψημένη όπως μου άρεσει.

Το πρόσωπο του γέρου φω- τίστηκε.

Η «άνσιαμάντα» θα είναι κι' αυτή καλή, είπε, δείχνοντας έ- να χοντρό μπριός πασπαλισμέ- νο με ζάχαρη στην άκρη του τραπέζιού, δίπλα σε μια κομ- ποστιέρα με μήλα. Όχιτώ μέ- ρες τώρα τη θυμίζω στο ζαχα- ροπλάστη.

Μιλούσε με οικειότητα, και έννοιζε τον έαυτό του ταπει- να εύχισμένο που έβλεπε τα δυό ωραία πρόσωπα των αγα- πημένων του κυριών.

Σε μια στιγμή κύτταξε τη Σολεντά και είπε:

—Κάτι ήθελα να πω, μα δε μπορώ να θυμηθώ... Είπα στη σενιόρα ότι πολλά κεραμι- δια έπεσαν από τη στέγη στις καταιγίδες του 'Ιουλίου;

—Μου το είπες, Πέντρο!..

—Και πώς οι παντοκί- ροκάνισαν την πόρτα του σταύ- λου; Ένα μεγάλο σκυλί μπο- ρεί να περάσει από εκεί... Έ- βαλα στην τρύπα ένα δεμάτι άγκάθια...

—Μου το είπες και αυτό, χαμογέλασε υπομονητικά η Σο- λεντά.

—Τότε... Τότε... μουρμούρι- σε ο γέρος. 'Ω, Θεέ μου, πώς λησμονώ...

—Μη στενοχωρησαι! Θα το θυμηθής άργότερα, είπε η Σολεντά και έξηκολούθησε το φαγητό της.

—Τό θυμήθηκα! φώναξε έ- ξαφνα ο Πέντρο. Άκούστε, έ- νας κύριος...

Με την άκρη του πηρουιού της η Μερσεντές κάρφωσε ένα κομμάτι όμελέτα. Μα δεν τό- φερε άμέσως στο στόμα της.

—Ένας κύριος; ρώτησε.

—Ένας ξένος... Ένας Γάλ- λος. Δεν είναι περασμένες όχτώ ή δέκα μέρες. Χτύπησε την πόρτα, άνοιξα. Μου είπε πώς του άρεσε πολύ να έπισκέπτε- ται τα παλιά παλάτια της Πάλας. Του άποκρίθηκα πώς αυτό δεν μπορεί να το έπισκε- φθώ. Έπειδή όμως έπείνε με πολλή ευγένεια, τον άφησα να δει το χώλ. Τίποτα περισσώτε- ρο!... Σας το όρκίζομαι. Για τα υπόλοιπα, του είπα, θα χρει- αζόταν μια άδεια της σενιόρας. Θα είναι έδώ στις 28... Αυτό ήθελα να πω! Ξανάπε χαρού- μενος που το θυμήθηκε.

—Άλλαξε τα πιάτα με άλλα κι' έβαλε πάνω στο τραπέζι μια μικρή πιατέλα με λίγες φέ- τες ζαμπόν.

—Και τώρα με την άδειά σας πηγαίνω να φέρω τη σα- λάτα.

Η Μερσεντές περίμενε να κλείσει πίσω του την πόρτα.

—Μαμά, είπε παραγμένη, θάναί ο Γάλλος του Κόκκινου Πύργου. Φαντάσου...

—Σα να μην έρχονται άλ- λοι Γάλλοι στην Πάλα!.. την έ- κοψε η Σολεντά σηκώνοντας τους ώμους της.

—Φαντάσου, έπέμενε η μι- κρή πώς τον είδαμε πριν από λίγο. 'Ημουνά στο μπαλκόνι του Κολλεγιού δυό-τρία λεπτά πριν φθάσει. Πέρασε με το αυ- τοκίνητό του. Δεν είδα το πρό- σωπό του, μα φαινόταν τόσο κομψός!... Αν ήξερες τι μου είπαν ή Κάμεν Φέρερ και ή Λόλα ντε Μονκάντα! Οι Μον- κάντα τον κάλεσαν σε τραπέζι και ο άδελφός της Λόλας πήγε στον Κόκκινου Πύργο. Δεν ξέρω αν ο ίδιος του τα διηγήθηκε ή οι υπηρέτες, γιατί ο σωφέρ του Γάλλου τάχει φτιάσει με μια υπηρέτρια των Μονκάντα.

Μιλούσε τόσο γρήγορα που σταμάτησε μια στιγμή να πιάσει την αναπνοή. Και άμέσως έ- ξακολούθησε πιο σιγά, ενώ μια μικρή χαριτωμένη κοκκινάδα ντροπής έδαφε τα μάγουλά της.

—Λένε πώς θάρη κάποιος γυναίκα στον Πύργο. Η Κά- μεν, βλέποντας το αυτοκίνητο, μάς είπε πώς πάει να τη ζη- τήσει στο θαύρο. Η Λόλα ό- μως είπε πως αυτό δεν είναι αλήθεια, γιατί άκουσε πώς ο Γάλλος έχει φιλενάδα ένα κο- ρίτσι από την Πολένσα, που πηγαίνει στον Πύργο. Η Μον- τεράτ πάλι είπε πως όλα ει- ναι δυνατά με τους άντρες και πρό πάντως με τους Γάλλους. Η 'Ενκαρνασιόν σήκωσε τους ώμους της. Έχει τόσο ωραία μαλλιά ή 'Ενκαρνασιόν! Και είναι τόσο έρωτευμένη με τον κύριο του Κόκκινου Πύργου!

Τον είχε δει δυό φορές και αν την άκουγες, μαμά, πώς μι- λούσε! Σκέψου να ήταν εκεί ή διευθυτρια, όταν είπε δυνατά: «Τι έχουν να κάμουν δυό γυ- ναίκες ή τρείς! Το πράγμα ει- ναι χωρίς σημασία. Όταν έχω κανείς πολλούς έρωτες, δεν έ- χει κανένα!» Άναρωτιέμαι που το θάρη αυτό... Σε κάποιο διδβλίο, υποθέτω.

Σταμάτησε μια στιγμή, με τη σκέψη της σ' αυτή τη φρά- ση, όταν ή μητέρα της είπε αυ- στρά:

—Πάψε, λοιπόν!

Η νέα γυναίκα που διασκέ- δαζε στην άρχη με τη φλυα- ρία της κόρης της, τώρα είχε θυμώσει.

—Οί φίλες σου και συ εί- σατε μικρές άνόητες, που άν- τι να γελάτε έπρεπε να ντρε- πόσαστε, λέγοντας τέτοια λό- για.

Τη στιγμή εκείνη άκούστηκε ένα χτύπημα έξω, στην πόρτα του δρόμου. Η νέα γυναίκα σταμάτησε έκπληκτη. Και νοιώ- θοντας τα μάγουλά της να κοκ- κινίζουν χωρίς να μπορεί να έ- ξηγήσει τη γιατί, έσκυψε ζωη- ρά για να κρύψει το πρόσωπό της.

—Μου φάνηκε πώς είδα ένα ποντίκι, είπε τέλος.

—Ποιός νάναι; ψιθύρισε ή Μερσεντές.

Η αντανάκλαση της λάμπας δυνάμωσε στο βάθος των μα- τιών της, σαν ή κόκκινη φλόγα της να μεγάλωσε έξαφνα. Όταν ο Πέντρο ξαναπήγε κρα- τώντας ένα υπιλιέτο, σηκώ-

θηκε άλυπόμην και του το πέ- ρε από τα χέρια του.

—Ζαν-Φρανσουά Φονταίνά, Κόκκινος Πύργος, διάβασε έ- κπληκτη, που πρόφερε σιγά σι- γά τα λόγια, αντί να τα ερ- νάξει.

Η ντόνα Σολεντά κύτταξε κατά το μέρος της σκιάς και άριστέρα της ο Πέντρο είπε ή- συχα.

—Είναι αυτός που ήρθε προ- χθές. Θυμήθηκα πως ή σενιόρα θάταν έδώ στις 28 και μετά αν ή άδειά να δει να τον έ- χθώ, όταν τελειώσε το φαγητό της.

—'Ω... Ναί! Τι εύτυχία!

Η Μερσεντές χτύπησε το χέρι της. Μα το βλέμμα της Σολεντά γυρίζοντας από τη σκιά, σταμάτησε σ' έναν κο- θρεφτή που ήταν κρεμασμένος ακριβώς άπέναντί της, πτω- από τη νέα. Και όσο μακρ- νός κι' αν ήταν, γιατί το έ- ματιό ήταν πλατύ και το φά- αδύνατο, μπόρεσε να προσέ- το λαιμό και τα χέρια της σαν μένα μέσα σ' αυτό το μαύρο φόρεμα που το είχε τρία χυ- νια τώρα και που της πηγα- νει τόσο άσχημα. Αυτό τη δο- ησε να μη νοιώσει τον παρσ- κρό διαταγμό.

—Είναι έντελώς άδύνατο, είπε.

—'Ω!.. είπε ζωηρά ή Με- ρσεντές.

—Δεν είμαι ντυμένη για να δεχθώ.

—Ο Πέντρο ξανάπε:

—Είπε ακόμη, γιατί είναι πολύ εύγενικός, ότι μπορεί να έρθει αύριο.

—Αύριο έχουμε το μνημ- οσυνο.

—... Δεν τον μέλλει ποιά φ- ρα.

—Μετά το μνημόσυνο θα- μαστε κουρασμένες και άαχονες κλάψαι... Και έλπιζω πως ο κυ- ριος αυτός δε θα ξαναέρη την ώρα που θα καθόμαστε στο τραπέζι, είπε άλυπόμνη.

Μια σκέψη που της ήρθε τώρα την πλήγωνε τόσο πολύ, που έπρεπε να τη φωνάξει σι- δόν, για να ξελαφρώσει.

—Δεν είμαι έμπορος έγω!

—Έμπορος! είπε έκπληκτη ή Μερσεντές.

—Μα δεν καταλαβαίνεις λο- πόν, ότι θέλει ν' αγοράσει το έπιπλό μας, όπως αγοράσε και των Πί υ Μαρτέλλ; Άυτές οι παλιές μαγιολκινές οικογενε- ρες, που είναι μισοκατεστραμ- μένες. Το διάβασα αυτό σε μια μελέτη για το νησί μας. Οι ξένοι μάς νομίζουν φτωχούς.

—Αυτός έδώ μόλις μπή στο σπιτί μας θα καταλάβει πως αυτό δεν άφορά έμάς, είπε περφηάεινα ή Μερσεντές κύττα- ζοντας τους ψηλούς τοίχους και τα χρυσοσκαλισμένα φανώμα- τα στο ταβάνι.

—Μόλις μπή, θα καταλάβει άμέσως πως είναι σωστό, είπε μελαγχολικά ή Σολεντά, κύτ- τάζοντας τη λάμπα του περπα- λαιού, το φτηνό άμπαζορ, τα πιάτα που ήταν σκάσμένα στις άκρες τους.

—Όλος σεβασμό ο Πέντρο πε- ρίμενε την άπόφασή.

—Λοιπόν... ρώτησε.

—Λοιπόν, πέτσου — οι λέ- ξεις έβγαίνουν με δυσκολία από το στόμα της — πέτσου πως αυτές οι μέρες είναι για μένα μέρες πένθους. Δε δέχομαι κα- νένα.

—'Ω... ω... φώναξε ή Με- ρσεντές που δεν της άρεσε κα- θόλου αυτό. Και κάνοντας πως την έπιασε έξαφνα βήχα, έβα- λε το μαντίλι, στα μάτια της για να σκουπίσει τα δάκρυά της. Κωμωδία άνώφελη, γιατί ή μητέρα της δεν την κύτταξε.

—Πέτσου μ' εύγενικό τρόπο, είπε ή Σολεντά.

—Όσο γι' αυτό, μέινετε ή- συχη σινιόρα, είπε ο Πέντρο φανερά δυσαρεστημένος. Να τώρα δυό φορές που έρχεται, χωρίς να θέλη μεγάλα πράγ- ματα, μόνο την άδεια να δει το σπιτί... Θα μάς νομίστη λιγώ- τερο εύγενικούς άπ' ό,τι είμα- στε, μουρμούρισε.

Έφτασε στην πόρτα και ή- ταν έτοιμος να βγύ, όταν ή Σο- λεντά γύρισε ζωηρά στην κα- ρέκλα της.

—Άκουσε... Πές του άκόμα πως λυπάμαι πολύ, και αν έ- πιμένη χωρίς άλλο να μου μι- λήσει, μπορεί να έρθη μια μέρα στο έξοχικό μας σπιτί, την άλ- λη έβδομάδα... Είναι στο δρό- μο του, όταν πηγαίνει από τον Κόκκινου Πύργο στην Πάλα.

—'Ωραία! Είναι καλύτερα έτσι, είπε εύχαριστημένος ο γέρος.

—Νομίζεις πως δε θα του κακοφανή; Νομίζεις πως θάρη; Ρώτησε ή Μερσεντές όταν έμειναν μόνες.

Η μητέρα της την έκοψε ζωη- ρά, νευρικά.

—Δεν νομίζω τίποτα, είπε, και ούτε μ' ενδιαφέρει. 'Ας τελειώσουμε τώρα το φαγητό μας. Πάρε ζαμπόν, Μερσεντές.

—Δεν πεινώ.

—Ούτ' έγω.

—Να και ή σαλάτα, άνήγ- γειλε ο Πέντρο μπαίνοντας. Έ- βαλα λίγη μουστάρδα γιατί δε θάρη καίντανό μέσα στο κα- λάθι. Γέρασε πιά ή Γκαλιντά όπως κι' έγω, και ξεχνάει. Πώς έκανε έκπληκτος, δεν παίρνει; Σας βεβαιώνω πως την έχω φτιάσει πολύ καλή.

—Είμαστε κουρασμένες, Πέν- τρο, έκανε πάρα πολύ ζήτη- στο δρόμο. Δώσε μας τα φρού- τα.

—Και την άνσιαμάντα, φυ- σικά.

Η Σολεντά δε μίλησε πια για τον έπισκεπτή.

«Της είναι άδιάφορος... Έν- τελώς άδιάφορος», συλλογιό- ταν ή Μερσεντές. «Έγω όμως, είμαι περιεργή. Περισσότερο από περιεργή. Δεν κρατιέμαι άλλο!» Και κύτταξε τη μητέ- ρα της που έκοβε το γλυκό.

—Εύχαριστώ, είπε, παίρ- νοντας ένα κομμάτι. Και γυρί- ζοντας στον Πέντρο ρώτησε:

—Λοιπόν; Τι είπε όταν έ- βουγε ο κύριος;

—Είπε πως θάρη να σας δει στην εξοχή κατά το τέλος της άλλης έβδομάδας.

—Προσεκτικός, σχεδόν ανήσυ- χος, ο Πέντρο κύτταξε τη σε- νιόρα, που τη στιγμή εκείνη έ- βαζε στο στόμα της μια λεπτή ζαπρη φετίτσια που μύριζε άν- θος πορτοκαλιάς. Και εύχαρι- στημένος από την έκφραση που ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό της, ρώτησε.

—Είναι καλό;

—Τι;... 'Α, ναί... έξαιρέτο, άπάντησε ή Σολεντά.

—Έξαιρέτο!.. Έξαιρέτο, εί- πε και ή Μερσεντές δαγκώνου- τας χαρούμενη τη φετίτσια της με τα άραία της δόντια.

Κι' έξαφνα γέλασε.

—'Ω... ω... φώναξε ή Με- ρσεντές

—Είμαι εύχαριστημένη! ει- πε.

—Η λαιμαργία είναι της ή- λικίας της, είπε ο Πέντρο, κυτ- τάζοντας τη νέα με λατρεία και έλπίζοντας πως οι κυρίες του θάρησαν τόσο ώραίο το γλυκό, που θα το έτρωγαν όλο. Άλλά ή Μερσεντές δεν έα- ναπήρε και ή Σολεντά δεν κα- τάφερε να τελειώσει το κομμάτι της.

—'Α... &... μουρμούρισε δλε- ποντας την μητέρα και την κόρη να σηκώνονται από το τρα- πέζι. Μα τι έχετε, λοιπόν, και δε φάγατε τίποτα; 'Η όρεξί σας ήταν πολύ καλύτερη περίσυ, καθώς θυμάμαι.

Η Σολεντά τον ήσυχασε, βε- βαιώνοντας τον πως το φαγη- τό ήταν έξαιρετο και πως το γλυκό θάταν και αύριο καλό.

Κρατώντας ή κάθε μια ένα κε- ρί σε άσημένιο κηροπήγιο, πέ- ρασαν το μεγάλο σαλόνι, που έδώ και πενήντα χρόνια περι- μένε τις έπισκευές που δεν γί- νονταν. Άνέθηκαν στην πελώ- ρια κάμαρα, έβαλαν στην πόρ- τα τον σύρτη και γδύθηκαν γρήγορα. Δίπλα στο κρεβάτι με τις τέσσερις γυνες κολώ- νες, — είχαν βγάλει τις κου- ρελιασμένες κουρτίνες — είχε έτοιμαστή ένα ντιδάκι για τη Μερσεντές. Το κορίτσι έπεσε άμέσως και ή Σολεντά έσκυψε και τη φίλησε τρυφερά πριν ούση τα κερία.

«Επειτα έπεσε κι' αυτή στο κρεβάτι. Με το κεφάλι στηριγ- μένο στο χέρι της, με τα με- γάλα της μάτια άνοιχτά, άρ- χισε σιγά-σιγά να συλλογιζε- ται... Αυτή ή έπίσημη κάμαρα

με τα άπολυτρωθή ή Σολεν- τά ζήτησε καινούργιες σκέψεις. Παρακολούθησε τις άκτίνες της σεληνης που άγγιζαν το κρε- βάτι της, ως τον ουρανό και τη θάλασσα, ως τους δρόμους. Πάνω σε κάποιον άπ' αυτούς ίσως έτρεχε αυτή την ώρα, γυ- ρίζοντας στην Πολένσα ο Γάλ- λος του Κόκκινου Πύργου. Πριν τη χαιρετήση σ' αυτόν τον στε- νο δρόμο, δεν τον είχε ποτέ ξα- ναδω. Τώρα όμως θα τον γνώ- ριζε όπου και αν τον έβλεπε... Τι παράξενο!.. Ένα λεπτό ή- ταν άρκετο, για να μείνη στη θυμψη της αυτό το πρόσωπο

με τα άμορφα χαρακτηριστικά, τα σχεδόν μαύρα μαλλιά, τα γαλανά σκούρα μάτια. Ήταν άρά γε αλήθεια ότι πηγαίνε να συναντήση μια γυναίκα; Μα τι άνοησις, έλεγαν αυτά τα κορίτσια! σκέφθηκε έξαφνα χαρούμενη ή Σολεντά. Τα βα- πορία δε φάνουν το βράδυ έ- δώ, φτάνουν το πρωί. Κανέ-

—Το κεφάλι της κόρης της δίπλα της, ή Σολεντά την άγκα- λιασε σφιχτά.

«Εμειναν έτσι ώρα πολλή κι' οι παραγμένες καρδιές τους χτυ- πούσαν ή μια κοντά στην άλ- λη. Πρώτη κοιμήθηκε ή Μερσε- ντές. Η Σολεντά έμεινε ακόμη ξυπνητή, με την ψυχή γεμάτη άγωνία και τα μεγάλα μάτια όρθαναχτα.

Η τυφλή σήκωσε το κεφάλι. «Όσο έλαφρά και αν ήσαν τα βήματα πάνω στη σκόνη της άλέας, τα άκουσε που πλησι- αζαν και φώναζε:

—Ποιός είναι;

—'Εγώ, Φελίτσια.

—'Η σενιόρα!... ψιθύρισε ή γρηά.

Δε σηκώθηκε, γιατί αυτό της ήταν δύσκολο, αλλά έσκυψε με σεβασμό το πάνω μέρος του κορμιού της, που ήταν τόσο ξε- ρό και κοκκαλιάρικο μέσα στο μαύρο περκάλι, ώστε προκα- λούσε έκπληξη κάθε έκδήλωσις ζωής. Καθόταν στο άσπρισμέ- νο πεζούλι, στην άρχη της στε- νόμακρης πλακοστρωμένης αλ- λής, που άδηγούσε στο μικρό σπιτάκι της εισόδου.

—Πού είναι ή Παστόρα; ρώ- τησε ή Σολεντά.

—Στο σπιτί. Τώρα θα τη φωνάξω, καθόστε όμως, σας παρακαλώ, σενιόρα.

Με το άριστέρο της χέρι χτύ- πησε τον άέρα, δείχνοντας τις καρέκλες που ήταν εκεί κοντά. Ύστερα έπιασε το μπαστούνι της και χτύπησε έπάνω στην πλάκα τρείς φορές.

Το νέο κορίτσι που δυό μέ- ρες πριν, είχε προσφέρει τους κόκκινους κρίνους, έτρεξε. Φο- ρούσε την ίδια μπαμπασκερή πο- διά και τη μικρή της μπροσέ- λα.

—Τι είναι θεία;... 'Α, ή σε- νιόρα, είπε χωρίς χαμόγελο, βλέποντας τη νέα γυναίκα.

—Περάστε μέσα παρακαλώ, ξανάπε σοβαρή και εύγενική.

Η Σολεντά σηκώθηκε και προχώρησε προς το σπιτί. Η γρηά Φελίτσια νοιώθοντας τα άρωμα που σκόρπισε έπιασε το κομπολόι της που είχε κρε- μασμένο στη ζώνη της και ψι- θύρισε μια προσευχή.

Μια σειρά από χωριάτικες καρέκλες ήταν άκουμπισμένες στον τοίχο του διαδρόμου, που τα έβλεπε τους ήταν ζωγραφισμέ- να με άσπρη τριανταφυλλία. Η Σολεντά κάθισε.

—Ποιός είναι;

—Ποιός είναι; (Εικονογράφος 'Αλ. Κοντόπουλου)

20

—Είμαι εύχαριστημένη! ει- πε.

—Η λαιμαργία είναι της ή- λικίας της, είπε ο Πέντρο, κυτ- τάζοντας τη νέα με λατρεία και έλπίζοντας πως οι κυρίες του θάρησαν τόσο ώραίο το γλυκό, που θα το έτρωγαν όλο. Άλλά ή Μερσεντές δεν έα- ναπήρε και ή Σολεντά δεν κα- τάφερε να τελειώσει το κομμάτι της.

—'Α... &... μουρμούρισε δλε- ποντας την μητέρα και την κόρη να σηκώνονται από το τρα- πέζι. Μα τι έχετε, λοιπόν, και δε φάγατε τίποτα; 'Η όρεξί σας ήταν πολύ καλύτερη περίσυ, καθώς θυμάμαι.

Η Σολεντά τον ήσυχασε, βε- βαιώνοντας τον πως το φαγη- τό ήταν έξαιρετο και πως το γλυκό θάταν και αύριο καλό.

Κρατώντας ή κάθε μια ένα κε- ρί σε άσημένιο κηροπήγιο, πέ- ρασαν το μεγάλο σαλόνι, που έδώ και πενήντα χρόνια περι- μένε τις έπισκευές που δεν γί- νονταν. Άνέθηκαν στην πελώ- ρια κάμαρα, έβαλαν στην πόρ- τα τον σύρτη και γδύθηκαν γρήγορα. Δίπλα στο κρεβάτι με τις τέσσερις γυνες κολώ- νες, — είχαν βγάλει τις κου- ρελιασμένες κουρτίνες — είχε έτοιμαστή ένα ντιδάκι για τη Μερσεντές. Το κορίτσι έπεσε άμέσως και ή Σολεντά έσκυψε και τη φίλησε τρυφερά πριν ούση τα κερία.

«Επειτα έπεσε κι' αυτή στο κρεβάτι. Με το κεφάλι στηριγ- μένο στο χέρι της, με τα με- γάλα της μάτια άνοιχτά, άρ- χισε σιγά-σιγά να συλλογιζε- ται... Αυτή ή έπίσημη κάμαρα

με τα άπολυτρωθή ή Σολεν- τά ζήτησε καινούργιες σκέψεις. Παρακολούθησε τις άκτίνες της σεληνης που άγγιζαν το κρε- βάτι της, ως τον ουρανό και τη θάλασσα, ως τους δρόμους. Πάνω σε κάποιον άπ' αυτούς ίσως έτρεχε αυτή την ώρα, γυ- ρίζοντας στην Πολένσα ο Γάλ- λος του Κόκκινου Πύργου. Πριν τη χαιρετήση σ' αυτόν τον στε- νο δρόμο, δεν τον είχε ποτέ ξα- ναδω. Τώρα όμως θα τον γνώ- ριζε όπου και αν τον έβλεπε... Τι παράξενο!.. Ένα λεπτό ή- ταν άρκετο, για να μείνη στη θυμψη της αυτό το πρόσωπο

με τα άμορφα χαρακτηριστικά, τα σχεδόν μαύρα μαλλιά, τα γαλανά σκούρα μάτια. Ήταν άρά γε αλήθεια ότι πηγαίνε να συναντήση μια γυναίκα; Μα τι άνοησις, έλεγαν αυτά τα κορίτσια! σκέφθηκε έξαφνα χαρούμενη ή Σολεντά. Τα βα- πορία δε φάνουν το βράδυ έ- δώ, φτάνουν το πρωί. Κανέ-

—Το κεφάλι της κόρης της δίπλα της, ή Σολεντά την άγκα- λιασε σφιχτά.

«Εμειναν έτσι ώρα πολλή κι' οι παραγμένες καρδιές τους χτυ- πούσαν ή μια κοντά στην άλ- λη. Πρώτη κοιμήθηκε ή Μερσε- ντές. Η Σολεντά έμεινε ακόμη ξυπνητή, με την ψυχή γεμάτη άγωνία και τα μεγάλα μάτια όρθαναχτα.

Η τυφλή σήκωσε το κεφάλι. «Όσο έλαφρά και αν ήσαν τα βήματα πάνω στη σκόνη της άλέας, τα άκουσε που πλησι- αζαν και φώναζε:

—Ποιός είναι;

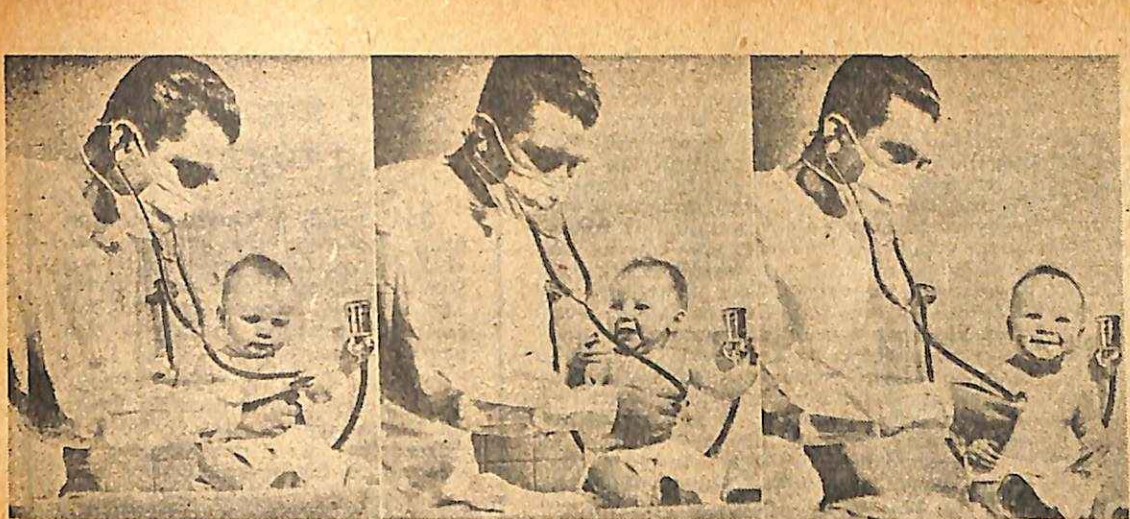
—'Εγώ, Φελίτσια.

—“Ας μείνουμε εδώ, είπε.
—Δεν προτίμας να μπουέ
στη δαλ; Θάσαστε καλύτερα
έκει...” Οπως έλετε όμως.
Συγκαταβατική και ψυχρή ή
Παστόρας στεκόταν όρθια, περι-
μενώντας τη διαταγή της Σο-
λεντά: “Μα κάτσε, λοιπόν!”
Και για να μην κάνει η σενιό-
ρα τη δυσάρεστη κίνησι να γυ-
ρίσει το κεφάλι, όταν της μι-
λούσε, ή κοπέλλα έσυρε την κα-
ρέκλα της στη μέση του δια-
δρόμου. “Ετσι δεχόταν στο
πρόσωπο όλο το φως που έμ-
παινε από την πόρτα.
Δύο δευτερόλεπτα ή Σολεν-
τά κούταζε με σκληρή περιέρι-
για το νεανικό προσωπάκι που
αν και δεν είχε εντελώς κανο-
νικά χαρακτηριστικά, ήταν κάτι
περισσότερο από ωραίο. Κι’ έ-
ξαφνα, βλέποντας τη να σηκώ-
νη τα μάτια πάνω της, προσ-
ποήθηκε ότι πρόσεχε μία μυ-
ρωδιά στον αέρα...
—Τι όμορφα που μυρίζει,
είπε... γινωμένα ροδάκινα!
—Εχουμε ένα γεμάτο πανέ-
ρι. Είναι πολύ ωραία. Θέλετε
να σας φέρω; ρώτησε ή Πα-
στόρα.
—Οχι... Μείνε εδώ... “Α-
κουσε...
Μετανοίωσε τώρα που είχε
δείξει κάποια οικειότητα και
μιλούσε ξηρά:
—Χτες στην Πάλμα είδα τον
Τονέ Σαντορόνο.
Στο πρόσωπο της Παστόρας
ζωγραφίστηκε ή δυσάρεσκια.
—Τόν βλοσυροκοιμήν, είπε,
τόν σωφέρ, αυτόν πού...
—Σου έχω απαγορεύσει...
φώναξε ή Σολεντά.
Κι’ άλλη φορά είχαν μιλήσει
οι δυο τους γι’ αυτόν τόν σω-
φέρ και είχαν καταλήξει σέ τρο-
μερά λόγια. Πριν από δυο μή-
νες ή Παστόρα βλέποντας την
έπιμονή της Σολεντά και τόν
σκληρό, ανάλητο τρόπο πού
της μιλούσε, είχε τολμήσει να
της πη:
—Για το δικό σας το καλό,
μη δείχνετε πόσο με μισείτε...
“Αν σας έβλεπε ή Μερσεντές
αυτή τη στιγμή, ίσως να κατα-
λάβαινε πώς είμαι...
Μα τώρα ή Σολεντά χαμή-
λωσε τη φωνή:
—Ναί, σου έχω απαγορεύ-
σει να μεταχειρίζεσαι τέτοιες
λέξεις πού μόνον οι ψωράδες
και οι χωριάτες τις λένε. Τι
φταίει το καμμένο το παιδί αν
έπαθε βλογιά στα μικρά του
χρόνια; Αυτό δεν τόν έμποδι-
ζει να είναι κατά τάλλα όμορ-
φος και γερός. Σ’ αγαπά πολ-
ύ και κερδίζει αρκετά χρήμα-
τα. Είναι ό καλύτερος σωφέρ
σ’ όλη τη Μαγιόρα. Οι ξένοι
του γράφουν από προτιήτερα
για να τόν κρατήσουν τις ήμέ-
ρες πού θα μείνουν. Δεν κάθε-
ται ούτε είκοσι μέρες το χρό-
νο. Θά ζήσης στην Πάλμα. “Α-
γώρασε μάλιστα...
—Μάλιστα... μάλιστα... έ-
λεγε σέ κάθε φράσι το κορίτσι
και έσκυβε το κεφάλι σά να δε-
χόταν ένα μικρό χτύπημα στο
λαιμό. Κι’ έξαφνα τα χέρια της
άρχισαν να τρέμουν.
—Σενιόρα... Ξέρετε, καλώς
πώς όλ’ αυτά... Ξέρετε καλά
για μένα... Ένας άνθρωπος ό-
πως αυτός... Τόν έχετε άκού-
σει ποτέ να βλασφημή ή μη-
τέρα του Θεού; Τόν έχετε δη να
σκουπίζη τη μύτη του με τα
δάχτυλά του;
—Μια καλή γυναίκα μαθαί-
νει καλούς τρόπους στον έντα-

της, είπε ή Σολεντά.
—Δε διορθώνεται κανείς όταν
έχη περάσει τα τριάντα του.
Προσπάθησε να κρατηθή, μα
δεν μπόρεσε. “Η ύπομονή της έ-
σπασε άξαφνα άπότομα, τα μά-
γουλά της άναψαν κι’ έγιναν
πιό κόκκινα από τα γεράνια
μέσα στις γλάστρες τους, πού
στεκόταν άνάμεσα στις ζω-
γραφισμένες καρέκλες.
—“Όλα τα καλά πού λέτε
για τόν άνθρωπο εκείνον, όλα
αυτά τα άσχημα καλά για να
με καταφέρετε ν’ άποφασίσω...
για να με κάνετε να φύγω από
δώ... Μα αν σας ένοχλώ, μπο-
ρώ να φύγω με τη βία μου.
Θά πάμε άπέναντι στην ήπει-
ρο... Θά...
—“Εσύ; Και για τί πράγμα
είσαι ίκανή;” είπε ειρωνικά ή
Σολεντά. Πώς θα ζήσετε; Τι
ξέρετε να κάνης;
—“Τι μ’ έμαθαν; φώναξε ή
Παστόρα. Μονάχα να διαβάζω
και να γράφω. Όύτε καν μία
δουλειά για να μπορώ να ζήσω.
—Πώς μιλάς με τέτοιον τρό-
πο; φώναξε έξω φρενών ή Σο-
λεντά. Δεν ντέπεσαι; Να φαί-
νεσαι πώς μου κάνεις παρατη-
ρήσεις, όταν εγώ μπορούσα
πολύ καλά να σε διώξω από
δώ;
“Ο θυμός του κοριτσιού έ-
σθυσε μονομιάς νικημένος από
την έξαψη θλίψι. “Έσκυψε σι-
γα-σιγά το κεφάλι της και με
τις παλάμες στο πρόσωπο, άρ-
χισε να κλαίει σιγαλά.
“Από τη στρογγυλή κάμαρα
της αΐλης το φως έμπαινε πιο
άπαλό, μαζί με τη μυρωδιά τών
χορταριών πού άρχισε να πο-
τίζει το νερό, έλευθερο πιά αυ-
τή την ώρα. Είχε κάτι το ευ-
εργετικό για το σώμα κι’ άκό-
μα για την ψυχή αυτή ή φρε-
σκοδα. Και ή Σολεντά παρ’ ό-
λο πού δεν ήταν έντελώς ήσυ-
χη, κατώρθωσε να πάρη ήσυχο
ύφος.
—“Ελα, είπε, μην κλαίς. Δε
θέλω να σε πιέσω. Σκέψου ά-
κόμα. Σου ζητώ μονάχα να εί-
σαι εύγενικά με τόν Τονέ πού
θα περάση από δώ στο τέλος
της έβδομάδος. Του είπα πώς
μπορεί να σταματήσει, για να
σου πη μία καλημέρα.
—Μια καλημέρα την άκούει
κανείς και τη λέει, ψιθύρισε ή
Παστόρα σιγά, με μαλακό ύ-
φος.
Οι δυο γυναίκες φαίνονταν
τώρα συμφιλιωμένες. Μέσα τους
όμως έβραζε άκόμα ό θυμός.
“Η Σολεντά σηκώθηκε και ή
Παστόρα τη συνόδευσε άμילה-
τη ως την πόρτα.
“Όταν ή νέα γυναίκα έφθασε
κάτω από τις φοινικίες, είδε
τη Μερσεντές να τρέχη κατά
το μέρος της.
—Μαμά... μαμά. Πού ήσου-
να; φώναξε γελαστή.
—Είχα πάει στην Παστόρα.
Προχώρησαν μαζί στο δρό-
μο του κήπου, πού στις άκρες
του φύτρωναν μεγάλες κίτρινες
μαργαρίτες. “Η Μερσεντές έ-
σκυψε και έκοψε μία, την πιο
όμορφη.
—Θέλω να μάθω κάποιο
πράγμα... μουμούρισε μ’ ένα
πονηρό μικρό χαμόγελο.
Και περπατώντας τραβούσε
ένα-ένα τα πέταλα.
—Κυριακή... Δευτέρα... Τρί-
τη... Τετάρτη... Πέμπτη... Κυ-
ριακή... Παρασκευή... Πέμπτη...
Παρασκευή... Παρασκευή! φώ-
ναξε χαρούμενη. Μαμά μεθαύ-
ριο την Παρασκευή ό Γάλλος

θάρρη να μάς έπισκεφθή!
—Στα χείλη της Σολεντά φα-
νικε ένα χαμόγελο.
Μέσα από τις φοινικίες φαί-
νόταν τώρα το σπίτι κι’ άκου-
γόταν το τρεχούμενο νερό πού
γέμισε τη μία μετά την άλλη
τις τρεις μεγάλες τριάνταφυ-
λιές χαδούρες του λοφίσκου. “Α-
κουγόταν άκόμα οι φωνές τών
περιστεριών μέσα στα μεγάλα
ξύλινα κλουβιά τους πού ήταν
κρεμασμένα στον πίσω τοίχο.
“Ήταν έξη, γκρίζα και πρά-
σινα, με μαύρο στο λαιμό, αλ-
ωνίως έρωτευμένα. Τα άκατά-
παυστα γουργουρητά τους έ-
παιρναν το μυαλό. “Από σεβα-
σμό στη Γκαλίντα πού τ’ αγα-
πούσε, ή Σολεντά δεν παρατο-
νιόταν. Και ούτε ώμολογούσε,
πώς κάποιες ώρες, μη μπορών-
τας πιά να βαστήξη, έκλαιγε
κι’ αυτή άκούοντας την κλαψά-
ρική φωνή τους. Τα άτελείωτα
άπογεύματα, όπου ή σκέψη λι-
ποθυμά, ή κλάψα τους άνακα-
τευόταν με τόν βαρύ άέρα, με
τη βαριά μυρωδιά τών λουλου-
διών. “Η νύχτα πού έρχόταν ή-
συχάζε αυτές τις φωνές. Κι’ ό-
μως πολλές φορές κάποιες ζε-
στες ήσυχες νύχτες λουσμένες
στο φως του φεγγαριού, έ-
κείν’ αυτά τα πουλιά σαν σέ δ-
νειρο, συνέχισε το παράπονό
του.
Τότε ή Σολεντά σηκωνόταν
κι’ έκλεινε το παράθυρο.
—Αυτά τα ζώα, σκεπτόταν ά-
ποκαμωμένη από την άγρυπνία,
είναι άνυπόφορα.
“Όμως άρά γε μονάχα τα
πουλιά δε μπορούσε να υποφέ-
ρη την όμορφη όλοφάνειν νύ-
χτα, πού έμπαινε μέσα στην
κάμαρά της; Το νερό πού μου-
μούριζε γλυκά, κυλώντας από
χαδούζα σέ χαδούζα, τόν ήχο
από κάποιες κιθάρες μακρινές,
μία χλιαρή πνοή πού έρχόταν
από την “Αφρική και έσειε έ-
λαφρά τα φύλλα τών δέντρων,
αυτά ήταν πραγματικά πού της
έδεναν άγρυπνία και ταραχή.
Περπατούσε, σταματούσε,
πήγαινε από τόν έναν τοίχο
στον άλλο κάμποσα λεπτά. Κι’
έξαφνα μη μπορώντας να άντέ-
ξει άλλο, έπεφτε στα γόνατα
και με σταυρωμένα τα χέρια:
—Θεέ μου! ψιθύριζε ίκετευτι-
κά.
“Η Μερσεντές κατέβαινε τη
σκάλα τραγουδώντας. Κάτω
ή πόρτα ήταν μισανοιχτή και
στον ήλιο πού έμπαινε, οι πλά-
κες του διαδρόμου γυάλιζαν σαν
έπιφάνεια ήσυχου νερού.
“Μικρή μου, μικρή μου, πού
σ’ αγαπώ τόσο πολύ” τραγου-
δούσε με δυνατή φωνή το κο-
ρίτσι. Κι’ έξαφνα καθώς πηδού-
σε δυο σκαλιά, γλύστρησε έ-
κανε να πέση κι’ έβγαλε μία
φωνή, στην όποια μία άλλη
φωνή γεμάτη άγωνία άπάντησε
άμέσως. “Η Σολεντά γήγέ από
την κάμαρά της κι’ έτρεξε.
—“Επες; Χτύπησε; “Α,
τρελλή! άπάντησε ξελαφρωμέ-
νη, άκούοντας τα γέλια της κό-
ρης της.
Την άγκάλιασε και φίλησε
το ωραίο της πρόσωπο.
—Μά... τι φόρεμα φόρεσες;
ρώτησε έξαφνα.
—Το πιο όμορφο, το πιο
καινούριο, το άσπρο με τα
μπλε λουλούδια. Μη με μαλώ-
σης, μαμά. “Αν έρχόταν καμ-
μία έπίσκεψη;
—Ποιά έπίσκεψη;
Μα την ίδια στιγμή ένοιωσε

τα μάγουλά της να κοκκινίζουν.
“Έγινε τότε κι’ άρχισε ν’ ά-
νεβαινή πάλι τη σκάλα, για να
πάη στην κάμαρά της. “Η Μερ-
σεντές την άκολουθήσε.
—Δε θυμάσαι, λοιπόν; “Η
μαργαρίτα είπε την Παρασκευή
και σήμερα είναι Παρασκευή.
Θέλεις να με βρή ό Γάλλος, αν
έρθη με την παλιά μου ρούπα
πού είναι γεμάτη λεκέδες από
φρούτα;
—Και ή καινούργια σου θα
γίνει το ίδιο αν άρχισες να τη
φορής χωρίς λόγο.
“Η Σολεντά κούταζε το μαντί-
κι του φορέματός της, καθώς ά-
κουμπούσε το χέρι της στα σι-
δερένια κάγκελα της σκάλας.
“Ήταν ένα φόρεμα παλιό, καθη-
μερινό, από βιολε περκάλι.
—“Ελα... Πήγαινε τώρα... εί-
πε στην κόρη της. Πρόσεχε ό-
μως μη το λερώσης!
Και αυτή έξακολούθησε ν’ ά-
νεβαινή τη σκάλα. Τότε κάποια
στιγμή ή ρούπα της πιάστηκε
σ’ ένα από τα σιδερένια λου-
λούδια πού σχημάτιζαν τα κάγ-
κελα. Αυτό γινόταν συχνά. Φαί-
νεται όμως πώς ή Σολεντά δεν
το πρόσεχε τώρα, γιατί αντί να
σταθή όπως άλλες φορές να έ-
σκαλωσή τη ρούπα της, διά-
στηκε ν’ ανέβη, νευριασμένη,
τα τελευταία σκαλοπάτια.
—“Ιησού Χριστέ! φώναξε ή
Γκαλίντα, πού περνούσε εκείνη
τη στιγμή στο διάδρομο. Και
κατάπληκτη κούταζε το πελώ-
ριο κομμάτι πού σχισμένο φο-
ρέματος, πού έπεφτε ως το
γόνατο, άφίνοντας να φαίνεται
το θαλασσί μισοφόρι.
—Πού είχες το νού σου, κό-
ρη μου; Τραβούσες... Τραβού-
σες... Θάλεγε κανείς πώς τό-
κανες έπιτηδες να σχίσης το
φόρεμά σου.
—“Επίτηδες... “Αλήθεια έπι-
τηδες... κοροϊδεύε ή Σολεντά,
ένώ ένα κύμα αίματος άνέβηκε
στο πρόσωπό της. Και τώρα,
είπε, σχεδόν βαρυστημένα,
πρέπει ν’ αλλάξω!
—Μα τί θα φορέσης, λοιπόν;
—Τη φούστα του γαίω
μου... την άσπρη μπλούζα μου.
“Η μάλλον όχι, θα βάλω το φο-
ρεμά μου με τα βολάν.
Και μπήκε στην κάμαρά της
ενώ ή γρήη παραμμένα μουμου-
ριζε σαστισμένη.
—“Αγία Παρθένα του Λούς...
Τό φόρεμα με τα βολάν μία κα-
θημερινή!
“Η Σολεντά μπήκε παραμέ-
νη στην κάμαρά της.
—“Επίτηδες... συλλογιστή-
κε... Γιατί θα τόκανα έπιτηδες;
Δεν έχω δα και πολλά φορέμα-
τα και αυτό εδώ είναι χα-
μένο πιά.
“Ανοίξε τη ντουλάπα κι’ έ-
βγαλε το φόρεμα με τα βολάν.
“Μου πάει ωραία συλλογιστή-
κε. Σε μία στιγμή όμως μου-
μούρισε πικραμένη. “Τί σημα-
σία έχει αν μου πη ή δε μου
πάη; “Όπως τις άλλες μέρες
το ίδιο θάνα και σήμερα!
Ντύθηκε ώστόσο και έπειδή
ήταν χωρίς άκόμα για να κα-
τεβή στον κήπο να συναντήση
την κόρη της, πήρε ένα βιβλί-
ο πού βρισκόταν πάνω στο τρα-
πέζι. “Ήταν ένα γαλλικό μη-
στόρημα, τόσο τολμηρό πού
χτές το βράδυ, πριν πηση στο
κρεβάτι δεν τόληψε να δια-
βάση παρακάτω. Τώρα το πη-
ρε στα χέρια της και διάβαζε
τις σελίδες πού είχε άφήσει.
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ή συνέχεια.

«Τέλος πάντων, αυτοί οι σωλή-
νες! Δεν τους βγάξεις ποτέ από
τ’ αυτιά του; Πάντως, είναι πολ-
ύ ένδιαφέρον! Δεν είμαι βέ-
βαιη αν κατάλαβα καλά, αλλά
νομίζω πώς είπες της μητέρας
μου ότι δεν έχει ξανακούσει άλ-
λη καρδιά να χτυπά τόσο ζωη-
ρά όσο ή δική μου καρδιά».
«Μου φαίνεται πως παίζει μαζί
μου σαν τη γάτα με το ποντί-
κι. Πάντως, μοιάζει να δασκε-
δάξη κι’ εκείνος, όσο κι’ εγώ’
Προσπαθώ να του βγάλω τους
σωλήνες του, αλλά είναι καλό
στερεωμένοι. Και δεν παύει να
μουρμουρίζει τα αιώνια «Χμ...
χμ...» του, όλο σοβαρότητα».
«Νάτος, πάλι, ό άνθρωπος με
τους σωλήνες! “Επιμονή πού
την έχει, τέλος πάντων! Χω-
ρίς αυτούς, δεν θα μπορή να
κάνη τίποτα! “Αποφασίζω να
πάρω το πράμα στ’ άστέια και
γελώ. Δεν μοιάζει να θυμώνη.
Γελώ, γελώ... σκάω στα γέλια.
Τί όμορφη πού είναι ή ζωή!».

ΤΟ ΜΩΡΟ ΜΑΣ ΜΙΛΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ “ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ” ΤΟΥ

Στην εποχή μας, ή εξέλιξις
της ιατρικής έπιστήμης και τών
μεθόδων της για την παρακο-
λούθησι της υγείας του ανθρώ-
που έχουν εξέλιχθι σέ σημα-
ντικό βαθμό, έν σχέσει άκόμη
και με το τί γινόταν εδώ και
λίγα μόνον χρόνια. “Ετσι, ση-
μερα, ή παρακολούθησις του
κάθε άτόμου από το γιάτρο άρ-
χίζει άμέσως από την έπομένη
της γεννήσεώς του. Και οι με-
γαλύτεροι, πού δεν θυμούνται
να είχαν, όταν ήταν κι’ εκείνοι
παιδιά, τόσο... όμαλές και το-
κτικές έπαφες με το γιάτρο,
παρακολουθούν με κατάπληξη
και θαυμασμό την ήρεμία και
την άξιοπρέπεια με την όποια

‘Αναρωτηθήκατε ποτέ;
...ΠΟΣΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΜΕΓΑΛΩ-
ΝΟΥΝ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ;
Κατά μέσον όρον, μεγαλώ-
νουν 0,01150 έκατοστό την ή-
μέρα. Και οι άνθρωποι πού ά-
σχολήθηκαν με τόν υπολογισμό
αυτόν, λένε ότι το νύχι του με-
σαίου δαχτύλου του δεξιού σας
χειριού μεγαλώνει γρηγορότερα
από όλα τα άλλα νύχια! “Αρ-
γότερα άπ’ όλα μεγαλώνει το
νύχι του μικρού δαχτύλου του
άριστερού χειριού!...
...ΠΟΥ ΑΠΟΘΗΚΕΥΕΙ ΤΟ ΝΕ-
ΡΟ Η ΚΑΜΗΛΑ;
Πολλοί νομίζουν ότι το μέ-
ρος στο όποιο ή καμήλα απο-
θηκεύει νερό, βρίσκεται σέ κα-
ποιο μυστικό σημείο στην καμ-
πούρα ή στο στομάχο. “Αλλά οι
ζωολόγοι άνεκάλυσαν, ότι προς
το νερό τούλάχιστον, άπ’ αυτό
αποθηκεύεται μέσα στους μυώ-
νες της καμήςλας, αν και ένα μι-
κρό μέρος αποθηκεύεται στην
καμπούρα της. “Υπάρχουν πε-
ριπτώσεις καμήςλας πού έζησαν
χωρίς νερό και ταξίδευσαν στην
έρημο 35—40 ήμέρες, χωρίς να
πιούν ούτε μία σταγόνα νερού.
Συνήθως ή καμήλα μπορεί να
μένη χωρίς νερό και να ταξί-
δευή σέ μεγάλες άποστάσεις,
φορτωμένη, επί όκτώ ήμέρες.
...ΓΙΑΤΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΙΝΑΙ
ΓΑΛΑΖΙΑ;
Σε κάθε κυβική ίντσα (μία
ίντσα ίσοται προς 2½ πόντους
περίπου) υπάρχουν 1,500.000
μύρια σκόνης. Και οι άκτίνες
του ήλιου προσκοιούνται επά-
νω σ’ αυτά τα κομμάτια έα-
ναυγρίζουν προς τα πίσω. “Αλ-
λά κατά την παραμονή τους στο
νερό, οι άκτίνες “φιλτράρονται”
από το νερό, το όποιο άπορρο-
φά τις κόκκινες και κίτρινες και
άφνει τις πράσινες, γαλαζίες
και ιώδεις. “Ο συνδυασμός αυ-
τών τών χρωμάτων δίνει στο νε-
ρό της θαλάσσης το θαυκόνανο
χρώμα του. Μάλιστα κοντά
στις άκτες το χρώμα αυτό εί-
ναι πιο βαθύ εξ αίτίας τών χρω-
ματιστών άντικειμένων πού βρί-
σκονται εκεί: φυτών και ζώων.
...ΠΟΣΕΣ ΤΡΙΧΕΣ ΕΧΕΙ ΣΥ.
ΝΗΩΣ ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΟΥ
ΕΝΑΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ ΑΝ-
ΘΡΩΠΟΣ;
Μετρήσεις πού έγιναν από
υπομονετικούς έπιστήμονες ά-
πέδειξαν ότι τα μαλλιά ενός
κανονικού ενήλικος ανθρώπου έ-
κπελούνται συνήθως από 130
έως 150.000 τριχες! “Αν δεν
το παραδέχεσθε, δεν έχετε πα-
ρά να έπιχειρήσετε να τις με-
τρήσετε (αν φυσικά έχετε την
ύπομονή κι’ έσείς!).
...ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΜΕΛΙΣΣΕΣ ΔΕΝ
ΠΑΝΕΙΑΖΟΥΝ ΠΟΤΕ ΤΑ
ΔΟΧΑΙΩΔΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΡΩΜΑ;
“Επειδή... δεν τα διακρίνουν!
Πραγματικά, το μάτι της μέ-
λισσας μπορεί να διακρίνη μό-
νο το πορτοκαλί, το κίτρινο, το
πράσινο, το μπλε και το μαύ-
ρο χρώμα. Τα άλλα χρώματα, ό-
σοδήποτε ζωηρά και αν είναι,
δεν προκαλούν καμιά έντύπω-
σι στο όπτικό τους νεύρο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΜΕΤΑΞΑ

Η «ΘΕΙΑ ΛΕΝΑ» ΤΗΣ «ΩΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ. — ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΙΚΙΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

«Η «Θεία Λένα»! Παραμύθι και θρύλος. «Άσπρη κι' άυλη. Άστραπη που τρέχει στους αιθέρες και χάνεται, πριν δείξη τη λάμψη της. Φαντασία και όνειρο. «Η κάτι άπ' όλ' αυτά. Δεν την ξέρετε; Έτσι ζή και υπάρχει στην εύπλαστη παιδική ψυχή, δίνοντας, χρόνια τώρα, χαρές και λύπες, ένθουσιασμούς και άπογοητεύσεις, έντονες συγκινήσεις, με ιστορίες για βασίλισσες του παραμυθιού, για δράκους και τέρατα, για νάνους και παιδιά, πλεγμένες έτσι στην περιπέτειά τους που να είναι βέβαιο από πριν ένα έντονο ενδιαφέρον στην παρακολούθησή τους.

«Η «Θεία Λένα», λοιπόν. Τώρα θα την ξέρετε. «Αν πήτε η «Ωρα του Παιδιού» είναι το ίδιο. Είναι τόσο πολύ δεμένα μεταξύ τους και τα δύο. «Η «Ωρα του Παιδιού» είναι γέννημα, δημιουργημα της «Θείας». Ποιά όμως, είναι η «Θεία Λένα»; Αρχίζουμε, έτσι, μια άλλη ιστορία. Γιατί άπ' το παιδί ξεκίνησε. «Έζησε παιδί πολύ κοντά στο παιδί και χάθηκε τις χαρές του και τις λαχτάρες του, στις πιο ποικίλες και έντονες εκδηλώσεις.

Μιλάμε, τώρα, για την «Αντιγόνη Μεταξά, γιατί αυτή είναι η «Θεία Λένα». Κόρη του λυκειάρχη Μεταξά, ενός ανθρώπου με μεγάλη καλλιτεχνική ψυχή, γεννήθηκε, με γάλλωσες κι' έζησε σ' ένα περιβάλλον, που η γιορτή, σαν ανώτερης μορφής ψυχαγωγία ήταν βασικό στοιχείο παιδαγωγικής.

«Η «Αθίνα πριν από είκοσι και τριάντα χρόνια ήταν στην έκπολιτιστική της ανάπτυξη. Ο πόθος μιας καλύτερης ζωής, η λαχτάρα για κάτι πιο καλό και πιο ώραιο, παντού και σε όλα.

Μέσα σ' αυτή την εποχή και σ' αυτή την περίοδο άρχισε τη ζωή της η «Αντιγόνη Μεταξά, η «Θεία Λένα» του παιδόκοσμου.

Πλάσμα ζωηρό, άτίθασσο και σκληρό, σωστό τρελλοκόριτσο, είχε έντονο μέσα στο αίσθημα της αλλαγής και της αναταστώσεως. Παιδιά της Σχολής Μεταξά, μούνται και τώρα, μεγάλα πιά, τα χάρδια σκληρές γραθίδες της. Γι' αυτό, τα πρώτα γράμματα τάρχιζε στο πατρικό εκπαιδευτήριο, αλλά τα συνέχισε σε δυο άλλα ιδιωτικά, της Κρίκου και Χιλ και μετά στο

φύγε για τη Γαλλία, το γυμνάσιο, έ-χρόνο ανώτερα έμπορικά στη Σορβόνη. Την προώριζαν για διάδοχο της Σχολής.

Γυρίζοντας από τη Γαλλία, γράφεται στη Δραματική Σχολή του Έλληνικού Ό-δειου, μαζί με την Έλενη Παπαδάκη, την Κατερίνα, τη Νίτσα Βισσώρη κ. ά. Άπο-

φοίτησε, παίρνοντας το Χρυσούν Άριστέ-ον της Δραματικής.

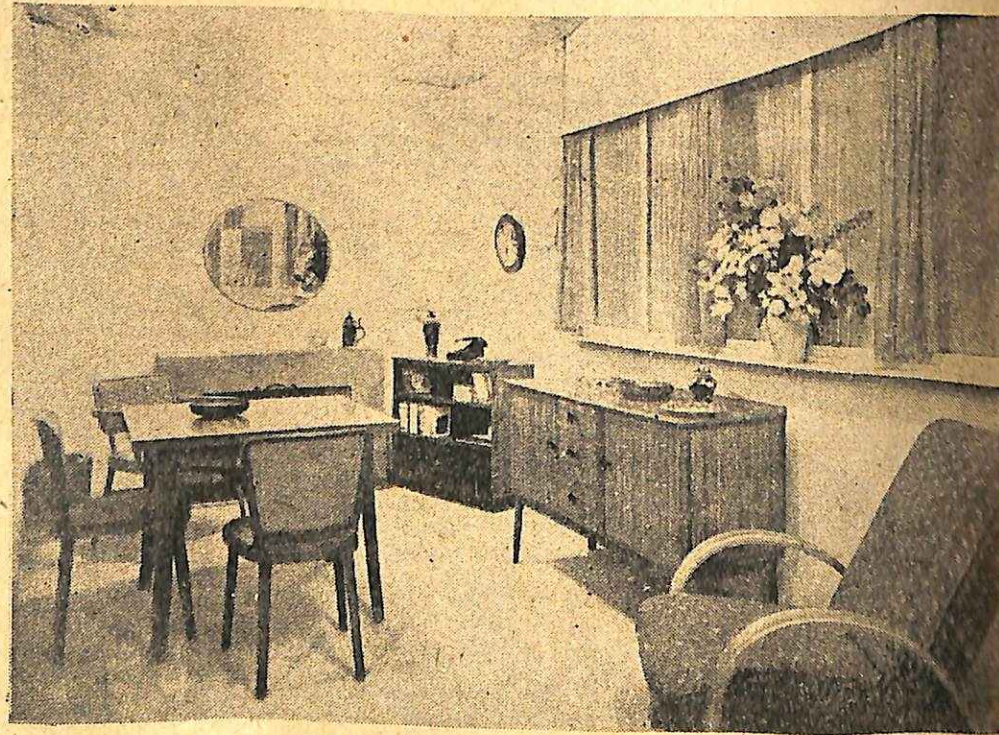
Άνηκει στη γενιά, όπως βλέπετε, που θέλει να δώσει καινούργια πνοή στο θέα-τρο. Και στην εποχή που ζητάει μια έντο-νη αλλαγή. Παιδιά και κορίτσια, με μόρ-φωσι, με κοινωνική θέσι, με μέλλον λαμπρό γκρεμίζουν φραγμούς από προλήψεις και τρέχουν σταθερά, άδιστακτα και με τόλμη στην κορυφή της Τέχνης των Τεχνών και καλούν κοντά τους, με δυνατή φωνή, πι-στόους και άπιστους. Τότε έγινε και το Θέατρο Τέχνης του Σπύρου Μελά, μια από τις πρώτες σοβαρές προσπάθειες του σύγχρονου θεάτρου. Και, τότε, εκεί, στο Θέατρο Τέχνης, γνωρίστηκε με τον άντρα της, ήθοποιό μαζί της κ. Κώστα Κροντη-ρά, που τώρα διευθύνει το εκπαιδευτήριο του πατέρα της, τη Σχολή Μεταξά.

Άξέλαστη θα μείνη η κ. Άντιγόνη Με-ταξά στους ρόλους που έρμηνευσε τότε. Μετά το Θέατρο Τέχνης έπαιξε με το Βεάκη, την Παξινοῦ και το Μινωτή. Κι' ό-ταν έγινε το Έθνικό Θέατρο, ήταν από τα πρώτα του στελέχη, για να το άφήση λίγο μετά από κάποια παρεήγησι με το Φώτο Πολίτη.

Και ρίχνεται από τότε όλόψυχα στο παιδί. Και του μεταλαμπαδεύει όλη την καλλιτεχνική της φλόγα. Γράφει παιδικά θεατρικά έργα και σχηματίζει θίασο από παιδιά και δημιουργεί το παιδικό θέατρο, το παιδικό θάυμα θα λέγαμε, που έχει το όνομά της. Ποδ της Κατοχής, στην πε-ρίοδο της Κατοχής, με μια μικρή διακοπή, που πιάστηκε από τους Ιταλούς και μετά την Κατοχή. Αρχίζει την «Ωρα του Παι-διού» στο ραδιόφωνο από το 1940, για την οποία μιλήσαμε, και τις παιδικές εκ-δόσεις βιβλίων, πρώτα με τους Φίλους του Βιβλίου» το 1946 και μετά με τον Άλι-κίτσο, που συνεχίζει και τώρα.

Διανοούμενη ακόμη και καλλιτέχνις, πει-σματάρα και ακούραστη, σκληρή στον έ-αυτο της και τους άλλους, σε συνεχή ά-νανέωσι και αναγέννησι, αναζητάει πάντοτε το καλύτερο και το κατορθώνει, γιατί έχει βάθος καλλιτεχνικό και άστείρευτο ψυχικό πλούτο.

Χ. Γ—ος

ΕΠΙΠΛΑ ΑΠΟ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΥΛΗ

Τα τελευταία αυτά χρόνια, η χρησιμο-ποίηση στη βιομηχανία των λεγομένων πλαστικών υλών έπεκτείνεται όλο και πε-ρισσότερο. Στη Μεγάλη Βρετανία, που έχει αναπτύξει σημαντικά την βιομηχανία αυτή των πλαστικών υλών, άρχισε ήδη η κατασκευή σε εύρύτατη κλίμακα επίπλων από πλαστικές ύλες. Τα έπιπλα αυτά, τα οποία διεδόθησαν ταχύτατα και ζητούνται

Τα παράξενα της τύχης

Στη Δανία, η Όργάνωσις Βοη-θείας Γυναικών που υπάρχει εκεί, είχε διοργανώσει τελευταία ένα διαγωνισμό, το πρώτο βραβείο του οποίου ήταν... δωρεάν τοκετός και διαμονή δεκαπέντε ημερών σ' ένα μεγάλο μαιευτήριο.

Έπειδή όμως η τύχη είναι... στραβή, το πρώτο βραβείο έπεσε σε μια κοπέλλα. Η κερδισμένη, άπειθύνθηκε στις οργανώτριες ζη-τώντας συμβουλή και εκείνες ανε-κοίνωσαν την ιστορία στις έφημε-ριδες. Άποτέλεσμα ήταν ότι, μέσα σε ελάχιστες ημέρες, η νέα κοπέλ-λα έλαβε περισσότερα από... ό-κτακόσια γράμματα ανθρώπων που τη ζητούσαν σε γάμο!

Έπειδή δεν ήξερε φυσικά ποιόν να διαλέξη, μέσα σε τόσους ά-γνωστους υποψηφίους συζύγους, η νεαρή Δανίς σκέφθηκε ότι το άσφα-λέστερο θα ήταν ν' άφήση και πά-λι την τύχη να αποφασίση ποιός ήταν ο καλύτερος. Έβαλε λοιπόν όλα τα γράμματα μέσα σ' ένα μεγάλο σακκούλι και... τράβηξε στην τύχη ένα.

Και, για δεύτερη φορά, έκερδισε το πρώτο βραβείο! Γιατί ο έλε-κτός της—ή μάλλον, ο έλεκτός της τύχης—είναι ένας γοητευτι-κός και θαυμαστικός άνθρωπος, πλού-σιος και μορφωμένος. Η κοπέλλα τον παντρεύθηκε άμέσως. Και το ζευγάρι έλπίζει να μπορέσει να χρησιμοποιήση σύντομα το πρώτο βραβείο που ήταν η άφορμή της γνωριμίας και της ετυχίας του...

Σβήστε τη δίψα σας μέ... ζεστό νερό!

Σε τί όφείλεται η δίψα;.. Μά στον έ-ρεθισμό των νευρικών άπολήξεων των βλεννογόνων του στόματος και του φάρυγ-γος. Άν μπόρέσουμε να εξαλείψουμε τον έρεθισμό αυτόν, η δίψα παύει. Άν πα-ρώμε ένα σκυλό, που έχει μερες να πιη νερό και διαβρέξωμε το στόμα του και τον φάρυγγά του με διάλυσι κοκαίνης (1:100) και ύστερα του προσφέρωμε ένα δοχείο με νερό, δεν θα δώση καμμία προσοχή σ' αυ-τό που μέχρι που όλίγου άποτελούσε την πιό μεγάλη του έπιθυμία: το νερό.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει πως ό όργα-νισμός του δεν έχει ανάγκη από νερό. Γιατί αυτό το ίδιο το σκυλί θα πεθάνη ά-πό δίψα, αν το πείραμα παραταθή, θα πε-θάνη δηλαδή από δίψα, πλάι στο δοχείο με το νερό. Γιατί δεν θα αισθανθή καθόλου δίψα, έφ' όσον θα εξακολουθή η έπίδρασις της κοκαίνης.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΨΑ;

Ο έρεθισμός αυτός των βλεννογόνων ό-φείλεται στη διακοπή της έκκρισεως του σιέλου. Καθώς είναι γνωστό, οι σιελόγό-νοι αδένες δεν παύουν να έκκρουν σιέλο, ακόμη και όταν δεν τρώμε. Κάμνοντας αυ-τό, διαβρέχουν τον βλεννογόνο και τα ευ-αίσθητα κύτταρα. Όταν η έκκρισις στα-ματά, οι βλεννογόνοι ξηραίνονται—και δι-ψούμε.

Η έκκρισις του σιέλου βρίσκεται σε στενή σχέση με την πυκνότητα του όρου του αίματος. Όταν ό οργανισμός μας χά-νη νερό (με τον ιδρώτα, την άναπνοή κλπ.) ό όρός του αίματος γίνεται περισσότερο πυκνός. Αυτό έχει ως άποτέλεσμα να δια-κοπή η έκκρισις του σιέλου. Άν πάρωμε ένα σκύλο που διψάει και του κάνωμε έν-δοφλέβιο ένεσις φυσιολογικού όρου (δηλαδή έλαφρά άλατισμένου νερού), η άίσθησις της δίψας θα παύση να υπάρχει άυτοστι-γμή. Και όμως το ζώο δεν ήπτε νερό. Άλ-λα έπειδή ό όρός του αίματος του ξανα-βρήκε την φυσιολογική του σύνθεσι, οι σι-ελόγόνοι αδένες ξαναάρχισαν να λειτουργ-ούν και ό έρεθισμός των βλεννογόνων του στόματος και του φάρυγγος εξαφανίσθη.

Η δίψα, λοιπόν, είναι ένα πραγματικό σημά κινδύνου που μάς πληροφορεί ότι η πυκνότης του όρου του αίματός μας έγι-νε μεγαλύτερη από τη φυσιολογική. Θα μπορούσαμε να την καταπραύνωμε κάνον-τας ένεσις νερού στις φλέβες μας... Άλ-λα προφανώς είναι πιό άπλό και προ παν-τός πιό ευχάριστο να πιούμε αυτό το νε-ρό. Άς δοῦμε, λοιπόν, ποιό είναι οι πιό καλοί τρόποι να πίνωμε για να καταπραύ-νωμε τη δίψα μας.

ΠΙΝΕΤΕ ΜΕ ΜΙΚΡΕΣ ΓΟΥΛΙΕΣ

Όταν διψάτε πολύ, αυτό σημαίνει πως ό οργανισμός σας έχει άπόλυτη ανάγκη νερού. Άλλά είναι άνώφελο — και έπιβλα-βές μάλιστα — να πιήτε πολύ και πρό παντός: πολύ και μονορροφί.

Θά ξέρετε, άσφαλώς, πως είναι πολύ έ-πικίνδυνο να πίνετε κρύο νερό, όταν είσα-στε ιδρωμένη. Κινδυνεύετε να πάθετε μια ψύξη κατά το μάλλον ή ήττον σοβαρή, που μπορεί να βλάψη τους πνεύμονες. Άλλά ξέρετε ότι έπιβλαβές είναι και το να πι-νετε νερό άφθονο και μονοκοπανιά;

Η υπερβολική πόσις νερού είναι τελεί-ως άνώφελη: το νερό περνάει από τον όρ-γανισμό χωρίς να διαποτίση τους ιστούς. Φουσκώνει τον στόμαχο και το έντερο και προκαλεί από μέρους των όργάνων μια ά-μυντική αντίδρασις η όποία έκδηλώνεται με την γρήγορη άπέκκρισι του νερού διά των όύρων και του ιδρώτος.

Ο καλύτερος τρόπος να ξεδιψάσωμε εί-ναι να πιούμε μια γουλιά νερό, την όποια θ' άφήσωμε να παραμείνη μερικέσι στιγμές στο στόμα μας, για να καταπραύνωμε τον

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΚΥΤΤΟΥΝ...

»Για τον λόγον αυτόν, πρέπει να εί-μαστε ντυμένες άπλά και νοικοκυρεμέ-να, έτσι ώστε, τα δέματάς που θα πέ-σουν επάνω μας, να δρουν μια αισθη-τική χαρά.»

Αυτά λέν οι δύο κυρίες που έχουν στολίσει με πολλά, μικρά μπουλ κου-μπιά, τα φορέματά τους. Η κυρία με το ριγέ φόρεμα — που έχει στα κόντρα

τις ρίγες του — έβαλε τα κουμπιά από πάνω μέχρι κάτω, επάνω σε μια πατ, που σχηματίζει στο λαιμό γλώσ-σα. Η κυρία με το σταυρωτό καρό φό-ρεμα — που παίρνει φόρδος στη φού-στα από τις άτάκτιστες πιέτες στο κάθε πλάι — έβαλε μια διπλή σειρά κουμπιά, από τη μέση του κορσαζ έως την περιφέρεια.

έρεθισμό των βλεννογόνων. Αυτό για την άμεση δίψα. Οι άθληται δεν πίνουν νερό για να μη βαρύνουν, αλλά καταπραύνουν την δίψα τους κρατώντας μερικέσι στιγμές στο στόμα του: μια γουλιά νερού, κι ύ-στερα το φτύνουν.

ΜΕΡΙΚΑ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ

Το νερό που περιέχεται μέσα σ' ένα πο-τό, άποκαθιστά την φυσιολογική πυκνότη-τα του όρου και συντελεί στην έκκρισι των σιελόγόνων αδένων. Άλλά ό μηχανισμός αυτός για να κινηθή, χρειάζεται κάποιον χρώτο. Στο μεταξύ μπορούμε να ανακου-φίσωμε τους άπεξηραμένους βλεννογό-νους.

Η δροσερότης ενός ποτού συντελεί στην έπίτευξι αυτού του άποτέλεσματος. Άλλά ένα... θερμό ποτό τα καταφέρνει ακόμη πιό καλά!... Γι' αυτό ό καλύτερος τρόπος να καταπραύνωμε τη δίψα μας είναι να πιούμε έλαφρόν καφέ ή τσάι. Έλαφρό και

πολύ ζεστό. Ο τρόπος αυτός χρησιμοπο-είται συχνά από τους Ευρωπαίους, που με-νουν στις άποικίες και που θέλουν να ά-ποφύγουν την κατάρχησι στην όποία παρα-δίδονται πολλοί λευκοί όταν τύχη να βρε-θούν σε τροπικά κλίματα. Οι γιατροί έε-ρουν πολύ καλά πως αυτοί που έζησαν άρκετον καιρό στις άποικίες και συνήθισαν να πίνουν άποκλειστικά ζεστό τσάι, ξανα-γυρίζουν στην Ευρώπη με ένα ρωμαλέο συ-κώτι. Και αυτό γιατί το ζεστό και έλα-φρό τσάι είναι το καλύτερο «ξεδιψαστικό» που υπάρχει.

Ένας άλλος πρακτικός τρόπος είναι να βάζωμε κάποια άρώματική ουσία στο πο-τό μας — λίγη μέντα λ. χ.—που αναίση-τοποιεί κάπως τους βλεννογόνους. Όταν δεν έχετε νερό να πιήτε, πιπιλίστε μια πα-στίλια μέντας. Είναι ό τι χρειάζεται για μια — προσωρινή βέβαια — άνακούφισι από τη δίψα.

ΜΩΡΙΣ ΣΕΒΑΛΙΕ

Ο Μωρίς Σεβαλιέ είναι μια από εκείνες τις έκρηκτικές φυσιογνωμίες που νικούν το χρόνο, που μένουν πάντα νέοι και ζωογονούν και τους άλλους. Σήμερα έχει ένα θέατρο στο Παρίσι, όπου ολόκληρος ο θίασος είναι αυτός μόνος του και ένας πιανίστας που τον συνοδεύει στο πιάνο! Και όμως το θέατρο είναι πάντα ασφυκτικά γεμάτο και για δυο ολόκληρες ώρες κρατάει αδιάπτωτο το ενδιαφέρον των θεατών του.

Ο Σεβαλιέ γεννήθηκε το 1889 στο Μεκλμοντάν και άρχισε να δουλεύει σ' ένα καφέ—κονσέρ για να βοηθήσει τη μητέρα του με 12 φράγκα που κέρδιζε την εβδομάδα. Μετά έκανε τον ακροβάτη μαζί με τον αδελφό του και τέλος δρῆκε τον πραγματικό του δρόμο: το τραγούδι και το χορό. Το 1910 δούλεψε στο Καζίνο ντε Παρί και γύριζε μικρές κωμικές ταινίες μαζί με τον Μάξ Λίντερ. Το 1914 γύρισε το πρώτο του μεγάλο φιλμ με την Μιστενγκέτ. Το 1929 πήγε στο Χόλλυγουντ και γύρισε μια σειρά από μουσικοχορευτικές ταινίες.

Αλλά την πραγματική αποκορύφωση της κινηματογραφικής του καριέρας δεν τη βρήκε παρά το 1947, όταν κάτω από την έμπνευσμένη σκηνοθεσία του Ρενέ Κλαίρ γύρισε το φιλμ. «Η σιωπή είναι χρυσός». Ένα χρόνο μετά γύρισε την σκαμπρόζικη εκείνη ταινία «Ο Βασιλιάς». («Ερωτικά ρίγη») που είδαμε κι' εμείς έφετος εδώ. Τώρα γύρισε στο Παρίσι το φιλμ «Το μήλο μου», που είναι ένα ξέφρενο μεθύσι χαράς, κεφιού, τραγουδιού, ζωής, ευθυμίας.

★

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΑ

• Όταν ο Τάυρον Πάουερ ήταν στις Φιλιππίνες για το γύρισμα της ταινίας «Κομάντος στις Φιλιππίνες», έλαβε για δώρο από τους ιθαγενείς θαυμαστές και θαυμάστριές του 22 παπαγάλους και 14 μικρούς πιθήκους! Δεν δέχτηκε όμως να πάρει κι' ένα μικρό βόα που του προσέφερε ένας πλούσιος ιθαγενής. Όλον αυτόν τον μικρό ζωολογικό κήπο τον μετέφερε μαζί του στην Αμερική προς μεγάλην κατάπληξιν αλλά και... έκνευρισμόν των γειτόνων του.

• Η γνωστή ηθοποιός του Χόλλυγουντ Μαίρη Ουίλσον απέκλεσε τελευταίως δημοσία τους άντρες «τέρατα με δυο πόδια και όκτω χέρια».

• Η Βραζιλιανή κυβέρνηση όνόμασε την χορεύτρια Κάμεν Μιράντα ως «την καλύτερη πρέσβειρά της στις Ήνωμένες Πολιτείες» για την 10ετή εργασία της

στον Αμερικανικό κινηματογράφο. Οι περί διπλωμάτων αντίληψεις εύρονονται...

• Η γνωστή Ιταλίδα στάρ Βαλεντίνα Κορτέζε παίζει για τρίτη φορά σε μια νέα ταινία το ρόλο πρόσφυγας. Στον «Περιπλανώμενο Ιουδαίο» επαιτεί την Έβραία πρόσφυγα και στο «Γυναίκες χωρίς όνομα την Γιουγκοσλαβία. Τώρα παίζει την Ιταλίδα.

• Ο Πήτερ Λόουφορντ που δρῆσκεται στην Αυστραλία για το γύρισμα μιας ταινίας, τηλεφωνεί καθημερινώς στο Χόλλυγουντ στη μνηστή του, την ωραία κόρη του Αμερικανού πρεσβευτού στο Λονδίνο, για να αποδείξει τη δύναμη της αγάπης του. Τα τηλεφωνήματα όμως από την Αυστραλία είναι τόσο πολύ ακριβά ώστε λένουν ότι θα ξεδέψει όλη την αμοιβή του από την ταινία σ' αυτά!

• Το όπλοστάσιο της εταιρίας «Φόξ» μπορεί να εξοπλίσει αυτοστιγμεί ολόκληρη στρατιά του Μεσαίωνα ή ληστές Μεξικανούς ή σύγχρονα στρατεύματα. Ο διευθυντής της αποθήκης εδήλωσε ότι είναι σε θέση να εξοπλίσει 20.000 άντρες με σύγχρονα όπλα!

• Στο κορεσμένο από αισθηματικές και «κοινωνικές» ιστορίες πεδίο της κινηματογραφικής παραγωγής προσπαθούν τώρα να παρουσιάσουν ταινίες με ιστορίες δημιουργημένες από την πιο ξέφρενη φαντασία. Έτσι εκτός από την ταινία του Όρσον Γουέλλες γυρίζονται δυο ακόμα ταινίες με θέμα διαπλανητικά ταξίδια. Επίσης γυρίστηκε η ταινία «Πέντε» που είναι η ιστορία πέντε ανθρώπων που επιζούν (έναν από κάθε ήπειρο) μετά την καταστροφή της γης από την ατομική βόμβα!

• Μετά την επιτυχία που είχε η ταινία «Ό,τι αφορά την Εύα» η εταιρία «Φόξ» σκοπεύει να γυρίσει μια νέα ταινία με τον τίτλο «Ό,τι αφορά τον Άδάμ». Για να μην παραπονούνται και οι άντρες.

• Η κόρη της Ίνγκριντ Μπέργκμαν — από τον πρώτο της γάμο— ανήγγειλε στη μητέρα τη; ότι θέλει να γίνει ηθοποιός και ότι άρχισε να παίρνει μαθήματα χορού.

• Οι ταινίες που έστειλε η Ένωσις Παραγωγών Αμερικής στο έφετεινό φεστιβάλ των Καννών είναι οι εξής: 1) «Μία θέσις στον ήλιο» με τον Μοντγκόμερυ Κλίφτ και την Έλίζαμπεθ Τέυλορ, 2) «Τρελλή Τετάρτη» με τους κωμικούς Ράμσεντ, 3) «Ό,τι αφορά την Εύα» με την Μπέττυ Νταίβις την Άνν Μπάξτερ και τον Τζώρτζ Σάντερς και 4) «Η φωνή που θ' ακούσετε, με τον Τζέιμς Γουάιτμορ και την Νάνσυ Ντέιβις.

• Ο Σοσίλ ντε Μίλ, γνωστός για τις θεαματικές ταινίες, γυρίζει τώρα την ταινία «Το μεγαλύτερο θέαμα της γης» με θέμα τη ζωή των μεγάλων τσίρκων. Εκτός από ένα ολόκληρο τσίρκο θα πρωταγωνιστήσουν και η Μπέττυ Χάττον και ο Τζέιμς Στιούαρτ.

• Ο Ουώλτ Ντίσνεϋ, ο μάγος των σκιών, άρχισε να γυρίζει τη νέα του ταινία: «Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων», με την οποία επιζητεί να ξεπεράσει κάθε προηγούμενη επιτυχία του.

• Ύστερα από την τεράστια αληθινή εμπορική επιτυχία που είχε η ταινία: «Σαμφών και Δαλιδά» στην Αμερική, γυρίζεται τώρα και νέα βιβλική ταινία με τον τίτλο: «Δαυίδ και Βησθαβέ», με τον Γκρέγορι Πεκ στο ρόλο του Δαυίδ και τη Σούζαν Χάιγουορθ ως Βησθαβέ.

• Ο Ουώλτ Ντίσνεϋ θα γυρίσει το καλοκαίρι στην Αγγλία με το δικό του τρόπο το φιλμ: «Ρομπέν των Δασών» με πρωταγωνιστές τους Ρίτσαρντ Τοντ και Ρόμπερτ Νιούτον.

• Η ταινία «Ό,τι αφορά την Εύα» με

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΓΕΛΑ

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΗΣ

Στον κινηματογράφο. Μια κυρία γυρίζει προς το νέο που κάθεται πίσω της:

—Κύριε, αν σ'ας έμποδισε το καπέλλο μου να δῆτε το φιλμ, μπορώ εύχαριστώ να το βγάλω.

— "Α, όχι!... Μην ενοχλήθε, κυρία μου. Το καπέλλο σας είναι πολύ πιο ενδιαφέρον από το φιλμ.

ΤΑ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΓΙΑ ΑΝΗΛΙΚΟΥΣ

Λυπούμαι πολύ, κυρία, λέγει ο θυρωρός του κινηματογράφου, αλλά δεν θα σ'ας επιτρέψω να πάρετε τον σκύλο σας μέσα στην αίθουσα.

— Άνοησίες! Γι'κακό μπορεί να κάμη αυτό το έργο στον σκύλο μου;

ΤΑ ΚΕΡΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΜΑΡΑΓΔΙΑ

Η διάσημη Αμερικανίδα ηθοποιός, της περασμένης γενεάς, Έλεν Χάις συνήντησε για πρώτη φορά σε μια κοσμική συγκέντρωση τον άνδρα που αργότερα θα γινόταν σύζυγός της, τον Τσάρλι Μάκ Άρθουρ. Η γνωριμία τους δεν άργησε να πάρη τις διαστάσεις φλέρτ και μάλιστα πολύ προχωρημένου.

Σε μια στιγμή ο Τσάρλι προσέφερε εννιά πιάτα κεράσια στην Έλεν, λέγοντάς της:

—Θα ήθελα να ήταν σμαράγδια.

Ύστερα από δώδεκα χρόνια ο Τσάρλι επέστρεψε από μια πολεμική αποστολή στις Ίνδιες και είχε μαζί του ένα σασκούλακι με σμαράγδια, που προσέφερε στην γυναίκα του, λέγοντάς της:

— Πόσο θα ήθελα να είναι κεράσια.

την Μπέττυ Νταίβις, πήρε τα εξής βραβεία Όσκαρ: Το βραβείο ως η καλύτερη συνολικά ταινία της χρονιάς. Ο σκηνοθέτης Μάνκεβιτς πήρε δυο βραβεία, ένα για τη σκηνοθεσία και ένα για το σενάριο, ο Τζώρτζ Σάντερς, το βραβείο γο τον καλύτερο δευτερεύοντα ανδρικό ρόλο. Ο μηχανικός Ρότζερ Χέμαν για τη φυσιοληψία της ταινίας και ο Σαρλ Λεναίρ και η Έντιθ Χέντ για τα κοστούμια. Ίδια βραβεία δέ για τις τουαλέτες που φορούσαν η Μπέττυ Νταίβις και η Άνν Μπάξτερ. Ίδια ταινία πήρε το μεγάλο βραβείο της Βρετανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου και το μεγάλο βραβείο των Αμερικανικών κριτικών.

• Λέγεται ότι ο Όρσον Ουέλλες θα πιστρέψει στο Χόλλυγουντ για να γυρίσει σε ταινία το περίφημο ραδιοφωνικό του σκέτος: «Άνθρωπος από τον Άρη» με συμπρωταγωνίστρια την Βάντα Χέντριξ.

• Η Φλωρεντία, το Κάπρι, η Ρώμη και η Πομπηία είναι τα μέρη όπου γυρίζονται τα έξωτερικά της ταινίας «Φθινοπωρινός Έρωτας» με την Τζόαν Φονταίν και τον Τζέζεφ Κόττεν.

• Ο Λούις Μάϊλστον, σκηνοθέτης του περιφήμου: «Ουδέν νεώτερον από το Δυτικό Μέτωπο», έγυρισε το έπικό δράμα: «Οκινάουσα», με τον Ρίτσαρντ Γουίντμπερ, που εσημείωσε μεγάλη αίσθηση στο κοινό.

ΛΟΥΪ ΖΟΥΡΝΤΑΝ

Ένα λαμπρό κινηματογραφικό άστέρι του Χόλλυγουντ. Ξεκίνησε από τη Γαλλία ώριμος πια ηθοποιός και καθιερώθηκε γρήγορα στην Αμερική. Το ωραίο του παράστημα και

η υπέροχη ηθοποιία του τον έχουν κατατάξει στην κατηγορία των «γοήτων» της οθόνης. Στις αμερικανικές ταινίες θριαμβεύει τώρα ως αντικαταστάτης του Σάρλ Μπουαγιέ.

Φοσερός Νέρων ήταν μόλις είκοσι χρονών όταν εγγνώρισε την ωραιότερη και εξυπνότερη γυναίκα της Ρώμης τη Σαδία Ποππαία. Ή Ποππαία ήταν έξι χρόνια μεγαλύτερη από τον αυτοκράτορα. Και είχε πείρα της ζωής πιο πλούσια από τον κύριο της οικογένειάς, το νεαρό της βαρυστή.

Ἐπὶ πλέον, ἡ Ποιππαία ἦταν γυναίκα
μὲ πολὺ λεπτὸ γούστο καὶ πολὺ περισσό-
τερο ἀρχοντοκρατούμενη ἀπὸ τὸ Νέρωνα.
Κι' ἀπὸ τὴν πρώτην ὥρα τῆς γνωριμίας
τούς, ἡ Ποιππαία ἐκυριάρχησε στὴν ψυχὴ
καὶ στὰ μυαλὰ τοῦ καταγοητευμένου νεοῦ.

Ἡ Νέρων ἦταν παντρεμένος. Κ' ἡ Ποπ-
παία ὁμοίως. Ὁ Νέρων εἶχε γυναῖκα τὴν
Ὀκταβία, ποὺ δὲν τὴν ἀγαποῦσε, καὶ ἐ-
ρωμένη τὴν Ἀλβανή.

Αὐτὴν τὴν ἐπαχὴ, ὁμοῦς, τὸ πάθος τοῦ
αὐτοκράτορος γιὰ τὴ σκλάβαν τοῦ ὁρσίως
νὰ ἐξανερμίζεται. Κ' ἡ ἀπλή καὶ γλυκεῖα,
ἀλλὰ καὶ πιστὴ μέχρι τῆς ἀφου σκλάβαν (μὴ-
νον αὐτὴ θὰ πηγαίη ἀργότερα νὰ κατα-
θεθῇ λουλούδια στὸν τάφου τοῦ Νέρωνος)
ποῦ τὸν εἶχε συνηθίσει νὰ ζῇ ἀπλά καὶ
νὰ ἀποφύγῃ τὴν παλιὰ του θορυβώδη ζωὴ
τῶν σκανδάλων, τώρα τοῦ ἦτανε βαρεττὴ.
Κι ὁ αὐτοκράτορας ἐξανάρχισε νὰ ζῇ καὶ
παλὶ, ὅπως στὰ νιάτα του: νὰ κἀν πα-
ρὰ με ἀκολαστοὺς νέους καὶ νὰ συχαῖ
στὰ σαλόνια τῶν κομψομένων, οἱ ὁποῖοι
λεγοῦνται «αἰμιητόβιοι».

Ὁταν ὁ Νέρων μίλορε γιὰ τέχνη καὶ
πληθὴ καὶ γιὰ τὰ ποικίλα αἰσθητικὰ προ-
βλήματα, ἡ δυστυχισμένη ἡ Ἄκτ' δεν μπο-
ροῦσε νὰ τὸν παρακολοῦθῃ. Τὸν κυττά-
σα μὰ τὰ μελαγχολικὰ καὶ σιωποῦσε. Καὶ
γι' αὐτὸ προσπαθοῦσε νὰ τὸν κρατᾷ μα-
κριὰ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀριστοκρατικούς κύ-
κλους, ὅπου οἱ κίνδυνοι καὶ γι' αὐτὴν καὶ
γιὰ κείνον ἦσαν μεγάλοι.

καὶ, πραγματικά, σ' αὐτοὺς τοὺς κύ-
κλους γνώρισε τὴ μοίρᾳ γυναῖκα, ποὺ θά
τὸν κατακτοῖτε. τὴν Παναγιώτη.

«Ὁ Ποππαῖα ἦτανε κόρη μίας περιήου, που καλλότανε στὰ χρόνια τοῦ Κλαυδίου, που λεγότανε κι' αὐτὴ Ποππαῖα Σαβίνα. Ἦτανε φιλενάδα τῆς αυτοκράτειρας Μεσσαινας καὶ τὴν συναγωνίζοντανε στὰ ἐρωτικά σκάνδαλα. Γι' αὐτὸ ἡ Μεσσαλίνα τὴν μίσηλε. Κι' ἕνα πρωὶ, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνη ἀντίληψη, τῆς ἔστειλε τὴν ἀγατὴ ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἡ δυστυχισμένη ἡ Ποππαῖα ἐξέτελεσε τὴν διαταγήν, ἀφίοντας στὸν κόσμῳ μίαν θυγατέρα, ποὺ ἐξοργισμένη μὲ τὴν μάνα τῆς στὴν μορφὴ καὶ τὸ πνεύμα, ἀλλὰ δὲν τῆς ἔμοιαζε πολὺ πρὸς τὴν ἀνθηκότητα. Ὅχι πὼς ἦταν νάρετη, ἀλλ' ἤξερε νὰ διαλέγῃ τοὺς φίλους τῆς καὶ νὰ κἀνῃ τίς δουλειές τῆς οὐσιαστικά».

Είπαμε, πώς όταν τη γνώρισε της Πα-
ταϊά ο Νέρων, ήτανε κι' αυτή παντρεμέ-
νη, όπως κι' εκείνος! Είχε αυτή της έναν
ακουσμένον κομψόμυθον της εποχής, ένα
υπακότων και παρφορτισμένο νέο, τον
Θάωνα, πολύ φίλο του Νέρωνος και σύγ-
γραφο των έργων του. Πρέπει να σημειώ-
σουμε, πώς ο Θάων ήταν ο δεύτερος άν-
δρας της Ποιπταίας, γιατί προηγουμένως
χε παντρευτεί το Ρούφο Κρίστινο, από
τον οποίον είχεν αποκτήσει...

ο οποίος είχε αποκτήσει κι' ένα αγόρι.
«Ὁ Ποππάκι, είπαμε, ήταν πλουσιωτάτης,
ραιστάκι κι' από μεγάλο σόι. Τα μαλλιά
της ήτανε κατάξανθα κι' ασπράφτανε σαν
κεχριμπάρι. Ἡ ἐπιδερμίδα της ήτανε
σο λευκή καὶ ἀπαλή καὶ διάφανη, ὥστε
πολλοὶ πιστεύανε πὼς κάθε μέρα ἔκανε
πάνω μὲ γάλα θύειο.

«Όταν ἡ Πομπαία ἀντελήφθηκε πὼς ὁ
κοσμοκράτορας εἶχε «τσιμπη-
», τοῦ ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ ἔρχεται.²

λεύθερα στο σπίτι της να την επισκέπτεται. Κι' ο Νέρων δεν έχασε την ευκαιρία. 'Από την πρώτη μέρα που πήγε να την επισκεφθῇ, ἡ Ποππαία τὸν δέχτηκε αστάφροντας ἀπὸ τὴν μορφοῦν καὶ τὴν κομψότητα, ὥστε ὁ νεαρὸς ἐρωτοχτυπημένος θαυμάσθηκε. Κάθισε χάμου στὰ πόδια της καὶ τὴν ἐκύπτει μαγεμένος, ἐνῶ ἐκείνη τοῦ χαίδευε τὰ μαλλιά καὶ τοῦ ψιθύριζε σιγασιγὰ πῶς εἶναι ὁ μορφοτότερος καὶ κομωτότερος ἀντὶρας ποὺ γνώρισε στὴ ζωὴ της. Οἱ «φιλικεῖς» ἐπισκέψεις τοῦ Νέρωνος συνεχίζονταν, ἀλλ' ἡ γήσασα τὸν φρεναρίζε, γιὰ νὰ τὸν ἀνάβη περισσότερο. Κι' ὅταν ἐπὶ τέλους κάποτε συνεθεῖ τὸ μοῖρατον, ἡ πανούργα γυναίκα ἀρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ κᾶν τὴν μετανόυσσα Μαγδαλὴν καὶ νὰ ὀρκίζεται, πῶς ἄθελα της υπέκυψε καὶ πῶς στὸ μέλλον δὲν θὰ ἐπαναλήθῃ π ὁ τ ε π λ ε ὀ ν αὐτὸ τὸ ὀλισθήμα! Δὲν ἤθελε νὰ κᾶν τὴν ἐντύπωσι πῶς παραδίδεται εὐκόλα, γιὰ νὰ τὸν συγκρατήσῃ κοντὰ της γιὰ πάντα, πάντα φλογερὸν καὶ ἀνικανοποίητον. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Νέρωνος ἦταν χαρακτηριστὶς εἰλικρινὲς καὶ πρωτόμυθος, ἐξημολογήθηκε στὸ φίλο του τὸν «Θωνα» τὰ συμβαίνοντα καὶ τὸν παρακάλεσε ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἔξης νὰ θεωρῇ τὴν Ποππαία γυναίκα τοῦ αὐτοκράτορα.

Ὡστόσο, τὰ αἰσθημάτων τοῦ Ὁθωνος γιὰ τὴ γυναῖκα του ἦσαν κατ'ὅσον περίεργα. Τὴν εἶχε χορτάσει ἀπὸ καιρὸ κι' ἐπομένως δὲν ἦταν ἐρωτευμένος μαζί της. Τὴν ἐθαύμαζε ὁμως γιὰ τὸ ἀσυνήκрито κάλλος της — ἐντέλως αἰσθητικά· καὶ τὴν ἐξήλειψε. Ἀλλ' ἤθελε νὰ διατηρήσῃ καὶ τὴ φιλία τοῦ αὐτοκράτορα γιὰ νὰ ἔχῃ τὴν ὑποστήριξίν του στὶς φιλοδοξίες του τὶς ἀποτιμῆς. Κι' ὅταν μιὰ φορὰ ὁ Νέρων τοῦ ζήτησε ν' ἀφήσῃ τὴν Ποιπταία νὰ περάσῃ δυὸ νυχτὲς στὸ βασιλικὸ παλάτι, ἐκείνος ἀπάντησε μὲ πικρία, πὼς τὸ καλύτερο γι' αὐτὸν θὰ ἦταν νὰ ἐφευγε μακριὰ ἀπὸ τὴ Ρώμην, γιὰ νὰ μὴ γίνεταί ἐμπόδιο στὴν αἰσθηματικὴ ζωὴ τοῦ αὐτοκράτορα του— καὶ γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃ. Κι' ὁ Νέρων τότε του ἐστειλε δισκίητὴ τῆς Λυσίτανιας (Πορτογαλίας). Καὶ τότε ἀρχίσαν νὰ κυκλοφοροῦν στὴ Ρώμην διάφορα σκωπτικὰ ἐπιγράμματα εἰς βάρος του, ὅπως π. χ. τοῦτο: «Ὁ Ὁθων ἐξωρίσθηκε μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπαρχοῦ, γι'αὐτὸ... τολμοῦσε νὰ κοιμάται μὲ τὴ γυναῖκα του».

«Ύστερ' ἀπὸ τὴν πρώτη νύχτα ποὺ πέ-
ρασε ἡ Πομπαία στὸ παλάτι, ἀρχισε τὶς
γκρίνες. «Εἶχε ἕναν ἀνδρα ὑπέρτοχα καὶ
στὴν ιδέες καὶ στὴν καλίσθησι». «Ὅτι
ὑπάρχει στὸ σπίτι μᾶς, εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ
ἐκλεκτά πράγματα ποὺ μπορεῖ νὰ θεῖ ἀν-
θρώπος. Ἐνῶ ἐσύ ζὴς φτώχα καὶ ἀρκεῖσαι
σ' ἕνα νοικοκυριὸ δευτέρως τάξεως! Φοί-
νεσαι, πῶς τὴν ἔλθειψι λεπτότητος, ποὺ ἔ-
χεις, τὴ χρωστᾷς σ' αὐτὴ τὴ σκληρά, τὴν
ἄεσθητ' Ἀκτὴ, ποὺ συνέζησες μαζί της
τόσα χρόνια...».

Κι' έτσι, ανάγκασε τὸν Νέρωνα ν' ἀνοίξῃ τὸ ταμείον καὶ νὰ πετάῃ τὰ χρήματα γιὰ νὰ ικανοποιῇ τὰ γούστα τῆς ἀγαπημένης του.

μενης του.
Σ' ελπην αυτην την ιστορια, τη νομιμη
συζυγι του Νερωνος, των 'Οκταβια, δεν
τη λογαριαζε κανενας τους. 'Αλλ' ουτε κι'
αυτη μιλουσε. Μοναχα η 'Αγριππια, η
παμπουρηνη η φιλοδοξη, η σκληρη κι' ε-
γωιστρια αρχισε ν' ανησυχη. Και τωσο
περισσοτερο, γιατι η Ποππια ητανε α-
λογαριαστα σπαταλη.

«Ἡ Πομπήαία ὑπάρτηκε τὸν κίνδυνον ποῦ
τὴν ἀπειλοῦσε. Κι' ἔλαβε τὰ μέτρα της.
Ἐπρεπε μὲ κάθε θυσία νὰ βγάλῃ ἀπὸ
τὴ μέση τὴν αἰμερὰν Ἀγριππίναν, πρὶν
αὐτὴ τὴν κατὰστροφὴν. Ἐτοί, στὰ τέλη τοῦ
58, ὅστερ' ἀπὸ δυὸ χρόνων παρανομή-
σῃσιδωσί, ἔβρεε κατηγόρηματικὰ τὸ δι-
κασίον στὸ Νέρωνα: «Ὁ θεὸς μὲ πείπει»

ήχημα στο Νερόνα: «**Η** θά με παντρεύ-
της ή θά φύγω από το παλάτι!... Είσαι
ένας μαθητάκος, κολλημένος στα φουστά-
νια της μάνας σου. Κι' αντί να είσαι αύ-
τοκράτορας, είσαι δούλος της. Γιατί α-
νοβάλλεις το γάμο μας; Δέ με βρίσκει
τόσον ωραία ή τόσο καλής οικογενείας έ-
σύ, που ήθελες να παντρευτής μια σκλάβη
σου; Μήπως αμφιβάλλεις πως δέ θά σου
γεννηθούν αγόρι; **Όχι!** Φοβάσαι τή μάνα
σου. Κι' αυτή με φοβάται, ήπλωες, όταν
γίνω σιτοκράτειρα, καταγγέλω στη Σύγ-
γνυ.

κλητο ὅλα τῆς τᾶ ἐγκλήματα. Δέ θέλει γὰρ
γυναίκα σου ἐμένα, πού σ' ἀγαπῶ, παρ-
τήν Ὀκταβία, πού σέ μισεῖ... Ἐπειτα ἡ
ζωή μου κινδυνεύει ἐδῶ ἀπό τῆς μητέρας
σου, πού ξέρεις καί σύ μέ ποιοί οὗς
τῶ ποιοίς ξεφορτώνεται τὰ ἀνεπίδε-
ματα πρόσωπα».

Πραγματικά, ο Νέρων στενοχωρήθηκε. Άγαπούσε τη μητέρα του, αλλά ένιωθε ότι «όλας πώς αυτή τον έδεσποζε και στη δημοσία και στην ιδιωτική ζωή του. Κι αποφάσισε ν' απαλλαγεί απ' αυτήν».

Τὴν Ἀνοιξὶ τοῦ 59, ὁ Νέρων πῆγε πέρασθαι λίγον καιρὸν στὶς Βατέες, τὴν ἀποστοκρατικὴν λουτρόπολιν τῆς Ἰταλίας. Παρεῖχε μαζί του καὶ τὴν Πομπηία. Ἡ Ὀκταγία ἐμεῖνε στὴ Ρώμῃ κ' ἡ Ἀγριππινία στὴν Ἄντιον. Ἐκεῖ τῆς Βατέες ὁ ναυάρχος Ἀνίκητος, φίλος καὶ πρώην διδασκαλὸς τοῦ αὐτοκράτορα, συνάντησε τὸ Νέρωνα. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀνίκητος δὲν ἔχονταν τὴν Ἀγριππινία. Κ' ἤξερε, πῶς κι' ὁ Νέρωνας τὴν ἐβότανε. Ὅταν ὁ Νέρων τοῦ ἐκμυστήθη τὰ βάσανά του, ὁ Ἀνίκητος τοῦ ἔλαβε μὲ μιὰ παρομοίωσι: Ὅταν τοῦ ἐβόρει τρυφήν στὰ ἱερὰ τοῦ θεοῦ, ὁ

Ο Νέρων καταλάμβανει τον υπαινιγμό. Αποφασίζει μια φωτεινή ιδέα αστραπής στο μυαλό του. Θα πνίξει τη μητέρα του κι έτσι θα θανατώσει της θα φανή τυχερός κι ο ίδιος θα γλυτώσει από το σκάνδαλο μιας δημοσίας δίκης κι' από την υποχρέωση να δηλώσει ο ίδιος την υπογραφή του στη βασιλική απόφαση της μητέρας του. Θα την πνίγει μέσα στον κόλπο της Νεοπόλεως μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου — κι' αυτός θα ήτανε... άθλιος!

«Έγραψε ένα γράμμα στη μητέρα του
πλην της καλούσε στις Βατές. Την είχε
πιθυμήσει! Της έστειλε και μία τριήνη
την παραλαβή. Και της είχαν ετοιμάσει στον
κόλπο των Βατών μία πολυτελή γαλέρα
πού θα την πήγαине την άλλη μέρα στους
Βαύλους, όπου η Άγριππίνα είχε μία
κή της έπαυλη. Όλα έγιναν σύμφωνα
τὸ πρόγραμμα. Ἀλλὰ ἡ Ἀγριππίνα
πνίγηκε. Ἐνα ψαροκάικο έρεξε καὶ τὴν
έσωσε. Καὶ τότε ὁ ναύαρχος Ἀντίπας
πῆρε μερικούς ναυτές μαζί του στὴν
επαυλὶ τῆς Ἀγριππίνας καὶ τὴν πέρασε
ἐνῶς γιὰ πέρα μὲ τὸ σπασί του.

‘Αλλ’ ὅν ἡ Πομπαιὰ ᾔλυτωσε ἀπὸ τὸ
ἕνα ἐμπόδιο, τὴν Ἀγριππῖνα, ποῦ τὴν ὠ-
σοῦσε ὁ λαός, δὲν ἦταν εὐκόλο νὰ γλυτώσῃ
κι’ ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐμπόδιο, τὴν Ὀκταβίαν,
ποῦ τὴν ἀγαποῦσε ὁ λαός!

2. το αναμεταξύ, ή 'Οκταβία ολο και θ-
δυνατίζει και ασχημίζει. Την έρωγε η ζ-
λεια, αλλά και ο μίσος. 'Ο Έρωνας, όπως
πιστεύανε όλοι, είχε δηλητηριάσει τάν α-
δελφό της, το Βρετανικό. Κι' η Ποππαί
τὴν φοβοτανε, πὼς καμμία μέρα θα τὴν
σκοτώσει. "Άλλωστε η' Οκταβία άρχισε νά
δείχνει σημάδια τρέλλας.

Κι' ο Νέρων, ύστερ, από πολλούς δ-
σταγμούς και φόβους, τὸ Μάιο τοῦ 62
εὐχώρισε τὴν Ὀκταβία μετὰ τὴ δικαιοσύνη
πὺς δὲν τοῦ ἔδωκε παιδί. Καί μετὰ ἑ-
κοσι μέρες παντρεύτηκε τὴν Παύλου.

Καὶ μερὲς πενήντρεθις τὴν Ποππαία.
Ἐπειδὴ δὴμος ὁ λαὸς ἀγαποῦσε τὴν ὁ-
κατρία καὶ ἀρχισε νὰ στασιάζῃ, ὁ Νέστωρ
ἀποφάσισε νὰ τὴν ἐγχαλῇ ἀπὸ τῆς με-
τῆς. Ἐπειδὴ δὲν διαταγὴ ν' ἀνέλθῃ
τοῖς τὴς φλέβες τῆς, τῆς ἀνοίξει ὁ γυμνα-
στὴς τὰ κεφάλαια τῆς τὸ κοῦμα καὶ
τὸ φέρανε στὴν Ποππαία.

Ἡ Πομπαία, πρὶν λίγους μῆνες γενέσθαι ἐνα κοριτσάκι. Ὁ Νέρων ἔκανε σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀποδοθείσης τιτλοῦ τῆς Αὐγουστᾶς καὶ σὲ τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδί. Διέταξε νὰ κτισθῇ γὰρ τῆς ὀνιμοθήκης καὶ νὰ κατασκευασθῶν ἐν αὐτῇ ἀγάλματα τῆς θεᾶς Τυχεῖς. Καὶ ἐν κλήρῳ ἡ Συγκλητός, πού ὅταν πλοῖα ἐκ τῆς πόλεως τοῦ τοκετοῦ εἶχε θέσει τὴν κοιλίαν τῆς Πομπαίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεῶν, κατέβηκε σὸν Ἄντιο (ἐκεῖ ἐγέννησεν ἡ Πομπαία) καὶ συγχάρη τὴν ἐμψυγμένην.

παίς) να συγχάρη την «ὕψηλην λεχίαν».
 «Αλλά στή δεύτερη ἐγκυμοσύνη της Ποπ-
 παίας, ὁ βίαιος Νέρων, ὅταν μία μέρα τοῦ
 ἔκανε σκηνή ζηλοτυπίας ἡ Ποππαία, ἐξέ-
 μάνη καί τῆς ἔδωσε μιὰ δυνατὴ κλωστή
 στὴν κοιλιά. Μάνα καὶ παῖδι πεθάναν.
 Κι' ὁ Νέρων, ποῦ μετάνοίσει ἀέσως,
 μέινει ἀπαρηγόρητος σ' ὅλη του τὴ ζωὴ.

Τὸ ἀπόγευμα τὰ παιδιά πίνουν γάλα μὲ μπισκότα καὶ γλυκά. Στὸ τραπέζι αὐτό, τὰ δύο κοριτσάκια εἶναι Ἑλληνόπουλα: ἡ Ἀλεξάνδρη Μπλιερὴ (ἀριστερά) καὶ ἡ Γεωργία Βαθαράκη (δεξιά). Τὰ ἄλλα παιδιά εἶναι ὁ Πήτερ Γκρέξ (Ἑσπερινός), ὁ Πέτρης Σουμανόβιτς (Πολωνός) καὶ ὁ Ρόμερτ Λεφκόβιτς (μὲ γυρισμένη τὴν πλάτη) Οὐκρανός.

Ἐνῶ οἱ γονεῖς τοὺς συνεργάζονται γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ πετύχουν, μῆσω τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡγουμένου Ἐθνῶν, τὴν δημιουργία πολλοῦ ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἐργάζονται συχνὰ ὡς ἀργὰ τὴ νύχτα στὴ γενικὴ γραμματεία τοῦ ΟΗΕ.

για ενός αβρίανου κόσμου ένα-
μένου και πραγματικά εφρίν-
κού, τὰ μικρά παιδία τών δι-
πλωματών και τών ύπαλλήλων
πού άποτελούν μόνιμα μέλη
του άποσπασμένου έθνός τους.

των άποστολών ή εργάζονται στα γραφεία του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη, προετοιμάζονται· στο να ζουν όλα μαζί, σάν μέλη μις μεγάλης κοινότητας. Το σημαντικό αυτό έργο γίνεται στο Διεθνές Σχολείο του ΟΗΕ, στη Νέα Υόρκη. Λειτουργεί σάν σχολείο, αλλά και σάν παιδικό κέντρο, για τα παιδιά από τριών ως έπτά χρονών, δεδομένου

“Υπάρχουν παιδικά τραγούδια που είναι σχεδόν διεθνή και τραγουδούνται από τα παιδιά διαφόρων χωρών. Έδώ, μερικά από τα παιδικά, καθισμένα στο πάτωμα, τραγουδούν όλα μαζί το «Φερζ Ζάκ», ένα πασίγνωστο γαλλικό τραγούδι. Είναι μία εικόνα πραγματικής συναδελφείας των παιδιών όλου του κόσμου. Βλέπει κανείς δίπλα, δίπλα παιδιά της Εθρώπης, Αμερικανόπουλα, μικρές Ρωσίδες, Κινέζακια, Αραπάκια...

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στο προηγούμενο φύλλο κλείσαμε το άρθρο μας με διαιτολογικές υποδείξεις προς τη γυναίκα όταν βρίσκαται στην κατάσταση της εγκυμοσύνης. Οι υποδείξεις όμως αυτές ισχύουν προκειμένου για μία φυσιολογική εγκυμοσύνη και για την προληψη παθολογικών καταστάσεων. Αν όμως τα παθολογικά φαινόμενα έχουν παρουσιασθεί, τότε η διατροφή αλλάζει, λίγο ή πολύ. Αν π.χ. μία έγκυος παρουσιάσει ηφροπαθεία, ή ημεραλυσία, τότε, μαζί με το μερμεριώλιο θα φάει και κρέας, και ψάρι και αυγά και ό-

ας και ψάρια και αυγά και α-
φθονο φρέσκο βούτυρο. Το ίδιο
αν πάθη οστεομαλακία. Τοξί-
κώσεις της έγκυμοσύνης που
δημιουργούν δερματικές έκδη-
λώσεις, θέλουν την ίδια δια-
τήση της φυσιολογικής έγκυμοσύ-
νης. Το ίδιο και οι παθήσεις
του σκελετού και των νεφρών
των εγκύων, αν δέβαια δεν εί-
ναι σοβαρές. Για την έκλαμψη
και την προεκλαμψία απ' αυ-
τήν μίλησαμε στο προηγούμε-
νο φύλλο. Πρέπει ακόμα ν' α-
φιερώσουμε εδώ λίγες γραμμές
για τους έμετους των εγκύων.
Η πρόληψη των έμετων αυ-

Ἡ παθογένεια τῶν δὲν ἔχει βέβαια τὴν βάση στὸ πεπτικό σύστημα. Ἡ αἰτία τους εἶναι καθαρά «εντερική», ἐγκεφαλική, ἢ ἀναφισθητική συμμετοχή τοῦ ἐνδοκρινικοῦ συστήματος (π.χ. ὑπὸ πασι ἀπὸ ὑποαδρεναίμια). Παρ' ὅλα ὅμως αὐτά, μιὰ καλὴ διαιτητικὴ τακτοποίηση ὠφελεῖ τὶς περισσότερες φορὲς τὸν ἔγκυο γυναῖκα, ποὺ βασανίζεται ἀπ' τοὺς ἐμέτους αὐτοὺς, ὅταν μάλιστα δὲν παραλείπεται καὶ ἡ ἄλλη κατάλληλη παρασκευαστικὴ ἀγωγή. Κατὰ τὴν προπομπὴν ἐμῶν τῶν ἐγκύων.

των συμβουλευόμεν την πάσχου-
σα να τρώη ελαφρά τὸ βράδυ,
τὸ δὲ πρωί, ἀφού πάρη λίγα
καφέ ελαφρὸ μὲ ζάχαρη, να μέ-
νῃ στὸ κρεβάτι της, ξαπλωμέ-
νη σὲ ὀριζόντια θέση, ἐπὶ 15'
—20' λεπτά τῆς ὥρας. Τῶν
ἐγκύμων γυναικῶν ποὺ πάσχου-
ν ἀπὸ συχνῶν ἐμέτων, «ὑπερε-
μεσίαν», ἡ τροφὴ δὲν πρέπει νὰ
περιεχῇ πολλὰ ὕγγρα καὶ νὰ πε-
ριορίζεται κυρίως σὲ ὑδαταν-
θρακοῦχα τρόφιμα καὶ καλύτε-
ρα ὑπεραπὸ μικρὸ δόσιόν τι-
μα πεινοδιπλοθεραπείας, ὅστε-
ρα ἀπὸ τὴν ὁποία παραγγέλ-
ουμε γλυκὰ σιρόπια φρούτων,
ποτὶ μὲ ζάχαρη ἢ μέλι κ'ι' ἄ-
γότερα πολλὰ ἀπὸ μῆλα, που-
ρὲ πατάτες καὶ σούπες ἀπὸ
σιμιγδαλί ἢ βρώμη, μεχρις ὅ-
του τὰ φαινόμενα τῆς «ὑπερε-
μεσίας» περάσουν, ὁπότεν συμ-
βουλευόμεν τὴν γνωστὴ μας ἀ-
πὸ τὸ προηγούμενο φύλλο δι-
αίτα τροφῆς τῆς φυσιολογικῆς
ἐγκυμοσύνης.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΟΚΟ, αὐτὴν δηλαδὴ ποὺ πρόκειται σύντομα νὰ γεννήσῃ, συμβουλεύομε τροφὴν ἀνάλατῃ, ποὺ δια-εγκολύνει τὸν τοκετό.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΙΚΤΟΥ-ΣΑ, αὐτὴν ποὺ γεννᾷ πιά, κάθῃ διαιτητικῇ φροντίδᾳ κα-

ταντάει περιττή. Κατευαζόμε-
μονο τη δίαιτα της με αναφυκτι-
κά ποτά (Λεμονάδες, πορτοκα-
λάδες, θυσανιάδες κ.λ.π.), με
νερό και με λίγο ζεστό τσάι
(με γάλα, ή χωρίς γάλα). Αν
ο τοκετός (γέννα) διαρκεί
περισσότερο από 24 ώρες, τό-
τε μόνο χορηγούμε λίγο ζωμό
κρέατος, καφέ, χυμούς φρού-
των, κομπόστες και ακόμα λί-
γο κρέας κιμαδιαστό. Πλείστες
φορές όμως, με την πρόβλεψη
δυστοκίας, που μπορεί να α-
παιτηθεί εμβρυολογικά και νάρ-
κωσις, η τροφή στην τίκτουσα
άπογορεύεται.

Τίς λεχωίδες (λεχώνες), προσέχουμε να μη τις τρώσουμε άφωνα μετά τόν τόν-κετό, γιατί) το πεπτικό τους σύστημα είναι χαλαρωμένο. Μεθοδική προοδευτική σίτιση, ώστε να αναπληρώσουν τις απώλειες του οργανισμού τους από την αιμορραγία, τα λόγια και τó γάλα. Τίς πρώτες μέρες μόνο φρούτα γινωμένα, χυμούς φρούτων, άμυλδη έλαφρά μαγειρευμένα, ζωμό κρέατος, κρέας καλά βρασμένο ή καλά ψημένο στή σάφρα, λίγο

καφέ, λίγο ελαφρό κρασί ή μπύρα και άρκετα ύδρα. Την τρίτη μέρα της λοχείας, αν διαπιστώσουμε ότι το πεπτικό σύστημα της γυναίκας έχει ανάσχημα ανάπαυσης, ή αν δεν δι- νη κανονικές κενώσεις, τότε της χορηγούμε καθάρσιο, την κρατάμε μία μέρα με ελαφρό- τερη τροφή, κυρίως ύδαρ και την επαναφέρουμε ύστερα στην κανονική της διατροφή. Από κεί και πέρα ή γυναίκα, από την άποψη της διατροφής, θα υπολογισθ ή πιά σαν θηλάου- σα μητέρα.

Κατὰ τὴν περίοδο τοῦ θηλασμοῦ, ἡ γυναῖκα μπορεῖ νὰ τρώη ἀνάλογα μετὰ τὰς ἐπιθυμίας της καὶ τὴν ἀνεκτικότητά τοῦ ὁργανισμοῦ της. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεσπάσῃ νὰ παίρῃν ἀρκετὴ ποσότητα ὑγρῶν γιὰ νὰ κατεβάσῃ γάλα καὶ ὅτι τὸ βρέφος τῆς ἀφαιρεῖ μετὰ τοῦ θηλασμοῦ 800—1000 θερμίδες τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὸν ὁργανισμό της. Ὅσο αὐτὲς ἀνάγκης τῆς θηλάζουσας μητέρας καλύπτονται, ὅσον ἐκτός ἀπὸ τὴ συνθησμένῃ της τροφῇ, παίρνῃ καὶ μιὰ ὀκτὰ ἕως μιὰ ὀκτὰ ἑκατο δόσι μιὰ γάλα τὴν ἡμέραν, ἐφ' ὅσον τὸ πεπτικό της σύστημα τὸ ἀνέχεται καλὰ. Ἐχεῖ ἀκόμα ἡ θηλάζουσα γυναῖκα ἀνάγκη ἀπὸ ἀνόργανα ἅλατα, γι' αὐτὴ καὶ γιὰ τὸ βρέφος της, καὶ γι' αὐτὰ νὰ μὴν παραλείπη νὰ τρώῃ ὠμά λαχανικά (ὠμές σαλάτες) καὶ ὠμά φρούτα, ἑρᾶ σῦκα, φουντούκια, φιστικία, ρυζὶ ἀστὶλῶτο, ὀλῶρτο (πλήρως ψωμί), ραπανάκια καὶ λίγεσιν καφέ.

ΑΝΑΡ. Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
Ιατρός

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΟΙ ΑΡΡΩΣΤΕΣ ΞΑΖΑΒΡΙΣΚΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ!...

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗ «ΣΩΤΗΡΙΑ» * Η ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ *
* ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ * ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΩΡΑΙΑ

Φτάνουμε στην «Σωτηρία» — στην... φυματιούπολη — με κάποιον φόβο. Χτυπάτε ξύλο. Δεν έχουμε καμιά σχέση με αυτό το τρομερό μικρόβιο του Κώχ, όπως ονομάζεται το μικρόβιο της φυματίωσης — αλλά τι τα θέλετε. Μας έπιασε κι' εμάς η «είδω» πώς μπορεί και να... κολλήσει... — κάτι χειρότερο κι' απ' την προκατάληψη. Πολύ σωστά ισχυρίζονται οι πιο διαπρεπείς φυματιολόγοι μας, ότι ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπιστεί αυτή η αρρώστια όταν θα σου τύχει, είναι να δγάλη από μέσα σου την ιδέα πως τελειώσαν όλα για σένα — να μην σε πιάσει μαρasmus κι' απογοήτευσι. 'Η αίσιοδοξία: να ο έχθρος, ο πιο μεγάλος έχθρος των μικροβίων το Κώχ. Αιτή τα σκοτώνει. Τέτοια παρ... γήματα υπάρχουν άπειρα. Πολλοί φυματικοί, «στο τρίτο στάδιο», διατηρώντας την αισιοδοξία τους κατάφεραν να ξεπεράσουν... κινδ... ενώ άλλοι, αντίθετα, ξεκίνησαν από απλή άδεννοπάθεια κι' η απογοήτευσι τους ώδηγησε στον τάφο. Δηλαδή, από παντός ψυχραιμία!

Βέβαια, πηγαίνοντας στην «Σωτηρία» για μια δημοσίευσή επίσκεψι, όλες τις πύρες πάνω συνταγές τις είχαμε υπ' όψιν μας, ωστόσο, χωρίς να το καταλάβουμε, κα θώς μπαίναμε στο προαύλιο, μας άρπαξε η «είδω»! Και τα χρειαστήκαμε! Μ' άλλα λόγια, φανταστήκαμε πως σ' έκειν την γαλήνια κι' ιδυλλιακή ατμόσφαιρα, κυκλοφορούσαν τρισεκατομμύρια μικρόβια, που τα καταβροχθίζαμε κατά δόσεις σε κάθε μας εισπνοή!

Κι' είναι τόσο όμορφα εδώ... 'Απέρχεται συγκροτήματα κτιρίων ανάμεσα σε πεύκα και λουλούδια. Όλα τα οικήματα χροσμένα λαμπερά, λουσμένα στο φως. Ασφαλτοστρωμένα δρομάκια. Το κάθε τι αστράφει απ' την πάστρα. Και τα μεγάφωνα, τοποθετημένα ένα γύρω, μεταδίδουν συνεχώς τα διάφορα τραγουδάκια της εποχής, που μιλάνε για έρωτα, για ζωή.

Ξαφνικά πέφτει το μάτι μας πάνω σε μια πινακίδα. Διαβάζουμε: «Τροχοφόρα, σιγά. Κονιορτός λίαν επικινδυνός». Τότε θυμόμαστε, ότι γ' ο πριν πέρασε δίπλα μας εν' αυτοκίνητο της «Σωτηρίας» σηκώνοντας στο πάτωμά της κι' εν... αναπόφευκτον κονιορτόν. 'Ε, στιμμή δεν χάσαμε. 'Αμέσως, δγάζουμε το μαντήλι μας και το μπουκνουμε στα ρουθούνια — φοβηθήκαμε αναδρομικά!

Ευτυχώς, γρήγορα προσαρμοστήκαμε στο περιβάλλον. Ο αρχικός φόβος, μας, αντικατεστάθηκε από μίαν αγάπη και συμπόνια για όλον τον κόσμο που είναι υποχρεωμένος να ζήσει, έστω και για ένα διάστημα, εδώ. Πόσα δράματα παίζονται σ' αυτόν τον χώρο. Δύσκολα μπορεί να τα μαντέψει κανείς... — μια επίσκεψι. Μά, όποιος βρεθή την ώρα του επίσκεπτηρίου, θα παρατηρήσει αρκετούς επισκέπτες να φοβούνται να πλησιάσουν πολύ κοντά τους αρρώστους συγγενείς τους, για το γνωστό λόγο... 'Ο άντρας φοβάται να πλησιάσει τη γυναίκα του. Το παιδί την μητέρα του. 'Ο αδελφός την αδελφή. Αυτό, βέβαια, δεν γίνεται πάντα και απ' όλους. Μά όταν γίνεται και σ' όποιους και να γίνεται, οι αρρώστοι το προσέχουν — έχουν ανεπτυγμένη εξαιρετικά την ευαισθησία τους — και πικραίνονται βαθειά.

Όχι γιατί δεν συναισθάνονται τους κινδύνους που μπορεί να δημιουργήσει μια έπαφή. Όπως και να ναι όμως, η απόστασι που διατηρείται με τ' αγαπημένα τους

πρόσωπα, τους κάνει να νοιώθουν πόσο μακριά βρίσκονται απ' τη ζωή... Χρειάζεται, λοιπόν, ψυχική δύναμη, για να ξεπερνάμε παρόμοιες «καταστάσεις», να σκέπτονται πως είναι κάτι το προσωρινό, που θα λείπει μόλις γίνουν καλά. Και — το είπαμε στην αρχή — για να γίνουν καλά, εκτός από την απαραίτητη καλοζωία, πρέπει να μην αποθαρρύνονται με τίποτα.

Στο προαύλιο βλέπουμε αρκετές κοπέλλες να κάνουν τον περίπατό τους στη λιανκάδα. Λίγες έχουν στην όψη τα ίχνη της

Μερικά από τα έργα των νοσηλευμένων γυναικών της «Σωτηρίας». Όλα έγιναν με το σύστημα της εργασιοθεραπείας, το οποίο εφάρμοσε για πρώτη φορά η δνίς Χαρ. Γεωργαλά (τρίτη εκ δεξιών).

αρρώστειας. Οι περισσότερες, φαίνονται υγιέστατες, ήρεμες, δροσερές. Είτε μόνες, είτε με μικρές παρέες, κόβουν βόλτες στα δρομάκια, κάθονται στα παγκάκια, διαβάζουν, πλέκουν, συζητάνε. 'Η φυματίωσι βρίσκει γόνιμο έδαφος στη νεαρή ηλικία. 'Η κακοπέραςσι, ο πόλεμος, οι ανθυγιεινές συνθήκες ζωής, έχουν δημιουργήσει ολόκληρες στρατιές φυματικών. Λένε, πως η χώρα μας, σε σχέση με τις άλλες χώρες, έχει αρκετά υψηλό ποσοστό.

Και το χειρότερο: Δεν υπάρχουν τα μέσα για να αντιμετωπιστεί το κακό. Τα κρατικά σανατόρια είναι ανεπαρκέστατα. Κι' όσα υπάρχουν, δεν διαθέτουν πάντα τα κατάλληλα μέσα. Χιλιάδες αρρώστοι περιμένουν σειρά για να μπορέσουν να εισαχθούν σ' ένα σανατόριο. Πότε βάρη ή σειρά τους; 'Όταν θα υπάρχει διαθέσιμο κρεβάτι! Δεν είναι πολλές καιρός που διαβάσαμε στις εφημερίδες ότι συνελήφθη κάποιος που έδινε πλαστά... πρωθυπουργικά σημειώματα — με το άξιωτο ασφαλώς — για να μπαίνουν φυματικοί στα σανατόρια. Μάλιστα, το άστοντο δελτίο μας πληροφορήσε, ότι ο... ελεήμων άπατεώνας κυκλοφόρησε πάνω από πεντακόσια τέτοια σημειώματα!

Καταλαβαίνει τώρα κανείς απ' αυτό το χαρακτηριστικό γεγονός, σε ποιά κατά-

στασι είναι η ύγεια του ελληνικού λαού. 'Οπωσδήποτε, το σταμάτημα του κακού δεν θα γίνει μονάχα με τη δημιουργία σανατορίων, αλλά όπως έλεγε κάποιος, με τη δημιουργία τέτοιων συνθηκών ζωής, ώστε να μην αναπτύσσεται καθόλου το μικρόβιο του Κώχ!

ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Με μεγάλη προθυμία δέχεται η προσταμένη της «Σωτηρίας» να μας εύκολη στην έρευνά μας. Πρόκειται για τη δνίς Γεωργαλά, που όσο μας ήταν δυνατό να διαπιστώσουμε απ' τη μικρή γνωριμία μας, έχει συνείδηση της μεγάλης αποστολής της. 'Αξίζει να σημειωθεί, ότι η δνίς Γεωργαλά, είναι διπλωματούχος ολόλογος — και η επιστήμη αυτή δοκιμάζει το ρόλο της εδώ: βοηθάει στο να τιμητωπίζεται το ψυχολογικό πρόβλημα των ασθενών.

— 'Η ψυχαγωγία, μας λέει, μπορεί να κάνει θαύματα στην ειδική περίπτωση που έχουμε. 'Όσες ασθενείς πρωτόρχονται στη «Σωτηρία», νομίζουν πως δεν θα γυρίσουν ποτέ στα σπίτια τους, στον κόσμο. Στεναχωριούνται και θέλουν να φύγουν. Οι νέες γυναίκες, ιδιαίτερα οι κοπέλλες, τάζονται πως η είσοδός τους στη «Σωτη-

ρία» είναι η ύγεια του ελληνικού λαού. 'Οπωσδήποτε, το σταμάτημα του κακού δεν θα γίνει μονάχα με τη δημιουργία σανατορίων, αλλά όπως έλεγε κάποιος, με τη δημιουργία τέτοιων συνθηκών ζωής, ώστε να μην αναπτύσσεται καθόλου το μικρόβιο του Κώχ!

Η ΕΡΓΑΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

— 'Αλλά εκείνο που, κατά τη γνώμη μου, μας έδωσε λαμπρά αποτελέσματα ως τώρα, είναι το σύστημα της εργασιοθεραπείας. Δηλαδή — συνεχίζει η δνίς Γεωργαλά — οι γυναίκες που βρίσκονται στο στάδιο της τελείας αναρρώσεως, όταν το επιθυμούν, επιδίδονται στην κατασκευή διαφόρων κομμοτεχνημάτων — φτιάχνουν κουκλές, καλαθάκια, παντόφλες, κεντήματα, πλεχτά και χιλιά-δυό άλλα μικροπράγματα. 'Ετσι, όποια έκανε μια θαραδιά έργο, σία πριν έλθι στη «Σωτηρία», μπορεί, φεύγοντας απ' εδώ, να επιδοθή στην ελαφρή τέχνη που έμαθε και να κερδίει το ψωμί της χωρίς να υπάρχει κίνδυνος να ξαναρρωσθή από μια κοπιαστική δουλειά...

— Πώς περνούν την ώρα τους εκείνες που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να εφαρμόσουν το σύστημα της εργασιοθεραπείας;

— 'Αναλόγως. 'Όταν δεν έχουν επισκέψεις — είναι ορισμένες ώρες τ' απόγευμα — παραμένουν ξαπλωμένες, κάνουν περίπατο ή διαβάζουν. 'Εννοείται, τις ώρες της αναπαύσεως και του ύπνου δεν επιτρέπεται να τις περιορίσουν.

— Πόσες γυναίκες έχει η «Σωτηρία»;

— Κάπου έπτακόσιες.

— Είναι σε μεγαλύτερη αναλογία από τους άντρες;

— Όχι. Οι άνδρες ανέρχονται στους χίλιους τριακόσιους.

— Πού το αποδίδετε αυτό;

— Πρώτα-πρώτα, σας είπα, οι γυναίκες, για λόγους ψυχολογικούς, αποφεύγουν να μπουν σε σανατόριο. 'Επειτα, φαίνεται, πως οι γυναίκες αντέχουν περισσότερο στις κακουχίες!

— Από ποιές περιοχές της 'Ελλάδος σας έρχεται το πιο μεγάλο ποσοστό φυματικών;

— Από τις επαρχίες, που μαστίζουνται απ' τους έλδωδες πυρετούς κι' έχουν ανθυγιεινούς όρους διαβιώσεως, φτώχεια...

— Πόσο διάστημα μπορεί να μείνει κανείς στη «Σωτηρία»;

— 'Ο κανονισμός προβλέπει έξη μήνες έως ένα χρόνο. 'Αν υπάρχει ανάγκη, δίδεται παράταση για τέσσερις μήνες επιπλέον.

— Και σε περίπτωση που ένας αρρώστος χρειάζεται να παραμείνει ακόμη;

— Δυστυχώς, περιμένουν κι' άλλοι να εισαχθούν για θεραπεία και δεν διαθέτουμε τα μέσα για να ανταποκριθούμε όπως θαπρεπε...

ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΦΥΜΑΤΙΚΑ

Χωρίς... ξεναγό είναι αδύνατο να γυρίσουμε όλα τα οικήματα της «Σωτηρίας». Πραγματική πόλις. 'Εδώ μέσα ζούν δυό χιλιάδες φυματικοί, άντρες και γυναίκες. 'Επίσης το προσωπικό υπερβαίνει τους εννιακόσιους — απ' τους οποίους οι εξασκούμενες είναι γυναίκες. 'Όπως μάλιστα μας βεβαίωσε ο διευθυντής της «Σωτηρίας», κ. Μυριδάκης, «ίσως δεν υπάρχει στον κόσμο μεγαλύτερο σανατόριο, σε μέγεθος και σε πλήθος! 'Αλλού μπορεί ναχουν πιο πολλά σανατόρια, πιο πλούσια σ' επιστημονική συγκρότησι. 'Εμείς, συγκεντρώσαμε στον ίδιο χώρο το μεγάλο μας... άτομ κατά της φυματίωσης».

Κάθε νεοεισερχόμενος αρρώστος εξετάζεται κι' ανάλογα με την κατάσταση της υγείας του τοποθετείται σε ειδικό θάλαμο. Αυτό γίνεται για να αποφευχθεί η επασφι έκεινών που είναι σε προχωρημένο στάδιο με τους άλλους. Τριγυρνώντας στα δρομάκια του προαυλίου, βλέπουμε μιά μεγάλη παρέα παιδιών έξω από ένα οίκημα.

— 'Εχουμε κι' ένα περίπτωση για τα παιδιά, μας έξηγε η δνίς Γεωργαλά. Για τα φυματικά παιδιά...

Τα πλησιάζουμε. Είναι από δύο έως δεκαπέντε ετών. Ζούνε όλα μαζί, αγόρια και κορίτσια. 'Από τ' άνοιχτα παράθυρα του θαλάμου τους, φαίνονται μερικά να κάθονται άνασκηκωμένα στα κρεβατάκια

τους και να κυττάζουν άμυλητα έξω, χλωμά. 'Γ' άλλα παιδιά κάθονται στα σκαλοπάτια, διαβάζουν και συζητούν ήσυχα-ήσυχα, ρωτούν πότε θα τους παίξουν κινηματογράφο...

— Είναι όλα καλά και φρόνιμα παιδιά, μας λέει η κ. προϊσταμένη. 'Αγαπιούνται πολύ μεταξύ τους. Κάποτε, συνέβη και κάτι τραγικό εδώ. Ένα κοριτσάκι, ήταν βαρεια αρρώστο και ξεψυχούσε. Για να μην επηρεαστούν τα παιδιά, είπα στις νοσοκόμες να μεταφέρουν το έτοιμοθάνατο κοριτσάκι σ' άλλο θάλαμο. 'Αλλά εκείνα δεν ήθελαν να αποχωριστούν τη μικρή τους φίλη στις τελευταίες της στιγμές. 'Εμειναν όλα γύρω στο προσκεφάλι της, άμυλητα και με δουρκωμένα ματάκια...

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΔΕΛΦΩΜΕΝΕΣ

'Η ίδια αγάπη κι' άλληλεγγύη έπικρατεί κι' ανάμεσα στις αρρώστες γυναίκες. 'Η μία βοηθάει την άλλη, την παρηγορεί, την συμπονάει. 'Η κοινή τύχη, ο κοινός πόνος ενώνει τους ανθρώπους. Ζούνε πραγματικά σαν αδελφές. 'Όταν μιά έχει την ονομαστική της εορτή, γιορτάζει ολόκληρος ο θάλαμος — στολίζεται όμορφα, πανηγυρικά. 'Η κάθε μιά προσφέρει κι' ένα δωράκι σ' αυτήν που γιορτάζει, έστω μιά κορδελίτσα, ένα ψευτικό δαχτυλίδι, ένα τίποτα — μα τόσο σημαντικό σε τέτοιες ώρες... 'Υστερα μαζεύονται όλες μαζί και τραγουδούν και χορεύουν.

Στις φυματικές γυναίκες δεν κυριαρχεί το άτομο. Κυριαρχεί το σύνολο. Τα δάκρυα κι' οι χαρές μοιράζονται το ίδιο. Αυτό ο δεσμός ξελαφρώνει τις καρδιές, τις γεμίζει με θάρρος κι' έμπιστοσύνη. 'Όταν χάνεται μιά φίλη τους για πάντα, χάνε-

ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΜΟΔΑΣ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Στο Λονδίνο έγινε μιά καταπληκτική παρέλασι μόδας, με φουτάνια από βαμβάκι και ραγιόν υφάσματα. Την έκθεσι οργάνωσε η εταιρία Σάουθγουελ Φάμπρικ Λίμπερντ του Μάντσεστερ, που έζαγει υφάσματα σ' όλα τα μέρη του κόσμου. Διάφορα μανεκέν από την Εύρωπη, την 'Ασία, την 'Αφρική και την 'Αμερική παρουσίασαν τοπικά κοστούμια της χώρας τους, που σχεδιάσθηκαν αποκλειστικά γι' αυτό το σκοπό από σχεδιαστές του Συμβουλίου Μόδας.

Έξ' αριστερών προς τα δεξιά: Βραδυόν φόρεμα, που το φορεί η Μόλλυ Σπίλερ, αντιπροσωπευτικό της Κεντρικής

Ευρώπης. 'Η Τιν Μυϊντ φορεί κοστούμι της Βιρμανίας με το λουντζί της παραδόσεως από μπλε και ασπρο βαμβάκερο υφασμα, μαζί με αντζύι (μπλουζά) από λευκή οργάνζα. 'Ο πατέρας της είναι επίτραυμένος στην πρεσβεία της Βιρμανίας. 'Η Σείνιντ φορεί ένα δυτικοποιημένο σαρί, σε στυλ βραδυνης τουαλέτας από πράσινο ταφτά, με χρυσό κεντήμα που αντιπροσωπεύει κι' αυτό τη Βιρμανία.

Και η Σελέστ Τσάλντλντ αντιπροσωπεύει τις 'Ηνωμένες Πολιτείες με μιά τουαλέτα ημέρας από ύφαντο ραγιόν, με περσικό μοτίφ και φύλλα που κυματίζουν.

ΕΛΑΦΡΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ

Σας δίνουμε χαριτωμένα εσώρρουχα, που μπορείτε να τα φτιάξετε μόνες σας, γιατί είναι πολύ εύκολη η κατασκευή τους. Η ποιότης των υφασμάτων εξαρτάται από σας. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε σατέν, κρέπ - ντε - σίν, μουσελίνα ή και απλή βατίστα. Με ό,τιδήποτε και αν γίνουν, θα είναι χαριτωμένα.

Το κεντηματάκι της σελίδος μας θα τα στολίσει άριστουργηματικά. Τα μπουκετάκια θα κεντηθούν με κλωστές χρωματιστές (μουλινέ ή μετάξια) σε πολύ άπαλά χρώματα και στον αντίθετο χρωματισμό του εσώρρουχου με τη βελονιά που σας δίνουμε στο σχέδιο.

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΕ ΓΟΗΤΕΙΑ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Δεν είναι άσχημος αυτός ο τύπος, σκεφτόταν η Λωρέτ, ενώ καθόταν μπροστά στη γραφομηχανή της. Δεν είναι άσχημος, μα του λείπει η γοητεία, δεν είναι απ' τους άνδρες που έρσουν στις γυναίκες.

Γιατί την καρδιά της Λωρέτ τη συγκινούσαν μόνον τα χαμόγελα κι' οι μοιραίες ματιές των κινηματογραφικών αστέρων που έδλεπε στην οθόνη.

Την ίδια στιγμή ο νεαρός λογιστής Μάριο Σαλβάτι — ο άνδρας χωρίς γοητεία — ενώ καθόταν μπροστά στη αριθμομηχανή του σκεπτόταν ότι ο έρωτας έρχεται σαν ένα ξαφνικό φυσικό ανέμου. Αυτή η μελαγχολία, που την συναντούσε κάθε μέρα στο εστιατόριο των υπαλλήλων, του είχε φέρει ένα παράξενο αναστάτωμα, μα ήταν τόσο δειλός που δεν εύρισκε το θάρρος να της εξομολογήσει τον έρωτά του. Ωστόσο, την ημέρα αυτή είχε πάρει την απόφαση και είχε υποσχεθεί στον εαυτό του να της μιλήσει.

Πραγματικά, την άλλη μέρα, την ώρα του φαγητού, η Λωρέτ μπήκε στο εστιατόριο των υπαλλήλων με τη συνηθισμένη κοκεταρία της και κάθησε στο διπλανό τραπέζι.

Ο Μάριο έφαγε πρώτα καλά, ήπιε κι' ένα ποτήρι παλιό κρασί, έκαμε κουράγιο και γυρίζοντας προς το μέρος της Λωρέτ, της είπε:

— Δεσποινίς, με συγχωρήτε που τολμώ να σας ενοχλήσω, αλλά η ομορφιά σας κι' η εξυπνάδα σας μου δίνουν το θάρρος. Θα μου κάνετε την τιμή να δεχθώτε να πάρω με το ταί μαζί μετά το γραφείο;

Η Λωρέτ κολακεύθηκε λίγο από την πρόταση, αλλά και πειράχτηκε. Ο νέος αυτός με τόσο τσάκ θα μπορούσε να είναι ένας πρώτης τάξεως γαμπρός μα η υπόθεσις της γοητείας την στενοχωρούσε σοβαρά. Εκείνη ήθελε να βρή έναν άνδρα που η επιτυχία του στις γυναίκες να ήταν αναμφισβήτητη. Μόνο έτσι θα μπορούσε να υπερηφάνευεται και για τη δική της επιτυχία.

— Δέχεσθε; Ξαναρώτησε ο Μάριο, που μια και είχε κάμει την αρχή ήθελε να φθάσει έως το τέλος.

Η Λωρέτ δεν βρήκε την απαιτούμενη δύναμη ν' αρνηθεί, γιατί υπερίσχυσε η γυναικεία της φιλαρέσκεια που είχε κολακευθεί κάπως.

— Σας ευχαριστώ! Δέχομαι, είπε τέλος.

Ο μακρινός περίπατος κατά το δειλινό, στη ρομαντικότερη ώρα, δεν ήταν αρκετός για να την κάνει ν' αλλάξει σκεψι. Γιατί ο Μάριο ήταν πραγματικά έρωτευμένος μαζί της κι' αυτό τον παρουσίαζε πιο γελοίο στα μάτια της.

Η Λωρέτ στενοχωριόταν τρομερά με την παιδική του αφέλεια, που άπειχε πολύ απ' εκείνο που ζητούσε αυτή στον άνδρα και μετανόιανε τώρα που είχε δεχθεί την πρόκλησή του.

Στο μεταξύ ο Μάριο της πρότεινε να μπουν σ' ένα μεγάλο κέντρο. Η Λωρέτ τον ακολουθούσε χωρίς δρεξί και κάθισαν σ' ένα τραπέζακι που βρισκόταν μπροστά σε μια μεγάλη κολόνα. Απ' το μέρος αυτό έδλεπαν όλο το κέντρο, που ήταν μια θαυμασία αίθουσα γεμάτη κόσμος και μουσική.

Οι κυρίες ήταν πολύ κομψές και μερικές ωραιότητες. Αυτό έκανε την Λωρέτ ν' αποβάλλει λίγο από την υπερηφάνειά της και να είναι λιγώτερο διστακτική.

Ο Μάριο εκείνο έλευθερά μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, σαν αληθινός αριστοκράτης, πράγμα που έδειχνε ότι ήξερε από κόσμο. Του έλειπε η γοητεία, μα στο κάτω-κάτω δεν ήταν κι' άσχημος.

Ύστερα η Λωρέτ έριξε μια ματιά τριγύρω της. Δύο κυρίες στο αντικρινό τραπέζακι, είχαν τα μάτια τους καρφωμένα απάνω τους ή μάλλον στον συνοδό της, γιατί αυτόν έδειχναν να κυττούσαν μ' επιμονή. Μα και μια νέα που έβγαине από το κέντρο εκείνη τη στιγμή, τον κύτταξε δυο-τρεις φορές χαμογελώντας.

— Χαριτωμένη, η κοπέλλα αυτή, έ; είπε στον Μάριο.

— Ναί, πολύ χαριτωμένη, απήντησε με αφέλεια ο Μάριο.

Η Λωρέτ άρχισε να θυμώνει μέσα της. «Αυτός την προκαλεί, σκέφθηκε. Μου κάνει τον έρωτευμένο και στο μεταξύ κυττάζει τις άλλες».

Σ' ένα τραπέζακι, ακριβώς

ΑΣΤΑ ΤΑ ΜΑΛΛΑΚΙΑ ΣΟΥ

Όπου κι' αν βρεθής κανένας, από όπου κι' αν περάσει σε βουνά και σε λαγκάδια και σε ρεματίες και δάση θα ν' άκούη να τραγουδούν και ο Κώστας και η Ρένα «Άστα τα μαλλιάκια σου ανακατωμένα».

Τί θα γίνει, επιτέλους, το κακό θα συνεχισθ. Δεν τ' αφήνει ν' ανεμίζουν μέσα στην τρελλή νυτιά τα μαλλιά της ή κοπέλλα. 'Επί τέλους άς τ' αφήσει να γλυτώσουν από δαύτα και τα δόλια μας τ' αυτιά.

Μά υπάρχει κι' ένας φόβος, αν τυχόν όλες αφήσουν τα μαλλιά τους ν' ανεμίζουν μέσα στην τρελλή νυτιά σίγουρα θα γίνει μόδα, και οι κομμωτές θ' αρχίσουν να τραβάνε τα μαλλιά τους από την αναδουλειά.

Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

απέναντί τους, καθόταν μια νέα μόνη που κάπνιζε με ύφος ρομαντικό κι' έριχνε ατέλειωτες ματιές στον Μάριο.

Η Λωρέτ είχε πειστωθεί για τα καλά, αλλά και κολακευόταν αρκετά. 'Ωστε, λοιπόν, ο καθαλιέρος της ήταν απ' αυτούς που άρουν στις γυναίκες. Κι' ένας τέτοιος άνδρας δεν μπορεί να μην έχη γοητεία, όπως ενόμιζε αυτή στην αρχή. Να τι θα πη ν' μην έχη κανείς πείρα, να μην συχνάζη στα μεγάλα κέντρα και να πηγαίνει μόνο πολύ στον κινηματογράφο.

Σιγά-σιγά, σχεδόν ανεπαίσθητα, ο πάγος έλυνε ανάμεσά τους. Τότε η Λωρέτ ανέκαλυψε πως ο Μάριο ήταν πνευματώδης κι' αρκετά μορφωμένος.

Όταν βγήκαν από το κέντρο, ύστερα από δυο ώρες, η Λωρέτ ήταν βέβαιη ότι είχε διπλά της έναν πραγματικό γοητή, έναν άνδρα που τον ποθούσαν όλες οι γυναίκες.

Ετσι, όταν εκείνος της έπιασε το μπράτσο και την ρώτησε σιγανά, καθώς προχωρούσαν κάτω από μια δεινροστοχία:

— Λωρέτ, δέχεσθε να γίνετε γυναίκα μου;

Εκείνη θεώρησε πολύ κολακευτική την πρότασή του και όχι γελοία, όπως θα την εύρισκε δυο ώρες πριν.

Υπό τον όρο να μου είσθε πιστός, είπε.

— Ω, μην αμφιβάλλετε διόλου γι' αυτό, Λωρέτ...

Ναί θα τον άρραβωνιάζοταν και σε λίγο καιρό θα εκτίαν μαζί την έρωτική τους φωνή.

Μα η Λωρέτ δεν έμαθε ποτέ ότι όλα αυτά έγιναν, γιατί πίσω απ' το τραπέζακι που κάθισαν κι' ακριβώς επάνω από το κεφάλι του ντροπαλού Μάριο, υπήρχε ένας στενόμακρος καθρέφτης που προκαλούσε τις ματιές και τα χαμόγελα όλων των γυναικών που μπαινόβγαίναν σ' αυτό το κέντρο.

ΠΩΛ ΣΙΝΤΕΡ

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩ

Σε μια δεξίωση που έδινε κάποτε η Βασίλισσα της 'Αγγλίας, ένας νεαρός λόρδος πλησίασε τον Μπέρναρ Σω και μ' ένα αναίδες ύφος του είπε:

— Δεν μου λέτε, ο πατέρας σας δεν ήταν ράφτης;

— Μάλιστα, απήντησε ο Σω.

— Είμαι περίεργος, συνέχισε ο συνομιλητής του, να μάθω γιατί δεν γίνετε κι' εσείς ράφτης.

Ο Σω χαμογέλασε, κύτταξε από την κορυφή ως τα νύχια τον αναίδη νέο και του είπε:

— Με συγχωρήτε, ο πατέρας σας ήταν άσφαλώς ευγενής, δεν είν' έτσι;

— Φυσικά.

— Είμαι λοιπόν, κι' εγώ περίεργος να μάθω γιατί κι' εσείς δεν γίνετε ευγενής.

Μια νέα που έβγαине, τον κύτταξε δυο - τρεις φορές χαμογελώντας

ΚΑΛΟΑΙΡΙ...

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ:

1. — Φόρεμα από βουλάτο περκάλι. Μεγάλες εξωτερικές τσέπες πάνω στη φαρδιά σουρωτή φούστα. Εφαρμοστό κορσάκι, χωρίς μανίκια.
2. — Ένα κανόνι δίδει φάρδος στην κομμένη άν-φόρμ φούστα του φορέματος. Μεγάλο ντεκολτέ γαρνιρισμένο μ' άσπρο γιακά.
3. — Κουμπωτό από πάνω ως κάτω το φόρεμα αυτό έχει στη φούστα του—που είναι κόμμένη σε φυλλαράκια—γαζωμένες φαρδιές λουρίδες από άσπρο ύφασμα. Ντεκολτέ στρογγυλό (μπατώ). Δύο βολάν από το άσπρο ύφασμα σχηματίζουν μανικάκια.
4. — Η φαρδιά φούστα και ο εφαρμοστός μπουστός, γαρνίρονται με φέστονι. Μανίκι ζαπονέ με φαρδύ λοξό ρεβέρ που φθάνει ως το ύψος του νωμίτη.
5. — Συνδυασμός δύο ύφασμάτων. Η μικρή πελερίνα κουμπώνει στον χωρίς ώμους εφαρμοστόν μπουστό του φορέματος που κουμπώνει και αυτό στην δεξιά πλευρά. Φούστα φαρδιά.
6. — Μία οριζόντια γαζωμένη πιέτα, στο υψος των γοφών κόβει την σουρωτή φούστα. Κορσάκι κιμονό με άσπρο λινό γιακά.

στη λοξή φούστα κουμπώνει στο ένα Το κορσάκι εφαρμοστό, με κιμονό μα-
κρύνει έξω το στομάχι.
κορσάκι κατάλληλο για ήλιοθεραπεία.
α κομμένη σε φυλλαράκια. Κουμπιό
άνω ως κάτω.

9. — Φόρεμα της πλάζ με κοντή λοξή φούστα. "Ανοιγμα
αντίθετο στη φούστα απ' του κορσάκι, που σχηματίζει
τσέπη.
10. — Μπουρνούζι της πλάζ με μεγάλο μυτερό γιακά,
τετράγωνες τσέπες με ρεβέρ και ρεγκλάν μικρό μανίκι
κουμπωτό στον ώμο.

ΠΟΙΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ;

“Αχ αυτό το δίλημμα που τόσο ταραξίζει μίαν αγαπημένη μου φίλη. Δεν μπορείς ν’ αποφασίσεις ποιόν από τους δυο υποψήφιους συζύγους να προτιμήσεις. Πότε της φαίνεται πως αγαπά τον ένα και λυπάται τον άλλο και πότε αντίστροφα. Έτσι, όμως, διατρέχει έναν κίνδυνο: να ιδά να πετάξουν και τα δυο πουλιά μαζί. Ίσως-ίσως ν’ αποδώσει μόνη της και τα δυο πουλιά μαζί.

Αγαπητή μου αναγνώστρις, μην αφήνετε ποτέ τέτοια δίλημματα να πολυκαιρίζουν. Φροντίστε να δίνετε μία λύση. Όποια κι αν θα είναι, πάντα θα αποδεχθεί προτιμότερη από τη διαίω- νισι μιάς εκκρεμότητας που έχει πάντα αμφίβολο τέλος.

ΜΥΡΤΩ

ΤΖΙΑΝΤΑ ΣΤ.— Τό γραμμα σου, αγαπητή μου φίλη με συγκι- νησε με την ειλικρίνεια σου. Α- φοού έχεις τη μεγάλη ευτυχία και κατανόηση να βλέπεις τους άλλους σαν άνθρωπους και όχι σαν μονάδες κοινωνικών στρωμά- των κατεχείς τό κλειδί της ευτυ- χίας. Μην αραιώνεις τη συντρο- φία, μη χαλάς την ευτυχία σου. Ξεκαθάρισε τις αντιλήψεις σου για όλα τα ζητήματα. Μάθε τις οικίες του. Και ό- ταν δεις ότι έχει πειστή θαθεϊνά πως μπορείς να γίνετε ταίρι να μη διστάσεις. Ο γάμος είναι ο ποδός προ πάντων εκείνων που παντρεύονται. Αφού είναι τόσο καλός νέος και συνδέεται με φι- λία με την οικογένειά σου, οι γο- νείς σου μάλλον θα πεισθούν να ε- υλογοήσουν το γάμο σας, θάβειν να μην τους θεώσης το ζήτημα α- πότομα αλλά να τους πείσεις ότι πρόκειται για την ευτυχία σου. Η παράσταση της αβεβαιότητας θα ε- χη άσχημο αντίκτυπο στην αγαπή- σας. Εύχομαι όλα ναρθούν κατ’ ε- οχόν.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ ΠΟΥ ΤΩΡΑ ΑΝΘΙΖΕΙ.— Σου εύχομαι ανθίσι παντοτεινή και πάντα τα ίδια ο- μορφα και θερμά αισθήματα. Θά- μου επιτρέψης όμως να σου πω- κάτι, μικρή μου φίλη. Το όμορφο όνειρό σου, που καλά κανείς καί- ρει να γίνει για σένα πηγή μεγά- λης χαράς. Να σου ανοίξει δη- λω φανής αντίξια, να σε κάνει τας, σπουδαζόντων, μελετών- τας όμορφες κλίσεις. Όπου ναρ- θη μία ευλογημένη μέρα που να γίνει το όνειρό σου πραγματικό, μία ζεστή φωλιά εκεί που λαχτά- ρα η ψυχή σου.

ΡΟΖΑΛΙ.— Γιατί να επιμένεις τόσο πολύ στην υπόθεση της φίλης σου; Μία περίοδος της φίλης τρελά και σε ταξίδι, σε πα- νητε έρδης. Μία όλοκληρη σοφία μπορείς ποτέ να ξέρεις αν η με- χία σ’ αυτούς τους δυο ανθρώ- πους. Καλά, πολύ καλά κάνει η φίλη σου και είναι επιφυλακτική. Είναι ποτέ μα ποτέ εύγυνη για μένω, ότι η φίλη σου πρέπει να γουδάρει σου δεν είναι κατάλλη- λη.

ΛΟΥΛΟΥΔΗ Π.— Τι να σου πω, καλή μου φίλη; Φοβάμαι μήπως αυτόν το δεύτερο, τον ακατάλλη- λο εξ αίτιας της ηλικίας και της ηλικίας σου και της ηλικίας της για ν’ αποφυγής τον γάμο; Αλη- τούνται, συχνά οι άνθρωποι «έρω- τεύονται» πρόσωπα που δεν πρέ- πει για λόγους που όφειλονται σε μυστικές τους παρορμήσεις. Κόψε κάθε σχέσι με τον άνθρωπο που σου λέει πως «με όλες γε- λών». Πώς μπορείς να δίνεις έμ- πιστοσύνη σε τέτοιον άνθρωπο; Τα ίδια θα λή και στις άλλες. Όσο για τον πρώτο, δε σου λέω να

τον πάρης, παρά μονάχα αν νοιά- σης ότι τον αγαπάς αληθινά. Θά- σου έχη όμως και αυτός την προ- γυμνη έμπιστοσύνη; Σου εύχο- μαι την ευτυχία της Τάνας που τόσο την έχεις συμπαθήσει.

ΥΒΟΝΗ.— Είναι και παρά ει- ναι δυνατόν να σ’ αγαπά. Ο έ- ρωτας δεν αποκλείει τη λογική. Γιατί να διστάς τη στιγμή που θέλει να δημιουργήσει πρώτα; Νέος είναι ακόμα, νέα κι εσύ. Αν τον αγαπάς αληθινά θα θελή- σης να γίνης η ηγεσία του. Να του δώσεις κουράγιο να προκύψη, χωρίς να δεσμευθείς ακόμη. Η αγαπή θέλει θυσίες. Και η προ- στροφή είναι η μόνη θυσία που εν- δέικνεται στην περίπτωση σου... Πρέπει να θεωρήσ το εαυτό σου τυχερό που ο νέος έχει συνείδηση των ευθυνών του. Όσο για την αλληλογραφία που αναφέρεται στο τρίτο σου γράμμα, γράψε του συχνά, ενδιαφέροντα γράμματα και περιμένα τα δικά του χωρίς καμμία νύξη γιατί είναι άρασι.

ΧΙΟΝΑΤΗΣ 117.— Μ’ εύχαρι- στεί πολύ το γράμμα σου, Χι- ονάτη μου. Είσις λογική κοπέλλα και με πραγματικά αισθήματα. Αυτοί που υποστηρίζουν ότι πρέ- πει απαραιτήτως να είναι ο άν- δρας, αρκετά μεγαλύτερος, δεν γνωρίζουν τα δεδομένα της επι- στήμης. Ένας χρόνος δεν παίζει κανέναν απολύτως ρόλο στη δια-φορά ηλικίας των συζυγίων. Εί- σθε συνομήλικοι, αυτό είναι όλο. Και αυτό που αναφέρεται για τους γονείς σου είναι άλλος ένας λό- γος να είσαι ήσυχη σχετικά με την ηλικία. Όλα σάς βεβαιώ- νουν το αίσθημα σας είναι τα σι- γούρα εφόδια που πρέπει να α- ναζητούν δυο νέοι για το γάμο τους. Περιμένετε αφού μαλατώ- σετε το κουράγιο και δουλέψε- τε δημιουργικά. Ο Έρως παιδευ- μα άρετης υπάρχει...». ΜΥΡΤΩ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΠΑΡΑΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΩ- ΠΟΥΛΑ.— Διαβάσαμε με προσο- χή το γράμμα σας και σας εύχα- ριστούμε για το θερμό ενδιαφέρον σας. Έχετε όμως υπ’ όψιν ότι προσπαθούμε να ικανοποιήσ τις απαιτήσεις του συνόλου του ανα- γναστικού μας κοινού. Ελπίζομε ότι στο παλαιό τεύχος μας θα βρήκατε ότι επιθυμούσατε.

ΚΑΛΙΟΠΗ ΠΟΥΛΟΥ.— Χα- λάνδρι.— Δυστυχώς, και τα πέντε ποιήματά σας είναι εντέλως πρω- τόλεια. Χειρόγραφα, δημοσιευμέ- να και μη, δεν επιστρέφονται. Κατ’ εξαίρεση σας τα αποστέλ- λουμε ταχυδρομικά.

ΜΑΓΔΑ ΤΣΑΛΟΥΣ Χ.— Ενταθά.— Για τα καλά σας λόγια σας εύχαριστούμε. Δυστυχώς το πόη- μα σας έληφθ πολύ άργα, όταν είχε κλείσει η ύλη του Πάσχα- λου τεύχους.

ΣΟΦΗ, Αίγυπτος.— Τόσο το μι- κρό στιγμιότυπο «Τό πέραςμα της φελαχάς», όσο και η «Προσευχή» είναι άτεχνα και προχειρογραμ- μένα. Στείλτε μας κάτι άλλο, πιο προσεγμένο.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστη- μα από 10—23 Μαΐου γι’ αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτί- ου): Μπορείτε να ελπίζετε ότι κα- τ’ το καινούργιο θα φανή στη ζωή σας. Η καλύτερη μέρα σας θα εί- ναι η 12η Μαΐου, από το μεσημέρι όμως και πέρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Απριλίου): Πολύ επικίνδυνη περι- οδος για σας. Χρειάζεστε να ο- πλισθήτε με πολλή φρονήσι. Πιο κρίσιμη η 16η Μαΐου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Απρι- λίου): Η ανταμοιβή θα έρθη δε- σωδοτητα σαν τον ήλιο μετά την ύμπα. Οξύνετε την προσο- χή σας και την παρατηρητικότητα σας στ’ 15 Μαΐου.

ΤΑΥΡΟΣ
1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Απρι- λίου): Από φίλη σας θα δοκιμά- σετε μία μεγάλη χαρά. Αποφύ- γετε στ’ 23 Μαΐου το ρόζ χρώμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Θά πάρετε ένα μονοπάτι λίγο δυσβάτο, μα η απόλαυση θα είναι μεγάλη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Γαλήνιο δεκαπενθήμερο εκτός από την 19 Μαΐου, που μία έκπληξη σας περιμένει.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐ- ου): Οι στενοχώριες είναι τούτου- νου του όσμου. Μα δεν πρόκειται να σας λυγίσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιουνί- ου): Αφήστε τα μαλλιά σας ανακατεμένα να τα φυσήξη η τρελή νωτιά. Ο έρωτας θα σας μιλήσει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ιουνί- ου): Τα αισθηματικά σας ζητή- ματα δεν πάνε και τόσο καλά. Καί γι’ αυτό φταίτε εσείς γιατί με τη φαντασία σας δημιουργεί- τε ανύπαρκτα πράγματα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου — 1 Ιουλίου): Αφήστε τα απραγ- ματοποιήτα σχέδια. Είναι πάνω από τις δυνάμεις σας και τα πρόσοντα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ιουλί- ου): Η ευτυχία είναι πολύ κον- τα σας, μα δεν την βλέπετε. Α- ναζητήσατε την. Προσσχέ σε μία φίλη σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ιουλί- ου): Σας επαναλαμβάνω και πάλι, μην διστάσετε. Αφήστε τα πράγματα να έρθουν μόνα τους.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου — 1 Αυγούστου): Θά πάρετε ένα δρόμο που δεν θα ταίριαζε με το χαρακτήρα σας. Προσπαθήστε να γυρίσετε πίσω.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυγού- στου): Οι θεοί καμμία φορά φθο- νούν τους ευτυχείς ανθρώπους. Δείξτε καπτασδοσύνη για να προ- στατεύσετε την ευτυχία σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αυγού- στου): Το πρώτο Σάββατο αυτού του δεκαπενθήμερου η την τελευ- ταία Τετάρτη κάποια δυσάρεστη έκπληξη σας περιμένει.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Αισθηματι- κές χαρές από κάθε πλευρά και ευχάριστες προσωπικές για τα οί- κονομικά ζητήματά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμ- βρίου): Ένα γράμμα ή μία ειδο- ποιήσι από πολύ μακριά θα σας δώσουν μία μικρή λύπη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμ- βρίου): Στενοχώριες που θα προ- έλθουν από την οικογένειά σας, μα χαρές που θα προέλθουν από τους ξένους.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρί-

ου — 2 Οκτωβρίου): Τώρα ο αισθηματικός σας ύμνος είναι πίο καθαρός για να δεχθ ένα καινούργιο άστρο, που γηγενός θ’ ανατείλη στο στερέωμα σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Οκτω- βρίου): Πολύ σύντομα θα νοιώσε- τε την πραγματική αγαπή. Εξ- σης έρθη από τη μεριά των βου- νών.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—23 Οκτω- βρίου): Κάποις ηλεκτρίσμένη ο- τήσφαιρα γενικά. Αποφύγετε το ρόζ χρώμα και τις μαυρές τσάν- τες. Θά σας φέρουν κακοτυχία.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Κάποις προσι- μύση διπλά σας είτε για σας, είτε εξ αίτιας σας. Καί στην πρώτη και στη δεύτερη περίπτωση πρέπει να το δεχθήτε να ξανα- βρή τη γαλήνη του.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμ- βρίου): Ευνόικη περίοδος για το- είδι. Μπορεί να είναι και τυχε- ρά. Κάθε μετακίνησι επίσης εί- ναι καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—24 Νοεμ- βρίου): Μία γυναίκα δεν όργει να πάρη τον κατήφορο Κ’ όταν τον πάρη, δεν σταματάει εύκολα. Προ- σέξτε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Δεν αποκλεί- ται να εξελιχθ σε αισθημα, μο- λονότι εσείς δεν το αντιληφθήκα- τε ακόμα. Τυχερή σας μέρα η 21η Μαΐου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμ- βρίου): Κρατήστε για τον εαυτό σας τα όσα σκέπτεσθε ή τα όσα αισθάνεσθε. Δεν ήρθε ακόμα ο καιρός να τα εκδηλώσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμ- βρίου): Μία μικρή χαρά, που ο- μως μπορεί ν’ αποτελέση τη «μα- γία» για μία μεγάλη ευτυχία. Εί- σεις θα δεχθήτε πολύ σ’ αυτό.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ιανουαρίου): Ετοιμασθήτε ν’ αντιμετωπίσετε μία επίδει- που θα σας γίνει. Μην παρσυν- θήτε, αλλά δείξτε ψυχραιμία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ιανουα- ρίου): Της χαράς το νησί δεν θ’ άργήσει να φανή. Κρατήστε νο- νύχα καλά το τίμολι της δουλει- σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ιανουα- ρίου): Η ευτυχία σας θα διατη- ρηθή ακόμα πολλόν καιρό στην ε- δια έντασι.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Ιανουα- ρίου): Θά κυριαρχήτε σύντομα, αν δεν βάλετε λίγο φρένο στην αι- σθηματική σας δραστηριότητα. Καί μετά θά έρθη το κενό. Η α- γάπη πρέπει να είναι φωτιά που σιγοκαίει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Αυτό το δε- καπενθήμερο θα έρθη πιά να γυ- ρήση στην πόρτα σας η ευτυχία. Άνοιξτε την πόρτα διαπλάτν με μπι στο σπ’ί σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουα- ρίου): Μην χαιρόσθε για την νί- κη σας. Άν φροθήκατε καλά.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—29 Φεβρουα- ρίου): Τώρα θα καταλάβετε ότι μία «φίλη» σας δεν σας συμπα- θήσει καλά και αποζητάει να σας κλάση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτί- ου): Προτιμότερο να διατηρήσε- τε τους ενδοιασμούς σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτί- ου): Ζητήστε τη συμβολή των δικών σας, που μόνο το καλό σας θέλουν.

ΣΙΒΥΛΛΑ

— Κρατάτε ένα ωραιότατο γαρύφαλλο, δεσποινίς... (Εικονογράφησις Αλ. Κοντοπούλου)

«ΝΕΟΣ ΑΣΧΗΜΟΣ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΘΗ ΜΕ ΝΕΑΝ...»

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Άδύνατον. Δεν θα με κά- νης να πιστέψω ότι υπάρχει στον κόσμο κοπέλλα τόσο με- τριόφρων και τόσο λογική, ώ- στε να μη διστάζη να ομολογή- ση δημόσια ότι είναι άσχημη. — Καί όμως, είναι κάτι που ασφαλώς υπάρχει, Φίλιππε. — Βάζω, λοιπόν, στοιχήμα πως όχι. Ένα πακέτο τσιγά- ρα, Γιώργο.

— Καί πως θα το διαπιστώ- σουμε; — Απλούστατα: με την α- μερικανική μέθοδο. Ρίξε μία μα- τιά στη στήλη των «Μικρών α- γελιών» της εφημερίδας: «Νέα, 35 ετών (χωρίς τα καλοκαίρια, ασφαλώς), όμορφη, έξυπνη, με καλό χαρακτήρα (αυτά είναι τα χαρίσματά της), παίζει πιάνο, κάτοχος μικρής περιουσίας, (υλική προσόντα!), επιθυμεί να γνωρισθ με νέον... σκοπός ο γάμος... κλπ». Έτσι θα κάνου- με κι’ εμείς, κατάλαβες; — Τίποτα ακόμη, είπε ο Γιώργος.

— Λοιπόν, εγώ θα βάλω στην εφημερίδα την ακόλουθη άγγε- λία: «Νέος άσχημος, 32 ετών, χωρίς περιουσία, τρυφερός, έ- πιθυμεί να γνωρισθ με νέαν αναλόγου εμφάνισης, πλούσι- αν σε αισθήματα, και που να μην ενδιαφέρεται για χρήματα».

«Όπως καταλαβαίνεις, βάσις του πειράματος είναι αυτό το «αναλόγου εμφάνισης». Καμ- μία κοπέλλα, όσοδοποτε άσχημη και αν είναι, δεν θα έχη το θάρ- ρος να παραδεχθ ότι είναι ά-

ναλόγου εμφάνισης με έναν «ά- σχημο» νέο. Καμμία δεν πρό- κειται, λοιπόν, να απαντήσει στην άγγελία μου, στο βεβαι- ώνω. Καί έτσι, θα κερδίσω το στοιχήμα... Τι σκέπτεσαι; — Σε ποιόν θα χαρίσω το πακέτο τα τσιγάρα που θα κερ- δίσω, μία κι’ εγώ δεν καπνίζω. — Ο Φίλιππος φύσηξε ψηλά τον καπνό του τσιγάρου του.

— Έχω αρκετές φωτογραφί- ες από γοητευτικές κοπέλλες που μεταβάλλουν τα μάτια τους σε ακτίνες Χ και προσπαθούν να ανακαλύψουν πόσο πλούσι- οί είναι το περιεχόμενο του πρό- σφοριού του κάθε νέου που γνωρίζουν και βλέπουν καθε έ- ποψήφιο γαμπρό σαν πηγή από την οποία θα άντλουν αυτοκί- νητα, αλλά δείξτε ψυχραιμία. — Βάζω, λοιπόν, στοιχήμα πως όχι. Ένα πακέτο τσιγά- ρα, Γιώργο. — Καί πως θα το διαπιστώ- σουμε; — Έχω αρκετές φωτογραφί- ες από γοητευτικές κοπέλλες που μεταβάλλουν τα μάτια τους σε ακτίνες Χ και προσπαθούν να ανακαλύψουν πόσο πλούσι- οί είναι το περιεχόμενο του πρό- σφοριού του κάθε νέου που γνωρίζουν και βλέπουν καθε έ- ποψήφιο γαμπρό σαν πηγή από την οποία θα άντλουν αυτοκί- νητα, γουναρικά και κοσμήμα- τα. Άν, λοιπόν, υπάρξη γυναι- κά που θ’ άπάντησε «παρούσα» στην άγγελία μου σου ορκίζο- μαι, Γιώργο, πως θα την παν- τρευτώ άμεσα.

— Άν σε θέλη δέβαινα...

Δυο μέρες αργότερα, ο Γιώρ- γος μπήκε στο διαμέρισμα του Φίλιππου.

— Φέρε τα τσιγάρα, του είπε.

— Τι έκανε λέει;

— Υπάρχει άπάντησι στην άγγελία σου.

Όταν ο Φίλιππος άνοιξε τον φάκελλο, διάβασε: «Ανταποκρί νομαι στους τρεις όρους της άγγελίας σας. Σας περιμένω»

στον τρίτο πάγκο του Πάρκου, την Κυριακή στις τρεις το από- γευμα. Σημείον αναγνωρίσεως: ένα κόκκινο γαρύφαλλο. Ο Φί- λιππος τσαλάκωσε τον φάκελλο. — Μας κοιροδεύουν, είπε.

— Πήγαινε πρώτα στο ραντε- βού και θά ιδούμε.

— Θά υπάρχη απόγονος της Εύας που είναι αρκετά ειλικρί- νης ώστε να παραδεχθ ότι εί- ναι άσχημη... Δεν μπορώ να το πιστέψω. Αυτή θα είναι γυναί- κα-θησαυρός. Καί το πρόσωπό της να μην είναι όμορφο, ή ψυ- χή της θα είναι υπέροχη. Μία γυναίκα σωματικά άσχημη, άλ- λα με όμορφο πνεύμα. Μία γυ- ναίκα που πίσω από ένα κακο- φτιαγμένο πρόσωπο, κρύβει τα τρία μεγάλα χαρίσματα που ζη- τούσα... Αυτή είναι η γυναίκα που μου χρειάζεται...

Μερικές ώρες αργότερα, η Μικέτ έδωσε πούδρα μπροστά στον καθρέφτη της, και σκε- πτόταν αναποφάσιστα αν θα έ- πρεπε ή όχι να δαλή ρούζ στα χείλη. Στο τέλος, θυμήθηκε το «αναλόγου εμφάνισης» της μι- κρής άγγελίας και έμεινε ά- βαφτη. Καθώς φορούσε το και- νούργιο φουστάν της από όρ- γκαντζ, σκεφτόταν: «Σπάνιος άνθρωπος. Είναι από εκείνους που όσο πάν και λιγοστεύουν στον κόσμο. Άν δεν τους άρπα- ξής μόλις τους βρής μπροστά σου, χαθήκαν. Ένας άνθρωπος πλούσιος σε μετριοφροσύνη, τρυφερός, ευγενικός, που θα με περιποιηται, θα με νοιώθω. Θα με καταλαβή και θα μ’ αγα- πών μόνο για μένα... Νά ο άν- δρας που μου χρειάζεται. Δεν με νοιάζει καθόλου αν δεν έχη περιουσία».

— Κρατάτε ένα ωραιότατο γαρύφαλλο δεσποινίς.

— Καί το δικό σας είναι το ίδιο ωραίο.

— Βρίσχω, αληθινά, πως τα κόκκινα γαρύφαλα είναι τα πιο όμορφα λουλούδια, τώρα το κα- λοκαίρι...

Χωρίς να σηκώση το βλέμμα του από πάνω της, κάθεται δι- πλά της. Στο διάολο οι άγγε- λίες. Τα μάτια της είναι γαλά- να, καθαρά, και νομίζει πως μέσα τους διαβάσει: «Μου είσθε συμπαικτηκός και η καρδιά μου είναι ελεύθερη, μα θα περιμένω πρώτα να κρίνω και να βεβαι- ωθώ...» Ο Φίλιππος νοιώθει ο- πως την ημέρα που έδινε έξετα- σεις για το δίπλωμα οδηγού αυτοκινήτου.

— Επιτρέπεται ή... σταθμεύ- σεις; ρώτησε.

— Όχι στον τρίτο πάγκο, εκτός αν κρατάτε κόκκινο γα- ρύφαλλο.

Ο Φίλιππος την κύτταξε με κατάντησι.

— Δεν μπορεί να είσθε εσείς πού... Δεν είναι δυνατόν. Δεν άνταποκρίνεσθε στην περιγρη- φή. Αυτό είναι παγίδα... Ένε- δρα. Δεν έχετε λοιπόν, καθρέ- φτη;

— Καθρέφτη; Έχει έναν ώ- ραιο στο χαλαροπλαστέιο του Πάρκου, όπου έχει και θαυμα- σιο παγωτό. Δεν μου προσφέ- ρετε ένα;

— Δεν... δεν καταλαβαίνω τίποτα.

— Τι, δεν καταλαβαίνετε ότι διψώ; Κάνει τόση ζέστη και πε- ριμένο εδώ αρκετή ώρα, έξηγει η Μικέτ.

— Επ’ί τούτου, κάποια στιγμή, νομίζει πως το βρήκε: Μία κο- πέλλα με σκούρα μαλλιά, άχα- ρη και άσημαντη, κάθεται σ’ ένα πάγκο. Ο Φίλιππος μετρά τους πάγκους: είναι τρίτος, άλ- λα αν έρχεται κανείς από την αντίθετη μεριά, Ασφαλώς θα είναι αυτή, αν και δεν κρατά γαρύφαλλο στα χείρα της. Μα όσο για άσχημη... είναι με την ψυχή της, σκέπτεται. Εύγε- νικός, την πλησιάζει.

— Είσθε... ή άγγελία;

Η γυναίκα άνατηδά, γυρί- ζει πρὸς το άλλο μέρος, μα ο-

στερα στρέφεται πάλι και τον κύτταζει με άπορίαι:

— Η άγγελία; Ποιά άγγε- λία;

— Νέα κοπέλλα, χαριτωμένη κλπ... Όχι, όχι, νομίζω πως δεν είσθε σεις.

Με μία άπίθανη φωνή σο- πράνο, η νέα γυναίκα του ά- παντά:

— Δεν έχω ανάγκη να κατα- φύγω στις μικρές άγγελίες, εγώ.

Γελώντας από μέσα του, ο Φίλιππος ξαναγυρίζει πάλι στον πρώτο από τους τρίτους πά- γκους που συνήτησε, όπου έ- ξακολουθεί να κάθεται ή ξαν- θιά κοπέλλα με το κόκκινο γαρύ- φαλλο. Μα, τώρα που την ξανα- βλέπει, καταλαβαίνει ότι είναι πολύ πιο όμορφη απ’ ό,τι του φάνηκε την πρώτη φορά. Είναι πραγματικά γοητευτική. Δεν μπορεί να είναι εκείνη, μα τι σημασία έχει: «Οι άσχημες με υποδέχονται πολύ άσχημα... σκέπτεται ο Φίλιππος. Άς δού- με πως θα με υποδεχθ αυτή εδώ...». Καί, μεγαλόφωνα:

— Κρατάτε ένα ωραιότατο γαρύφαλλο δεσποινίς.

— Καί το δικό σας είναι το ίδιο ωραίο.

— Βρίσχω, αληθινά, πως τα κόκκινα γαρύφαλα είναι τα πιο όμορφα λουλούδια, τώρα το κα- λοκαίρι...

Χωρίς να σηκώση το βλέμμα του από πάνω της, κάθεται δι- πλά της. Στο διάολο οι άγγε- λίες. Τα μάτια της είναι γαλά- να, καθαρά, και νομίζει πως μέσα τους διαβάσει: «Μου είσθε συμπαικτηκός και η καρδιά μου είναι ελεύθερη, μα θα περιμένω πρώτα να κρίνω και να βεβαι- ωθώ...» Ο Φίλιππος νοιώθει ο- πως την ημέρα που έδινε έξετα- σεις για το δίπλωμα οδηγού αυτοκινήτου.

— Επιτρέπεται ή... σταθμεύ- σεις; ρώτησε.

— Όχι στον τρίτο πάγκο, εκτός αν κρατάτε κόκκινο γα- ρύφαλλο.

Ο Φίλιππος την κύτταξε με κατάντησι.

— Δεν μπορεί να είσθε εσείς πού... Δεν είναι δυνατόν. Δεν άνταποκρίνεσθε στην περιγρη- φή. Αυτό είναι παγίδα... Ένε- δρα. Δεν έχετε λοιπόν, καθρέ- φτη;

— Καθρέφτη; Έχει έναν ώ- ραιο στο χαλαροπλαστέιο του Πάρκου, όπου έχει και θαυμα- σιο παγωτό. Δεν μου προσφέ- ρετε ένα;

— Δεν... δεν καταλαβαίνω τίποτα.

— Τι, δεν καταλαβαίνετε ότι διψώ; Κάνει τόση ζέστη και πε- ριμένο εδώ αρκετή ώρα, έξηγει η Μικέτ.

— Επ’ί τούτου, κάποια στιγμή, νομίζει πως το βρήκε: Μία κο- πέλλα με σκούρα μαλλιά, άχα- ρη και άσημαντη, κάθεται σ’ ένα πάγκο. Ο Φίλιππος μετρά τους πάγκους: είναι τρίτος, άλ- λα αν έρχεται κανείς από την αντίθετη μεριά, Ασφαλώς θα είναι αυτή, αν και δεν κρατά γαρύφαλλο στα χείρα της. Μα όσο για άσχημη... είναι με την ψυχή της, σκέπτεται. Εύγε- νικός, την πλησιάζει.

— Είσθε... ή άγγελία;

Η γυναίκα άνατηδά, γυρί- ζει πρὸς το άλλο μέρος, μα ο-

— Άκριβώς πριν από το γά- μο, που θα γινόταν σ’ ένα μι- κρό χαριούδακι της Προβηγγί- ας, ο Φίλιππος είχε απότραβή- χθ σε μία απομονω γωνία και κωτσούσε έκνευρισμένος τα χα- λίκια του βρίσκονταν κάτω από τα πόδια του.

— Την ξεγέλασα, Γιώργο. Έ- γώ είμαι που πραγματικά δεν ανταποκρίνομαι στους όρους.

— Έχεις ακόμη καιρό να έ-

(Η συνέχεια στην σελίδα 61)

Η ΣΤΕΙΡΟΤΗΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ

Η στειρότης έθωρείτο ανέκαθεν, και ιδίως στις Βιθλικές οικογένειες, σαν κάτι το πολύ ταπεινωτικό, σαν έλλειψη της θείας ευνοίας. Αλλά ακόμη και σήμερα, σε πολλές χώρες, οι άνθρωποι που σέβονται τις παραδόσεις, αποδίδουν μεγάλη σημασία στη διαίτη του οντομάτος των με μια μακρά σειρά απογόνων. Ο άνδρας που έχει πολλά παιδιά, δεν πεθαίνει. Και μεταφορικά και πραγματικά, ο δώμος των προγόνων μένει διαρκώς αναμμένος στο σπιτικό του.

Οι γυναίκες της Γραφής εγκατέλειπαν την ελπίδα να αποκτήσουν παιδιά, μόνο όταν έθιγαν σε βαθεία γεράματα. Ακόμη και τότε, όμως, ο Θεός, όπως έπιστευαν, μπορούσε, με την παντοδυναμία του, να χαρίσει πολλές εκπλήξεις σε εκείνες που θα τον παρακαλούσαν. Η Σάρρα, η στείρα σύζυγος του Αβραάμ, ήταν 94 χρονών όταν ο άγγελος της ανήγγειλε πως έπρόκειτο, επί τέλους, να αποκτήσει το παιδί που είχε ζητήσει από τον Ύψιστο. Η Σάρρα, μόλο που είχε τόσες φορές προσευχηθεί για αυτό, βόηκε το πράγμα τόσο κωμικό που γέλασε... μέχρι δακρύων. Και το όνομα Ισαάκ, που έδωσε στο γιο της, είναι η ηχητική μεταγραφή του γέλιου της.

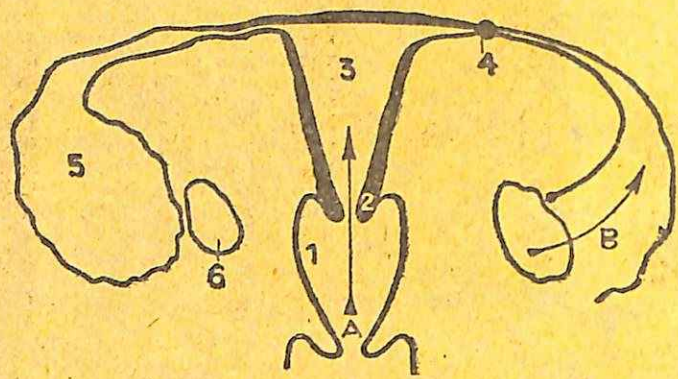
Σήμερα, βέβαια, ζευγάρια ένεννηντάρηδων που να αποκτήνουν παιδιά, δεν υπάρχουν. Κι αν υπάρχουν, μόνο γέλια δεν θα προκαλούσαν. Στα τελευταία χρόνια, ακόμη και τα νεοα ζευγάρια δεν φαίνονται να θεωρούν το παιδί σαν εύλογία. Η ήδηλημένη στειρότης ήταν πολύ συχνή, και προκαλούσε τη θλίψη των πολιτικών και των ηθικολόγων.

Φυσικά, τα ζευγάρια αυτά δεν έφέροντο έτσι μόνο από εγωισμό. Συνθηκολογούσαν απλώς μπροστά στις δυσκολίες της ζωής. Ήταν οι νικημένοι της βιοπάλης, της σημερινής βιοπάλης, που σπρώχνει τη γυναίκα να δουλεύει έξω από το σπίτι, και την έμποδίζει να τεκνοποιήσει. Λύγισαν μπροστά στη βαρεία ευθύνη της ανατροφής του παιδιού τους, του μικρού πλάσματος που βλέπανε στα όνειρά τους και που τόσο αγαπούσαν πριν ακόμα γεννηθεί. Απόδειξες αυτού είναι ότι, μόλις η πολιτεία άρχισε να προστατεύει τις γεννήσεις, άρχισαν κι αυτές να πληθαίνουν.

Σήμερα, οι γιατροί άρχισαν να αποκτήνουν μια πελατεια καινούργια. Αυτούς που θέλουν να κάνουν παιδιά. Που θέλουν, αλλά δεν μπορούν. Γιατί, γιατί δεν κάνουμε παιδιά; Πέστε μας τι πρέπει να μεταχειριστούμε για να κάνουμε. Κι έτσι φθάσαμε μεία για τη μελέτη της συζυγικής στειρότητας και των αιτίων της. Ποιά είναι, λοιπόν, τα αίτια αυτά;

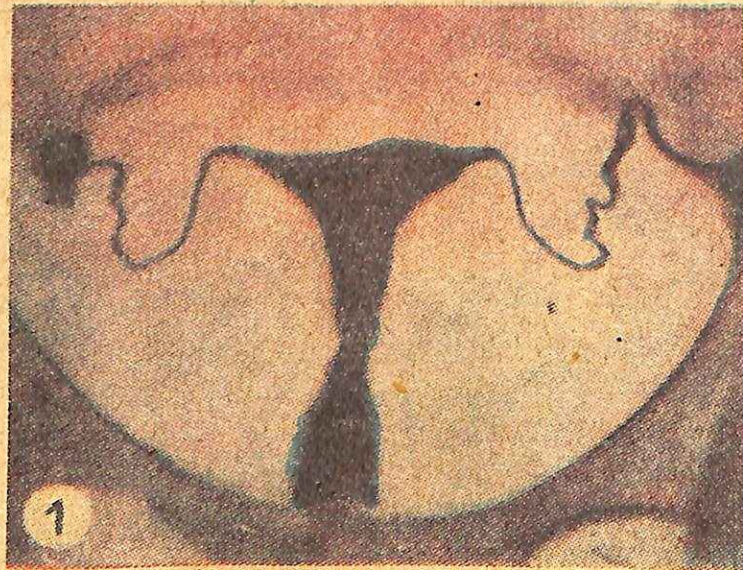
Η ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ

Για να γίνη η γονιμοποίηση χρειάζονται απαραίτητα δύο ζωντανά στοιχεία: ένα ώριο, προσφάτως γεννημένο από τη γυναίκα, και μερικές χιλιάδες σπερματοζώαρια δραστήρια, προερχόμενα από τους γεννητικούς αδένες του άνδρα. Υστερα, πρέπει ές

Στην περιοχή αυτή έχουν την έδρα τους οι περισσότερες αιτίες που προκαλούν τη στειρώση της γυναίκας.

Α. Φυσιολογική πορεία του σπερματοζωαρίου. Β. Φυσιολογική πορεία του ωαρίου. 1. Βλάβες του κόλπου (κολπίτις, ατονία, υπερβολική όξυνση των εκκρίσεων). 2. Τραχηλίτις της μήτρας (ύγρ, συστολές που εμποδίζουν το σπερματοζώριο να εισχωρήσει μέσα στη μήτρα). 3. Ενδομητρίτις (που εμποδίζει το ώριο να φωλιάσει μέσα στο βλεννογόνο της μήτρας). 4. Οζώδης σάλπιγγίτις (που φράσσει την σάλπιγγα και σταματά το ώριο). 5. Κυστική διαστολή του κώδωνος (που δεν παρέχει ευνοϊκές συνθήκες στο ώριο για να εισχωρήσει μέσα στη σάλπιγγα). 6. Αδενικές βλάβες της ωοθήκης.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

Ραδιογράφημα φυσιολογικού γεννητικού συστήματος της γυναίκας, έπειτα από ένεση ενός αδιαφανούς υγρού. Στο κέντρο φαίνεται η τριγωνική εικόνα της μήτρας. Από τη μήτρα ξεκινούν προς τα δύο πλάγια οι αγωγοί των ωαρίων (σάλπιγγες), που καταλήγουν στους κώδωνες. Όλες οι διαβάσεις αυτού του γεννητικού συστήματος είναι ανοικτές για την κάθοδο του ωαρίου και για την άνοδο του σπερματοζωαρίου προς συνάντησή του για τη γονιμοποίηση.

ταν έχη τελειώσει η λειτουργία των ωοθηκών, δηλαδή όταν η γυναίκα έχη φθάσει στην ηλικία εκείνη (γύρω στα 45) που τα ωάρια παύουν να ωριμάζουν μέσα στις ωοθήκες της, και έχη σταματήσει και η περίοδος.

Συνεπώς, υπάρχει ώριο, και, από τη μεριά της γυναίκας, είναι δυνατή η γονιμοποίηση, όταν υπάρχει περίοδος. Όταν η περίοδος δεν γίνεται καλά, ή όταν δεν υπάρχει καθόλου, τότε η γυναίκα είναι προσωρινά ή οριστικά στείρα. Έργο του γιατρού είναι να εξακριβώνει τι συμβαίνει κι αν χωράει γιατρεία.

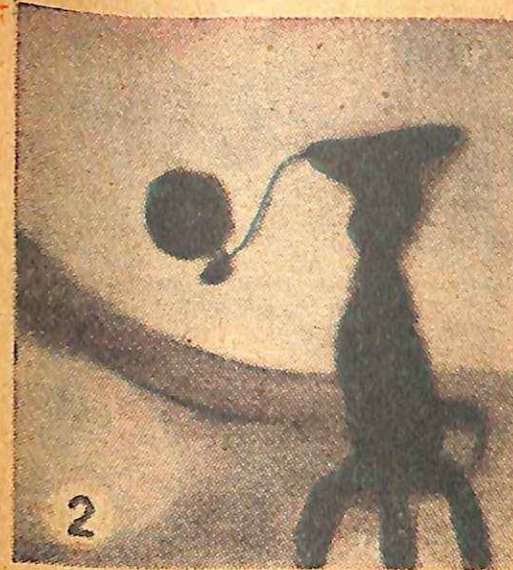
Δεύτερη περίπτωση, που δεν γίνεται γονιμοποίηση είναι όταν δεν υπάρχει σπερματοζώριο.

σου απαραίτητα, το ώριο και τα σπερματοζώαρια να συναντηθούν έγκαιρος μέσα στη μήτρα της γυναίκας που γέννησε το ώριο.

Πότε, λοιπόν, δεν γίνεται γονιμοποίηση; Μά οι περιπτώσεις αυτές είναι φανερές. Πρώτον, όταν δεν υπάρχει ώριο. Και τότε γίνεται αυτό;

Πρέπει να ξέρουμε πως η γυναίκα, όταν γεννιέται, έχει, μέσα στις ωοθήκες της, έναν αριθμό ωαρίων, τα οποία όμως δεν είναι ακόμη κατάλληλα για γονιμοποίηση. Για να γίνουν κατάλληλα, πρέπει να ωριμάσουν μέσα στην ωοθήκη, κι αυτό γίνεται έπειτα από ώριμηση. Ηλικία της γυναίκας. Συνήθως, η ωρίμανση αρχίζει γύρω στα 13 της χρόνια. Από την ηλικία αυτή και πέρα, ένα ώριο κάθε μήνα ωριμάζει μέσα στην ωοθήκη, έφτνει από τη θέση του μέσα στη σάλπιγγα και κατεβαίνει προς τη μήτρα. Προορίζεται να συναντήσει σπερματοζώαρια και να γονιμοποιηθεί. Η μήτρα, μέσα στα τοιχώματά της, όπου αν γονιμοποιηθεί, θα φωλιάσει για να τραφή και να αναπτυχθεί σε έμβρυο, έτοιμάζεται από πριν να το υποδεχθεί. Ο βλεννογόνος της είναι γεμάτος αλειφουσκάμενος. Αν φωλιάσει μέσα του το γονιμοποιημένο ώριο, αρχίζει η έγκυμοσύνη. Όσο κρατήσει αυτή, άλλο ώριο δεν θα ωριμάσει στις ωοθήκες. Αν όμως το ώριο δεν έχη γονιμοποιηθεί, τότε δε θα φωλιάσει στα τοιχώματά της μήτρας. Και το μέν αγονιμοποιημένο ώριο θα καταστραφεί κατά κάποιον τρόπο, ή δε μήτρα θα επανέλθει στην φυσιολογική της κατάσταση. Τα στρώματα του βλεννογόνου της που έχουν φουσκώσει από αίμα, σκάνε, το αίμα που τα είχε καταικλίζει χύνεται στο κοιλώμα της μήτρας και αποβάλλεται από τον οργανισμό. Είναι η έμμηνος ροή, ή περίοδος. Έπειτα από μερικές μέρες δια επανέχονται στη θέση τους, και ένα άλλο ώριο αρχίζει να ωριμάζει μέσα από τις δύο ωοθήκες. Ο κύκλος ξαναρχίζει.

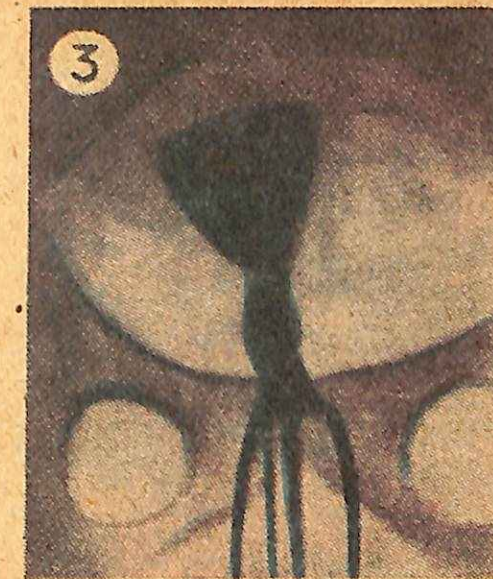
Πότε, λοιπόν, δεν υπάρχει ώριο; Πρώτ' απ' όλα όταν η γυναίκα είναι μικρό κοριτσάκι, όταν δεν έχη ακόμ πεί ο ο σ ο. Υστερα, αν μηνιαία ώτοκία της γυναίκας και η περίοδος έχη διακοπεί ή προσωρινά ή οριστικά εξ αιτίας δοκρινικών διαταραχών, ασθενειών του αίματος, νευρικών ή ματικών κλονισμών, εξανθημάτων, ασθενειών κ.λπ. Και, τέλος, όταν υπάρχουν, ή μάλλον, μετατόπισης της μήτρας, στένωσις του στομίου της μήτρας ή των σάλπιγγων, διαταραχές των έσω εκκρίσεων, φυματίωσης, σύφιλης, παρωτίτιδες, έσπεφες αδένες ή εκτός του χρονικού διαστήματος που η γυναίκα είναι γόνιμος, αλκοολισμός.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΣΤΕΙΡΟΤΗΤΟΣ

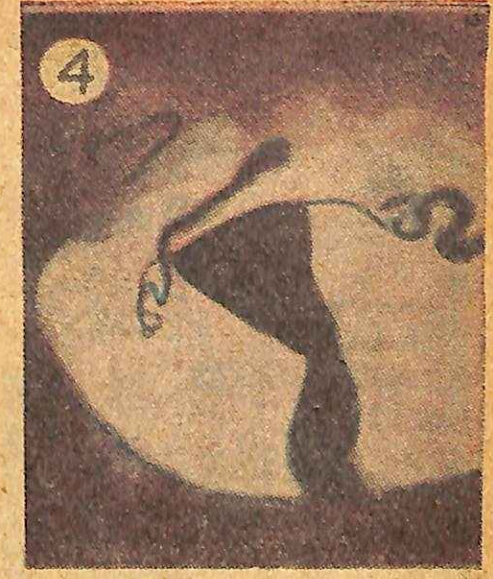
Η άριστερη σάλπιγγ, απόφραγμένη κοντά στη μήτρα από οζώδη σάλπιγγίτιδα, δεν επιτρέπει καμιά διείσδυση του αδιαφανούς υγρού. Η διάβασις αυτή είναι κλειστή για το σπερματοζώριο. Δεξιά, η διάβασις είναι έλευθερά, αλλά ο κώδων σκιαγραφείται εμφανέστερος από όσο πρέπει, πράγμα που σημαίνει μια κλειστή κυστική υδροσάλπιγγα, που δεν εύνοει το έργο της γονιμοποίησης.

Ρ. Α. Αυτό είναι πολύ πιο σπάνιο. Η Φύσις φάνηκε πολύ γενναιοδωρή στον πολυπλασιασμό των μικρών αυτών σωματιδίων. Τα γεννητικά όργανα του άνδρος, μέσα στα οποία παράγονται, είναι σαν τα εργοστάσια που δεν σταματούν ποτέ και που δεν ξέρουν τί θα πη ανεργία. Θεωρητικώς, τουλάχιστον, ο άνδρας παράγει σπερματοζώαρια σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Και οι ένεννηντάρηδες ακόμη θα μπορούσαν να αποκτήσουν παιδιά, αν ήταν σε θέση να πραγματοποιήσουν την έσπεφή, μά αυτό είναι άλλη υπόθεση. Τα σπερματοζώαρια, λοιπόν, αυτά, παράγονται συνεχώς και βγαίνουν από τη φάμπρικα, αποθηκεύονται κατά χιλιάδες μέσα στις σπερμαδόχους κύστες, όπου υπάρχει ένα υγρό, μέσα στο οποίο αιωρούνται. Κατά την έσπεφή, ή «γόμεωσις» αυτή εκτοξεύεται. Μια άλλη την αντικαθιστά εν συνεχεία.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΣΤΕΙΡΟΤΗΤΟΣ

Η κοιλότης της μήτρας είναι γεμάτη και διεσταλμένη από τήννεσι του αδιαφανούς υγρού. Ούτε δεξιά, ούτε άριστερα φαίνονται οι σάλπιγγες. Αι είσοδοί τους είναι κλειστές. Πρόκειται, προφανώς, για μια τυπική περίπτωση στειρότητας, που δεν έχη υποβληθεί σε καμιά θεραπεία.

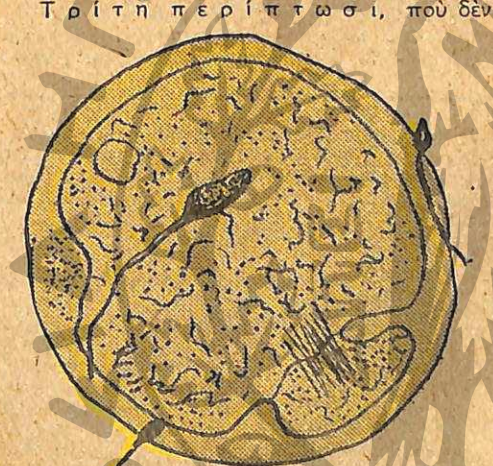

Το ραδιογράφημα αυτό πραγματοποιήθηκε στην προηγούμενη περίπτωση, έπειτα όμως από τη γυναικολογική θεραπεία. Φαίνονται καθαρά οι δύο σάλπιγγες που διαπερνώνται φυσιολογικά. Μόνο το άνωμαλο σχήμα τους και η άφυσική θέση τους μαρτυρούν ότι είχαν υποφέρει από σάλπιγγίτιδα. Αλλά η γονιμοποίηση είναι πλέον τώρα δυνατή.

γίνεται γονιμοποίηση, είναι όταν τ ο ώριο δεν συναντηθεί με τα σπερματοζώαρια και τ ο έ γ κ α ί ρ ω σ. Έχετε μια γυναίκα με κανονική μηνιαία ώτοκία. Έχετε κι έναν άνδρα, καλό παραγωγό σπερματοζωαρίων. Η ένωση τους δεν θα είναι γόνιμη αν τα ζωντανά γεννητικά στοιχεία που παράγονται, δεν συναντηθούν έγκαιρος.

Ίδου γιατί: Το ώριο γεννιέται, κανονικώς, τη δέκατη τέταρτη μέρα προ της περιόδου. Η ζωή του είναι πολύ σύντομη. Μόλις τρεις μέρες. Σ' αυτό το διάστημα περνά μέσα από τη σάλπιγγα και πέφτει στη μήτρα. Έπειτα από τρεις μέρες πεθαίνει και καταστρέφεται. Για να γίνη, λοιπόν, η γονιμοποίηση, πρέπει το ώριο να συναντηθεί με τα γονιμοποιά στοιχεία, τα σπερματοζώαρια, κατά το διάστημα που είναι ζωντανό. Διαφορετικά, αν δηλαδή συναντηθεί με αυτά αφού θα έχη πεθάνει, η συνάντησι θα είναι άκαρπη.

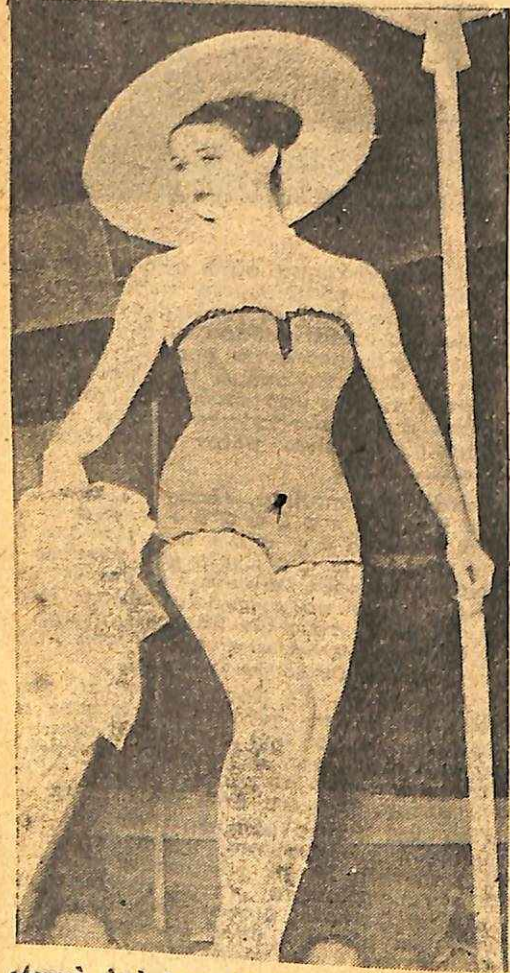
Τα σπερματοζώαρια, ές άλλου, έναποτίθενται, κάθε φορά, κατά χιλιάδες στον τράχηλο της μήτρας, και, από εκεί, κολλώντας μέσα στο υγρό περιβάλλον με δυνατές ώσεις της ούρας των, μπαίνουν στο έσωτερικό της μήτρας και ανεβαίνουν μέσα στις σάλπιγγες. Τα πρώτα που θα συναντήσουν το ώριο, το τριγυρίζουν και προσπαθούν, χυμώντας επάνω του, να τρυπήσουν τη μεμβράνη που το περιβάλλει και να ένωθούν μαζί του. Κάποτε, ένα από τα πολλά σπερματοζώαρια το κατορθώνει. Η κεφαλή του μπαίνει μέσα στο ώριο, και εύθως άμέσως αρχίζει η ένωση του πυρήνα του με τον πυρήνα του ωαρίου. Μά την ίδια στιγμή γίνεται και κάτι άλλο: Η μεμβράνη του ωαρίου παθαίνει μια μεταβολή, γίνεται πολύ πιο ανθεκτική, τόσο που δεν επιτρέπει σε κανένα άλλο σπερματοζώριο να τη διαπεράσει. Ό,τι ήταν να γίνη, έγινε. Το ώριο έγονιμοποιήθηκε, τα άλλα σπερματοζώαρια δεν χρειάζονται, είναι καταδικασμένα να πεθάνουν χωρίς να ένωθούν.

Στην εικόνα αυτή διακρίνονται — συνδιασμένα στην ίδια κλίμακα — το ώριο και τα σπερματοζώαρια. Από τα τελευταία αυτά, ένα μόνον κατορθώνει να εισχωρήσει στο έσωτερικό του ωαρίου. Από τη στιγμή αυτή, έχη δημιουργηθεί ένα τελείο έμ, πρόπλασμα του εμβρύου, που θα δημιουργηθεί άργότερα.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

ΜΙΛΑΝΟ, Μάιος.— Κάθε χρόνο, αυτή την εποχή το Μιλάνο χάνει την συνηθισμένη του τάξη και ηρεμία και μεταβάλλεται σε μια πόλη που βρίσκεται συνεχώς σε εξέλιξη κατάστασι. Δεν μπορεί κανείς να φανταστεί, ούτε να κοιμηθεί, ούτε να μπη μέσα σε τράμ ή σε λεωφορείο, ούτε να πάει στον κινηματογράφο ή στο θέατρο. Παντού υπάρχει αφόρητος συνωστισμός, παντού

Μαγιά από λαστέζ σε πολύ ανοιχτό χρώμα, με γαρνιρίσματα από μαύρο ύφασμα σε τύπο νταντέλλας. Συνδυάζεται με μια μεγάλη ψάθινη καπελλίνα. Το σύνολο αυτό είναι του Ιταλικού οίκου μόδας Φιοράνι.

μάδα το πολύ κάθε μήνα, οι έναγκαλισμοί των συζύγων είναι χωρίς αποτέλεσμα. "Αλλες περιπτώσεις, που δεν γίνεται η γονιμοποίηση, είναι όταν το ωάριο δεν μπορεί να κληθεί στη μήτρα, ή όταν τα σπερματοζωάρια δεν μπορούν να φθάσουν ίσα με

Οι σάλπιγγες είναι άνωγοι με τους όποιους επικοινωνεί η μήτρα με τις ωοθήκες. Αν οι σάλπιγγες είναι κλεισμένες από κάποια σπασμωδική σύσπασι, ή φραγμένες από φλόγωσι (σαλπιγγίτιδα), ή από άλλη αιτία, είναι φανερό πως το ωάριο δε θα μπορέσει να φτάσει στη μήτρα, ούτε τα σπερματοζωάρια να αναρριχηθούν μέσα στη σάλπιγγα και να το συναντήσουν.

Πρέπει να σημειωθεί εδώ πως η διαδομή του ωαρίου μέσα στη σάλπιγγα δεν είναι και τόσο εύκολη. Το ωάριο είναι βέβαια πολύ μικρό, η διάμετρος του φθάνει μόλις το 1/4 του χιλιοστού του μέτρου. Έχει όμως να κάμη για διαδρομή μικρών εκατοστών του μέτρου σ' ένα σωλήνα που

υπάρχει να σε απλώνουν δεξιά κι' αριστερά και —τι άλλο μπορείς να κάνης;— απλώνεις συνεχώς κι' εσύ! Αυτή την εποχή, στο Μιλάνο είναι η «Εκθεσις». Μια έκθεσις που λέγεται μεν Διεθνής, μα στην πραγματικότητα μοιάζει μ' ένα μεγάλο εμπορικό πανηγύρι. Χάρης στη μείωσι των τιμών που κάνουν στους ταξιδιώτες για το Μιλάνο στους σιδηροδρόμους και τ' άλλα μεταφορικά μέσα, από κάθε γωνιά της Ιταλίας συγκεντρώνονται σε πυκνές μαζές άνδρες, γυναίκες και παιδιά για να παρακολουθήσουν την περίφημη «φίερα» και για ν' απολαύσουν επίσης τις χαρές της μεγαλοπόλεως, που ο επαρχιώτης τις νοσταλγεί ολόκληρο το χρόνο. Οι δρόμοι που διασχίζουν την Έκθεσι είναι διαρκώς γεμάτοι, και παντού βλέπετε ανθρώπους που έχουν έρθει από τα γύρω χωριά, να κάθονται χαμώ και να τρών ψωμί με σαλάμι!

Μ' αυτά όμως δεν πρέπει να νομίζετε πως η Έκθεσις δεν έχει σημασία και σοβαρότητα! Αντίθετα πρόκειται για μια επίδειξι όχι μόνον Ιταλική, αλλά και διεθνή, στην οποίαν φέτος συμμετέχουν 22 έθνη (δυστυχώς, μέσα σ' αυτά δεν συμπεριλαμβάνεται η Ελλάς) και της οποίας το ενδιαφέρον δεν είναι μόνον εμπορικό ή διοικητικό, αλλά περιλαμβάνει όλες τις εκδηλώσεις της καθημερινής ζωής.

Η πλευρά της Έκθεσεως που μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα, έμας τις γυναίκες, είναι κυρίως η μόδα και υπάρχουν, στον τομέα αυτόν, αρκετά ενδιαφέροντα πράγματα να ιδη κανείς. Στην Ιταλία υπάρχει ένα Κρατικό Ίδρυμα που λέγεται «Κέντρον της Μόδας» και που έχει αντικειμενικό σκοπό την διαφήμισι της Ιταλικής μόδας στο διεθνές επίπεδο, ώστε να καταλάβη μια θέση δίπλα στη Γαλλική μόδα. Το Κέντρον της Μόδας διαθέτει μια πολύ μεγάλη αίθουσα στο Μέγαρο των Εθνών της Έκθεσεως, όπου όλοι οι επισκέπται μπορούν να θαυμάσουν μια συνεχή παρέλασι των μοντέλων που λανσάρουν οι μεγαλύτεροι Ιταλικοί οίκοι μόδας, όπως ο Μπατιλλέκι της Ρώμης, ο Μπελένγκι και ο Λάμι της Φλωρεντίας, ο Γκραντι της Μπολόνιας και κυρίως ο Φερτσόνι, ο Φερνέριο, ο Μαρουτσέλι, ο Βάνα, και ο Βενεσιάνι και ο Βίλλα του Μιλάνου.

Στις φωτογραφίες που δημοσιεύουμε μπορείτε να δите δύο από τα μοντέλα αυτά. Και, αν σας ενδιαφέρουν και οι τιμές που ζητούν —για ύφασμα και «φασόνι»— οι διάφοροι μεγάλοι οίκοι ραπτι-

ή διάμετρος του σε μερικά σημεία μόλις φθάνει το 1/2 χιλιοστό του μέτρου. Όλη η τραγωδία των δύο τρίτων των στειρών γυναικών έγκειται σ' αυτούς τους δύο αιθμούς!

Διάμετρος του ωαρίου: 1/4 του χιλιοστού μέτρου.

Διάμετρος ενός τμήματος της σάλπιγγος: 1/2 χιλιοστό μέτρο.

Σκεφθείτε τί συμβαίνει όταν είσθε συνηθισμένοι. Τα ρουθούνια σας βουλάνουν. Συγκρίνετε τώρα αυτά τα τεράστια σχετικά ανοίγματα και τη διάμετρο των σάλπιγγων: 1/2 χιλιοστό μέτρο, και θα καταλάβετε άμεσα πως οι μολύνσεις, ιδίως ο γονόκοκκος και οι έκτρώσεις, άρκουν για να φράξουν το στενό πέρασμα, να κλείσουν το δρόμο των ωαρίων και να κάμουν τη γυναικεία στείρα.

Αν έξι άλλου, ο τράχηλος της μήτρας έχει τέτοια κάμψι που να κλείνει το στόμιό, ή αν η μήτρα είναι ανώμαλη (ένδομητρίτις κλπ.), είναι φανερό πως τα σπερματοζωάρια θα μένουν απ' έξω. Και έτσι και άλλοι, το ωάριο δεν μπορεί να συναντηθεί με τα σπερματοζωάρια, με α-

Κομψή «ρόμπ ντε πλάζ» από ύφασμα μπλέ, επάνω στο οποίο έχουν απ λικασμένη λευκά σειρήνια. Ένα φανταχτερό κολλιέ, μια άσπρη ζώνη, άσπρα γάντια και ψάθινη καπελλίνα συμπληρώνουν το φασόνι αυτό μοντέλο του οίκου Ράντιτσε.

κής της Ιταλίας, παραθέτουμε εδώ μερικές απ' αυτές: Ένα μάλλινο άπογευματινό φουστάνι στοιχίζει —έτοιμο— 5 ως 10 χρυσές λίρες. Άγγελιας, ένα ελαφρύ παλτό 7 ως 15 λίρες, ένα φουστάνι καλοκαιρινό από ύφασμα μεταξωτό (καθαρό ζωικό μετάξι) 4 ως 8 λίρες και μια βραδινή τουαλέτα 10 ως 40 λίρες.

ΛΙΛΙ

ποτέλεσμα τη στειρότητα.

Όποιαδήποτε, τώρα, και αν είναι αιτία της στειρότητας, τόσο της ανδρικής όσο και της γυναικείας, πρέπει πρώτα να εξακριβώνεται με προσεκτική εξέταση. Ανάλογα με την περίστασι, μπορεί να καταπολεμηθεί με πολλές ελπίδες επιτυχίας, άλλοτε με ορμονοθεραπεία, άλλοτε με έμβολα και αντιβιοτικά φάρμακα, και άλλοτε με χειρουργική επέμβασι. Σε μερικές περιπτώσεις, τελευταίο καταφύγιο είναι τεχνητή γονιμοποίηση.

Τα χρονικά της επίσημης έχουν και γράψει ανέλπιστα επιτυχίες στο ζήτημα της καταπολέμησης της στειρότητας. Οι επιτυχίες αυτές είναι πολύ περισσότερες όταν η γυναίκα είναι νέα, σπανιότερες όταν έχει περάσει τα 35.

Με τον καιρό, το ποσοστό των επιτυχιών άσφαλώς θα μεγαλώσει. Η Έκθεσις θα βοηθήσει και άλλα μέσα, ώστε και οι ζευγάρια να μπορούν να αποκτήσουν παιδιά, και να χαίρονται δίπλα τους την ύλησι της νέας ζωής.

Δρ. Ζ. ΜΠΕΝΟΥΜ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμμ. ή 130 δρασ. μαλλι ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΝΑΓΚΕΡ χρωμ. κίτρινο: Βελόνες Νο 2½ και έως 3 πήχεις κορδόνι με το βελονάκι με δύο χρώματα μαζι, καφέ και άσπρο: 5 κουμπιά χρυσά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20 = 6½ έκ. 20 βελόνες = 4½ έκ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 80π. Πλέξετε 3 έκ. και κατόπιν πλέξετε μια βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας. Έξακολουθήστε με ζέρσευ. Σε 4 έκ. μετά την βελόνα από την ανάποδη θα πλείσετε στην αριστερή μεριά 1π κάθε 4 βελόνες (8 φορές). Σε γενικό μήκος 15 έκ. θα σχηματίσετε μια διπλή κουμπότρυπα στην δεξιά μεριά κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 2π, κλείσετε 5π, πλέξετε 6π, κλείσετε 5π. Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε τους πόντους στην κάθε μεριά που έχετε κλείσει. Θα σχηματίσετε ακόμη 4 διπλές κουμπότρυπες σε 4 έκ. απόστασι ή μια από την άλλη (σύνολον 5 κουμπότρυπες). Σε 18 έκ. γενικό μήκος θα βάλετε στην αριστερή μεριά 1π κάθε 4 βελόνες (10 φορές). Έξακολουθήστε ίσια. Σε 38 έκ. γενικό μήκος προσθέστε στην αριστερή μεριά 46π για το μανίκι. Έξακολουθήστε ίσια. Σε 39 έκ. γενικό μήκος θα κλείσετε στην δεξιά μεριά για το ντεκολτέ κάθε δεύτερη βελόνα 2π (5 φορές), 1π (15 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (3 φορές). Σε 54 έκ. γενικό μήκος στην αριστερή μεριά κλείσετε για το μανίκι και τον ώμο κατά τον εξής τρόπο: 46 π. 10 (4 φορές) και 14π.

Πλέξετε και το αριστερό μπροστινό άντικρυστό χωρίς κουμπότρυπες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 120π. Πλέξετε 3 έκ. και κατόπιν πλέξετε μια βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας. Έξακολουθήστε με ζέρσευ. Σε 4 έκ. μετά την βελόνα από την ανάποδη θα κλείνετε από κάθε μεριά 1π κάθε 6 βελόνες (6 φορές). Σε 18 έκ. γενικό μήκος θα βάλετε από κάθε μεριά 1π κάθε 6 βελόνες (10 φορές). Έξακολουθήστε ίσια. Σε γενικό μήκος 38 έκ. προσθέστε σε κάθε μεριά 46π για τα μανίκια. Σε γενικό μήκος 54 έκ. κλείσετε σε κάθε μεριά για τα μανίκια και τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: 46π: 9π (4 φορές) και 10π. Τους υπόλοιπους πόντους πλέξετε του μια βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας. Θα εξακολουθήσετε να πλέκετε αυτούς τους πόντους με ζέρσευ 2 έκ. ακόμη βάζοντας ταυτοχρόνως 1π από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές). Κλείστε τους πόντους: (τα δύο έκ. που πλέξατε στους υπόλοιπους πόντους είναι για το στρίψωμα του ντεκολτέ της πλάτης).

ΤΣΕΠΗ

Βάλετε 44π. Πλέξετε 16 έκ. ζέρσευ και κλείστε τους πόντους. Πλέξετε από ένα ίδιο κομμάτι.

ΣΟΥΦΛΕ (για τις μασχάλες): Βάλετε 30π. Πλέξετε με ζέρσευ βάζοντας στην δεξιά μεριά 1π κάθε δεύτερη βελόνα

και στην αριστερή μεριά θα κλείνετε ταυτοχρόνως 1π (15 φορές). Κλείστε τους πόντους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας με δρεγμένο πανί. Ράψτε τις πλάινες ραφές μόνον 30 έκ. τοποθετήστε τα σουφλέ στις μασχάλες και ράψτε τις ραφές των μανικιών. Γυρίστε το κομμάτι του δεξιού μπροστινού με τις κουμπότρυπες να έλθουν ή μια κουμπότρυπα επάνω στην άλλη. Κάνετε τις κουμπότρυπες φεστόνι και τις δύο μαζί. Γυρίστε το στρίψωμα στο κάτω μέρος της ζακέτας ακριβώς στην βελόνα που έχετε πλέξει από την ανάποδη. Γυρίστε στα δύο μπροστινά στο ντεκολτέ ένα στρίψωμα έως 1½ έκ. Ράψτε το στρίψωμα του ντεκολτέ της πλάτης. Γυρίστε στα κάτω μέρος των μανικιών ένα στρίψωμα 2 έκ. Στην ραφή του ώμου ράψτε τρεις σειρές από το κορδόνι που έχετε πλέξει με το καφέ και άσπρο μαλλι. Στο επάνω μέρος κάθε τσέπης γυρίστε ένα στρίψωμα 3 έκ. Ράψτε στο επάνω μέρος κάθε τσέπης τρεις σειρές από το κορδόνι. Τσακίστε ένα μικρό γυρίσματάκι στα δύο πλάγια και το κάτω μέρος της κάθε τσέπης. Τοποθετήστε την σε 3 έκ. από κάτω και σε 4 έκ. πιο μέσα από την πλάινη ραφή. Ράψτε τα κουμπιά.

ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΠΙΠΛΑ

Τα δερματίνα επιπλά (καρέκλες, καναπέδες, πολυθρόνες κ.λπ.) απαιτούν ιδιαίτερες φροντίδες για τη συντήρησή τους.

Κάθε δύο ή τρεις μήνες το καλοκαίρι και συχνότερα το φθινόπωρο ή τον χειμώνα τα περνάτε με ένα μαλακό πανί βουτηγμένο σ' ένα από τα εξής μίγματα:

Καθαρό λινέλαιο μια κουταλιά γάλα αποβουτυρωμένο ή μια κουταλιά νεφτί, ένα χτυπημένο άσπραδι αυγού.

Γάλα αποβουτυρωμένο, νεφτί, μίγμα τριών μερών λαδιού και ενός μέρους νεφτίου.

Τρίβετε δυνατά και κυκλικά με το πανί αυτό χωρίς να παραλείψετε κανένα σημείο της επιφάνειας του επίπλου. Αφού το στεγνώσετε τελείως, το περνάτε με μια στεγνή φανέλλα. Έτσι θα προστατεύσετε το δέρμα από τη μούχλα που είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του, θα το καθαρίσετε εντελώς και θα το διατηρήσετε μαλακό.

Αν το δέρμα έχει χάσει το αρχικό του χρώμα, λυώστε σε μπαιν—μαρί, μακρὰ από τη φωτιά, 100 δράμια κίτρινο κερί σε 25 δράμια νεφτί. Προσθέστε 25 δράμια τριμμένο κολοφονίο και 30 δράμια άχρα, και τρίψτε το δέρμα με το μίγμα αυτό.

Για να διατηρήσετε το ύφολ αυτό, βάλετε το σε μπασίλιες έρμητικά κλειστές και φυλαγμένες σε στεγνό μέρος.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Σημ.: Οι αναγνώστριές μας μπορούν να απευθύνονται στην Καν Γιαννιόλου για οποιοδήποτε ζήτημα σχετικό με την καλλονή τους. Από την στήλη αυτή ή και ιδιαίτέρως θα δίδονται καταλλήλως απαντήσεις.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΜΩΡΑΙ-ΤΙΣ Σ.Α.— Για το δέρμα το πιο σωστό σας που ενώ άλλοτε ήτο ανθηρό και καθαρό, τώρα έχασε την λαμπρότητα του και σκαίζει. Παύστε να μεταχειρίζεστε την λωσιόν με την γλυκερίνη κ.λ.π. Αφουδάσκει, κουράζει και απολεπίζει το δέρμα. Προς τόνωσιν του μεταχειρισθήτε την κρέμα «Κολντίν» του Θεραπευτηρίου σύμφωνα με εσωκλεισμένη οδηγίαν. Μεσα σε λίγες μέρες το δέρμα του προσώπου σας θα ξαναέρη την πρώτη του δροσιά. Έπισχε για προστασία από τις ατμοσφαιρικές συνθήκες και κάτω από την πούδρα, την κρέμα «Αλμπάτρ». Για το στόμα σας που έχει απόπνοια μη θεραπευμένη: Πά εξετασθήτε από οδοντοίατρον μη τυχόν ή απόπνοια οφείλεται σε ούλιδα και χαλασμένα δόντια. Εάν ναι, να ακολουθήσετε τις οδηγίες του οδοντοίατρού. Βεβαίως πρέπει να προσέξετε και το στομάχι σας για τα καψίματα κ.λ.π. Και ξαναγράψτε μου.

ΦΙΛΑΡΕΣΚΗ ΑΘΗΝΑΙΑ.— Έφ' όσον μένετε στην Αθήνα, περάστε 6-7 να σας εξετάσω τελείως φιλικά και να σας συμβουλευσω για όλα αυτά που με έρωτάτε. Πάντως πρέπει να παρακολουθήτε τα όσα γράφω και εγγραφα για την διαειρητική του δέρματος και να έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη σε ό,τι υπογράφω.

Ε. Δ.— Έφ' όσον οι ωρόθηκες σας υπέστησαν ατροφίαν κατόπιν ακτινοθεραπείας, πρέπει να λαμβάνετε ιδιαίτερη μέριμνα για την τόνωσι του δέρματος του προσώπου σας. Άλλα και γενικά βοηθώντας τον οργανισμό σας πρέπει σύμφωνα με τις οδηγίες του γυναικολόγου σας να λαμβάνετε χάπια ωσθητικών έκχυλισμάτων για να αποφύγετε κάθε δυσάρεστο επακόλουθο. Σας συνιστώ τις κρέμες «Κολντίν» και «Αλμπάτρ», του Θεραπευτηρίου. Δεν υπάρχει τρόπος αξίως συστάσεως μονίμου κόκκινου τατουάζ των παρειών, για να μη μεταχειρίζεστε ρουζ, ούτε ψεύτικα νύχια με πρακτική εφαρμογή.

ΛΕΛΕΚΙ.— Για τις πολύ αδύνατες γάμπες, φοβούμαι ότι δεν θα υπάρξει ποτέ πραγματική θεραπεία. Απομένει έφ' όσον δεν μπορούμε να παχύνουμε τα δάκτυλα, να επιζητήσουμε την υπέρπλησι των μυών της γαστροκνημίας με κατάλληλη γυμναστική, όπως το ποδήλατο. Άλλ' αυτό με επιμονή και σε διάρκεια.

ΜΑΡΙΝΑ ΚΥΠΡΟΝ.— Δεν σας συνιστώ διόλου το «Πίλλιν», πρώτον αυτή την εποχή και δεύτερον γιατί εσθε έγκυος. Φροντίστε να έχετε εύκοιλία, να τρέφεσθε με καθαρή και εύπεπτη τροφή. Στόν ήλιο μεταχειρίζεστε την κρέμα «Αντιζάν» για την πρόληψη των λεκέδων. Για το «δέρμα της κό-

ας» που εμφανίζεται στα χέρια και στις γάμπες σας συνιστώ ξεστά λουτρά με πολύ αλάτι. Επαλείψετε με τονωτικές κρέμες όπως αυτή που δημοσιεύω την συνταγή της στο τεύχος 2.

ΔΕΣΠΩ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ.— Για την θεραπεία της ψαλίδας που εμφανίζουν τα μαλλιά σας, ακολουθήστε με ακρίβεια και επιμονή τα όσα εκθέτω στα τεύχη 17, 18, 19. Τις άκρες των μαλλιών τις κόβετε και τις βουτάτε για λίγο σε έλμα ιωδίου.

20+20.— Για την ανάπτυξη του ατροφικού στήθους σας μπορείτε να αρχίσετε την σχετική θεραπεία (όρα τεύχη 14 και 15) στην ηλικία σας των 18 ετών έφ' όσον δεν υπάρχει καμία αντένδειξη από τον ιατρόν σας. Για την θηλή του στήθους που δεν παρουσιάζετε κανονικά, ελάτε 6-7 να εξετασθήτε τελείως φιλικά ως αναγνωστρία μου, από τον ειδικόν Ιατρόν του Θεραπευτηρίου. Έτσι θα δούμε έπισχε τι πρέπει να γίνει για να παχύνετε όσο πρέπει γενικά και για να διαμορφωθεί καλύτερα το σώμα σας.

ΖΑΝΕΤΤΑΝ. Πάτρας.— Μπορείτε άφοβα να ακολουθήσετε την θεραπεία για την ανάπτυξη του ατροφικού στήθους σας, την τοπική μαζί με την γενική (δηλαδή τις ένεσεις), ή χωρίς την γενική. Αρχίστε μόνο με την άκυλη έστω και χωρίς τα έκχυλίσματα υποφύσεως (διότι στοιχίζουν πολύ), επί 6 μηνες όμως έως ένα χρόνο, για να έχετε αποτελέσματα. Λάβετε υπ' όψιν σας ότι πολλές ήδη αναγνώστριές μου είχαν ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Μ. ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ.— Δυστυχώς στα ζητήματα της αλλαγής των χρωμάτων των μαλλιών δεν έχω ειδικότητα στην οποία να μπορώ να βασισθώ. Αποσπασθήτε σε οικους κομμώσεων αναγνωρισμένης σοβαρότητας.

ΘΕΚΛΗΝ Π.— Για την διατήρησι του νεανικού σώματός σας στα 40 χρόνια της ηλικίας σας, περιμένετε τις γυμναστικές ασκήσεις που θα δώσω στο τέλος των άρθρων μου για την Παχυσαρκία. Αν διάξαθε πρέπει να περάσετε από το Θεραπευτήριον 6-7 μ.μ.

ΜΙΚΡΗ ΞΑΝΘΟΥΛΑ ΡΑΪΤ.— Για τα μαλλιά σας (ψαλίδα, κ.λ.π.), διαβάστε την ανωτέρω απάντησίν μου προς «Δέσπω του Βουνού». Και φυσικά ακολουθήστε και όλα όσα γράφω στα τεύχη 17, 18, και 19.

ΕΡΜΙΝΑ Α. Δ. Ε.— Για τα θέματα της Παχυσαρκίας παρακολουθήστε τα όσα φέρουν τις υπογράφην μου. Ρεντυκόλ ωστόσο μπορείτε να παίρνετε σύμφωνα με την εσωκλειστή οδηγία. Για τον λεκέ που έχετε πίσω στο λαιμό πρέπει να εξετασθήτε 6-7 στο Θεραπευτήριον.

ΚΡΙΝΟΝ.— Προφανώς πάσχετε από ελεφαρίτιδα την οποίαν πρέπει να θεραπεύσετε ακολουθώντας τις οδηγίες του οφθαλμολόγου σας. Κατά την αποθεραπείαν, αρχίσετε να μεταχειρίζεσθε την συνταγή για την τόνωσι των ελεφαρίδων που δίδω στο τεύχος 20 του Περιοδικού, το οποίον αν δεν έχετε θα ζητήσετε από τα γρα-

φεία. Τα χέρια σας είναι κόκκινα, διά να λευκανθούν και να γίνει το δέρμα πιο λείο, πρέπει να φοράτε πάντα γάντια είδικά οι κοκυράς, όταν πλένετε ή σάμπου-νίζετε, οτιδήποτε στο σπίτι. Επίσης τη νύκτα να τα αλείφετε, με τα ένα ζεστό λουτρό με ξύδι από κρασί, με την κρέμα της οποίας δίδω την συνταγή στο τεύχος 2, για την τόνωσι του δέρματος του προσώπου. Για την διαμόρφωσι ελαστικών και κνημών μόνον με γυμναστική είναι πιθανόν να επιτύχετε κάτι. Οι κάλοι θεραπεύονται ριζικά όταν καταστραφούν με διαθερμοπηξία ελαστών κυμάτων. Για το φάρμακο «Ρεντυκόλ» πρέπει να αποσπασθήτε σε κεντρικά Φαρμακεία των Αθηνών. Μου φαίνεται ότι στοιχίζουν περί τις 15.000 δραχμές.

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΧΩΡΙΑΤΟ-ΠΟΥΛΑ Ε. Φ.— Παρέδωσα το γράμμα σας στον γυναικολόγο του Περιοδικού από την στήλη του δε να περιμένετε απάντησιν. Μπορείτε να το γράψετε στέλνοντάς τα γράμματά σας στα γραφεία του Περιοδικού.

ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ Μ. Κ. Ο.— Για την θεραπεία της ελεφαρίτιδος και την τόνωσι των ελεφαρίδων σας, διαβάστε την ανωτέρω απάντησιν προς τον Κρίνον.—Για ριζικώτερη θεραπεία έφ' όσον μένετε πλησίον των Αθηνών μπορείτε να προσέρχεσθε στο Θεραπευτήριον.

Κ. Δ. Μ.— Πολύ έσφαλμένος είναι έγνωστόν ότι το οινόπνευμα άσπρίζει τα μαλλιά επάνω στο κεφάλι μας. Τότε όλος ο κόσμος και ίδιος οι νέοι θα είχαν άσπρα μαλλιά με τις κολώνιες που μεταχειρίζονται. Το οινόπνευμα άσπρίζει μαλλιά κομμένα που θα φυλάξετε μέσα σε μπουκάλι με οινόπνευμα. Από αυτό προέρχεται και η επικρατούσα παρεξήγησις. Αντίθετα το καθαρό οινόπνευμα σφάζει την κυκλοφορία της ρίζας της τρίχας και τόνώνει το χρώμα της.—Για τα σπυράκια του λαιμού σας ελάτε 6-7 να σας εξετάσω τελείως φιλικά.

ΖΙΝΝΙΑ Α. ΕΥ. ΜΑΚΕΔΟΝΟ-ΠΟΥΛΑΝ, ΑΝΘΟΥΛΑΝ Μ. ΘΕΟΝ, ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣ ΣΑΝ Ν. Κ. Σ., Α. Κ. ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΝ Κ. Α., Μ. Ε. ΠΑΤ. Κρήτην, σας άπαντώ Ι. διατετα. ΒΑΛΣ. ΜΑΡ. Γ. Α. Γράμμα σας προς Γυναικολόγον παρεδόθη. Σας άπαντώ Ι. διατετα.

ΜΑΡΤΙΝΑΝ, ΑΝΤΑ ΣΟΦΙΑ 13, ΜΑΡΙΝΑ ΑΡΓΥΡΙΟΥ, ΠΕΛ-ΡΑΪΔΑ, «Ελάτε να με έπισκεφθήτε 6-7 τελείως φιλικά ως αναγνώστριές μου.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗΝ ΣΑΡΑΝ-ΤΑΡΑΝ.— Στείλετέ μου διεύθυνσίν σας, υπενθυμίζουσα το ως άνω ψευδώνυμόν σας, για να σας άπαντήσω Ι. διατετα.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ ΤΣ. «ΗΠΕ-ΡΟΝ, ΝΙΚ. ΣΤΑΣΙΝ. Πάτρας, ΕΛΛΗΝ ΠΑΥΛ. ΒΕΡ., ΣΠΥΡ. ΣΟΥΜ. ΑΓΡ., ΑΛΚΜ. Μ. ή ΡΟΖ ΜΑΡΙ Σ. Σ., ΕΥΑΝ ΧΑΤΣ. ΚΑ-ΤΕΡ, ΦΩΤ. ΜΑΛΛ. ΗΡ. ΚΡ., ΟΥΡΑΝ ΣΥΡΜΟΠ. Β., άπαντήσεις, κρέμες, κ.λ.π. εστάλησαν.

ΑΦΡΙΚΑΝΑΝ Χ. Καμερόν.—Μου γράφετε ότι έκάνετε πρό 2ετίας άποτρίχισιν δι' όλιγον διάστημα και ή θεραπεία ήτο άτελής. Ξαναδιαβάστε προσεκτικά (τεύχη 12, 13 και 16) τα όσα προλέγω για μία ριζική θεραπεία υπερτριχώσεως. Έτσι θα ήθετε ότι αν πάτε για λίγους μόνο μηνες στο Παρίσι, και εάν δεν έχετε όλο το απαιτούμενο χρονικό διάστημα

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙ ΤΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

για να κοντρολάρετε το έπιτευχθέν αποτέλεσμα, πάλι κινδυνεύετε να ξαναδείτε να φυτρώνουν έστω και λεπτότερες οι κατεστραμμένες τρίχες. Στο Παρίσι για όσα μου ζητάτε έχω να σας συστήσω την κλινική του Ιατρού Κλαουέ. Τον όνομά του αρχίζω με «σε» γαλλικά και θα έρθετε την διεύθυνσιν του στον τηλεφωνικό κατάλογο. Εύχαρίστως θα σας έβλεπα αν έλθετε και στην Αθήνα κάποτε.

ΣΥΖΥΓΟΝ.— Άσφαλώς πρόκει-ται για μία πρόπτωσι κογχικού λίπους που ξεχειλώνει και ρυτι-δώνει τα κάτω ελέφαρα του συζύγου σας. Σε 5 ακριβώς μέρες όλα έχουν εξαλειφθή με τελείως ανώδυνη επέμβεσι που δεν είναι κανένα σημάδι. Είναι ή αντη-σμένη αισθητική έγχείρησις των ανδρών στο Θεραπευτήριον. Να μένετε απόλυτως ήσυχη.

ΡΙΤΑΝ.— Δυστυχώς ένας κα-τός λαιμός δεν μπορεί να ψηλωθεί με κανένα τρόπο.

Π. Σ. «Ηράκλειον.— Μπορείτε να μεταχειρίζεσθε πούδρα «Ασ-κά» που έρίσκετε στα μυστα-λεία της Αθήνας. Κρέμα «Κολ-ντίν» σας εστάλη. Είμαι πολύ εύχαριστήμενη που είχατε ως τό-ρα τα άριστα αποτελέσματα που μου γράφετε.

Μ. Μ. Μ. Σ.— Ό δερματολό-γος σας διέγινωσεν λοιπόν ότι πρό-κειται περί ροδόχρου ακμής ό-πως διέγινωσα και εγώ εκ του μακρόθεν. (Τεύχος 30). Εύχαρι-στουμαι έτσι που δεν πρόκειται για τίποτε σοβαρότερον στη μυ-τι σας. Έχετε θέσει μεγάλες έλ-πίδες να γινετε καλά με ακτινο-βολίαν ακτίνων Χ. Την άδοξην που διαβάσατε στα άρθρα μου μπορείτε κάθε θράδν να εφαρ-μόσετε στη μυτή και δυο φορές την εβδομάδα να βάξετε σ' όλο το πρόσωπο. Στις έν τα μεταξύ νύ-κτες, και την ημέρα στο σπίτι, μπορείτε ως τονωτικό του δέρμα-τος να μεταχειρίζεσθε την «Κο-λντίν». Για την δερματίτιδα του αυχύνου σας, έφ' όσον δεν πρόκει-ται πλέον περί αντίσθητικής δερματίτιδος αλλά περί ζητημά-τος ελαιοχρόνου στην παθολογι-κή δερματολογία, δεν μπορώ ε-γώ να εκφράσω γνώμην. Συμβου-λεύθητε συνεπώς τον δερματολό-γον σας εάν θα ήτο καλύτερον να εφαρμόζι ο συζύγος σας μία το-ποική με σουλφοναμίδια και πεν-ικιλίνη, και προς πάντως να έλα-θήςθι και σε ένεσεις πενικιλίνης επί 5-7 ημέρες, έφ' όσον θα προ-

ΜΙΚΡΗ ΚΟΠΕΛΛΑ, ΔΕΣΗΟΙΝΙΣ, "Η ΚΥΡΙΑ"

«Ό,τι και αν είσθε, μπορείτε να φορέσετε ένα από τα φορέματα αυτά. Είναι δροσερά, απλά και σοβαρά συγχρόνως. Τό άριστερό μοντέλο έχει πεταχτό ζαπονέ μαυικάκι και στολίζεται στις τσέπες και στο άνοιγμα του λαιμού με κορδόνι καμωμένο άπ' το ίδιο το

ύφασμα. Το δεξί ό, στολίζεται μ' ένα όρθιο «κακαδάκι καθώς και ένα πλαστρόν από όρθια γαζωμένα πιετικάκι. Ό μπουστός έφαρ-μοστός, χωρίς άντικία. Η φούστα φαρδιά και σουρωτή. Και τα 2 φορέματα μπορούν να φορεθούν στην έξοχή, στην πλάζ, στην πόλι.

κειται περί μολύνσεως από κό-κκους.

ΕΛΛΗΝΙΔΑ Γ.— Για το άτρο-φικό στήθος σας διαβάστε τα άρθρα μου στα τεύχη 14 και 15 καθώς και τις ιδιαίτερες συμπλη-ρωματικές οδηγίες που δίδω στην ανωτέρω απάντησίν μου προς την «Ζανέτταν Πάτρας». Την τοπικήν θεραπείαν στο Θεραπευτήριον συμ-βουλεύουμε να συνοδεύετε με χά-πια Λυνοράλ, ελαφρως δόσεως ό-πο ένα έως δυο κάθε μέρα εκτός των ημερών της περιόδου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΠΤΩΧΟΥΑΝ Ι. Γ.— «Η Γυροειδής άλωκεσία από την οποίαν όποφερετε είναι πάθη-σις για την οποίαν πρέπει να εξε-τασθήτε από τον Ιατρόν του Θε-ραπευτηρίου 6-7, ό οποίος παρα-κληθείς θα σας συμβουλευήσι τι πρέπει να κάνετε τελείως φιλικά, ως αναγνώστριά μου.

ΡΕΑΝ, Αίγυπτον.— Ακολουθή-στε τις οδηγίες που δημοσιεύω στα τεύχη 14 και 15 για την ά-νάπτυξιν του ατροφικού στήθους. Έπισχε και τις συμπληρωματικές υποδείξεις στις ανωτέρω απαντή-σεις μου προς τις «Ζανέτταν Πά-τρας» και «Ελληνίδα Γ.». Ξανα-γράψτε μου δι' ό,τι άλλο συμπλη-ρωματικό θέλήσετε. Με την τοπι-κή θεραπεία και τα χάπια Λυνο-ράλ, μόνο για σας, το στήθος σας

θα μεγαλώσθι και συγχρόνως θα συσφιχθή καλύτερα. Εάν έλθετε στην Αθήνα ελάτε να με έπισκε-φθήτε. Θα σας δειχθώ 6-7 τελεί-ως φιλικά ως αναγνώστριά μου. Έάν έχω δυο φωτογραφίες από λαιμού έως όμφαλό, εκ των έμ-προσθεν και εκ των πλαγίων, θα μπορέσω να σας συμβουλευώ ει-δικώτερα.

ΜΙΑ ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΤΙΣ Σ.Α.— Καθώς γράφω ανωτέρω και σε άλ-λη άγαπητή αναγνώστριά δεν έχω άξιόλογη έιδικότητα για τις ελπίδες των μαλλιών. Γνωρίζω ότι οι δαφές «Ινέκτο» και «Ινέντι» είναι από τις πιο άθες. Ακόμα καλύτερη είναι ή «Ενέ», εκεί ό-μως που πίνει, και έφ' όσον Ικα-νοποιεί το κοκκινωπό χρώμα που δίδει. Εύχαρίστω πολύ για τα καλά σας λόγια.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ 13 Ν.— Διαβά-στε και σεις σχετικά με την άτρο-φία του στήθους σας τις ανωτέρω συμπληρωματικές οδηγίες μου προς τις «Ζανέτταν Πάτρας» και «Ελληνίδα Γ.». Βεβαίως το «Ε-στραντιόλ είναι ωσθητικών έκχυ-λισμα μάρκας Προζόν ή «Ε-στροβίτ κ.ο.κ. Μπορείτε άπολοι-ώτως, ως ανώτερο, την άλοιφή να την παρασκευάζετε μόνη σας. Χάπια Λυνοράλ μπορείτε, ως άνω, να παίρνετε καθ' όλη την διάρ-

κεια της θεραπείας με διακοπήν ενός μηνός μετά από κάθε τριμή-νο λήψι. Αυτά συνιστώνται εις το Θεραπευτήριον.

ΔΕΣΗΟΚΟΡΙΤΣΟΝ.— («Όσο για το ψευδώνυμό σας δεν θα συμ-φωνήσω ποτέ μαζί σας έφ' όσον θα είσθε μία αναγνώστριά μου, που ακολουθεί πιστά τις συμβού-λες μου). Λοιπόν για το στήθος διαβάστε και σεις ό,τι συνιστώ στην άμέσως ανωτέρω απάντησίν μου. Αν θέλετε να κατασκευά-τε μόνη σας την συνταγή υπο-ρείτε να γύνετε το περιχόμενο των φυσιγγίων των ωσθητικών έκ-χυλισμάτων μέσα στην αναταρα-σμένη λαοκλίτη και να ανακατέ-ψετε πολύ καλά επί 1/2 ώρα.—Γρά-ψτε μου την διεύθυνσιν σας για να σας γράφω Ι. διατετα και για να ύπολοιπα που με έρωτάτε, ύ-πενθυμίζουσα και το ως άνω ψευ-δώνυμό σας.

Μ. ΚΑΡΟΛΙΔΟΥ.— Για τα τεύ-χη 2 και 5 θα γράφετε στην Δι-εύθυνσιν του Περιοδικού όσον και θα άποστείλετε το αντίτιμό των.

ΘΑΙΜΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑ, Θεογύ-νη.— Γράψτε μου την διεύθυνσίν σας, στέλλουσα το γράμμα σας στην όδη Γιάν Σμάτε 38 για να σας άπαντήσω Ι. διατετα σ' όλα όσα μ' έρωτάτε. Σας κατανόω και θα κάνω για σας ό,τι μπορώ

καλύτερο. Ύπενθυμίζετέ μου και το ως άνω ψευδώνυμό σας.

ΑΙΝΕΤΟΥΛΑ Σ. Β. ΚΥΠΡΟΝ.— «Η θεραπεία της υπερτριχώσεως του άνω χείλους σας, για να εί-μαι εγώ υπεύθυνος, πρέπει να γί-νι από έμέ την ίδίαν στο Θερα-πευτήριον. Θα πρέπει πάντως γι' αυτό να έλθετε περισσότερον από μία φορά στην Αθήνα, αναλόγως. Και να παραμένετε την κάθε φο-ρά τουλάχιστο 20 ημέρες.—Για το δέρμα της κότας διαβάστε ανωτέρω απάντησίν μου προς «Μαρίναν, Κύπρον». Προηγούμενα τεύχη του Περιοδικού θα προμη-θευθήτε άπευθυμένη προς τα Γραφεία του Περιοδικού.

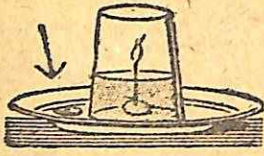
ΑΙΛΗΝ, ΧΑΜΕΝΗ ΟΜΟΡΦΙΑ, ΠΑΠΑΡΟΥΑΝ, ΚΑΠΟΙΑΝ ΠΕΙ-ΡΑΙΩΤΙΣ Σ.Α. ΡΙΤΑΝ Χανιά, σας περιμένω εύχαρίστως και τε-λείως φιλικά να μ' έπισκεφθήτε ως άναπτήρες μου αναγνώστρες 6-7 μ.μ.

ΤΖΙΝ ΤΙΡΝΕΥ, ΡΙΤΑΝ, Ε-ΘΕΛΟΝΤΡΙΑΝ, σας άπαντώ Ι. δια-τετα.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ — ΓΙΑΝΝΗ-ΛΟΥ

Εκθεύτρια του Φυσιοθεραπευ-τικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτή-ριου Αθηνών Γιάν Σμάτε 38.

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ARIZONA

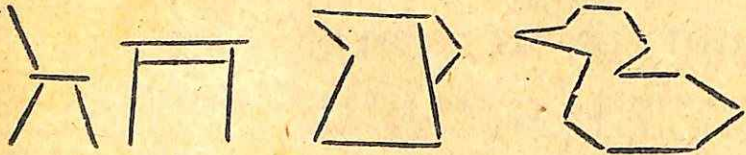

Βάλετε ένα νόμισμα μέσα σ' ένα πιάτο με λίγο νερό. Ζητήστε έπειτα από τους φίλους σας να βγάλουν το νόμισμα μέσα από το νερό, χωρίς όμως να βρέξουν τα δαχτυλά τους. Το πιθανώτερο είναι να μην τα καταφέρουν. Πώς όμως θα λύσετε το πρόβλημα αυτό, έσείς παιδιά;

Νά τί θα κάνετε; Βάλετε στη μέση του πιάτου που έχει το νερό μία μπαλίτσα από ψίχα ψωμιού, που την ισώσατε προηγουμένως στη βάση, για να στέκεται σταθερά. Μέσα σ' αυτή την ψωμένια μπαλίτσα μπηξέτε όρθιο ένα ανάμεικτο σπирτόζυλο. Με μιάς σκεπαστείτε το ψωμάκι και το σπирτόζυλο μ' ένα νεροπότριο.

Τί θα γίνει τότε; Μόλις σβήση το σπирτόζυλο, θα ιδείτε το νερό ν' ανεβαίνει μέσα στο ποτήρι, αφήνοντας το νόμισμα στεγνό, μέσα στο πιάτο. Θα υποθέσετε τότε να το πάρετε χωρίς να βρέξετε τα δαχτυλά σας. Η ατμοσφαιρική πίεση, που είναι ισχυρότερη έξω από το ποτήρι, έλυσσε το πρόβλημα, γιατί με τη θερμάνση του σπирτού ο ατμοσφαιρικός αέρας του ποτηριού γίνεται ελαφρότερος και το νερό που πιέζεται από τον εξωτερικό ατμοσφαιρικό αέρα, ανεβαίνει μέσα στο ποτήρι.

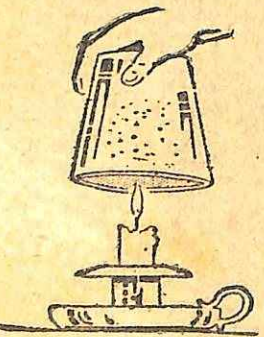
ΣΧΕΔΙΑ ΜΕ ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ!...

Νά ένας τρόπος με τον οποίο μπορείτε να καταπληξέτε τους φίλους σας όταν τους δείξετε αυτά τα σχέδια καμωμένα με

οδοντογλυφίδες. Κυττάτε καλά τις εικόνες και προσπαθήστε να τις φτιάξετε και σείς. Είναι πραγματικά κάτι πολύ διασκεδαστικό. Δοκιμάστε.

ΕΝΑ ΠΕΙΡΑΜΑ

Γνωρίζουμε πως το νερό αποτελείται από οξυγόνο και υδρογόνο. Μπορούμε τάχα να σχηματίσουμε νερό από αυτά τα δύο αέρια;

Μπορούμε, με το παρακάτω πείραμα:

Ο ΜΙΚΡΟΣ Ο ΠΟΝΤΙΚΟΥΛΗΣ

Στο σκοτάδι μαστορεύουν πέντε ποντικοί. Τί σκεπάζονται! Τί πριόνια! Τί μαστορική!

Σε ντουλάπι νοικοκύρη βάλθηκαν να μπουν, κράτε! ο ένας κρίτε! ο άλλος κόβουν και τρυπούν.

Είναι νύχτα και στο σπίτι τόρριζαν βαρεία. Έτεμπελίσαν ο γάτος δίπλα στη φωτιά.

Μόνο η φάκα στο ντουλάπι κάθεται ξυπνή κι' αβουγκράζεται τον κλέφτη κι' ώρες άγρυπνει.

Με τα δόντια τους άνοιξαν τρύπα φοβερή. Νά τους! μπαίνουν ένας-ένας δόσκουν στο τυρί.

Παξιμάδια ροκανίζουν, στο γλυκό βουτούν, κουβεντιάζουν, σουλατσάρουν, σιγοπερπατούν.

Κι' ο μικρός ο ποντικούλης, που όλο τριγυρνά, μέσ' στη φάκα μπαينوβαίνει και την κουνά.

Φράπ! εκείνη τον γραπώνει και τον έχει εκεί. Για τους πέντε ο ποντικούλης μπηξε φυλακή.

ΖΑΧΑΡ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Δάσκαλος: —Τί κατασκευάζουν, Τοτό, με τον αργίλλο;

Τοτός: —Αργιλέδες, κύριε.

Μίμης: —Πού κάθεται η γιαγιά σου, Τάκη;

Τάκης: —Στην πολυθρόνα της.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ

Μιά φορά κι' έναν καιρό ήταν ένας μυλωνάς κι' είχε τρία παιδιά, που τον βοηθούσαν στη δουλειά του. Κι' έπειδή όλοι τους ήταν καλοί και εργατικοί, οι άνθρωποι από τα γύρω χωριά έφερναν σ' αυτούς τα σπάρτα τους και τα κριθάρια τους να τ' αλέσουν κι' έτσι δεν τους έλειπε ποτέ η δουλειά.

Ένα πρωί, όμως, σαν ξύπνησαν, είδαν πως το νερό που γύριζε τη ρόδα του μύλου είχε χαθεί και το γοργό και κρυσταλλένιο ρυάκι ήταν τώρα ένα ξεροπόταμο χωρίς καθόλου νερό.

—Οα πάω στο δάσος να δω τι έγινε το νερό, είπε ο πρώτος γιός του μυλωνά.

Και άρχισε να περπατάει δίπλα στο ξερό ποταμάκι, ώπου χάθηκε μέσα στα δέντρα. Σά γύρισε, κόντευε να βραδυάσει.

—Δεν το βρήκα πουθενά, είπε. Σταλαματιά νερό δεν τρέχει πια από την πηγή.

—Αύριο θα πάω εγώ, είπε ο δεύτερος.

Και την άλλη μέρα πρωί-πρωί ξεκίνησε κι' αυτός να βρει το νερό, στο δάσος. Μα το βράδυ που γύρισε είπε: —Ούτε μιά σταγόνα νερό δε βρήκα πουθενά. Σά ν' άνοιξε η γη και να το κατάρπαιε όλο.

Ο μυλωνάς άρχισε να τραβάει τα μαλλιά του.

—Και τώρα τι θα γίνουμε; Πώς θα δουλέψω ο μύλος μας και πώς θα βγάλουμε το ψωμί μας;

—Μην κλαίς, πατέρα, είπε ο τρίτος γιός. Αύριο θα πάω κι' εγώ στο δάσος και πού ξέρεις, μπορεί ναμαι πιο τυχερός και να βρω το νερό.

Πρωί-πρωί λοιπόν, έφυγε για το δάσος. Έτρεξε, έτρεξε δίπλα στο ξεροπόταμο ώπου έφτασε στην πηγή και τη βρήκε στεγνή και ξερή, σά να μην είχε βγάλει ποτέ της νερό.

—Περίεργο, είπε το παιδί. Πώς στέρεψε έτσι άξαφνα η πηγή;

Και αντί να φύγει, όπως έκαναν τ' αδέρφια του, κάθισε πάνω σε μιά πέτρα συλλογισμένος.

Πέρασε έτσι κάμποση ώρα. Όπου κάποια στιγμή βλέπει στο φως της σελήνης ένα τόσο δά ανθρωπάκι να ξεπετιέται μέσα από την πηγή και να πηδάει γύρω-γύρω γελώντας σαν τρελό. Ο γιός του μυλωνά δε χάνει καιρό. Άπλώνει το χέρι του σιγά-σιγά και χράπ! Καθώς το ανθρωπάκι πέρασε από κοντά του, του άρπαξε το σκούφο του.

Έκείνος στην άρχή ξαφνιασθηκε, μα έπειτα έβλεπε τις φωνές και τα κλάματα.

—Δώσμου το σκούφο μου, είπε.

Μα ο γιός του μυλωνά τον κρατούσε σφιχτά στα χέρια του. Είχε άκουσει από τη γιαγιά του πως οι νάνοι του δάσους έχουν δλη τη δύναμή τους στη σκούφια τους και ακόμα πως είναι μεγάλη ντροπή για έναν απ' αυτούς να τη χάσει.

—Δώσμου τη σκούφια μου! κλαμάρει ο νάνος. Πώς θα παρουνιστάς χωρίς σκούφια στους δικούς σου;

—Πρώτα-πρώτα θα μου πής ένα πράγμα, είπε το παιδί. Τι έγινε το νερό της πηγής;

—Αν στο πω θα μου τη δώσεις;

—Δεν ξέρω. Θα δώ. Λέγε.

—Πριν από τρεις μέρες παίζαμε με τ' αδέρφια μου και το κατεβάσαμε μέσα στη γη, στη μεγάλη λίμνη. Καθώς πέφτετο πάνω της, κάνει άφρους και μεις βουτάμε και διασκεδάουμε.

—Εμείς όμως, θα πεθάνουμε από την πείνα, γιατί είμαστε μυλωνάδες και από την ώρα που πήρατε το νερό, ο μύλος μας έπαψε ν' αλέθει. Σύρε τώρα κάτω και ανεβάστε το με τ' αδέρφια σου κι' εγώ άμέσως θα σού δώσω τη σκούφια σου.

—Καλά, είπε το ανθρωπάκι.

Και χάθηκε μέσα στην πηγή. Σε λίγο βγήκε πάλι από κεί και πίσω του ξεπήδησε το νερό, άβροχο και κρυσταλλένιο, όπως πρώτα.

—Δώσμου τώρα τη σκούφια μου, είπε το ανθρωπάκι. Δε θα το ξαναπαράρουμε ποτέ πια το νερό.

Ο γιός του μυλωνά του την έδωσε κι' έφυγε γρήγορα για το μύλο του. Σαν έφτασε εκεί βρήκε τον πατέρα του και τ' αδέρφια του ολόχαρους και τη ρόδα του μύλου να γυρίζει γοργά και χαρούμενα. Γρ... γρ... γρ... και το σπάρτο ν' αλέθεται και να πέφτει αλεύρι στη σκούφα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΤΑ ΠΙΟ ΜΙΚΡΑ ΒΙΒΛΙΑ

Πολύ μικρά βιβλία τυπώσανε κυρίως τα παλιά χρόνια. Έτσι ο Πέρσης ποιητής Όμαρ Καχιάμ έγραψε ένα βιβλαράκι από 64 μικρές σελίδες εικονογραφημένες που δεν ήταν μεγαλύτερες από πέντε πόντους.

Στά 1883 το Πανεπιστήμιο της Όξφορντ στην Άγγλία τύπωσε μια πολύ μικρή Βίβλο, μικρή σαν ένα γραμματόσημο.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Άγαπημένα μου παιδιά, Χασήκατε κι' έφέτος, όπως κάθε χρόνο, τις διακοπές της Λαμπρής. Πόσα όμως καρδιοχτύπια στο μεταξύ !! Θ' άνοιξουν τα σχολεία την Τετάρτη; Δε θ' άνοιξουν;

—Όχι, παιδιά μου, δεν έχετε σχολείο... — έλεγε η μαμά του Στέλιου.

—Κι' αν έχουμε; Είναι σίγουρο; Τόγραψε ή έφημερίδα; — έλεγε ανήσυχος ο Στέλιος.

—Ναί, σου λέω, τόγραψε. Δεν τ' άκουσες κι' από το ραδιόφωνο;

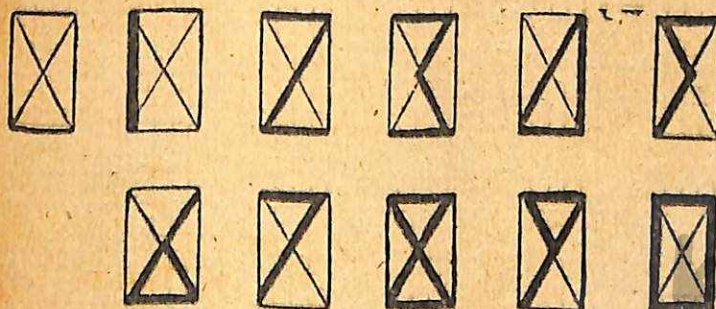
Πάει η ανησυχία του Στέλιου μέσα σε μιά στιγμή. "Εγινε άλλο παιδί. Πηδούσε, χόρευε, γελούσε, σφύριζε. "Εκανε τέτοιες χαρές, που άρχισα κι' εγώ να γελά μαζί του. Είναι τόσο ζωντανή ανάγκη για όλα τα παιδιά η πασχαλιάτικη χαρά. Είναι μιά ευκαιρία για ξεκούρασμα ψυχικό και σωματικό για την τελευταία προσπάθεια της σχολικής χρονιάς: την προετοιμασία δηλαδή για τις εξετάσεις.

Μην το θαρήτε πως είναι ασήμαντο αυτό που σας λέω, παιδιά. Πρέπει από τώρα να δάλετε τα δυνατά σας. Ακόμα κι' αν μερικά από σας είναι αδύνατα σε κάποιο μάθημα, έχετε τον καιρό να συμπληρώσετε τα κενά με τη μελέτη και με την προσοχή. "Ετσι, θα πάρετε στο τέλος ένα καλό ένδεικτικό για την παραπάνω τάξη.

Εύχομαι σε όλα σας αυτό το κέφι για τη μελέτη και την προσπάθεια και σας φιλώ με αγάπη

Η θεία ΣΟΦΙΑ

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΑΡΑΒΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Σύμφωνα με το θρύλο, υπόδειγμα για να φτιάξουν οι Άραβες τους αριθμούς των, στάθηκε η σφραγίδα του Σολωμώντος. Η σφραγίδα αυτή ήταν μία ορθογώνια πολύτιμη πέτρα, χαραγμένη με δυο διαγώνιες γραμμές, σε σχήμα Χ.

Αν θέλετε κι' έσείς, παιδιά, να καταλάβετε πως πόρεσαν και έκαναν οι Άραβες την ανακάλυψή τους, πάρτε δέκα φακέλους. Στο πίσω τους μέρος, χαράξετε γραμμές, ακολουθώντας την παλαιά γραμμή που δείχνει το σχήμα μας. Θα παρατηρήσετε βέβαια πως μερικοί από τους αριθμούς αυτούς έχουν παράξενα σχήματα, όπως το 3, το 4, το 5, το 6, το 0. Αλλά τα σχήματα αυτά καμψυλώθηκαν, ωλοκληρώθηκαν και έγιναν οι γνωστοί αραβικοί αριθμοί που γράφουμε όλοι.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι Όλυμπιακοί άγώνες έχουν την πηγή τους στην αρχαία εποχή. Κάθε τέσσερα χρόνια, μαζεύονταν στην αρχαία Όλυμπία, κοντά στον Πύργο της Ήλειας οι καλύτεροι Έλληνες αθλητές. Εκεί στην Όλυμπία, υπήρχε ο μεγάλος ναός του Διός και οι Όλυμπιακοί άγώνες γίνονταν προς τιμή του. Οι ελλανοδίκες στεφάνωναν εκείνους που νικούσαν όχι μόνο στα αθλητικά αγωνίσματα, αλλά κι' εκείνους που άριστευαν στη μουσική, στην ποίηση και στη δραματική τέχνη.

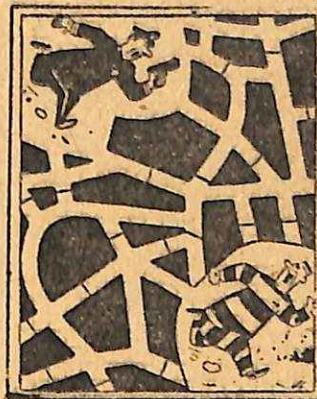
Οι σημερινοί Όλυμπιακοί

Άγώνες είναι ανάδοχοι των αρχαίων, αλλά περιορίζονται μονάχα στα αθλητικά αγωνίσματα και είναι διεθνείς. Γίνονται έπίσης κάθε τέσσερα χρόνια σε διάφορες χώρες. Οι πρώτοι νεώτεροι Όλυμπιακοί άγώνες έγιναν στα 1896 στας Αθήνας.

Έπειτα, έγιναν κατά σειρά:

Στο Παρίσι στα 1900, στο Σαιν-Λουίς των Ην. Πολιτειών στα 1904, στο Λονδίνο στα 1908, στη Στοκχόλμη στα 1912, στην Αμβέρσα στα 1920, στο Παρίσι στα 1924, στο Άμστερνταμ στα 1928, στο Λος Άντζελες στα 1932, στο Βερολίνο στα 1936 και στο Λονδίνο στα 1948.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Ποιό δρόμο πρέπει ν' ακολουθήσει ο αστυνομικός, για να μπορέσει να συναντήσει και να συλλάβει τον κατάδικο που δραπέτευσε από τη φυλακή;

ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΚΕΦΙ

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΠΙΑΤΟ

Στη δημοπρασία πουλιόταν και ένα πολύτιμο πιάτο.

—Σ' αυτό το πιάτο που σας δείχνει ο μικρός, έλεγε ο υπάλληλος, έφαγε ο Μέγας Ναπολέων προ της μάχης του Βατερλό.

Πολλοί ενδιαφέρθηκαν για το πιάτο και η τιμή του ανέβηκε στις 30.000 φράγκα!

—30.000 φράγκα! άλλος, κύριε, αλά ούνα, αλά ντούε, αλά τρέ...

Και ο υπάλληλος χτύπησε το σφυρί. Έν τω μεταξύ όμως ο μικρός είχε άκουμπήσει το πιάτο στο τραπέζι και...

ΕΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΕΥΠΝΗΤΗΡΙ

«Καλημέρα σας, κύριε, ή ώρα είναι επτά! Πρέπει να σηκωθείτε!». Κάθε πρωί, ή πιο ευχάριστη φωνή της Φιλίας, στις δελφικές, στις Ην. Πολιτείες, ξυπνά με τον τρόπο αυτόν τους συνδρομητές της τηλεφωνικής υπηρεσίας «Ευχάριστο Ευπνητήρι». Πρόκειται για μιά υπηρεσία της Τηλεφωνικής Έταιρίας που δέχεται παραγγελίες των συνδρομητών για τώποτε θέλουν να ξυπνηθούν την επομένη, και τους ξυπνά με μιά γλυκεία γυναικεία φωνή.

Η δια αυτή εξυπνητρική φωνή σας υπενθυμίζει μιά γιορτή, μιά επέτειο, ένα ραντεβού ή ό,τι άλλο έχετε παραγγείλει να σας θυμίσουν την ημέρα εκείνη...

ΑΝΘΡΩΠΟΙ — ΨΑΡΙΑ

Το ρεκόρ της υπερδύναμης καταδύσεως — του μακροβουτιού, με άλλα λόγια — κατέχεται από έναν Άλγερινό, τον Μωχαμέτ Μπασαίμ, που κολύπησε 133,33 μέτρα κάτω από το νερό, σε μιά πισίνα του Παρισιού. Ο καταπληκτικός αυτός άνθρωπος, που ένοιόφαινε να αποδείξει έτσι ότι οι άνθρωποι καταγονται πραγματικά από τα ψάρια, έχει κάνει επανειλημμένες καταδύσεις σε βάθος 18 και 20 μέτρων! Οσον αφορά το ρεκόρ της διάρκειας παραμονής κάτω από το νερό, αυτό κατέχεται από ένα Γάλλο, που έχει μείνει κάτω από το νερό 5 λεπτά και 25 δευτερόλεπτα. Φυσικά, αυτά άφορούν τα γνωστά ρεκόρ, γιατί είναι γεγονός ότι οι ιθαγενείς της Πολυνησίας έχουν καταπληκτικές ιδιότητες... ψαριού και διαμορφώσουν την κυριότητα της θάλασσας με... τους καρχαρίες!

ΕΝΑΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Ξέρετε ότι υπήρχε εδώ και πεντακόσια χρόνια, ένας καταπληκτικός μορφομένος ο άνθρωπος, που άπασχολεί το απλό τότε στην μελέτη των προβλημάτων της αεροπλοΐας και του υπερδύναμης; Τά σχέδια του των ιπταμένων μηχανών — που θα μπορούσαν να έχουν λειτουργήσει θαύματα αν ήταν έφευδασμένες με μιά κατάλληλη μηχανή — έχουν προενηντίσει τις εποχές μας. Ο καταπληκτικός αυτός άνθρωπος ήταν ο διάσημος Ιταλός ζωγράφος Λεονάρντο ντα Βίντσι.

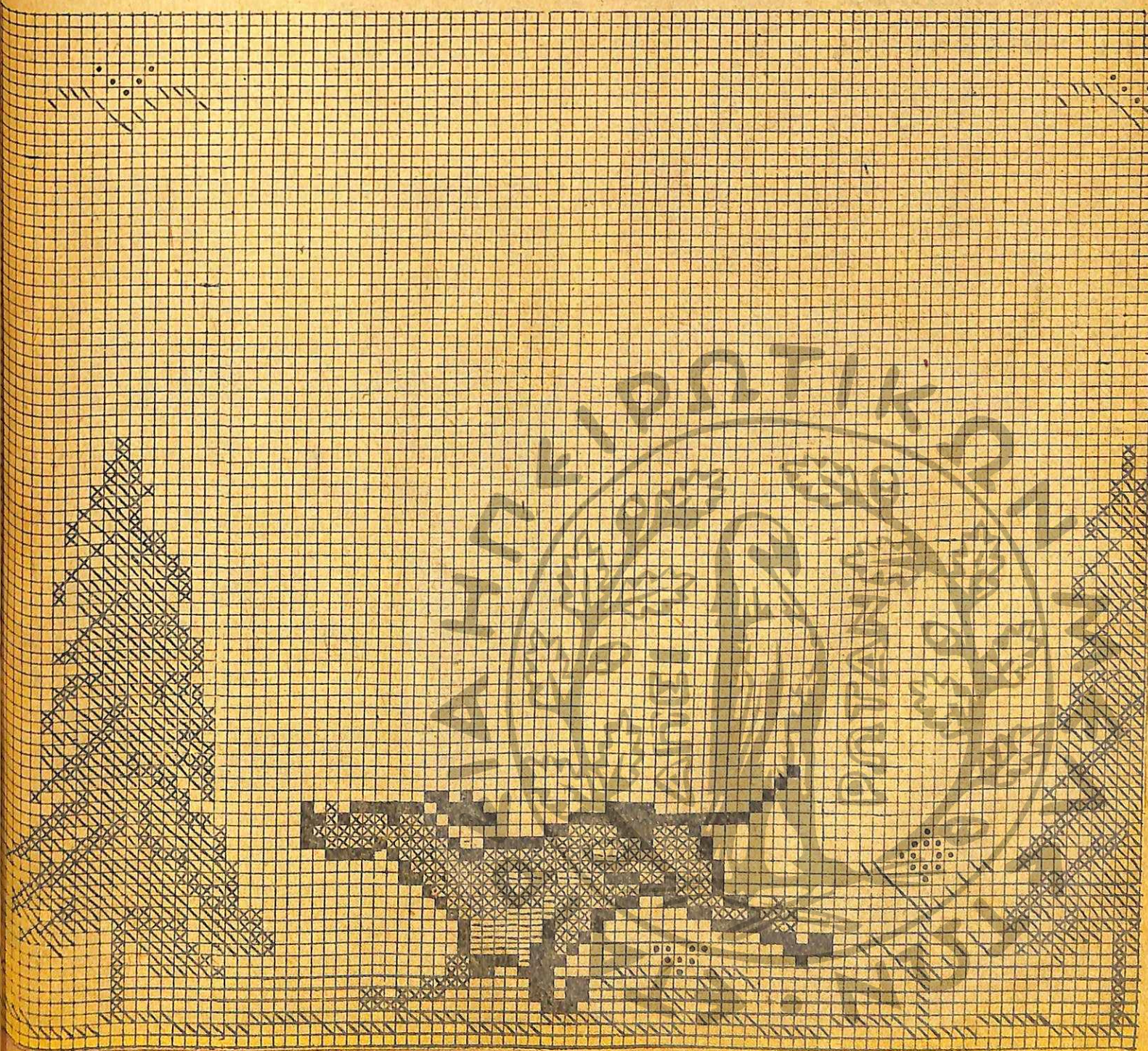
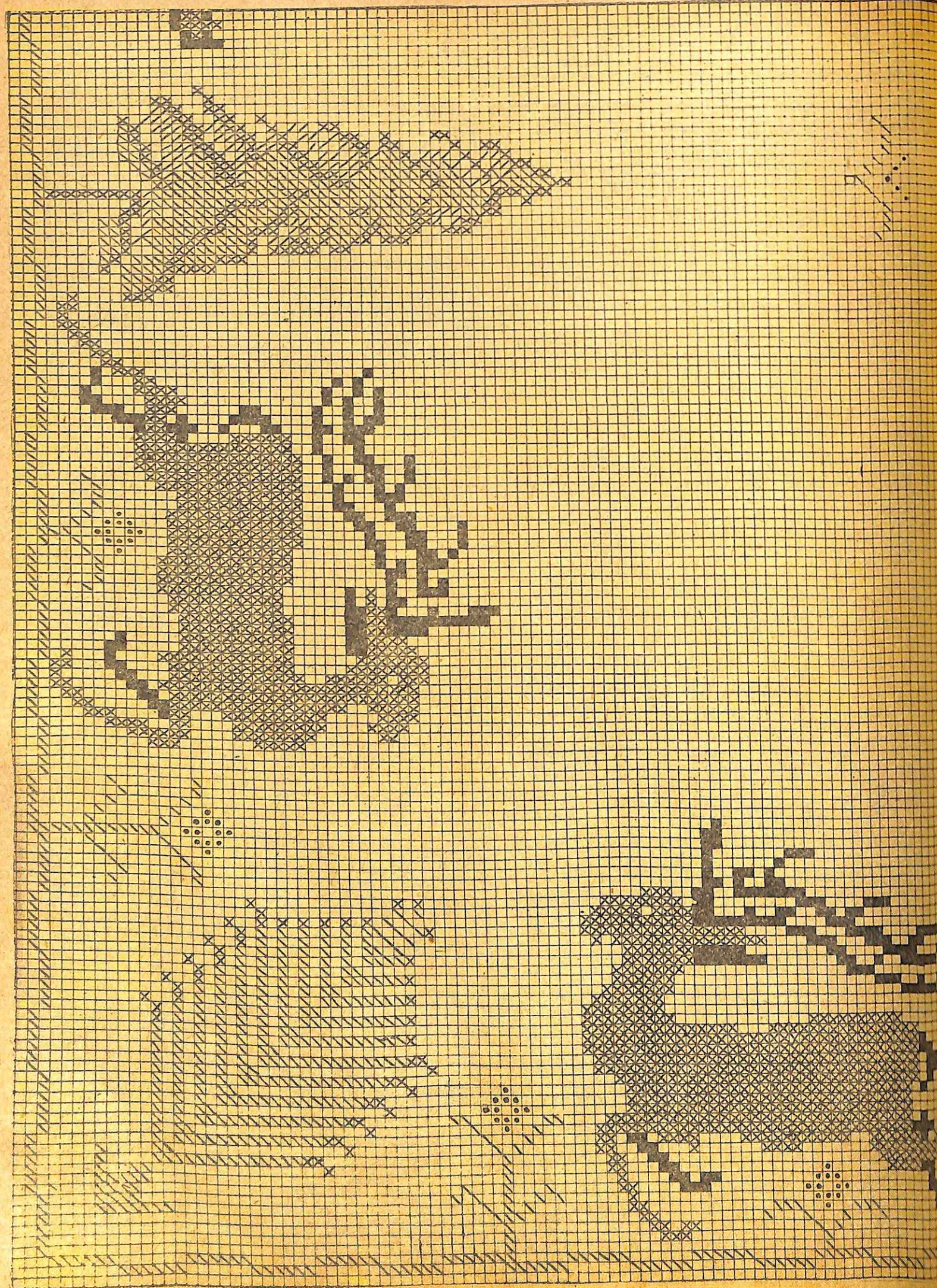
ΕΛΑΦΙ: ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Και σήμερα πάλι σας δίνουμε ένα κέντημα που έστειλε στο περιοδικό μας, για σας, από τη Ρόδο το γνωστό μεταξοφαντουργείο ΑΡΧ. ΑΡΑΠΟΥΔΗ. Είναι ένα σχέδιο ελαφρό, γιομάτο κίνηση και χάρη. Απαράλλαχτα όπως είναι το πάτημα του ελαφιού μέσα στην καταπράσινη και άνθισμένη φύση. Του ελαφιού, που κάθε κίνησή του είναι όμορφη και αρμονία, και που είναι το σύμβολο του αγαπημένου μας νησιού.

Θα το κεντήσετε σε Ροδίτικο ύφασμα μετρητό με σταυροβελονιά σε πέντε χρωματισμούς: καφέ σκούρο, καφέ ανοικτό, κόκκινο, πράσινο, κίτρινο, με μουλινέ ή μεταξωτή κλωστή. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι ή γωνία με το μισό της μιάς πλευράς. Τον κάθε χρωματισμό σας τον δίνουμε με διαφορετικό σύμβολο. Για να έχη επιτυχία το έργοχειρό σας, θα το τετραγωνίσετε όπως σας υποδείξαμε στο προηγούμενο τεύχος.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
■ καφέ σκούρο
X καφέ ανοικτό

● κόκκινο
/ πράσινο
— κίτρινο

Ο προϋπολογισμός της νοικοκυράς

Κάθε νοικοκυρά, εκτός από τις άλλες ευθύνες του νοικοκυριού της, έχει συνήθως και την ευθύνη του να υπολογίζει τα μηνιαία έξοδα του σπιτιού και — αν είναι πραγματικά αντάξια του τίτλου της νοικοκυράς — να διαχειρίζεται και τα χρήματα που προορίζονται για την διατροφή και τα άλλα έξοδα της οικογενείας. Είναι δηλαδή, με άλλους λόγους, ό... «ύπουργος των Οικονομικών» της οικογενείας!

Φυσικά, είναι αρκετά δύσκολο — στις περισσότερες τουλάχιστον ελληνικές οικογένειες και με τις σημερινές μάλιστα συνθήκες της ζωής — το να μπορεί η νοικοκυρά να κανονίσει έτσι τα έξοδα της, ώστε να τα βγάλει πέρα με τα χρήματα που υπάρχουν στη διάθεσή της, από την εργασία του συζύγου της, των παιδιών της ή κι εκείνης της ίδιας πολλές φορές. Στους λογαριασμούς της πάντως, θα την βοηθήσει σημαντικά η καταστρώσις ενός προϋπολογισμού — μηνιαίου κατά προτίμηση. Ο προϋπολογισμός αυτός θα σας επιτρέψει να συγκρίνετε από τη μία μεριά τα έξοδα σας και από την άλλη τα απαραίτητα έξοδα και να ιδείτε με τι μέτρα και περικοπές θα τα ισοζυγίσετε.

Πριν αρχίσετε τη σύνταξη του όριστικού προϋπολογισμού, κρατήστε επί δύο ή τρεις μήνες έναν λεπτομερή λογαριασμό των εξόδων κάθε μηνός.

Χρησιμοποιήστε γι' αυτό ένα απλό τετράδιο ή ένα σημειωματάριο. Χωρίστε τη σελίδα με όριζόντιες γραμμές που θα αντιστοιχούν σε κάθε ημερομηνία και με κατακόρυφες στήλες, που θα έχουν για επικεφαλίδα το κάθε είδος των συνηθισμένων εξόδων της ημέρας. (Π. χ. μανάβης, μπακάλης, ψωμί, κρέας — ψάρια, ψυχαγωγία κλπ.) Ανεξάρτητα από το πόσο μικρό ή μεγάλο είναι το καθημερινό κονδύλι κάθε κατηγορίας, πρέπει απαραίτητα να καταχωρηθεί στη στήλη του. Έτσι,

με μία απλή πρόσθεσι στο τέλος του μηνός, μπορείτε να έχετε χαρακτηριστική μπροστά σας την εικόνα των εξόδων σας. Στο τέλος του μηνός, προσθέτετε στο γενικό κονδύλι των εξόδων και τα τακτικά μηνιαία έξοδα, όπως είναι το νοίκι, ο φωτισμός, το νερό, το γκαζί, το τηλέφωνο κλπ.

Κρατώντας έναν τέτοιο λογαριασμό για δύο ή τρεις μήνες, θα είσθε σε θέση να αντιληφθείτε αν τα έξοδα σας είναι λογικά κατανεμημένα, ή αν ξεδεύετε τυχόν πάρα πολλά για ώρισμα κονδύλια, εις βάρος άλλων αναγκών. Μπορεί να εκπλαγείτε από τις παρατηρήσεις που θα κάνετε για το πόσα χρήματα ξεδεύετε σε πράγματα που δεν φαντάζεστε και θα μπορείτε να τα περιορίσετε, αν χρειάζεται.

Με βάσι πια τον μέσο όρο των εξόδων των μηνών αυτών, όπως τα καταγράψατε και τα

ελέγξατε, μπορείτε τώρα να καταστρώσετε ένα μονιμότερο προϋπολογισμό, βασισμένο στις στερεές βάσεις των εσόδων σας και των εξόδων που είναι απαραίτητα. Μην παραλείψετε με κανένα τρόπο να υπολογίσετε στα έξοδα του κάθε μηνός και την μηνιαία αναλογία των διαφόρων φόρων που πληρώνετε και που είναι φρόνιμο να προσπαθήτε να τους εξοικονομήσετε από τα τακτικά έξοδα του κάθε μηνός και να τους πληρώνετε στην ώρα που πρέπει. Άλλως, υπάρχει ο κίνδυνος να μαζεύονται και να σας παρουσιαστούν σε μία στιγμή σαν μεγάλο πιά κονδύλι, πράγμα που θα σας φέρη σε αδυναμία να ανταποκριθείτε στην υποχρέωσή σας αυτή, με τα δυσάρεστα αποτελέσματα των προστίμων για καθυστέρηση κλπ.

Είναι επίσης δυνατόν να παρουσιαστούν απρόβλεπτα έξοδα (μία αρρώστια, μία άλλη ανάγκη) που θα σας κάνουν να χάσετε την ισοσκελίσι των λογαριασμών σας. Πάντως, αν έχετε καταστρώσει προσεκτικά και σταθερά τον προϋπολογισμό σας και έχετε αφήσει ένα σχετικό περιθώριο για απρόβλεπτα έξοδα, η ανατροπή των λογαριασμών σας θα είναι σχετικά περιορισμένη και θα μπορείτε σιγά-σιγά να ξαναβρείτε την ισορροπία τους.

ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΘΑ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ... ΕΠ' ΑΠΕΙΡΟΝ!

Αφού υπεβλήθη, επί τρία συνεχώς χρόνια, σε ζωηρό ανταμικό δοκιμαστικό, ένα... μπουτί αρνιού απεδείχθη ότι διατηρεί την φρεσκάδα και το αίμα του, όπως ήταν και την πρώτη ημέρα! Ο δρ. Μπράς και οι άλλοι άτομοι επιστήμονες, που εξέγαγαν τώρα το μπουτί αυτό από την ηλεκτρονική περιτύλιξη του όπου είχε εγκλεισθεί πριν τρία χρόνια, επιίζουν ότι ανεκάλυψαν το μυστικό της επ' άπειρον διατήρησης των τροφίμων.

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Τα μικρόβια του στόματος

Η στοματική κοιλότητα από τη θέσι και τη λειτουργία της αποτελεί και στο πιο υγιές άτομο μία πρόσφορη και ευνοϊκή κατοικία για πολλά και ποικίλα μικρόβια.

Το στόμα βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τον εξωτερικό αέρα και φυσικά με τα μικρόβια που αυτός περιέχει. Ακόμη τροφοδοτείται συνεχώς από μικρόβια από τις διάφορες τροφές που χρησιμοποιούνται.

Επειτα τα μικρόβια βρίσκουν τις κατάλληλες συνθήκες (θερμοκρασία, θρεπτικό υλικό) για ν' αναπτυχθούν.

Από τα πολλά μικρόβια που υπάρχουν στο στόμα, άλλα μάλιστα είναι αβλαβή, άλλα δε βλαβερά και μπορούν να προκαλούν αρρώστειες είτε τοπικές, μέσα στο στόμα, είτε γενικές.

Όλα αυτά τα μικρόβια, που υπάρχουν μέσα στο στόμα, κανονικά δεν δημιουργούν καμιά πάθησι, εφ' όσον αυτό βρίσκεται σε κατάσταση υγείας, καθώς και ο λοιπός οργανισμός.

Από τη στιγμή όμως που

κάποια διατάραξη της τοπικής ή γενικής υγείας παρουσιασθεί (τραυματισμός, εξασθένηση πυρετός κλπ.) τότε τα μικρόβια του στόματος και τα αβλαβή ακόμη γίνονται παθογόνα, δηλαδή δημιουργούν παθήσεις είτε τοπικές είτε γενικές.

Ανάμεσα στα πολυάριθμα μικρόβια που βρίσκονται στη στοματική κοιλότητα είναι, οι στρεπτόκοκκοι, οι σταφυλόκοκοι, οι πνευμονόκοκκοι, βακτηρίδια, σπειρίλλια και σπειροχαιτές διάφορες, ακόμη το μικρόβιο της μηνιγγίτιδος, της φυματιώσεως και πολλά άλλα.

Γι' αυτό το λόγο πρέπει να διατηρήτε το στόμα σας καθαρό και σε καλή κατάσταση υγείας.

Να τί αποτελέσματα φέρουν τα αντίδοτα:

Μιά μητέρα, θέλοντας να παράση σκουλαρίκια στ' αυτιά της κόρης της, έβρεξε με σιέλο το μέρος που θ' άνοιγε την τρυπα. Αυτό ήταν άφορμη ν' αναπτυχθή έρυσυπτελας στο μέρος εκείνο. Ο σιέλος της μητέρας φαίνεται είχε στρεπτοκόκκους με έντονο παθογόνο ενέργεια.

Μιά άλλη κυρία ξυτώντας τη γάμπα της, έκανε μία άσχημη στην οποία έβαλε σιέλο, όπως συνήθως κάνουν πολλοί.

Ύστερα απ' αυτό άσχημη χθις έρυσυπτελας.

ΜΕΖΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑΤΟΣ

Ένας Αμερικανικός οίκος επίπλων κατασκεύασε αυτό το πολύ απλό και πρακτικό ευλίνο τραπέζακι σερβιρίσματος. Το τραπέζακι αυτό, κυλά επάνω σε μικρές ρόδες και έχει δύο πατώματα, όπου μπορούν να τοποθετηθούν πιάτα, πιατέλες, φλιτζάνια κ.λ.π. Λίγο ψηλότερα, δεξιά και αριστερά, υπάρχουν δύο στενά ράφια με τρύπες, μέσα στις οποίες τοποθετούνται τα ποτήρια. Χάρη στο πρακτικό και οικονομικό αυτό κινητό τραπέζακι, η νοικοκυρά έχει τη δυνατότητα να μεταφέρει εύκολα και... ακίνδυνα από την κουζίνα στην τραπεζαρία ή στο σαλόνι — και ξανά πάλιν — τα σκεύη του τραπεζιού, τα φαγητά ή το τσάι που θέλει να σερβίρη.

ΟΙ ΔΕΥΚΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Η άλλη μπλούζα μπορεί να γίνει από δατίστα ή από πικέ. Έχει κέντημα στο τέντωμα των μικρών ζαпонών της. Ο μεγάλος, μυτερός, γιακάς της μπορεί, την Άνοιξη και το Φθινόπωρο να στολίσθαι βαμμάσια ένα σκούρο τογιέρ.

Η κεντητή δατίστα είναι το καταλληλότερο ύφασμα για μια δροσερή και περιποιημένη μπλούζα, που μπορεί να φορεθεί σε κάθε ώρα. Ράβεται εύκολα, έχει μύτερο γιακά, μυτερά, κοφτά ρεβέρ στα ζαпонέ μανίκια και μικρά γυάλινα κουμπιά.

ΤΟ ΡΟΔΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Η 'Ωντρεύ Γκρηγγούντ, μία άριστή 'Ιρλανδή, είναι καθηγήτρια της αγγλικής σ' ένα ιδιωτικό γαλλικό σχολείο. Η 'Ωντρεύ, όταν ήταν στην 'Αγγλία είχε συνδεθεί μ' ένα νέο, τον 'Ερικ, που τότε έλατρεψε και επρόκειτο να παντρευτούν. Τόσο όμως ο 'Ερικ σκοτώθηκε σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Την 'Ωντρεύ τώρα την αγαπά ένας 'Αγγλος, ο Χέρμπερτ Κάρτερ στρατιωτικός ιατρός και την πολιορκεί επίμονα ζητώντας της να παντρευτούν. Εκείνη όμως αρνείται γιατί δεν αισθάνεται τίποτα γι' αυτόν.

Μία μέρα που θρискότανε στο δωμάτιό της και αναπολούσε την περασμένη της ζωή, την επισκέπτεται ένας νέος και της δίνει ένα γράμμα. Η 'Ωντρεύ γνωρίζει το γραφικό χαρακτήρα του Κάρτερ. Το ανοίγει. Ο Κάρτερ την πληροφορούσε ότι προήχθη σε ταγματάρχη και ότι τον μετέθεταν στο Ραχαζάγκ, μια αγγλική αποικία στην Άπω Ανατολή. Το γράμμα τελειώνει με τις λέξεις φράσεις: «Δεν έχω το θάρρος να σας δω, αν πρόκειται να μου πείτε πάλι «όχι». Αλλά αν η απάντησή σας είναι «ναί» ή «ίσως» πείτε μία λέξη στον επικοινωνία και φθάνω». Η 'Ωντρεύ εναρμόνιζε το γράμμα, σκέπτεται για λίγο, και γυρίζοντας στον άνθρωπο που περίμενε απάντησι, λέει:

—Πείτε στον κ. Κάρτερ να έλθω, να έλθω άμεσα... Η μάλλον όχι, πηγαίνω εγώ.

Την άλλη μέρα παντρεύτηκαν. Κι' εύθως άμεσα, άνεχώρησαν για το Ραχαζάγκ. Στο πλοίο η 'Ωντρεύ, ζήτησε να μείνουν σε χωριστά καμπίνες προσαρμοσμένης αδιαφορίας. Ο άντρας της, ύστερα από διαταγμούς υποτάχθηκε στην ιδιοτροπία της γυναίκας του. Ο Κάρτερ ήταν περισσότερο αισθησιακά παρά αισθηματικά αφωσιωμένος στη γυναίκα του. Η 'Ωντρεύ δεν του ανταπέδιδε την ερωτική φλόγα αλλά αυτό αντί να τον λυπή, τον καθήσυχαιε. Ταξίδευαν με διάφορες προσωπικότητες. Εκείνος όμως που είχε κινήσει ιδιαίτερα την περιέργειά της 'Ωντρεύ ήταν ο Σουλτάνος του Ούνταγκ που γύριζε στο κράτος του ύστερα από μία περιπέτεια που είχε κάνει στην Ευρώπη. Ο Σουλτάνος ήταν ένας ώριμος άντρας τριανταπέντε χρόνων καλοντυμένος σαν ένας υπέρκομος Ευρωπαίος.

2ον

—Τί άνθρωπος είναι; ρώτησε μία μέρα η 'Ωντρεύ τον άνδρα της.

—Αρκετά μυστηριώδης. Νομίζω πως δεν συμπαθεί και πολύ τους 'Αγγλους, αν και σπούδασε στην 'Οξφόρδη.

—Το πρόσωπό του είναι σχεδόν λευκό. Θα πρέπει να έχει ευρωπαϊκό αίμα στις φλέβες του.

—Δεν αποκλείεται, απάντησε αδιάφορα ο ταγματάρχης. Το μόνο που ξέρω είναι ότι μετά το θάνατο του πατέρα του, εξηκολούθησε, παρά τη γνώμη της αγγλικής κυβέρνησης, να επιτρέψει τα τυχερά παιχνίδια στο κράτος του, που δεν είναι βέβαια πολύ μεγάλο, αλλά είναι πολύ πλούσιο και έχει ένα σπουδαίο έμπορικό λι-

μάνι: η δύναμής του είναι απόκρυφη. Γι' αυτό και τον έπιτηρούμε.

ΧΟΡΟΣ ΜΕΤΗΜΦΙΣΜΕΝΩΝ

—Υστερα από τέσσερις ημέρες, το πλοίο προσήγγισε στο 'Αντεν. Η λαίδη Χάμπσντ, σύζυγος του στρατηγού, δεν θέλησε να κατεβεί από το πλοίο, γιατί είχε πώς ήξερε την πόλη, την οποία εύρισκε πολύ άσχημη.

Ο στρατηγός, που το σπύρ κοστουμί του τον έδειχνε άκο-

—Κυρία, το κοστουμί σας είναι ωραίο, αλλά ξέρετε τί είναι αυτό που έχετε στο μέτωπό σας;...

μη πιδ νέο, είπε στην 'Ωντρεύ: —Τότε θα σας δείξω εγώ το 'Αντεν.

—Από την επίσκεψή της στο 'Αντεν, η 'Ωντρεύ απέκοιψε ένα σωρό φωτογραφίες και σημειώσεις για ένα άρθρο.

Στην καμπίνα της ο άερας ήταν πηχτός, άτυπος, άκαταστατος. Πήρε τα χαρτιά της και τον στυλογράφο της και ανέβηκε στην επάνω γέφυρα, η οποία ήταν έρημη.

—Τί τύχη που είμαι μόνη, σκέφθηκε με ικανοποίησι.

Αλλά ξαφνικά θυμήθηκε πως το ίδιο πρωί ο Χέρμπερτ της είχε πη πως ακριβώς σήμερα επρόκειτο να δοθεί ένας χορός μετρημένων στο πλοίο. Οί επιβάται, άσφαλως, θα έτοιμάζονταν με την πυρετώδη εκείνη όρεξη, που χαρακτηρίζει τους 'Αγγλους, όταν πρόκειται να πάρουν μέρος σε μία παρόμοια γιορτή.

Εγκαταστάθηκε άνετα σε μία σάιζ—λόγος και κύτταζε το ρολόι της. Ήταν δέκα και μισή. Επομένως είχε τον καιρό να ξαναδιαβάσει και να καθορογραφή το άρθρο της. Όταν το ξαναδιάβασε, είδε πως πολλά μέρη του άρθρου, ιδίως οι περιγραφές, ήταν πολύ κακογραμμένες. Ξεσχίσε πολλές σε λίδες και τις ξανάγραψε.

—Οέ μου, σκεπτόταν, τί δύσκολο που είναι να μάθω κανέναν να γράφει καλά!

Δεν έμεινε ικανοποιημένη και με το δεύτερο γράμμα.

—Δεν είμαι σε φόρμα τώρα. Θα ξαναδοκιμάσω το βράδυ. Στο μεταξύ μπορώ να γράψω

ένα γράμμα στην Κριστιάν Τυρπέν.

Η χαρά που ένοιωσε μεταδίδοντας στη φίλη της την εύαριστή της από το ταξίδι, έκανε τον στυλογράφο της να τρέχει σαν φτερωτός επάνω στο χαρτί. Τώρα που μιλούσε με την πέννα της, οι λέξεις έρχονταν αυθόρμητα, ακριβείς, χρωματισμένες. Και όταν το διάβασε, φώναξε:

«Εγώ τάγραφα αυτά; Νά ένα περίφημο γράμμα!»

Αναψε ένα τσιγάρο και ξαναδιάβασε αυτά που είχε γράψει. Με κατάπληξή της διέπιστωσε πως το άρθρο της για τα 'Εσπερινά Νέα ήταν έτοι-

μο. Δεν έμενε παρά να το μεταφράσει. Γιατί το γράμμα το είχε γραμμένο στα γαλλικά. Στ' αγγλικά θα ήταν πιο καλό...

«Δηλαδή, σκέφθηκε, δεν είναι και τόσο δύσκολο να μάθω να γράφω κανέναν καλά.»

—Είμαστε πολύ εύχαριστήμενοι που σας ξαναβλέπουμε πιδ βραση από κάθε άλλη φορά, είπαι η λαίδη Λύντστον στην 'Ωντρεύ. «Ετσι είναι...»

—Όταν έχω κανέναν την τύχη να έχω σύζυγο γιατρό...

Και σε λίγο:

—Τί κοστουμί θα φορέσετε αύριον;

—Σας δηλογώ πως ούτε το σκέφθηκα ακόμη.

—Θα ήταν κρίμα, συνέχισε η λαίδη Λύντστον, νέα και ωραία καθώς είσθε, να μη βάλετε στην επιτυχία αυτής της γιορτής, που ο σκοπός της είναι φιλανθρωπικός.

Αυτό ήταν διαταγή.

—Εσείς θα μεταμφιεσθήτε, κυρία; ρώτησε η 'Ωντρεύ.

—Αυτό δεν έχει σημασία, απάντησε με κάπως ξηρό τόνο η λαίδη Λύντστον. Θα περιορισθώ να φορέσω κανένα από εκείνα τα χαρτίνα καπέλα που ο πλοίαρχος άσφαλως δεν θα παραλείψει να βάλει κάτω από τις πετσέτες του φαγητού.

—Εγώ δεν έφερα μαζί μου κανένα κοστουμί, απάντησε η 'Ωντρεύ αμήχανη.

—Θα βρήτε στον κομμωτή. Έχει μερικά που τα ένοικιάζει πολύ φθηνά.

Και η λαίδη Λύντστον άλ-

λαξε θέμα συζήτησης.

—Δεν μου μένει πια τίποτα, έλεγε άργότερα ο κομμωτής, εκτός από αυτό το κοστουμί μπαγιαντέρας. Είναι θαυμάσιο και σχεδόν καινούριο. Κυττάξτε το.

Δεν ήταν και τόσο θαυμάσιο αλλά ήταν το καλύτερο που μπορούσε να βρεθεί. Ένα βουαλάς κεντημένο με χρυσό, ένα κοντό βεσόν και φαρδές πανταλόνια από ροζ τουλί.

—Το παίρνω, είπε η 'Ωντρεύ.

—Θα βάψετε το δέρμα σας με λίγο βαθυχρώμο ύφρο, ώστε να πάρη το χρώμα της πραγματικής 'Ινδής μπαγιαντέρας και άσφαλως θα κερδίσετε το πρώτο βραβείο άποψε.

Σε λίγο η 'Ωντρεύ άποδομαζε στον καθρέφτη της το λαψό της δέρμα, τα τραβηγμένα προς τους κροτάφους δια της, τις κατάρμαρες βροφίδες της και το πολύ βαμμένο στόμα της.

—Όταν τελειώσε το ντύσμά της, κυττάχθηκε για άλλη μία φορά στον καθρέφτη. Ήταν υπέροχη. Εκείνη τη στιγμή πόρτα χτύπησε και ο Χέρμπερτ μπήκε μέσα. Ήταν ντυμένος μάγειρος.

—Είσαψε θαυμάσιος, είπε η 'Ωντρεύ, άποδίδοντας ένα έρωτικό χαμόγελο από τα γέλια της. Κι' εγώ; Πως με βασκετε;

—Εξαιρετική!...

—Αλλά, κυττάζοντας τα γόνατά της πόδια, παρατήρησε:

—Νομίζετε πως αυτό ταριάζει;

—Μά είμαι μία 'Ινδή χορεύτρια.

—Ναί, ναί, έχετε δικιο. Περιφώνω.

Ο Χέρμπερτ φοβόταν πως την σεμνοτυφία της λαίδης Λύντστον.

—Ο πλοίαρχος, είπε σε λίγο, μάς προσφέρει ένα κατέλ στο σαλόνι του πριν από το φαγητό. Θάρθετε;

—Φθάνω σε λίγο.

—Ελείπε κάτι από την τσάνά της, αλλά τί; Ένα μπουζού στο μέτωπο; Ναί, ναί, αυτό... Το μέτωπό της ήταν γυμνό. Αλλά δεν είχε τίποτε να κατέβαλαν να βάλει, εκτός από ένα δακτυλίδι, που της είχε προσφέρει ο άνδρας της.

«Προτίμησα να μη βάλω τίποτα, είπαι βγαλόντας το. Κυττάχθηκε πάλι στον καθρέφτη και κατάλαβε.

—Ξέρω τί μου λείπει, σκέφτηκε. Αυτό που μοιάζει με κεφάλι και που η γυναίκα του πασιπαστού του Σουλτάνου ρεί στο μέτωπό της. Αυτό ναί...»

Και γρήγορα με το κραγιόν της σχεδίασε ανάμεσα στα μαλλιά της μία στρογγυλή λίδα.

—Αυτό τ' αλλάζει όλα, είπαι Βγήκε από την καμπίνα και βρέθηκε μπροστά στις λίδες πριγκίπισσες και την λαίδη της, που εκείνη τη στιγμή κατέβαιναν να δειπνήσουν στο τραπέζια του πλοίου. Ο πλοίαρχος άσφαλως δεν θα παραλείψει να βάλει κάτω από τις πετσέτες του φαγητού.

—Εγώ δεν έφερα μαζί μου κανένα κοστουμί, απάντησε η 'Ωντρεύ αμήχανη.

—Θα βρήτε στον κομμωτή. Έχει μερικά που τα ένοικιάζει πολύ φθηνά.

Και η λαίδη Λύντστον άλ-

στο φέσι του έλαμπε ένα υπέροχο σμαράγδι.

«Πως μπορεί ένας άνδρας να φορη τέτοια κοσμήματα; αναρωτήθηκε η 'Ωντρεύ.

Το ίδιο χαρούμενο βλέμμα, που είχε παρατηρήσει στις πριγκίπισσες, φώτισε τώρα και το πρόσωπο του Σουλτάνου, ο οποίος υπεκλήθη και χαμογέλασε.

—Τί ωραία που του ταιριάζει να χαμογελά, σκέφθηκε η νέα γυναίκα.

Ο υπασπιστής ψιθύρισε κάτι στο αυτί του Σουλτάνου, ο οποίος, με σοβαρό πιά το πρόσωπο, έκανε ένα βήμα προς το μέρος της και της είπε:

—Κυρία, το κοστουμί σας είναι ωραίο, αλλά ξέρετε τί είναι αυτό που έχετε στο μέτωπό σας;...

—Ενα μικρό στολίδι. Είδα πως και αυτή η Κυρία έχει το ίδιο, απάντησε η 'Ωντρεύ, δείχνοντας την σύζυγο του υπασπιστού.

—Αυτή η Κυρία είναι 'Ινδή και αυτό που έχει στο μέτωπό της δεν είναι στολίδι. Είναι ένα θρησκευτικό έμβλημα, το σήμα του Σίβα. Το άγνωστα άσφαλως.

Χαμογέλασε πάλι, έκαμε μία έλαφρή υπόκλιση με το κεφάλι και προηγουμένως της συνοδείας του, κατέθηκε τη σκάλα.

Η 'Ωντρεύ ένοιωσε κάποια σύγχυση και έλαφρό θυμό.

—Δεν θα το βγάλω το σήμα του Σίβα, είπαι με πείσμα. Άλλωστε γιατί ανακατεύεται αυτός; Δεν είναι αυτή η δική του θρησκεία. Είναι του υπασπιστού του. Κι' ύστερα πρόκειται για χορό μετρημένων.

Αλλά μπαίνοντας στον άνελκυτήρα, για να ανέβη στην γέφυρα του κυβερνήτου, έδωσε ένα μανδύακι από την τσάντα της και άφηρεσε το σήμα του Σίβα από το μέτωπό της.

Η έλλανόδικος επιτροπή άπετελείτο από τους συνδαιτημένους του τραπεζίτη, τον πλοίαρχον, στους οποίους είχαν προστεθή για λόγους διενόους άβροφροσύνης μία γριά 'Ιταλίδα κόμισσα και ένας Γάλλος διπλωμάτης.

Όταν οι μετρημεισμένοι παρήλασαν ενώπιον της επιτροπής, η 'Ωντρεύ θρόθηκε να έχη πλάι της μία χονδρή κοντή κυρία που ήταν μετρημεισμένη εις Λούδ Τζωρτζ.

—Με κάμνει να φανώμαι ακόμη πιδ ψήλη, σκέφθηκε πειραγμένη η 'Ωντρεύ. Θεέ μου τί κομικές που είμαστε...»

Η νέα είχε παραμερίσει κάπως και έκαμε αέρα με το πρόγραμμα της γιορτής.

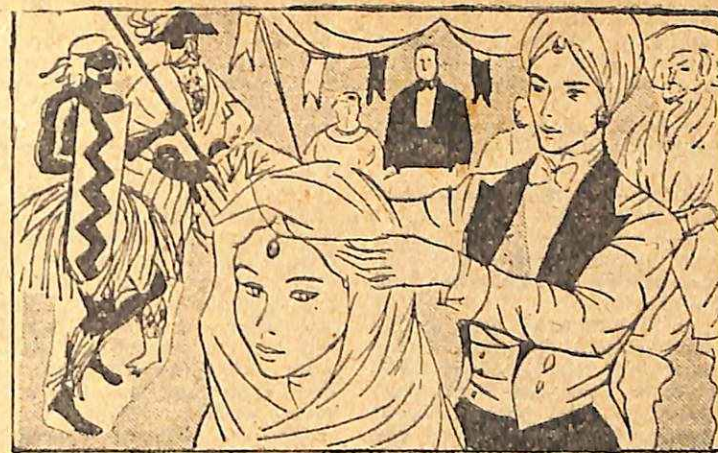
—Βλέπω πως αφαιρέσατε από το μέτωπό σας το σήμα του Σίβα, είπαι μια θερμή φωνή πίσω της. Σας εύχαριστώ γι' αυτό...

Ήταν ο Σουλτάνος του Ούνταγκ. Κρατούσε στο χέρι του μία μικρή κοσμηματοθήκη, την οποία άνοιξε.

—Αυτό θα σας ταιριάζε τόσο καλά, συνέχισε, ώστε να έχω τύψεις που δεν σας το προσέφερα άμεσα. Θέλετε να με άπιτρέψετε να σας προσφέρω τώρα αυτό το μικρό στολίδι;

Της έβγαλε ένα γαλάζιο διαμάντι μονταρισμένο σε μία λευκή άλυσίδα από πλατίνα.

—Επιτρέψτε μου να σας το

Με τα μακρὰ λεπτά του δάκτυλα ο Σουλτάνος τοποθέτησε στο μέτωπο της 'Ωντρεύ το μικρό ωραίο στολίδι...

φορέσω εγώ.

Η 'Ωντρεύ ήρνεϊτο. Τα μαλλιά από το βαψίμο μάγουλά της είχαν κοκκινίσει πιδ πολύ.

—Σας παρακαλώ, επέμεινε ο Σουλτάνος. Θα με εύχαριστούσε πολύ αυτό.

—Ωραία, απάντησε η νέα γυναίκα. Δέχομαι το κόσμημα.

Αλλά—προσέθεσε ζωηρά—μόνο για ένα βράδυ... μόνο γι' άπόψε. Θέλετε να μου το φορέσετε ο ίδιος;

Με τα μικρά λεπτά του δάκτυλα, ο Σουλτάνος τοποθέτησε στο μέτωπο της 'Ωντρεύ το μικρό ωραίο στολίδι. Η νέα ένοιωσε στο μέτωπό της την ψύχρα της πέτρας και στους κροτάφους της την έπαση των δακτύλων, που έμειναν εκεί κάπως περισσότερο από όσο χρειαζόταν.

—Ενα γόγκ άντήχησε και άμέσως σιωπή επέκράτησε.

Η 'Επιτροπή, είπαι σε θαυμάσια αγγλικά ο Γάλλος διπλωμάτης, είναι σύμφωνη για το πρώτο βραβείο. Αλλά για τα άλλα διατάζει ακόμη και γι' αυτό παρακαλεί τις κυρίες και τους κυρίους να παραλάσουν ακόμη μία φορά.

Όταν η 'Ωντρεύ έφθασε μπροστά στην 'Επιτροπή, η λαίδη Λύντστον την σταμάτησε:

—Σ' έσας, κυρία, είπαι με μεγαλόπρεπη καλωσύνη, άπομένεται το πρώτο βραβείο.

Θερμά και παρατεταμένα χειροκροτήματα επέκρότησαν την άπόφασι.

Υστερα από λίγο, η 'Ωντρεύ που είχε βγάλει το διαμάντι του πριγκίπου από το μέτωπό της, άρχισε να ψάχνη για τον Σουλτάνο. Τον βρήκε σε μία γέφυρα, στην οποία εκείνη την ώρα δεν ύπρχε κανένας άλλος.

—Άκουμπουσε στην κουπαστή με την πλάτη προς τη θάλασσα και κάπνιζε ένα τσιγάρο.

—Σας άπιστρέφω το διαμάντι σας, είπαι η νέα γυναίκα πλησιάζοντάς τον. Μου έφερε τύχη.

—Γιατί να μου το άπιστρέψετε; Τί να το κάνω τώρα;

—Ω, είπαι εκείνη γελάοντας θα το χαρίσατε σε μία από τις πριγκίπισσες.

—Οχι, απάντησε ο Σελίμ με το σοβαρό του χαμόγελο. Δεν δίνω ποτέ κάτι που ένω ήδη έδωσει.

—Θα το ρίξω, λοιπόν, στη θάλασσα; άναρωτήθηκε με ρομαντική διάθεση η νέα γυναίκα.

—Εμαθα πως πρόκειται να

έγκατασταθήτε στο Ραχαζάγκ. Θα είμεθα γείτονες. Άν ποτέ ίποφασίσετε να φορέσετε πάλι κανένα ινδικό κοστουμί, είδοποιήστε με.

Ανοίξε την μικρή κοσμηματοθήκη, έβγαλε μέσα το διαμάντι και προσέθεσε:

—Αυτό θα είναι πάντα στη διάθεσή σας.

Η 'Ωντρεύ χαμογέλασε. Πως μπόρεσε να φαντασθί προ ήμερών πως ο Σουλτάνος ήταν τριανταπέντε χρόνων; Άποψε μόλις φαινόταν είκοσιπέντε. Πέθαινε από την έπιθυμία να τον ρωτήσει πόσες γυναίκες είχε.

Στο τέλος δεν κρατήθηκε:

—Είναι πολύ χαριτωμένες οί δυο πριγκίπισσες που σας συνοδεύουν.

—Είναι η πρώτη φορά που έμφανίζονται δημοσία με άκαλυπτο πρόσωπο. Αυτό τους άρεσε πολύ, αλλά στην αρχή τους έφερε σύγχυση. Μου είπαν ότι τους φαινόταν σαν να είναι γυμνές. Αλλά μόλις έπιστρέψουν στο Πενάγκ, θα καλυφουν πάλι το πρόσωπό τους... Κι' έσεις άποβιάζεστε στο Πενάγκ. Έτσι δεν είναι;

—Δυστυχώς ναί. Αυτό θα είναι το τέλος των διακοπών μου...

—Αλλά δεν κυττάζε ούτε τον Χέρμπερτ ούτε τη γυναίκα του. Κυττάζε το τράινο!... Το τράινο, που θα μπορούσε επί τέλους να το πάρη για να γυρίσει στην 'Αγγλία. Και η παρουσία του Χέρμπερτ ήταν μία έγγύσις αυτής της έπιστροφής.

—Το αυτοκίνητο με περιμένει, προσέθεσε. Η γυναίκα μου δεν μπόρεσε να έλθω. Αλλά θα την άψτε σε λίγο, αν θελήσετε να μάς κάμνετε την τιμή να γευματίσετε μαζί μας στο ξενοδοχείο, γιατί μετακομίσαμε. Η βίλα είναι καθ' όλα έτοιμη να σας δεχθί.

Ανέβηκαν στο αυτοκίνητο και έξιστησαν.

—Το σπίτι είναι άνετο, καθώς θα άψτε, έλεγε ο δόκτωρ Τζέροισ, και βρίσκεται λίγο έξω από την πόλη. Σας συμβούλευω να κρατήσετε τους υπηρέτες μου και τον μάγειρό μου. Δεν κλέβουν πολύ... Θα σας χρειασθί επίσης ένα αυτοκίνητο. Εύχαριστώ θα σας παραχωρώ το δικό μου. Τέλος, θα συζητήσω με για όλα αυτά...

Σκουπίσε το μέτωπό του άπό τον ιδρώτα.

—Είναι φοβερό το κλίμα έ-

και το πήρε, αλλά χωρίς να της το άποδώσει.

Εκείνη τη στιγμή η 'Ωντρεύ είδε τη λαίδη Λύντστον, τον στρατηγό και τον Χέρμπερτ, που έρχονταν προς το μέρος της. Ο Σελίμ άκολούθησε το βλέμμα της.

—Οί φίλοι σας σας άναζητούν και εγώ σας κρατώ, είπαι με κοσμικό ύφος... Είς το έπανιδείν και εύχαριστώ, προσέθεσε με χαμηλή φωνή αυτή τη φορά.

—Τί έχετε; την ρώτησε ο Χέρμπερτ, κρατώντας στο χέρι του μία κουτάλα μαγειρίου. Κερδίσате το πρώτο βραβείο και φαινόσατε δυσάρεστημένη...

—Εξ αίτίας αυτής της κουτάλας, απάντησε η 'Ωντρεύ... Προς Θεού, πηγαίνετε την στους μαγείρους...

ΡΑΧΑΖΑΓΚ

Ήταν βράδυ όταν άποβιάστηκαν στο Πενάγκ και η 'Ωντρεύ δεν πρόλαβε να το δη.

Ένα τηλεγράφημα που είχε πάρει ο Χέρμπερτ, τους υποχρέωνε να πάρουν το τράινο για το Ραχαζάγκ, που έφευγε σε μία ώρα. Και καθώς της είχε πη ο νεαρός Ρούπερτ Λύντστον, ο γυιός της λαίδης, άξζε τον κόπο να δη την πόλη.

Στο τράινο ύπρχνε μόνο ένα διαμέρισμα. Η 'Ωντρεύ άναγκάστηκε να ύποστη τις επανειλημμένες έφοδους του άκούραστου και άνεξάντητου Χέρμπερτ.

Τέλος, στις 7 το πρωί έφθασαν στο Ραχαζάγκ.

Ο δόκτωρ Τζέροισ τους περίμενε στον σταθμό. Ήταν ένας άνδρας σαράντα χρόνων, αλλά φαινόταν έξηντα. Το κακαλιάρικο σώμα του κολυμπούσε κυριολεκτικά μέσα στο φαρδύ κοστουμί του και το ρυτιωμένο του πρόσωπο είχε το χρώμα του χάματος.

—Είμαι πολύ εύχαριστήμενος που σας βλέπω!... φώναξε σπίγγοντας το χέρι του Χέρμπερτ. Πολύ εύχαριστήμενος...

—Αλλά δεν κυττάζε ούτε τον Χέρμπερτ ούτε τη γυναίκα του. Κυττάζε το τράινο!... Το τράινο, που θα μπορούσε επί τέλους να το πάρη για να γυρίσει στην 'Αγγλία. Και η παρουσία του Χέρμπερτ ήταν μία έγγύσις αυτής της έπιστροφής.

—Το αυτοκίνητο με περιμένει, προσέθεσε. Η γυναίκα μου δεν μπόρεσε να έλθω. Αλλά θα την άψτε σε λίγο, αν θελήσετε να μάς κάμνετε την τιμή να γευματίσετε μαζί μας στο ξενοδοχείο, γιατί μετακομίσαμε. Η βίλα είναι καθ' όλα έτοιμη να σας δεχθί.

Ανέβηκαν στο αυτοκίνητο και έξιστησαν.

—Το σπίτι είναι άνετο, καθώς θα άψτε, έλεγε ο δόκτωρ Τζέροισ, και βρίσκεται λίγο έξω από την πόλη. Σας συμβούλευω να κρατήσετε τους υπηρέτες μου και τον μάγειρό μου. Δεν κλέβουν πολύ... Θα σας χρειασθί επίσης ένα αυτοκίνητο. Εύχαριστώ θα σας παραχωρώ το δικό μου. Τέλος, θα συζητήσω με για όλα αυτά...

Σκουπίσε το μέτωπό του άπό τον ιδρώτα.

—Είναι φοβερό το κλίμα έ-

δω, συνέχισε. Καί ζω δεκαπέντε χρόνια σ' αυτό το μέρος. Πήραν μια στροφή. Το αυτοκίνητο τώρα είχε πάρει τον ανφορικό δρόμο, ο οποίος φάνηκε ατέλειωτος στην Ώντρεϋ. Τέλος σταμάτησαν σ' έναν πετρώδη κήπο:

—Φθάσαμε, είπε ο δόκτωρ Τζέρρις.

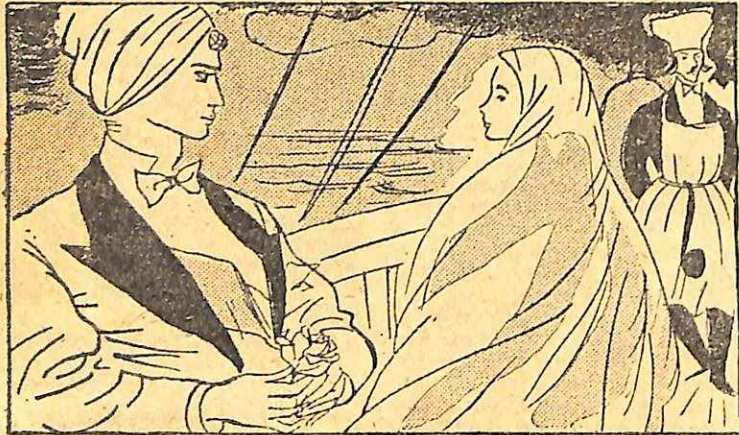
Κατέβηκαν από το αυτοκίνητο και άρχισαν να ανεβαίνουν με κόπο μια πέτρινη σκάλα.

—Ίδου και δυο από το προσωπικό, είπε δείχνοντας ένα ζεύγος χονδρών Κινέζων.

Η γυναίκα έσπευσε και πήρε τον σάκκο της Ώντρεϋ.

—Αυτή είναι η άμα, δηλαδή η καμαριέρα σας, είπε ο δόκτωρ Τζέρρις. Ο άνδρας είναι ο σύζυγός της, που θα σας εξυπηρετήσει ως υπηρέτης. Και οι δυο όμιλούν κάπως τα αγγλικά... Άλλα νομίζω ότι περνάτε. Θα πάρουμε το μπρέκφαστ άμέσως. Ύστερα θα περιέλθουμε το σπίτι.

Στη μεγάλη τραπεζαρία του

Ο Σουλτανός πήρε το λουλούδι στα χέρια του...

ξενοδοχείου, όπου αναρίθμητοι άνεμιστήρες βομβούσαν ακατάπαυστα και όλες οι φυλές του κόσμου γεύονταν τα ίδια φαγητά, το ζεύγος Τζέρρις και το ζεύγος Κάρτερ τελείωναν το φαγητό τους.

Η κυρία Τζέρρις ενημέρωσε την Ώντρεϋ για τη ζωή της πόλεως, τα ενοίκια, τις αμοιβές των υπηρέτων, τις τιμές. Στο τέλος της έδωσε τις διευθύνσεις των επίσημων κυριών, που θα έπρεπε η νεοελθούσα να επισκεφθεί.

—Είναι περιττό να περάσετε και ν' αφήσετε την κάρτα σας. Θα τις επισκεφθήτε όλες μιά-μιά τις ημέρες που δέχονται. Φυσικά θα χρειασθώ να έγγραφω στο βιβλίο επισκέψεων του γενικού διοικητού και της λαίδης Μπράντμωρ σήμερα το απόγευμα... Έχω σημειώσει ένα, δυο, ή τρεις σταυρούς πλάι σε κάθε όνομα, αναλόγως προς την σημασία της κάθε μιας κυρίας. Η σύζυγος του δόκτορος Μάκ—Λόυ, που καθώς ξέρετε έχει βαθμό στρατηγού, δεν είναι καθόλου φίλη των συγκεντρώσεων. Και όσο πιο λίγοι την επισκέπτονται στη ζούρ—φίξ της, τόσο πιο ευχαριστημένη είναι. Το αντίθετο συμβαίνει με την σύζυγο του άμεσως κατωτέρου στρατηγού, η οποία είναι πολύ κοσμική, απαιτητική και ακριβόλογη όσο και η λαίδη Μπράντμωρ και η αδελφή της, η λαίδη Λύντστον.

Νομίζω ότι την τελευταία αυτή την γνωρίσατε...

—Ναι, ναι, έκαμε ζωηρά ο Χέρμπερτ. Τα έχωμε περίφημα μαζί της, καθώς και με την σύζυγο του στρατηγού Χάμπτσνιτ.

—Αυτό είναι πολύ σπουδαίο, έπεσεδαίωσε ο δόκτωρ Τζέρρις.

Σιγά - σιγά η τραπεζαρία άδειάζει.

Η συζήτηση γύρισε γύρω στον γενικό διοικητή του Ραχαζάγκ και τόν Σουλτάνο του Ούνταϊγκορ.

—Ο διοικητής, είπε, ο δόκτωρ Τζέρρις, διατηρεί καλές σχέσεις με τον Σουλτάνο και πηγαίνει, μαζί με όλους τους πολιτικούς και στρατιωτικούς αξιωματούχους, δυο φορές τον χρόνο στο Ούνταϊγκορ, για να παραστή τις γιορτές που δίνει ο πρίγκιπς. Αυτές οι γιορτές παρουσιάζουν αρκετό ενδιαφέρον... Σταθήτε! Η μιά δίδεται ακριβώς αυτές τις μέρες. Έπρεπε μάλιστα να είχε γίνει, αλλά ανέβληθη λόγω

Σπανίως έδωγαν μετά το φαγητό και δεν δέχονταν παρά τις πολύ οδοντωτικές προσκλήσεις. Το ζεύγος δέχονταν πολύ λίγους κόσμο. Πότε-πότε ο ταγματάρχης τηλεφωνούσε από το στρατόπεδο στην Ώντρεϋ, για να της αναγγείλει ότι θα είχαν ένα μουςάφιρη. Αν ο μουςαφίρης ήταν αντισυνταγματάρχης, η Ώντρεϋ έπαιρνε εντολή να προσθέσει ένα φαγητό ακόμη στο λιτό άλωστο μενού. Αν ήταν συνταγματάρχης έπρεπε να προσθέσει σαμπάνια. Συχνά όμως έτρωγε μαζί τους ο Γκόρ. Γι' αυτόν προσετίθετο απλώς ένα σεράφισιο.

Τέλος πάντων, η επίθυμητή πρόσκλησις έφθασε. Η λαίδη Λύντστον καλούσε το ζεύγος στο πρόγευμα μιας Κυριακής.

Η Ώντρεϋ δεν έδειξε καμμία έκπληξη.

—Το ξέρετε; την ρώτησε ο Χέρμπερτ.

—Ο Ρόμπερτ Λύντστον με άφησε να το έννοησω.

—Ο Ρόμπερτ Λύντστον... Και τότε τον είδατε;

—Με επισκέπτεται αρκετά συχνά.

Ο Χέρμπερτ κύτταξε έρευνητικά τη γυναίκα του, αλλά το άπαθές πρόσωπο της Ώντρεϋ τον καθυσάσσε.

Την ώρα του καφέ η λαίδη Μπράντμωρ, σύζυγος του Γενικού Διοικητού, κάλεσε κοντά της την Ώντρεϋ—μεγάλη τιμή αυτό—για να της πη:

—Υπολογίζω στην παρουσία σας για το Σάββατο το πρωί, κυρία. Η κυρία Τζέρρις, που τόσο λυπηθήκαμε για την αναχώρησή της, δεν έλειπε ποτέ από τις φιλικές μας συνεδριάσεις.

—Θα προσπαθήσω όσο μπορώ να μη διαμεύσω τις προσδοκίες σας, απάντησε η Ώντρεϋ.

—Ωραία απάντησις. Χειρίζεσθε, νομίζω, το πινέλο του ζωγράφου, καθώς μου είπε ο ανεψιός μου;

—Όχι, κυρία, απλώς χειρίζομαι κάπως την γραφίδα. Γράφω έντυπώσεις μου από την ζωή εδώ, τις οποίες στέλνω και δημοσιεύονται στα «Έσπερινά Νέα» του Λονδίνου.

—Πολύ καλά, πολύ καλά! Ωραία εφημερίδα!... Βολεψήκατε καλά με το σπίτι; Παίζετε τένις, γκόλφ, μπριτζ;.. Πρέπει να είσαστε δραστήρια. Δραστήρια!...

Οι μόνοι άνθρωποι που άρεσαν στην Ώντρεϋ από όλη την ομήγυρη, ήταν το ζεύγος Γουίλφορντ και το ζεύγος Τρόντσερ. Ο Τζέρολντ Τρόντσερ, Σιμθ ήταν υπαξιωματικός του Γενικού Διοικητού και η γυναίκα

Η έλλειψις αυτοκινήτου δεν στενοχωρούσε και τόσο τον έπαιτρο, γιατί είχε βολευθεί με το αυτοκίνητο ενός γείτονος, του ταγματάρχου της έπιμελητείας Γκόρ. Κάθε πρωί περνούσε έξω από τη βίλα και ο Χέρμπερτ, έτοιμος, έτρεχε να πάρει τη θέση του. Και έπειδη ο Γκόρ ήταν έργνης και έτρωγε στη λέσχη το μεσημέρι, ο Χέρμπερτ κανόνιζε την επιστροφή μ' ένα αυτοκίνητο της υπηρεσίας, οδηγούμενο από έναν Ίνδο σωφέρ. Τον κρατούσε τον μεσημέρι στο σπίτι, όπου του έδινε ένα πιάτο φαγητό και το απόγευμα ξεκινούσαν πάλι μαζί για την πόλη, από όπου επέστρεφε με τον ίδιο τρόπο το το βράδυ.

Σπανίως έδωγαν μετά το φαγητό και δεν δέχονταν παρά τις πολύ οδοντωτικές προσκλήσεις. Το ζεύγος δέχονταν πολύ λίγους κόσμο. Πότε-πότε ο ταγματάρχης τηλεφωνούσε από το στρατόπεδο στην Ώντρεϋ, για να της αναγγείλει ότι θα είχαν ένα μουςάφιρη. Αν ο μουςαφίρης ήταν αντισυνταγματάρχης, η Ώντρεϋ έπαιρνε εντολή να προσθέσει ένα φαγητό ακόμη στο λιτό άλωστο μενού. Αν ήταν συνταγματάρχης έπρεπε να προσθέσει σαμπάνια. Συχνά όμως έτρωγε μαζί τους ο Γκόρ. Γι' αυτόν προσετίθετο απλώς ένα σεράφισιο.

Τέλος πάντων, η επίθυμητή πρόσκλησις έφθασε. Η λαίδη Λύντστον καλούσε το ζεύγος στο πρόγευμα μιας Κυριακής.

Η Ώντρεϋ δεν έδειξε καμμία έκπληξη.

—Το ξέρετε; την ρώτησε ο Χέρμπερτ.

—Ο Ρόμπερτ Λύντστον με άφησε να το έννοησω.

—Ο Ρόμπερτ Λύντστον... Και τότε τον είδατε;

—Με επισκέπτεται αρκετά συχνά.

Ο Χέρμπερτ κύτταξε έρευνητικά τη γυναίκα του, αλλά το άπαθές πρόσωπο της Ώντρεϋ τον καθυσάσσε.

Την ώρα του καφέ η λαίδη Μπράντμωρ, σύζυγος του Γενικού Διοικητού, κάλεσε κοντά της την Ώντρεϋ—μεγάλη τιμή αυτό—για να της πη:

—Υπολογίζω στην παρουσία σας για το Σάββατο το πρωί, κυρία. Η κυρία Τζέρρις, που τόσο λυπηθήκαμε για την αναχώρησή της, δεν έλειπε ποτέ από τις φιλικές μας συνεδριάσεις.

—Θα προσπαθήσω όσο μπορώ να μη διαμεύσω τις προσδοκίες σας, απάντησε η Ώντρεϋ.

—Ωραία απάντησις. Χειρίζεσθε, νομίζω, το πινέλο του ζωγράφου, καθώς μου είπε ο ανεψιός μου;

—Όχι, κυρία, απλώς χειρίζομαι κάπως την γραφίδα. Γράφω έντυπώσεις μου από την ζωή εδώ, τις οποίες στέλνω και δημοσιεύονται στα «Έσπερινά Νέα» του Λονδίνου.

—Πολύ καλά, πολύ καλά! Ωραία εφημερίδα!... Βολεψήκατε καλά με το σπίτι; Παίζετε τένις, γκόλφ, μπριτζ;.. Πρέπει να είσαστε δραστήρια. Δραστήρια!...

Οι μόνοι άνθρωποι που άρεσαν στην Ώντρεϋ από όλη την ομήγυρη, ήταν το ζεύγος Γουίλφορντ και το ζεύγος Τρόντσερ. Ο Τζέρολντ Τρόντσερ, Σιμθ ήταν υπαξιωματικός του Γενικού Διοικητού και η γυναίκα

του Φλοράνς, μια χαριτωμένη νέα. Όσο για τον Γουίλφορντ αυτός ήταν λοχαγός του στρατού της άποικίας και η Μαριπέλ, η γυναίκα του, ένα πραγματικά θεακτικό πλάσμα.

Οι Τρόντσερ — Σιμθ και οι Γουίλφορντ καλούσαν συχνά τους Κάρτερ να κάνουν μαζί συντροφιά στο καμπαρέ, ντάνσιγκ, στην πισίνα. Ο Χέρμπερτ με δυσφορία δέχονταν αυτές τις προσκλήσεις.

—Σηκώνομαι πολύ έναρπύει. Και εξ άλλου δεν νομίζω.

Η αλήθεια ήταν ότι νόστα πολύ άδεια. Το είχε καταλάβει αυτό και από ματαιοδοξία και εγωισμό είχε παύσει να νομίζει, χαρακτηρίζοντας τον νορό σαν άσκοπη απάθεια χρονο και πολύ δαπανηρή, γιατί τότε-πότε πλήρωνε εκείνος το λογαριασμό.

Η παρουσία του δημιουργούσε μια ψυχρή ατμοσφαιρα στη συντροφιά. Δεν ήταν πια μεγάλος από τον Τρόντσερ—Σιμθ και τον Γουίλφορντ, αλλά παρ'ότι δεν υπήρχε νέος. Από την εποχή του κολλεγίου οι συμμαθηταί του τον αποκαλούσαν «χέρο». Από τα σπέρ προτιμούσε το γκόλφ.

Μια μέρα είπε στην Ώντρεϋ:

—Αν έπιμένετε όπως θα ήθελα να πηγαίνετε στο ντάνσιγκ, μπορείτε να πηγαίνετε χωρίς μένα. Ίσως αυτό προκαλέσει δυσμενή σχόλια, αλλά τι να θέλετε... Δεν μπορώ να κινώ μύρια λόγια το βράδυ και να σπρώχνω μωρίς το πρωί.

—Αλλά δεν ήταν αυτό. Και οι άλλοι ήταν εξ ίσου άπασχολημένοι. Έκείνο που τον πείραζε ήταν ότι στις παρές του Χέρμπερτ παραμεριζόταν. Το αγνοούσαν...

Τα δυο ζεύγη είχαν προσκολληθεί τους Κάρτερ στις βίλες των, και από τις φιλικές αυτές δεξιώσεις ο Χέρμπερτ είχε φέρει πληγωμένος στον έγωισμό του.

Και ακριβώς οι λόγοι που έκαναν τον ταγματάρχη να αποτινάξει αυτά τα δυο ζεύγη εκαναν την Ώντρεϋ να τα αποτινάξει.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχισις

ΣΥΖΥΓΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Είχαν καυγαδίσει, στο δρόμο, για μια άσημαντη άφορμη. Χώρισε ξαφνικά, μέσα στον κόσμο, αφού είπαν κι' ο ένας κι' ο άλλος κουδούντες, για τις οποίες μετάνιωσαν άμέσως. Η υπερφάνεια δεν είναι πάντα καλός συμβουλος, ιδίως στους νιόπαντρους...

Τώρα, ήταν πια πολύ άργα. Ο Φίλιππος βρέθηκε μόνος του στο πεζοδρόμιο, χαμένος σαν ένα μικρό παιδί που έχασε τη μητέρα του και βρίσκεται μόνο του στο κέντρο μιας μεγάλης άγνωστης πόλεως.

Ανόητος καυγάς! Και έγινε ακριβώς σήμερα, που ο Φίλιππος δεν είχε δουλειά και είχε ελεύθερο το απόγεμά του. Από χτες τις λογάριες, αυτές τις ώρες που θα περνούσε με την Σιμόνη.

Μά τώρα πιά, πάει η Σιμόνη. Έξαφανίστηκε, χάθηκε. Πάει ο ωραίος περιπατών που σχεδίαζαν!... Το βλέμμα του Φίλιππου περιπλανήθηκε για λίγο στο άγνωστο, το έχθρικο πλήθος που τον περιτριγυρίζει. Είχε ακόμη την ελπίδα μήπως δη τη Σιμόνη να ξαναβρεί, πρὸς το μέρος του. Θα την έσφιγγε έπάνω του και θα της έλεγε: «Παιδιάρηζουμε... Μην χαλνάνε τις ώρες μας άρρες. Μά αδικά περιμενε. Η Σιμόνη βρισκόταν πια μακριά...

Μια ελαφριά, ανοιξιάτικη βροχή άρχισε να πέφτει, κρύα και μελαγχολική και ο Φίλιππος ένωνισε ακόμη περισσότερο μόνος. Έμενε εκεί, καρφωμένος στο πεζοδρόμιο της πολυθρόνης πλατείας, αδιάφορος για τους διαβάτες που τον σκουτούσαν και στα αυτοκίνητα που περνούσαν ευστά του και τον πισίλοσαν με λάσπες. Τί να κάνη; Να τριγυρίση στο Πάρκο; Χωρίς τη Σιμόνη, δεν είχε καμμία διάθεσι. «Άλλωστε, κι' ο καιρός ήταν χάλια.

Να χωθή σε κανέναν κινηματογράφο; Μόνος του, δεν θα ήταν άστοις; Τί να κάνη λοιπόν;

Να μείνη στο σπίτι;...Ναι, ναι, αυτό έπρεπε να κάνη. Αυτή την ώρα, η Σιμόνη θα θα στανίζονταν ασφαλώς κι' εκείνη από τύψεις, όπως κι' εκείνος. Την φαν αζόταν να έχη καταβύγει κάτω από καμμία μαρκίζα, περιμένοντας να σταματήσει η βροχή. Κι' εκείνη αναρωτιόταν πως να περάσει το απόγεμά της. Και, στο τέλος, κι' εκείνη αποφάσιζε να γυρίσει στο σπίτι. Θα γυρίζε όπως δήποτε, ήταν βέβαιος ο Φίλιππος.

Βέβαιος; Και όμως, στο βάθος, ένιωθε μια ελαφρή ανησυχία. Με τις γυναίκες, μπορεί κανείς ποτέ να είναι βέβαιος; Είναι ικανές να πάρουν στα σοβαρά κουδούντες που είπωθηκαν χωρίς καμμία βαθύτερη σημασία... Ανασκήκωσεν τον γιακά του αδιαβρόχου του και άρχισε να τριγυρίζει στην τύχη στους δρόμους, πνιγμένος από στενοχώρια. Θάθελε ναβρίσκε στο δρόμο κανένα φίλο του να

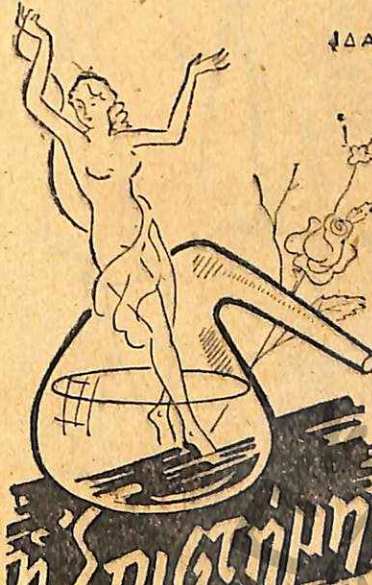
του διηγηθή την πίκρα του. Μά δεν έβλεπε γύρω του παρά άγνωστα πρόσωπα, αδιάφορα στο μικρό έσωτερικό δράμα του, στις πικρές σκέψεις που στριφογύριζαν στο μυαλό του.

Τώρα, ένιωθε θυμωμένος, που τον είχε παρατήσει εκεί, μέσ' στη μέση του δρόμου, χωρίς να κάνη ούτε ένα δήμα για να ξαναγυρίση πίσω... Ήταν πληγωμένος στον ανδρικό του έγωισμό. Και άρχισε να θυμώνει σιγά - σιγά:

—Στο κάτω - κάτω, εκείνη σηκώθηκε κι' έφυγε. «Ας κάσση όπου βρίσκεται. Δεν με νοιάζει καθόλου...

Και όμως, την ίδια στιγμή, το μυαλό του στριφογύριζε πάλι στο που να είχε πάει μετά τον τσακωμό τους, τί να έκανε τώρα η Σιμόνη...

Την επόμενη στιγμή, ο έγωισμός του τον ξανάφερε στην πρώτη του σκέψη: Φυσικά, είχε γυρίσει στο σπίτι, με την ελπίδα πως θα τον εύρισκε εκεί

Η Ζηλιεμένη

Η ΚΡΕΜΑ PHILODERME

Επιστημονικά παρασκευασμένη έχει το πλεονέκτημα να προσδίδη στο δέρμα τη θροσσία και τη γοητεία που πιο υγιούς νεανικού δέρματος.

Έγκριμένη παρά του 'Ανωτάτου Υγιονομικού Συμβουλίου (άρθ. έγκρ. 537/948) Αντιπροσωπεία: Σ. ΛΕΚΑΤΣΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 73 - ΤΗΛ. 52.558. Αθήνας

και πως θα μπορούσαν άμέσως να δώσουν τέλος στην ανόητη αυτή παρεξήγησις...

Ο Φίλιππος τεντώθηκε, πήρε ένα αδιάφορο ύφος και προχώρησε προς τη στάσι του τραμ, σφυρίζοντας.

Κι' όμως, η διάδρομη του φάνηκε ατέλειωτη. Μόλις βγήκε από το τραμ, συγκρατήθηκε για να μην άρχιση να τρέχει. Δεν τολμούσε να όμολογήση την ανυπομονησία του. Πάντως, προχώρησε όσο μπορούσε πιο γρήγορα προς το σπίτι του.

Καθώς ζύγωνε, σήκωσε τα μάτια του προς το παραθύρο τους. Μά αυτό ήταν κλειστό, όπως το είχαν αφήσει φυύγοντας... Δεν ήθελε φαίνεται να του δείξη πως ανυπομονούσε κι' εκείνη. Θα διάβαζε ίσως (όχι, δεν μπορεί να διάβαζε, θα ήταν τόσο ανυπόμονη να τον δη να γυρίζε ώστε δεν θα μπορούσε να συγκεντρώση την προσοχή της) ή θα έπλεκε με μηχανικές κινήσεις, κυττάζοντας το ρολόι (και κάνοντας διαρκώς λάθος στο μέτρημα των πόντων).

Ανέθηκε τρέχοντας τα τρία πατώματα... Η καρδιά του χτυπούσε δυνατά, καθώς έβαζε το κλειδί στην κλειδαρότρυπα.

—Ήρθες, επί τέλους! της έπαιε άπλά, με την φωνή πνιγμένη από συγκίνηση. «Όρες τώρα σε περιμένω, και είχα άρχισει να σκέπτομαι...

Δεν τον άφησε να τελειώσει: —Ανησυχούσες... (Ακτινοβολούσε ολόκληρη από χαρά, καθώς το έλεγε...) Μά, χρυσά μου, τί σου ήθελε και στενοχωρήθηκες έτσι;... Εέχασες πως είχα ραντεβού με τον κουρέα μου για να μου κάνη περμανάντ;...

Σιωπή και έγκατάλειψις βασιλευαν στο μικρό διαμέρισμα. Η τελευταία του ελπίδα πέταξε.

Το δωμάτιο ήταν ακόμη ξεστό από την παρουσία της Σιμόνης. Μια ρόμπα βρισκόταν πεταγμένη έπάνω στην πολυθρόνα. Η μυρωδιά της γέμιζε τον αέρα... Το νυχτικό της ήταν ξεχασμένο έπάνω στο κρεβάτι και τα πασπαμάκια βρισκόταν σε μία γωνιά του δωματίου.

Ο λαιμός του Φίλιππου σφίχτηκε. Γιατί δεν είχε γυρίσει ακόμη; Μήπως γυρίζε με τα πόδια;... Αποφάσισε να περιμένη ήσυχα ένα τέταρτο της ώρας. Ύστερα, για να ξεχάσει τις σκέψεις του, έτοιμάσε τσάι. Έπειδη η Σιμόνη δεν φαινόταν ακόμη, κατέβηκε ολοταχώς στο ζαχαροπλαστείο κι' αγόρασε μερικά από τα αγαπημένα της γλυκά. Ήταν κι' αυτός ασφαλώς ένας τρόπος για να την κάνη να τον συγχωρήσει...

Όταν ξανανέθηκε, το δωμάτιο ήταν πάντα άδείο.

Κάθισε σε μία πολυθρόνα και άρχισε να παρακολουθή την άργη, την αφάνταστα άργη κίνηση των δεικτών στο μεγάλο ρολόι.

Στις 5, ήταν κίολας σαν τρελάς.

Στις 6, ξανακατέβηκε χωρίς να ξέρη ακριβώς τι έκανε. Ύστερα, ξανανέθηκε τέσσερα - τέσσερα το σκαλοπάτια, για να διαπιστώσει ότι η Σιμόνη δεν είχε ακόμη γυρίσει.

Ανοίξε το παράθυρο και έμεινε εκεί, περιμένοντας να την δη στο δρόμο να έρχεται. Είκοσι φορές, νόμισε πως την έβλεπε. Και τις είκοσι, είχε γελαστή.

Τότε πιά άρχισε να ανησυχί στα σοβαρά. Οι χειρότερες σκέψεις άρχισαν να μαζεύονται στο μυαλό του: «Και αν δεν ξαναγυρίση;... Όχι, δεν μπορεί, στο βάθος είναι μια λαμπρή κοπέλλα, και δεν μπορεί να κάνη τέτοιο πράγμα...

Τότε; Μήπως κανένα δυστύχημα; Περνούσε πάντα τους δρόμους τόσο απρόσεκτα... Αρχίσε κίολας να την φαντάζεται εσπλωμένη στο δρόμο, με τον κόρσο μαζεμένο τριγύρω της... Η σ' ένα κρεβάτι νοσοκομείου. Στο μεγάλο δωμάτιο που είχε πιά σκοτεινιάσει, οι φωτογραφίες της Σιμόνης—η Σιμόνη γελαστή, η Σιμόνη σοβαρή, η Σιμόνη νύφη—χόρευαν τριγύρω του με τραγικό ρυθμό...

—Κάτι πρέπει να κάνω! φώναξε ο Φίλιππος.

Σηκώθηκε έπάνω για να βγί και να τρέξη στο αστυνομικό τμήμα.

Μά εκείνη τη στιγμή, ένας θόρυβος πιο γλυκός από μουσική άκουστηκε, και έκανε την καρδιά του να σκιρτήσει χαρούμενα: ο ήχος του κλειδιού που έμπαινε στην κλειδαριά.

Η Σιμόνη βρισκόταν μπροστά του, κομψή και χαριτωμένη και μια μικρή τρυφερή φλόγα έλαμπε στα μάτια της. Κύτταζε τον Φίλιππο, που είχε ένα ύφος χαμένο και έξουθενωμένο.

—Ήρθες, επί τέλους! της έπαιε άπλά, με την φωνή πνιγμένη από συγκίνηση. «Όρες τώρα σε περιμένω, και είχα άρχισει να σκέπτομαι...

Δεν τον άφησε να τελειώσει: —Ανησυχούσες... (Ακτινοβολούσε ολόκληρη από χαρά, καθώς το έλεγε...) Μά, χρυσά μου, τί σου ήθελε και στενοχωρήθηκες έτσι;... Εέχασες πως είχα ραντεβού με τον κουρέα μου για να μου κάνη περμανάντ;...

Σιωπή και έγκατάλειψις βασιλευαν στο μικρό διαμέρισμα. Η τελευταία του ελπίδα πέταξε.

Το δωμάτιο ήταν ακόμη ξεστό από την παρουσία της Σιμόνης. Μια ρόμπα βρισκόταν πεταγμένη έπάνω στην πολυθρόνα. Η μυρωδιά της γέμιζε τον αέρα... Το νυχτικό της ήταν ξεχασμένο έπάνω στο κρεβάτι και τα πασπαμάκια βρισκόταν σε μία γωνιά του δωματίου.

Ο λαιμός του Φίλιππου σφίχτηκε. Γιατί δεν είχε γυρίσει ακόμη; Μήπως γυρίζε με τα πόδια;... Αποφάσισε να περιμένη ήσυχα ένα τέταρτο της ώρας. Ύστερα, για να ξεχάσει τις σκέψεις του, έτοιμάσε τσάι. Έπειδη η Σιμόνη δεν φαινόταν ακόμη, κατέβηκε ολοταχώς στο ζαχαροπλαστείο κι' αγόρασε μερικά από τα αγαπημένα της γλυκά. Ήταν κι' αυτός ασφαλώς ένας τρόπος για να την κάνη να τον συγχωρήσει...

Όταν ξανανέθηκε, το δωμάτιο ήταν πάντα άδείο.

Κάθισε σε μία πολυθρόνα και άρχισε να παρακολουθή την άργη, την αφάνταστα άργη κίνηση των δεικτών στο μεγάλο ρολόι.

Στις 5, ήταν κίολας σαν τρελάς.

Στις 6, ξανακατέβηκε χωρίς να ξέρη ακριβώς τι έκανε. Ύστερα, ξανανέθηκε τέσσερα - τέσσερα το σκαλοπάτια, για να διαπιστώσει ότι η Σιμόνη δεν είχε ακόμη γυρίσει.

Ανοίξε το παράθυρο και έμεινε εκεί, περιμένοντας να την δη στο δρόμο να έρχεται. Είκοσι φορές, νόμισε πως την έβλεπε. Και τις είκοσι, είχε γελαστή.

Τότε πιά άρχισε να ανησυχί στα σοβαρά. Οι χειρότερες σκέψεις άρχισαν να μαζεύονται στο μυαλό του: «Και αν δεν ξαναγυρίση;... Όχι, δεν μπορεί, στο βάθος είναι μια λαμπρή κοπέλλα, και δεν μπορεί να κάνη τέτοιο πράγμα...

Όταν ξανανέθηκε, το δωμάτιο ήταν πάντα άδείο.

Κάθισε σε μία πολυθρόνα και άρχισε να παρακολουθή την άργη, την αφάνταστα άργη κίνηση των δεικτών στο μεγάλο ρολόι.

Στις 5, ήταν κίολας σαν τρελάς.

Στις 6, ξανακατέβηκε χωρίς να ξέρη ακριβώς τι έκανε. Ύστερα, ξανανέθηκε τέσσερα - τέσσερα το σκαλοπάτια, για να διαπιστώσει ότι η Σιμόνη δεν είχε ακόμη γυρίσει.

Ανοίξε το παράθυρο και έμεινε εκεί, περιμένοντας να την δη στο δρόμο να έρχεται. Είκοσι φορές, νόμισε πως την έβλεπε. Και τις είκοσι, είχε γελαστή.

Τότε πιά άρχισε να ανησυχί στα σοβαρά. Οι χειρότερες σκέψεις άρχισαν να μαζεύονται στο μυαλό του: «Και αν δεν ξαναγυρίση;... Όχι, δεν μπορεί, στο βάθος είναι μια λαμπρή κοπέλλα, και δεν μπορεί να κάνη τέτοιο πράγμα...

ΔΡΟΣΕΡΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

1. Λινό φόρεμα σπόρ, με φούστα σε ίσια γραμμή, γαρνιρισμένη με μία κουφότητα έμπρός και μία πίσω. Δυο τσέπες οριζόντιες με φάσα στο κλείσιμο, έναρμονίζονται με την πιέτα του νωμίτη, που φθάνει έως τη μέση του στήθους. Μανικάκι κιμονό με φαρδιές πικέ μανσέτες και γιακάς με μεγάλες μύτες, κλεισμένος στο λαιμό με περαστό κορδελάκι.

2. Φόρεμα από λινό, σαντούγκ ή άλλο μονόχρωμο ύφασμα. Η φούστα παίρνει πλάτος με μία κουφότητα στο κάθε πλάι. Κορσάζ με μεγάλο πλαστρόν, στολισμένο με διπλά οριζόντια πιετάνια. Στο γακαδάκι, τις μανσέτες και τη ζώνη, γαζιά. Το φόρεμα μπορεί να γαρνιρισθί και με μία προσθετική μικρή μπασκα το απόγευμα.

3. Πολύ νεανικό φουστάνι από πικέ λινό. Η φούστα κουμπώνει από την περσέρα έως κάτω και γαρνίρεται στη μία πλευρά με μεγάλη τσέπη, που ανεβαίνει έως τα νεύρια της κατάντας. Ανάλογο γαρνίρισμα στο κορσάζ, με το ζαπουέ μανίκι και τον τριγωνικό κλειστό γιακά.

4. Το φόρεμα αυτό δεν έχει μανίκια. Τα αντικαθιστά ένα είδος πελερίνας, που γαρνίρεται γύρω-γύρω με διπλή χρωματιστή φάσα και σχηματίζει έμπρός στη μέση στα τσέπες. Τρεις πιέτες έμπρός και τρεις πίσω. Μικρά γακαδάκι σμόκιν.

Μερικές συμβουλές για την αλληλογραφία σας

ΠΩΣ ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΤΕ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ

Σημειώνετε πάντοτε στην επάνω δεξιά γωνία του χαρτιού σας τον τοπο από όπου γράφετε και την ημερομηνία. Αν το γράμμα που γράφετε δεν απευθύνεται σε συγγενή ή φίλη, αλλά σε κάποιον ξένο, γράψτε με καθαρά απλά γράμματα στην επάνω αριστερή γωνία του χαρτιού ολοκληρωτό το όνομά σας, καθώς και τη διεύθυνσή σας.

Αφίστε ένα σχετικό περιθώριο στο αριστερό μέρος του χαρτιού και μην αρχίζετε το γράμμα σας παρά από τη μέση περίπου της κόλας. Ποτέ από το επάνω μέρος.

Ο ΦΑΚΕΛΛΟΣ

Για την καλαισθησία του φακέλλου, αλλά και για την ευκολία του ταχυδρομείου και την ταχύτερη διεκπεραίωση του γράμματός σας, κολλάτε τα γραμματόσημα στην επάνω δεξιά γωνία του φακέλλου, τακτικά, το ένα δίπλα στο άλλο. Η επιγραφή του φακέλλου πρέπει να γράφεται μάλλον χαμηλά. Και μην ξεχνάτε ότι πρέπει πάντα να γράφετε «Κύριον και Κυρίαν Χ...» και όχι Κυρίαν και Κύριον Χ...». Συνηθίζεται να αναφέρουμε πριν από το επίθετο, το μικρό όνομα του κυρίου, δηλαδή «Κύριον και Κυρίαν 'Ιακώβου Παπαδοπούλου». Επίσης, όταν απευθύνεστε μόνον σε κυρία, γράφετε της «Κυρίαν Μαρίαν 'Ιακώβου Παπαδοπούλου» ή «Κυρίαν 'Ιακώβου Παπαδοπούλου». Όταν το γράμμα σας απευθύνεται σε στρατιωτικό, το σωστό είναι να γράψετε στο φακέλλο πρώτα το βαθμό του και ύστερα «Κύριον...»: δηλαδή «Στρατηγόν Κύριον Γεώργιον Χ...».

ΠΩΣ ΑΡΧΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ

Η αρχή ενός γράμματος, ή προσφώνησής δηλαδή, εξαρτάται από την σχέση που έχετε με τον παραλήπτη, τον βαθμό του, την ηλικία του, την κοινωνική του θέση. Το ίδιο ισχύει και για το τέλος του γράμματος. Σε κάποιον πολύ πιδό ηλικιωμένο, πολύ ανώτερο ή σ' έναν ιερωμένο, τελειώνουμε, συνήθως με «Με βαθύτατο σεβασμό» ή «Παρακαλώ να δεχθήτε τα αισθήματα σεβασμού μου».

Σε ίσους μας τελειώνουμε με «Με φιλικώτατα αισθήματα», «Με πολλή φιλία» κλπ.

Μεταξύ φίλων και οικείων επιτρέπεται κάθε ποικιλία και χρησιμοποίησις οποιασδήποτε εκφράσεως που αντανάκλα τα αισθήματα του γράφοντος.

ΤΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

Η κομψότης των επισκεπτηρίων εξαρτάται από το χαρτί και από τον τρόπο με τον οποίον είναι τυπωμένα. Τα επισκεπτηρία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την διατύπωση εύχων, ευχαριστιών, συγχαρητηρίων καθώς και να συνοδεύσουν άλλως την αποστολή ενός δώρου ή ενός μπουκέτου λουλουδιών.

Οι κυρίες, έχουν προσωπικό επισκεπτήριο, στο οποίον αναγράφεται το όνομά τους ως εξής: «Κυρία Γεωργίου Παπαδοπούλου», χωρίς τίποτε άλλο χαρακτηριστικό (διεύθυνσις κ.λ.π.). Πρέπει να έχουν επίσης επισκεπτήριο με «Κος και Κα Γεωργίου Παπαδοπούλου», που να έχει στην κάτω δεξιά γωνία — τη διεύθυνσις του σπιτιού.

Οι δεσποινίδες δεν έχουν συνήθως δικό τους επισκεπτήριο. Στην περιπτώσι όμως που ζουν ανεξάρτητα και έχουν δική τους προσωπικότητα, μπορούν να έχουν επισκεπτήριο που θα γράφει μόνον «Ελένη Δημητριάδου», χωρίς διεύθυνσις ή άλλο οποιοδήποτε στοιχείο.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΑ ΡΙΓΕ

Το ριγέ ύφασμα θα κυριαρχήσει το εφετεινό καλοκαίρι απ' άκρη σε άκρη: Ρίγες φαρδιές, ρίγες λεπτές, ρίγες που διακόπτονται με βούλες και λουλούδια. Το μοντέλο της εικόνας μας είναι από μεταξωτό ύφασμα με πολύ λεπτές ρίγες, βαλμένες οριζόντια. Έ-

νας μεγάλος μυτερός γιακάς και μία τετράγωνη τσέπη είναι όλο το σχέδιό του. Κουμπώνει με κρυφό κουμπωμα από πάνω έως κάτω και σφίγγεται στη μέση με μία λεπτή ζώνη. Το φόρεμα μετατρέπεται σε αμπιγιέ με μιάν άσορτι τσάντα και ένα λουλούδι στη μέση.

ΕΝΑ ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

Από τότε που ανεκαλύφθη και διεπιστώθη η ύπαρξη των μικροβίων, οι επιστήμονες ασχολούνται με την αναζήτηση της συνταγής που θα επιτρέψει την κατασκευή ενός σαπουνιού... μικροβιοκτόνου. Όπως είναι γνωστόν, τα σαπουνία που χρησιμοποιούμε σήμερα, δεν σκοτώνουν τα μικρόβια. Απλώς διευκολύνουν το να τα παρassύρη το νερό, καθώς πλεονάσσει. Τα έκατομμύρια των σπερμάτων που διαφεύγουν από το απλό αυτό πλύσιμο, πολλαπλασιάζονται ταχύτατα και βρίσκονται διαρκώς έτοιμα να χωθούν στην πρώτη ρωγμή της επιδερμίδος που θ' ανακαλύψουν, για να δημιουργήσουν μια μόλυνση ή έναν όποιονδήποτε έρεθισμό του δέρματος.

Στο παρελθόν, όλα τα αντισηπτικά που επεξεύρησαν να αναμείξουν στο σαπούνι, είχαν ένα μειονέκτημα: ήταν ερεθιστικά, μύριζαν άσχημα ή ήταν δηλητηριώδη.

Τέλος, κατά τη διάρκεια του πολέμου, ένας επιστήμων γερμανικής καταγωγής, ο Δρ Ουίλιαμ Γκάμπτ, έκαμε μια σειρά έρευνών στην ομάδα των χημι-

κών προϊόντων που είναι γνωστά ως «χλωριούχοι φενολαιοί». Οι έρευνές του αυτές τον ώδηγησαν σε δυο αξιολογικές ανακαλύψεις: 'Ανεκάλυψε πρώτον ένα συνθετικό που επιδρά ισχυρότατα κατά της μούχλας, ή οποια προσβάλλει τα υφάσματα. Το συνθετικό αυτό πήρε το χαρακτηρισμό: «Τζι 4». Κατά τη διάρκεια του τελευταίου πολέμου, το «Τζι 4» απέδειξε την αξία του: 'Εχρησιμοποιήθηκε ευρύτατα από τον αμερικανικό στρατό και το ναυτικό και προφύλαξε από την φθορά σκηνές, καλύμματα και κάθε άλλο είδος υλικών που περιείχαν υφασμιές ουσίες. Το δεύτερο προϊόν, ήταν μια άσπρη σκόνη, η «εξαχλωροφαίνη», γνωστή στο εμπόριο με το χαρακτηριστικό: «Τζι 11». Γρήγορα διεπιστώθηκε ότι η σκόνη αυτή ήταν ένα από τα ισχυρότερα γνωστά μέχρι της στιγμής αντισηπτικά. Μά ο συνθήκες αντίστροφαν τότε τη συνέχισι και την επέκτασι των έρευνών.

Αμέσως μετά το τέλος του πολέμου, δέκα περίπου μεγάλα εργοστάσια ανέλαβαν να μελετήσουν τις δυνατότητες του «Τζι 11».

Οι χειρουργοί ενδιαφέρθηκαν επίσης για το θέμα. Τα ελαστικά γάντια τους είναι εξαιρετικά λεπτά και συχνά σχίζονται. Γι' αυτό και για να εκλείψει εντελώς κάθε κίνδυνος μόλυνσης την ώρα της χειρουργείας, το προσωπικό που συμμετέχει στην επέμβαση, λαμβά-

νει αυστηρά μετρα υγιεινής: Καθένας πρέπει να πλύνει τα χέρια, τους βραχιόνες και τα νύχια του επί δέκα λεπτά τουλάχιστον, με μια πολύ σκληρή βούρτσά και ύστερα να τα βουτήξει σε οινόπνευμα 70 βαθμών. Το δέρμα ερεθίζεται, κοκκινίζει και πονά. Το πλύσιμο αυτό είναι ιδιαίτερα επίπονο για τους έσωτερικούς γιατρούς των νοσοκομείων και για τις αδελφές, που πρέπει να το επαναλαμβάνουν πολλές φορές την ημέρα.

Ένα σαπούνι λοιπόν με «Τζι 11» θα ήταν πολύ ευπρόσδεκτο στα νοσοκομεία. Διάφορες κλίινικές άρχισαν έτσι να δοκιμάζουν το νέο προϊόν, για να εξακριβώσουν την πραγματική αξία του. Διεπιστώθηκε έτσι από ένα πείραμα που έγινε με μια ομάδα χειρουργών, ότι μετά το συνήθισμένο βουρτσισμό των χεριών, είχαν μείνει επάνω στα χέρια τους επτά φορές περισσότερα μικρόβια απ' όσα είχαν μείνει σε όσους είχαν πλυθεί επί εφ' έξι μόνον λεπτά — και χωρίς βούρτσά — με σαπούνι που περιείχε «Τζι 11». 'Υστερα, έμετρησαν τα βακτηρίδια που είχαν μείνει στα χέρια των χειρουργών που φορούσαν ελαστικά γάντια επί μία ώρα. Μετά το συνηθισμένο πλύσιμο με το κοινό σαπούνι, ο αριθμός των μικροβίων, στο χρονικό αυτό διάστημα, είχε διπλασιασθεί. 'Αντίθετα, μετά τη χρησιμοποίησι σαπουνιού με «Τζι 11», ο αριθμός των μικροβίων είχε περιορισθεί στο μισό του αρχικού: το σαπούνι είχε συνεχίσει επάνω στο δέρμα τη δράσι του εναντίον των μικροβίων.

Μετά τα πειράματα αυτά, σε πολλά χειρουργεία νοσοκομείων αντικατέστησαν το πλύσιμο με τη βούρτσα, με πλύσιμο επί τρία λεπτά με το καινούργιο σαπούνι. 'Ορισμένοι μάλιστα χειρουργοί αποφάνθηκαν ότι αρκεί και ενός μόνον λεπτού πλύσιμο, με την προϋπόθεσι ότι το προσωπικό θα χρησιμοποιή και έξω από το χειρουργείο το σαπούνι αυτό, ώστε να υπάρχουν πάντα στα χέρια του όσο το δυνατόν λιγώτερα μικρόβια. Και έτσι, σήμερα, περισσότερα από τα μισά αμερικανικά νοσοκομεία χρησιμοποιούν σαπούνι με «Τζι 11».

Το «Τζι 11» παίζει κεφαλαίωδη ρόλο και σ' έναν άλλο τομέα της υγιεινής: 'Η εύπαθης επιδερμίδα των νεογέννητων βρεφών υπόκειται σε κάθε είδους μόλυνσεις που προκαλούνται από διάφορα μικρόβια. Ένα από τα μεγάλα φαρμακευτικά εργοστάσια της 'Αμερικής, έσκέφθηκε να αναμείξη μια αναλογία «Τζι 11» σε μια κρέμα για την περιποίησι των βρεφών και να δοκιμάση τα αποτελέσματα. Μερικά από τα μεγάλα νοσοκομεία έδεχθηκαν να πειραματισθούν με το νέο αυτό ιδιοκατασκευάσμα. 'Υστερα από 30.000 «ήμερες» θεραπειάς σε μεγάλο αριθμό βρεφών, τα αποτελέσματα που συγκεντρώθηκαν ήταν πραγματικά ενδιαφέροντα για τους γιατρούς, για την εταίρια, αλλά και για κάθε μητέρα: Μεταξύ των βρεφών που υπεβλήθησαν τακτικά — καθημερινά — σε περιποίησι με την κρέμα που περιείχε «Τζι 11», μόλις 2% είχαν παρουσιάσει περιπτώσι μόλυνσεων και έρεθισμύ του δέρματος, ενώ στα μωρά που δεν είχε χρησιμοποιηθεί η κρέμα αυτή, το ποσοστόν έφθασε το 55%!

Υστερα από τη σειρά επιτυχών αυτών πειραμάτων είναι φυσικό να αυξηθή η ώσις της νέας αυτής μικροβιοκτονού ουσίας. Το «Τζι 11» χρησιμοποιείται ήδη στις κολλήσις τις πούδρες και τις κρέμες ξυρίσματος. 'Ασφαλώς, γρηγορά θα χρησιμοποιηθεί και σ' άλλα προϊόντα. 'Ινστιτούτα Καλλονής, και στα κομμάτια, αρχίσι να παράγεται και σ' αυτούς — σκόνη με «Τζι 11» — είναι θαυμάσιον άπολυμαστικό το πλύσιμο των πιάτων των ποτηριών στα καφεναεία τα εστιατόρια. Με άλλα λόγια, το «Τζι 11» θα είναι χρησιμάντο, όπου τα μικρόβια πηζούν επάνω στο δέρμα, δημιουργούν κίνδυνο μόλυνσεως.

Η καθαριότης του σώματος επέτρεψε να προφυλασσώμεν από πολλές ασθένειες και αυτό, όταν ανεκαλύφθη το λούτρο, θεωρήθηκε σαν μια από τις σημαντικώτερες ανακαλύψεις στον τομέα της υγιεινής και της ιατρικής. Το νέο σαπούνι αποτελεί ίσως μια εξίσου σημαντική ανακάλυψη.

★ ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΣΑΣ

Η ευτυχία του ανθρώπου εξαρτάται όχι μόνον από τα προσωπικά του, αλλά και από τις σχέσεις του με τους άλλους ανθρώπους, που είναι γύρω του. 'Ετσι, η ευτυχία σου συζύγου σας, κυρία μου, εξαρτάται βέβαια από τη δουλειά του, από τους φίλους του, κυρίως, εξαρτάται από σας, γυναίκα του. Διαβάστε, λοιπόν, προσεκτικά τις ερωτήσεις που ακολουθούν, σ κ ε φ θ η τ κ α λ α, και απαντήστε σε αυτές.

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΣΑΣ

1. Είναι συνήθως καλός και γελαστός;
2. Πρόθυμος να σας κάνει χαρά τα κέφια σας;
3. 'Ηρεμος στον τρόπο της ζωής και τις συνήθειές του;
4. 'Ενδιαφέρεται και για τη δουλειά του, και για τη δική του;
5. Σας δείχνει συχνά ότι αγαπά;
6. Προτιμά να βρίσκεται σ' σπίτι παρά όπουδήποτε αλλού;
7. Σπάνια εκνευρίζεται ή φωνάζει;
8. Πιστεύει πως είστε ευτυχισμένη κοντά του;

ΕΞΕΙΣ

1. Φροντίζετε ώστε να κοιμάται καλά και να κοιμάται σ' εκεί;
2. 'Επιδιοκιμάζετε συνήθειες υγιεινής του;
3. Τον βοηθάτε να κρατάει ίσοζύγιο των προϋπολογισμών του σπιτιού;
4. Βρίσκετε πως είναι ευτυχισμένος και ευχάριστος; 'Αν μπορεί να απαντήσει τουλάχιστον 9 «Ναι» στις ερωτήσεις, ο άντρας σας θα είναι — κατά πάσαν πιθανότητα — ευτυχισμένος και ευχάριστος. 'Αν τα «Ναι» είναι λιγώτερα από 7, κάτι φταίει. Ξετάστε προσεκτικά τις απαντήσεις όπου απαντήσατε με «Χι», για να ιδώτε τι μπορεί να κάνετε να αυξήσετε την ευτυχία — και τη δική σας μαζί.

«ΝΕΟΣ ΑΣΧΗΜΟΣ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΘΗ ΜΕ ΝΕΑΝ»

(Συνέχεια από τη σελίδα 41)

ποχωρήσης...
—Τώρα πιά... Την τελευταία στιγμή... Μπροστά στην έκκλησις... Θέε μου, τι να κάνω;... Δεν μπορώ άλλο.
'Αφίνοντας απότομα τον φίλο του ο Φίλιππος προχώρησε στο σημείο που στεκόταν η Μικέτ με μια φίλη της καί, παίρνοντας την από το μπράτσο, την τράβηξε πίσω από μια στάδα ανθισμένων θάμνων και της άνοιξε την καρδιά του:
—Μικέτ, άκουσε... Πρέπει να σου πώ... πρέπει να μάθης την αλήθεια... Δεν είμαι φτωχός...

—Ούτε κι' εγώ, αγαπημένε μου. Έχω προίκα τρεις χιλιάδες λίρες, μα αυτό δεν έχει καμμία σημασία, απήντησε χαμογελώντας η κοπέλλα.
'Ο Φίλιππος ένοιωσε να του κόβεται η ανάπνοη. Αισθάνθηκε ξαφνικά σαν ένα μικρό παιδί, ένα παιδί που το ξεγέλασαν. Καί, από 'κει που ένοιωσε ένοχος απέναντι της Μικέτ, άρχισε τώρα να θυμώνει.
—Γιατί μου τόκρυψες;
—'Ηθελα να μ' αγαπήσεις μόνο για μένα.

—Για σένα, για σένα. Μά δεν καταλαβαίνεις, λοιπόν, ότι κανένας άλλος δεν θα μπορέσει πιά να πιστέψη ότι σ' αγαπήσα για σένα, για τα ψυχικά σου χαρίσματα;
—Ελα, ελα, παιδιά, τι κουβέντες είναι τώρα αυτές; είτε παρεμβαίνοντας στη συζήτηση ο Γιώργος που είχε ζυγώσει στο μεταξύ.
—Χρυσέ μου Φίλιππε, είτε και η Μικέτ, δεν έχουν καμμία σημασία αυτά...

—Καμιά, έκτος από το ότι αυτός ο γάμος δεν πρόκειται να γίνει, είπε αποφασιστικά ο Φίλιππος.
Το πρόσωπο της Μικέτ σφίχτηκε. Τα τζιτζίκια εξακολουθούσαν αδιάφορα το ζωηρό τραγούδι τους, επάνω από τα κεφάλια τους.
—Καλά, συμφώνησε ο Γιώργος. Δεν θα γίνει λοιπόν ο γάμος...

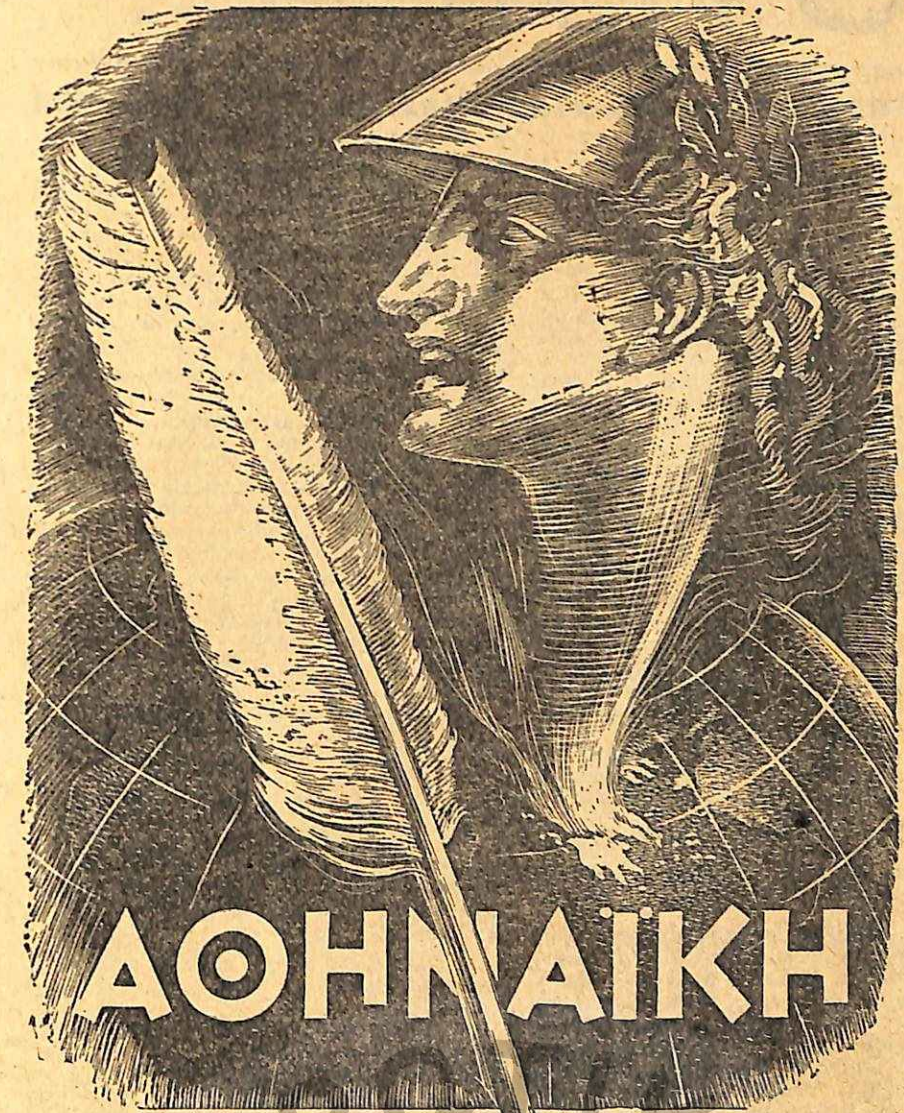
Πήρε από το τραπέζι που βρισκόταν δίπλα, ένα τσαμπί σταφύλια και άρχισε να τα τρώει ένα-ένα.
—Με κάνετε να διασκεδάζω, συνέχισε. Οι άλλοι άνθρωποι παραπονιούνται πως δεν έχουν αρκετά χρήματα. Καί σεις οι δυο τσακωνέσθε επειδή... έχετε πάρα πολλά.

Με μια ζωηρή κίνηση, η Μικέτ έπιασε τον Φίλιππο και τον αγκάλιασε.
—Μα τι σημασία έχει, αγαπητέ μου, αφού αγαπιόμαστε; 'Ακριβώς γι' αυτό...

Τό βλέμα του έτρεχε μακριά, στον χρυσαφένιο από το ώριμο σπέρμα κάμπο, στα καταπράσινα και φουντωμένα δέντρα που τριγύριζαν το μικρό ρομαντικό χωριό. 'Επρεπε να πάρη σκέψας μιάν απόφασι... Χωρίς αναβολή. 'Επρεπε να κινή το μαλό του να δουλέψη γρηγορά, ξεφεύγοντας απ' τον ρομαντισμό του ποτίου.
—Γιώργο, τι θάκανες στη θέση μου;

—Θές ν' αγαπηθείς για τον

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Μια ζωντανή και ευχάριστη έφημερίς για κάθε σπιτί και για κάθε Έλληνική οικογένεια,

Ίδιοκτησία - Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - Διεύθυνσις

εαυτό σου; Χάρισέ μου τό αυτοκίνητό σου και να δης πως θα σ' αγαπώ, είπε γελώντας ο Γιώργος.

Μα ο Φίλιππος είχε βρή τη λύσι:

—Μικέτ, βρήκα. Θα χάρισης ολοκληρή την προίκα σου στην πρώτη άσχημη φίλη σου που θα πρόκειται να παντρευτή και που δεν θα έχη την τύχη που είχαμε εμείς με τις μικρές άγγελιές.

Ο Γιώργος πήρε άλλο ένα τσαμπί σταφύλια και κύτταξε την Μικέτ.

—Μα σε μια που να είναι πραγματικά άσχημη, ε; 'Οχι κοροϊδία, σαν κι' εμένα. Καί θα κανονίσω να την περιμένω

στον τρίτο πάγκο, στις τρεις... ΑΡΝΩ ΝΤΕ ΜΑΪΓΚΡΕ

★
ΜΙΚΡΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜ-
ΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

—Για να εφαρμόζουν οι κάλτσες στο πόδι σας, όταν τις θάλατε τυλίγετε τις αρχίζοντας από το κάτω μέρος του ποδιού. 'Ετσι το μέρος της γάμπας δεν θα ξεχειλώση.

—Για να πλύνετε τα βουλαζ των παρθύρων, χρησιμοποιήστε χλιαρή σαπουνάδα, ξεβγάλετέ τα σε νερό επίσης χλιαρό και σιδερώστε τα με σίδερο όχι πολύ καυτό.
—Για να εμποδίσετε μια γα-

νιά του χαλιού σας να ανασπώνεται, ράψτε από κάτω ένα χοντρό τρίγωνο χαρτόνι. Το βάρος του και η σκληρόδα του θα κάνουν τη γωνιά του χαλιού να μένη κολλημένη στο πάτωμα.

—Για να κάνετε μια πόρτα σας που τρίζει να σταματήσει το τρίξιμο, παρακαλέστε τον άντρα σας να την ανασπώση ελαφρά από τη θέσι της — χωρίς να την θγάλη από τη βάση — και δάλτε στα σημεία στηρίξεως (τους μεντεσέδες) μερικά κομματάκια από την μύτη του μολυβιού σας. 'Υστερα, άψιστε την πόρτα να ξαναπέσι στη θέσι της

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

260Ν

«Λοιπόν, κύριε Ζερμπούλη, δεν μπορεί να το άγνοητε, είμαι πολίτης Έλληνας, εγώ, ο συνεταιριστής του Χαγιακάμα. Κι' αυτό μόνον, έλλειψει άλλου, μπορεί να σας επιτρέψω ν' αρχίσετε συζητήσεις μαζί μου.

«Έλλειψει άλλου, ναι! είπε ο Ζερμπούλης μ' έναν ακαθόριστο τόνο.

«Ω! ξεγκοιλούθησε άπαθώς ο Άνδρέας, καταλαβαίνω καλά ότι αναρωτιέστε αν πραγματικά στέκομαι στο ύψος της νέας μου θέσεως. Θα μετρήσω τους πόδους σας με δυο λέξεις: Από δύο μήνες τώρα εργάζομαι στον Οίκο Χαγιακάμα δεκαέξι και δεκαεπτά ώρες το είκοσιτετράωρο. Αφωμοίωσα όλες — και τις πιο δύσκολες λεπτομέρειες της δουλειάς, και ξέρω τώρα τα πάντα, σαν τον ίδιο το Χαγιακάμα.

«Δεν επιδιώκω ν' αποσπάσω τους έπαίρους σας. Άλλα αν σας έλεγα ότι το τελευταίο παιχνίδι στο Χρηματιστήριο, που σας έκανε να χάσετε άκοκτα λεπτά, ήταν έργο δικό μου, είμαι βέβαιος ότι σαν ειλικρινής άνθρωπος που είσθε, θ' αναγνωρίσετε την αξία μου.

«Ο Ζερμπούλης, χωρίς να ταραχθεί, μετέκινε μερικούς φακέλους επάνω στο γραφείο του με χέρι αδιάφορο και κάνοντας ένα μορφασμό, είπε:

«Δεν μ' ενδιαφέρει καθόλου η αξία σας... Δεν άσκει καμμία επίδραση για να με κάμν' ν' αρχίσω διαπραγματεύσεις μαζί σας.

«Συγχωρήστε με, κύριε Ζερμπούλη, που έξηγισα κακώς προ όλίγου τη φράση σας: «Έλλειψει άλλου!». Τώρα την έξηγώ καλύτερα: Αναρωτιέστε — και σας το υπαγορεύει αυτό το υπερδύογραφο της έπιστολής του Χαγιακάμα, που αναφέρει τα είκοσι εκατομμύρια αλγυπτιακές λίρες ως συνεισφορά μου στον συνεταιρισμό — αν ο άνθρωπος που εκπροσωπεί τον Χαγιακάμα είναι ο Άνδρέας Γιαννάς ή μάλλον ο γιός του Σπύρου Ζερμπούλη;

«Ήσυχαστε! Είμαι Ρωμηός ως το κόκαλο και κρατώ το λόγο μου. Με κάματε να όρκισθώ άλλοτε ότι δεν θα χρησιμοποιήσω ποτέ το όνομα Ζερμπούλης και έχω τη δύναμη να περιμένω να μ' απαλλάξετε σείς από τον όρκο μου, για να το χρησιμοποιήσω... Γιατί αυτό θα συμβή μία μέρα, σεβαστέ μου πατέρα.

Κι' ο Άνδρέας, άφου ύπεκλίθη έλαφρώς, συνέχισε άμέσως:

«Θέλετε να ρυθμίσουμε άμέσως το φλέγον ζήτημα, που περιλαμβάνει το ύστεροδύογραφο της έπιστολής του Χαγιακάμα, το ζήτημα των είκοσι εκατομμυρίων αλγυπτιακών λιρών;

«Περιττό! Είναι εκ των προτέρων! Είπε ο Ζερμπούλης ψυχρά. Σας άκουσα υπομονετικά. Άκούστε με τώρα κι' εσείς.

«Εβήξε, έπαιξε με την άλυσίδα του ρολογιού του και με τα μάτια χαμηλωμένα άρχισε να λέη:

«Σας παρακαλώ, πρώτα-πρώτα, να μην υπερφανεύεστε καθόλου ότι μ' έπηρεάσατε κατά ένα οιοδήποτε τρόπο στην άπόφασή που πήρα άλλωστε προτού έρθετε, ν' αρχίσω διαπραγματεύσεις με τον Χαγιακάμα, για το τράστ που έκθειάζει.

«Δεν παίζετε κανένα ρόλο σ' αυτό ή μάλλον παίζετε ένα ρόλο τόσο μικρό, που δεν αξίζει τον κόπο να τον αναφέρετε.

«Ο ρόλος σας περιορίζεται στον πολύ απλό ρόλο ενός άγγελιοφόρου, που έρχεται ν' άκούσθω την προφορική μου άποδοχή των προτάσεων του Χαγιακάμα, τις όποιες θα συζητήσω μόνον μαζί του... Όσο για το ζήτημα των είκοσι εκατομμυρίων αλγυ-

πτιακών λιρών, που σκοπεύετε να τις κάμετε τον άκρογωνισμό λίθο της άπαρχής των διαπραγματεύσεών μου, επιτρέψτε μου να μη του δώσω καμμία προσοχή. «Η, τουλάχιστον, όρίστε τι σκέφτομαι εγώ γι' αυτό το ζήτημα: Ο Χαγιακάμα ήταν ελεύθερος να σας άναγνωρίσει αυτό το ποσό... Ήταν ένα χρέος εύγνωμοσύνης αν κατάλαβα καλά:

«Μάλιστα! εύγνωμοσύνης! Είπε ο Γιαννάς.

«Θα παραδέχεσθε, ύποθέτω, ότι εγώ δεν έχω κανένα τέτοιο χρέος άπέναντί σας, ξεγκοιλούθησε ο Ζερμπούλης... Και δεν θα όρθη έκπληκτικό, φαντάζομαι, ότι θα σας παρουσιάσω τον κύριο Φωτιάδη ως συνεταιρό μου, με την έισφορά αυτή των είκοσι εκατομμυρίων αλγυπτιακών λιρών που την άναγνωρίζω, άφου εγώ βρίσκω έντελώς φυσικό να μου παρουσιάζεσθε ως άνθρωπος της έμπιστοσύνης του οικονομικού μου άντάγωνιστού...

«Ο γιός του Ζερμπούλη δεν έκαμε την έλάχιστη κίνηση.

«Τελειώστε, είπε, σας παρακαλώ!

«Τελειώνω... Ο Χαγιακάμα, αν κατάλαβα καλά, έφυγε για την Ίαπωνία.

«Χέες!

«Και θα πάτε να τον όρθη εκεί;

«Άριο!

«Έχετε την καλωσύνη λοιπόν να του μεταδίδαστε τα νέα μου αισθήματα και πητε του ότι, μόλις έπιστρέψω, θα είμαι στη διάθεσή του για να συζητήσουμε την ύπόθεσή του τράστ.

«Δεν έχετε τίποτε άλλο να μου πητε, κύριε Ζερμπούλη;

«Όχι.

«Και δεν έχετε να με ρωτήσετε τίποτε άλλο;

«Έθεσα τις μόνες έρωτήσεις που είχα να θέσω στον άπεσταλμένο του Χαγιακάμα! Άφίον τώρα στον κύριο Φωτιάδη να ζητήση λογαριασμό από τον Άν-

δρέα Γιαννά για τον φόνο του Πέτρου Ζαλούχου.

«Ο Γιαννάς έστρεψε την πολυθρόνα προς τον Φωτιάδη και άπήντησε:

«Καταλαβαίνω επί τέλους την άγχη της παρουσίας, όπως είπατε του κυρίου Φωτιάδη, στη συζήτησή μας... Είπα στη διάθεσή του...

«Ο Τέλης προσπάθησε να πνίξη τον μό που τον κατείχε και να μιλήσει με ύψαιμία.

«Νομίζω, κύριε, είπε, ότι ήρθε η στιγμή για μία έξηγηση μεταξύ μας... Θα ήταν δύσκολη σε άλλες περιστάσεις, αλλά πού θα την κάμουν πιο εύκολη από τα που έμαθα χέες.

«Τι έμαθατε χέες, κύριε Φωτιάδη;

«Πρώτα — πρώτα τουτο, είπε, ο Τέλης δείχνοντάς του το τσέκ των δέκα χιλιάδων αλγυπτιακών λιρών που είχε δώσει μέσα στο καρνέ του Όμαρ.

«Ο Άνδρέας έπιασε το χαρτί και είπε:

«Ε, αυτό δείχνει ότι ο Όμαρ χρειαζόταν χρήματα.

«Αυτό δείχνει ότι ο Όμαρ μάς πείδιδε, άπήντησε ο Τέλης και το καρνέ μου έδωσε προτού ξεφυγήση, είναι ή άποδείξεις Ρίχτε μία ματιά, σας παρακαλώ, στο καρνέ που θα σας δώση ο κύριος Ζερμπούλης.

«Ο Ζερμπούλης έσπρωξε το καρνέ του Όμαρ που ήταν επάνω στο γραφείο του, προς το μέρος του Γιαννά. Έκείνος πείρησε, το ξεφύλλισε και του έρριξε ματιά. Αυτό όδηγρησε δυο ή τρία λεπτά.

«Κι' ύστερα, είπε ο Άνδρέας έρριζόντιάζοντας το στη θέσι του. Αυτά τ' άμμαντα πράγματα σας παραξενεύουν.

«Και αυτό άκόμη, είπε ο Τέλης έρριζόντιάζοντας το γράμμα του συμβολαιογράφου Μαθιοπούλου.

«Ο Άνδρέας διάβασε το γράμμα και να δείξη την έλάχιστη έκπληξη.

«Αυτά είναι όλα... Δεν είναι τίποτε! Θέλετε μία τριπλή συμβουλή, κύριε Φωτιάδη και για τα τρία πράγματα που μου δείξατε; Κρατήστε αυτό το τσέκ που δεν είστεπράχθη και που ο Όμαρ κάλεσε κέρδισα, για να το κάμετε του κακούργου άξιοπρεπή κηδεία... Ρίχτε στη φωτιά ένα καρνέ χωρίς αξία και ένοχοποιητή.

«Για σας!

«Όχι, όχι για μένα! Άλλα για τον ίδιο. Και για την Έλλη!

«Για την Έλλη;

«Δεν σκέφτεσθε ότι αν ή άστυνομία είχε στο χέρι της αυτό το μικρό σημείωμα, ναντίο τι θα μπορούσε να φαντασθή ναντίο της δεσποινίδος Έλλης Ζαλούχου, δηλαδή ότι ήταν συνένοχη στις πράξεις του άδελφού της και της Καίτης ναστασιάδου και των δικών μου, από ήμέρα που φύγαμε άπ' την Έλλάδα; Την ήμέρα που άπεπειράθη ν' αυτοκτονήση;... Όρισμένους είσθε τυφλός και πείζετε με τη φωτιά!... Εύτυχός ό πατέρας! Άμδρόσιος, που με πάντρεψε με Έλλη, καθώς και την Καίτη Άναστασιάδου, την πρώην φιλενάδα σας μέ...

«Δημήτρη Ρουμπέση, είναι πιο διαρρηκτικό. Έβαλε κλειδωνιά στη γλώσσα του και δεν είναι εκείνος που με μάταια έξηγησης θα είχε την άπερίσκεψη να φωνάζω, ό,τι πρέπει να μείνι στο σκοτάδι.

«Σταμάτησε για μία στιγμή και έσπρωξε έξακολουθήσε:

«Τώρα ή τρίτη συμβουλή που να σας δώσω, σχετικά με το γράμμα συμβολαιογράφου Μαθιοπούλου, την, ειλικρινή και άνιδιοτέλη; «Αν μου πητε στη θέσι σας, κύριε Φωτιάδη, θα έχανα καρμό. Θα έτρεχα στον τρελό φέιο και θα τηλεγραφούσα στον πείριόγο αυτόν συμβολαιογράφο... Πίστετε πείστε με, ότι δεδαιωθήκατε με τα τρία σας για το λάθος που έγινε στην έισοχική πράξη θανάτου, στην έδρα, ότι είναι πράγματι ο Δημήτρη Ρουμπέσης, ήλικίας πένηντα τριών έτών, δολοφονήθηκε σ' έναν σκοτεινό δρόμο της πόλεως κι' ότι ή άστυνομία δεν έρεσε να διαλευκάνη το δράμα αυτό, φανταία έντελώς συνηθμένο και που ναι, πράγματι, σας δίνω γι' αυτό τον γο της τιμής μου.

«Ο Τέλης γύρισε το βλέμμα του στον Ζερμπούλη. Αυτή άκριδώς ή συ-

λή του είχε δώσει πριν από λίγο κι' αυτός. Ο θαύσπυλος θαμβάκέμπορος έμενε μπροστά στο γραφείο του άπαθής και είπε άπλώς:

«Συνεχίστε, Άνδρέα Γιαννά.

«Όστε ή συζήτησή μου σας ε διαφέρει, κύριε Ζερμπούλη, για να μου ζητήτε να συμπληρώσω τις συμβουλές μου προς τον κύριο Φωτιάδη. Δεν βλέπω τίποτε το άποπο σ' αυτό. Άλλα ο κύριος Φωτιάδης φαίνεται να βρίσκεται σε τόση άμηχανία που είμαι άναγκασμένος να τον όδηγήσω.

«Αυτό που ενδιαφέρει και τους δυο σας, δέ, είναι κατά βάθος ο θάνατος του Πέτρου Ζαλούχου, είναι να μάθετε πώς χρησιμοποίησα τον θάνατό του για να επιτύχω κοντά στον Χαγιακάμα τη θέσι που έχω.

«Άκριδώς αυτό είναι! είπε ο Ζερμπούλης.

«Ε, λοιπόν, άξιότιμε κύριε, σεβαστέ μου πατέρα, αυτό δεν είναι δικό μου μυστικό... Είαι το μυστικό του Χαγιακάμα. Δεν ύπάρχει καμμία άμφιβολία ότι, όταν γίνετε συνεταιρός του κύριε Ζερμπούλη, θα σας το έμπιστευθή.

«Θα σας πη πως του έσωσα τη ζωή... και πως για να τον σώσω, άναγκάστηκα να σκοτώσω τον Πέτρο Ζαλούχο, τον ψευτο-Δημήτρη Ρουμπέση!

«Όστε τ' όμολογείτε, Άνδρέα Γιαννά!... Σείς... Σείς... Τ' όμολογείτε κυνικάτα! φώναζε ο Τέλης, χάνοντας την ψυχραιμία του.

«Και ποιος θέλατε να το έκανε, είπε ψυχρά ο γιός του Ζερμπούλη... Είσθε άφελής, μα την άλγεια! Μήπως δεν σας άρέσει ή ειλικρίνεια μου;... Εξα προτιμούσατε άντι να σας πω την άπλη άλήθεια, να σας διηγηθώ παραμύθια ή να σας πω ψευτίες;

«Όνομάστε κινισμό την ειλικρίνειά μου άν αυτό σας άρέσει... Άλλα όμολογήστε ότι παίζω μ' άννη: τα χαρτιά άπέναντί σας. Άφήστε με να δάλω τον καθένα στην άληθιή του θέσι, στο δράμα που παίζεται άνάμεσα μας από έξη μήνες τώρα... Δεν θα πω ψέματα, να είσθε όβαιοι εκ των προτέρων... Δεν λέω ποτέ μου ψέματα εγώ! Σωπαίνω όταν έχω συμφέρον να σωπαίνω.

«Ξέρετε, από τότε που αυτός ο καμένος ο Όμαρ σας όδήγησε, ότι ο Δημήτρη Ρουμπέσης, ο άληθινός σ' ότος από τον όποιον αγοράσατε την έπαυλη με το κτήμα κύριε Ζερμπούλη, ξέρετε ότι δολοφονήθηκε; Είναι λίγο δικό σας άθος, κύριε, αυτό που έγινε!

«Θέλοντας να έμποδίσετε την πραγματοποίηση των σχέδιών μου, όδηγήσατε σ' αυτό το άποτέλεσμα. Άλλα αυτή είναι μία ιστορία που δεν μας ενδιαφέρει πιά. Ίσως να θέλατε να μάθετε όμως ποιος τον σκότωσε. Θα σας το άποκαλύψω: Ο Πέτρος Ζαλούχος!

«Είναι εύκολο να φορτώνετε τον φόνο σ' έναν συνένοχο που δεν ύπάρχει πια για να σας διαψεύση! είπε ο Φωτιάδης.

«Θα σας παρατηρήσω, κύριε, άπήντησε περιφρονητικά ο Άνδρέας ότι δεν ψεύδομαι ποτέ! Μη μ' άναγκάσετε να το έπαυλαμβάνω.

«Θέλετε να μάς καθορίσετε τον ρόλο της Άναστασιάδου στη δολοφονία; ρώτησε ο Ζερμπούλης.

«Υπήρξε τελείως ξένη!

«Είναι πολύ φυσικό να βγάξετε άθωα την σύμμάχό σας! είπε με σαρκασμό ο Φωτιάδης.

«Έχει το άνάστημα ν' αναλαμβάνη τις εύθυνες των πράξεών της, άπήντησε ο Άνδρέας και της χρωστάει, κύριοι, περισότερη εύγνωμοσύνη άπ' όση θα μπορούσατε να πιστέψετε.

«Είναι πιθανόν όταν θα γίνη σύζυγος του Χαγιακάμα να έχη ξεχάσει ότι ύπήρξε κυρία Ρουμπέση κι' άκόμη φίλη του κυρίου Φωτιάδη! Μη την κάμετε ποτέ να θυμηθί, προς το συμφέρον σας!

«Σκεφθήτε καλά τουτο: «Οτι ή Καίτη Άναστασιάδου, θα μπορούσε να παραδώση τον δολοφόνο, δηλαδή ν' άτιμάση την κυρία Ζαλούχου και την κόρη της, κύ-

ριε Φωτιάδη κι' ότι δεν το έκαμε.

«Σκεφθήτε τουτο, κύριε Ζερμπούλη: ότι ήξερε ότι είμαι γιός σας και θά μπορούσε να δημιουργήση σκάνδαλο είς βάρος του όνόματός σας κι' ότι έπίσης δεν το έκαμε...

«Η περιουσία του Ρουμπέση άξίζει την σιωπή της! τον δέικοψε ο Φωτιάδης. Ο Άνδρέας ύψωσε τους ώμους του.

«Α! Αυτό... Δεν σας είπα λοιπόν ο κύριος Μαθιοπούλος ότι ήταν ήδη νόμιμη και γενική κληρονομία κι' ότι του είχε άποκαλύψει όλα τα σχέδιά μας;... Δεν είχα τίποτε να φουθή, αντίθετα! Όρισμένους παραλογίζεσθε, κύριε Φωτιάδη!

«Ε, λοιπόν, να τί δεν έκαμε! Και να τί έκαμε: Αυτή έκαμε τον Πέτρο Ζαλούχο, Δημήτρη Ρουμπέση... με την ύστεροβουλία να τιμωρήση τον δολοφόνο του Ρουμπέση... χωρίς θόρυβο, χωρίς σκάνδαλο και χωρίς να διακινδυνεύση κανείς μας!

«Έπρεπε όπωσδήποτε τη μία μέρα ή την άλλη, ο νεκρός Ρουμπέσης να πεθάνη πραγματικά, για όλους όσους τον γνώρισαν... Κι' άν ο Πέτρος Ζαλούχος είχε λίγη εύθυκρία, θα κατάλαβαινε ότι με το να ύποκαταστήη τον Δημήτρη Ρουμπέση, τον ύποτιθέμενο πατέρα του, ήταν σαν να ύπέγραφε την καταδίκη του!

«Άλλα εκείνο που έχει σημασία σήμερα είναι δι ή Κίτη Άναστασιάδου γίνεται γυναίκα του Χαγιακάμα κι' εγώ συνεταιρός του κι' έτσι δεν θα κοκκινίζετε για την φιλενάδα σας, κύριε Φωτιάδη, ούτε σείς κύριε Ζερμπούλη για τον γιό σας! Τώρα πως έγινε αυτό το θαύμα; Σας έπαναλαμβάνω ότι είναι μυστικό του Χαγιακάμα κι' όχι δικό μου!

Χωρίς να χάση ούτε λεπτό την ήρεμία του, ο Ζερμπούλης έπενεθε πάλι.

«Και πιστεύετε ειλικρίνα, Άνδρέα Γιαννά, ότι ή μεταμόρφωσή σας, όπως και της συνένόχου σας είναι ή πολύ άπλη λύσις μιας τέτοιας τραγωδίας;

«Πιστεύω, άπήντησε ο κακούργος, ότι ο συνεταιρός του Χαγιακάμα άξίζει περισότερο από τον Άνδρέα Γιαννά κι' ότι το μόνο σας συμφέρον είναι να ξεχάσετε το παρελθόν και να ξεναδώσετε στον γιό σας τη φυσική θέσι που έπρεπε να κατέχη, αυτήν που κέρδισε μ' έναν άγώνα άναμψισθήτητο.

«Πιστεύω ότι το συμφέρον του κυρίου Φωτιάδη, που είναι και συμφέρον της κυρίας Ζαλούχου, είναι ν' άρκεσθούν σ' άποτελέσματα που έπεταιχθησαν.

«Η διείδυσις του κυρίου Φωτιάδη και τη κυρίας Ζαλούχου στις ιδιαιτικές μας ύποθέσεις, σεβαστέ μου πατέρα, είχε κάποιο φαινομενικό λόγο όσο ή τύχη μου ήταν συνδεδεμένη με της Έλλης.

«Τώρα που δεν ύπάρχει τίποτε το κοινό μεταξύ έμένα κι' έκείνης που ύπήρξε κυρία Άνδρέα Γιαννά, μία τέτοια άνάμψις είναι ένοχλητική και μπορεί να όδηγήση στα πιο ύσπεστα άποτέλεσματα, για την Έλλη Ζαλούχου.

«Ο Φωτιάδης, άκούοντας τον Άνδρέα να μιλά έτσι για την Έλλη, έχασε κάθε ίχνος ψυχραιμίας:

«Έξηγηθήτε, τον διέταξε με ύφος έπιθετικό.

«Να φανώ ειλικρινής και τίμιος μέχρι τέλους! άπήντησε ο Γιαννάς με ύφος άγέρωχο. Αν ο κύριος Φωτιάδης δεν είναι κοινός, πρέπει ν' αντιλαμβάνεται ότι το συμφέρον του είναι να ίδη να σβήνη ή έκδικησις της Καίτης Άναστασιάδου.

«Πως άλλωστε θα μπορούσε άκόμη να έκδικηθί την άθωα αυτή κατέλλα; φώναξε ο Τέλης έξω φρενών.

«Άκόμη μερικές δομαδες, μερικοί μήνες, ίσως, δεν μπορώ να σας καθορίσω την ήμερομηνία και ή Έλλη θα είναι πεθαιμένη!

«Ο Τέλης άσυναίσθητα άγγιξε το στίλετο του Ζερμπούλη που είχε μέσα στην τσέπη του. Δεν έδλεπε πια μπροστά του, είχε χάσει και το τελευταίο ίχνος ψυχραιμίας. Και ώρμησε έναντίον του Άνδρέα. Εκείνος, μπροστά στη βίαιη και άπρο-

Πνευματικές άσκήσεις

(Οι λύσεις στη σελίδα 65)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Αυτό πρόσφερε ο Όφης στην Εύα—Μεγάλος ρωσικός ποταμός.
- 2) Δεν μπορεί να τάχει ο καθένας.
- 3) Πόλις της Γαλλίας—Το φοβούνται πολλοί χρηματιστά.
- 4) Ένικησε τον Άντώνιο.
- 5) Άείσθινος πράξις—Γι' αυτήν μάχονται.
- 6) Πρόθεσις — Όχι είναι κι' αυτό.
- 7) Γράμμα του αλφαριθμητικού—Μονάχα Σουλτάνος μπορούσε να το βγάλει.
- 8) Κι' άλλο γράμμα—Καινούργιος.
- 9) Άρθρον—Μονάς έάρους.
- 10) Γίνεται συνήθος από δέρμα τράγου—Πόλις άρχαία της Παλαιστίνης καταστραφείσα υπό του Ίησου του Ναυή.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Ρώσος ποιητής άποθανών κατά τον λιμόν του 1921—Τα χόρτα δεν τρώγονται ποτέ έτσι.
- 2) Άρχαίος Έλληνας φιλόσοφος.
- 3) Μεγάλος Άμερικανός συγγραφέας που θυμίζει πάντα το Λονδίνο.
- 4) Ουδέτερο άναφ. άντωνυμίας—Πρόθεσις πρ φωνήεντος—Το μισό γλυκό.
- 5) Άνήκει σ' ένα Εύρωπαϊκό Κράτος.
- 6) Κράτος της Άσίας.
- 7) Περνάει οι Διόμιστοι ύπάλληλοι.
- 8) Ο Μέγας Ναπολέων.
- 9) Πρόθεσις—Το ρήμα κάθε άρρώστειας.
- 10) Μαζί με το κατά είναι επικίνδυνη τώρα.

δόκτητή έπίθεσι, έχασε την ίσορροπία του και κυλιόσθηκε στο χαλί. Κι' ο Άνδρέας είδε να λάμπη, δυο δάκτυλα μακριά άπ' το πρόσωπό του, ή λαμα του στίλετου.

«Άλλα μία έπιτακτική διαταγή του Ζερμπούλη, μία τρομαγμένη κραυγή του γέροντος: «Τι πάς να κάνης, κύριε Φωτιάδη!» σταμάτησε κάθε κίνησι του νέου.

«Η κραυγή αυτή, ή διαταγή αυτή που έβγαίνει από το βάθος μιας έπαναστατημένης συνειδήσεως, παρέλυσε άυτόστιγμει την παραφορά του Φωτιάδη.

«Σήκω, κύριε Φωτιάδη!... Άφήσε αυτόν τον κακούργο!... Δεν είναι πράξις αυτή που μπορούμε να την κάμωμε έμείς, είπε ο Ζερμπούλης.

«Ο Τέλης στάθηκε σαν άποβλακωμένος. Τότε ο Άνδρέας σηκώθηκε μονομιάς και καθώς είχε άποσπάσει το στίλετο από τον αντίπαλό του, το πέταξε με περιφρόνησι άπάνω στο γραφείο του πατέρα του και είπε:

«Φυλάτε καλύτερα, σας παρακαλώ, στο έξης, τα οικογενειακά ένθυμα, σεβαστέ μου πατέρα.

«Ορθος, με τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος του, με μάτια που άστραφταν, ο Άνδρέας Γιαννάς, έξακολουθήσε μ' έναν άπαιστο σαρκασμό:

«ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
Ζ ΚΟΠΤΙΚΗΣ
Α ΚΟΠΤΙΚΗΣ
Ν ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Α ECOLE PIGIER
Ν Supérieure
Α ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ
Α ΑΚΑΔΗΜΙΑ
Ι INTERNATIONAL
Α ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ
Μ DAIKOU FILS
Η ΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΙ
Β ΒΡΑΔΥΝΑ
Ε ΕΠΙΓΡΑΦΗ
Κ ΚΑΘΕΣΤΗΝ
Ι INSTITUTE
Ν DE COUPE
Μ MODE DE PARIS
Μ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ 3
Τ Τηλεφώνων 33248

ΟΠΩΣ ΣΤΑ
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΚΑΛΟΓΡΗΣ...

Παράξενη που ήταν η ζωή της Εύας Λαβαλλιέρ!... Για ένα διάστημα, η Εύγενία Φενόλιο — αυτό ήταν το πραγματικό της όνομα — υπήρξε η βασίλισσα του Παρισιού. Άλλα τίποτα στη ζωή της δεν προέλεγε μια τόσο αξιοθαύμαστη σταδιοδρομία.

Δεν ξέρομε πολλά πράγματα για τα πρώτα στάδια της ζωής της μικρής αυτής Τουλωνέζας. Το γεγονός είναι ότι για έναν καιρό η Εύα Λαβαλλιέρ μεσουράνησε στο καλλιτεχνικό στερέωμα της «πρωτεύουσας του κόσμου» τόσο με το καλλιτεχνικό της ταλέντο, όσο και με τα σκάνδαλα στα οποία άνωμασε και από τα οποία μερικά ήταν πάρα πολύ... σκανδαλώδη.

Οι σεμνότητες, έδειχναν περιφρόνησι απέναντί της, αλλά ο πολύς κόσμος της συγχωρούσε τα καπρίσια, γιατί δεν μπορούσε να μη θυμάται τις σπάνιες καλλιτεχνικές απολαύσεις που του χάριζε.

Στα 1918 όμως διεπιστώθη μία ριζική μεταβολή στη συμπεριφορά της. Μία επίμονη μελαγχολία σκοτεινίαζε το έκφραστικό της πρόσωπο.

Και μία μέρα, στα 1919, η Εύα Λαβαλλιέρ, η μεγάλη θεατρίνα, χάθηκε από τον κόσμο, χωρίς ν' αφήσει κανένα ίχνος. Η εξαφάνισή αυτή προκάλεσε σ' όλο το Παρίσι μεγάλη συγκίνηση, αλλά και διάφορα σχόλια.

Η πραγματικότητα ήταν έντελως άλλη, πολύ πιο ευγενική και συγκινητική: η Εύα Λαβαλλιέρ πήγε να κτυπήσει την πόρτα ενός μοναστηριού Καρμελιτών, με την πρόφαση να τελειώσει εκεί τη ζωή της. Έπειδή όμως εκεί δεν τη δέχθηκαν, ίδρυσε με δική της έξοδα ένα μικρό μοναστήρι. Όμως η πράξη της αυτή δεν της έδωσε τη γαλήνη που ζητούσε και η Εύα έφυγε για την Αφρική, όπου έπεδόθηκε στην ανακούφιση των δυστυχισμένων.

Σε λίγον καιρό άρρώσθησε και επέστρεψε στη Γαλλία, όπου έμενε σε διάφορα μέρη, ώσπου μία αδελφότη Φραγκισκανών τη δέχθηκε στους κόλπους της. Εκεί μέσα η εύσεβης γυναίκα πέθανε ως Εύγενία Φενόλιο. Και κατά την διάρκεια του πολέμου έκατο μοναχή και τρείς επίσκοποι υπέγραψαν μία αίτηση προς τον Πάπα για την ανακήρυξη της Εύγενίας Φενόλιο ως όσιδας...

*Ένα άλλο παρόμοιο περιστατικό έκανε να χυθεί πολλή μελάνη στον καιρό του. Αυτή τη φορά η ηρωίδα ήταν η Έντα Ρουμπενστάιν. Η Έντα είχε κατακτήσει τη θεατρική δόξα, αλλά στην πραγματικότητα δεν όφειλε την επιτυχία της τόσο στην τέχνη της, όσο στις εξαιρέσις αναλογίες του σώματός της, το οποίο έζευθε σχεδόν γυμνό στα βλέμματα των θεατών.

Η Έντα έρμήνευσε επίσης την «Φαίδρα» του Ντ. Αννούντιο και την «Ιωάννα Ντ' Αρκ», που ο Γάλλος συγγραφέας Πωλ Κλωντέλ έγραψε ειδικά γι' αυτήν.

*Υστερα από τις καταπληκτικές αυτές επιτυχίες της, η Έντα κλείσθηκε σ' ένα μοναστήρι, στα 1939, όπου και ξεχάστηκε. Στο ίδιο αυτό μοναστήρι των Βενεδικτινών που κλείσθηκε η Έντα Ρουμπενστάιν, είχαν κλείσει δυο άλλες Γαλλίδες καλλιτέχνιδες, διάσημες στον καιρό τους: η Σουζάννα Ντελέρν και η Ύδωννη Ωτέν. Και οι δυο της Γαλλικής Κωμωδίας.

Στα 1930 η Γκέμα Σουπρίμ, μία νεαρή και διακεκριμένη Βιεννέζα αιδώδης, κατέφυγε σε ένα μοναστήρι Δομινικανών. Τον ίδιο χρόνο πολύς λόγος έγινε στο Λονδρέζικο Τύπο με την περιπέτεια της Μαίρης Σώμμερ, μίας εξαιρετικής καλλιτέχνιδος των βαριετέ.

Ένα βράδυ, καθώς έδινε από τη σκηνή, χωρίς να βγάλει τα ρούχα της δουλειάς της, έριξε ένα μαντί επάνω της και χάθηκε μέσα στο σκοτάδι. Περιπλανήθηκε όλη τη νύχτα και το πρωί βρέθηκε στην πόρτα ενός θρησκευτικού ιδρύματος σαν ένα πουλί χτυπημένο από την καταιγίδα. Την περισυνέλεξαν την περιποιήθηκαν και σε δυο μέρες η Μαίρη έφυγε για τη Γαλλία, για να κλείσει σ' ένα μοναστήρι.

Από τα 1925 ως τα 1930 η Ιταλική σκηνή έχασε δυ' από τις καλύτερες πρωταγωνίστριες της την Ελισάβετ Αρριγκόνι και την Τίνα Πιάνι, που πήγαν και οι δυο να κλείσουν σε μοναστήρι.

Θα τελειώσω με την απάριθμησι αυτή με τη διάσημη Ουγγαρέζα αιδώδ Τερέζα Κοσιέσκι. Αφού έδωσε μία παράστασι θρισμειτική, είπε στους φίλους της το ίδιο βράδυ:

—Αυτή η παράστασις ήταν πολύ όδυνηρη για μένα. Δοκίμασα μεγάλη δυσκολία για να παρακολουθήσω την όρχήστρα. Η φωνή μου σκεπαζόταν από μία άλλη φωνή, η οποία με διέτασσε να άφισωθώ στην περισυλλογή και την παρηγορία των άλλων.

*Υστερ' από μία βδομάδα, οι πόρτες ενός μοναστηριού κλείνονταν βαρείες πίσω της...

Ε. ΦΕΣΤΕ

★ ΚΡΕΑΤΟΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΠΙΜΠΙΚΙΑ

Οι κρεατοελιές στο πρόσωπο έχουν την ιδιότητα ν' απλώνονται, να πολλαπλασιάζονται σαν μία μύλησι: "Αν δηλαδή έχετε και ματώσετε μία τέτοια μικρή ελιά και κατόπιν εγγίσετε ένα άλλο σημείον του προσώπου σας, θα σχηματισθούν κι' εκεί κρεατοελιές.

Ένα συνηθισμένο μέσο καταπολεμήσεώς τους, είναι η καυτηρίασίς τους με νιτρικό άργυρο (πέτρα της Κολάσεως).

Προτιμότερη, ωστόσο, είναι η έξης μέθοδος:

Δένετε σφιχτά τις κρεατοελιές με αποστειρωμένη μεταξωτή κλωστή και τις αφήνετε δεμένες επί ημέρες. Καθώς το αίμα έμποδίζεται έτσι να κυκλοφορήσει μέσα σ' αυτές και να τις διαθρήψει, θα τις δούμε να μαραθούν, να ξεραθούν και να πέσουν.

Τα γνωστά μπιμπικία περιέχουν μία λιπαρή ουσία. Για να τα εξαφανίσουμε, τ'α-νοίγουμε με μία καμένη βελόνα και τα στίβουμε ελαφρά, ώστε να βγεί το άσπρο περιεχόμενό τους. Έπειτα, τα περνούμε με λίγο «άλκοολ καμφρέ» για απολύμανσι.

Οι μαύρες ελιές δεν είναι πάντοτε ανεπιθύμητες. Γι' αυτό, άλλωστε, λέγονται γαλλικά «κκόκι της όμορφιάς». Συμβαίνει όμως κάποτε να υπερβαίνουν τα όρια σε αριθμό ή σε μέγεθος! και τότε πρέπει να καταπολεμηθούν! Τα μόνα αποτελεσματικά μέσα έναντιόν τους είναι οι ηλεκτρισμοί ή η ακτινοθεραπεία. Το ίδιο ίσχυει και για τα αντιπαθητικά, κιτρινωπά σημάδια που εμφανίζονται κάποτε στα βλέφαρα.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΛΕΚΕΔΕΣ

*Ένα ρούχο μπορεί να είναι φθαρμένο, μπαλωμένο, κάπως ξεθαμμένο. Απαγορεύεται όμως απολύτως να είναι λεκιασμένο.

Πόλεμος, λοιπόν, στους λεκέδες. Οι περισσότεροι δγαίνουν εύκολα-τατα. Είναι όσοι προέρχονται από σούπα, ζάχαρη, σιρόπι, σάλτσα χωρίς λίπος. Με χλιαρό νερό κι' ελαφρά σαπουνάδα καθαρίζουν. Μερικές νοικοκυρές μεταχειρίζονται μόνον κρύο νερό. Βάζουν το λερωμένο μέρος του ρούχου μέσα σ' ένα βαθύ πιάτο, το μουσκεύουν με νερό, αφήνουν να διαλυθεί ο λεκές, έπειτα το σκουπίζουν μ' ένα σφουγγάρι βρεγμένο με καθαρό νερό και το σιδερώνουν με σίδερο όχι πολύ ζεστό.

Οι λιπαροί όμως λεκέδες δεν είναι διαλυτοί στο νερό. Χρειάζονται βενζίνη ή αιθέρα. Έπειδή όμως αυτά τα υγρά είναι εύφλεκτα, μπορούν να αντικατασταθούν μ' ένα άλλο: τον τετραχλωριούχο άνθρακα.

Βουρτσίζετε πρώτα το ρούχο καλά για να φύγει η σκόνη. Το αλωνίζετε επάνω σε μία σανίδα σκεπασμένη μ' ένα καθαρό πανί για να απορροφήση ό,τι περισεύει από το διαλυτικό υγρό.

Για να μη μείνι στο τέλος ένα κυκλικό σημάδι, αρχίζετε το καθαρίσμα όχι από τον ίδιον το λεκέ, αλλά από το γύρω του. Τρίβετε κυκλικά, πλησιάζοντας σιγά-σιγά από την περιφέρεια προς το κέντρο του. Τέλος αφήνετε να πέσουν επάνω στο λεκέ μερικές σταγόνες διαλυτικού υγρού και κατόπιν τον σκεπάζετε μ' ένα άσπρο στυπτόχαρτο που θ' απορροφήση τη διάλυσι των λίπους στο υγρό.

Αν το ρούχο είναι από χοντρό μαλλί και δεν μπορεί ν' απορροφηθή το υγρό από το στυπτόχαρτο, σκουπίζετε επάνω στην υγρή έπιφάνεια μία απορροφητική σκευή, π.χ. τάλκ ή λεπτό γύψο.

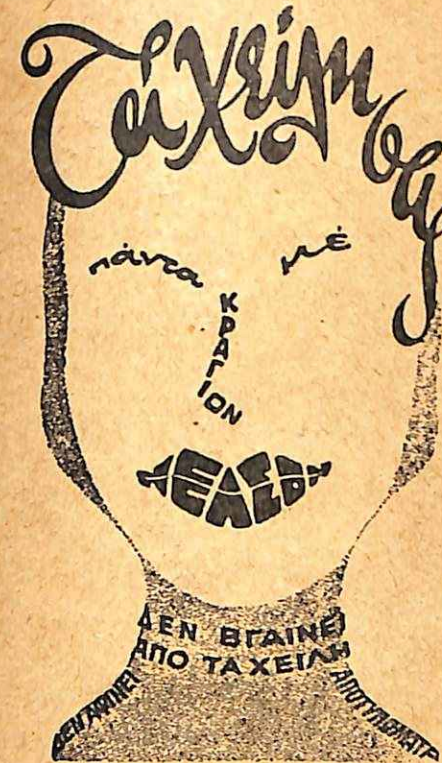
Έπειτα από μερικές ώρες, τινάζετε και ξεσκονίζετε το ύφασμα. Μερικοί λιπαροί λεκέδες σε λεπτά ύφασματα, μπορούν να καθαριστούν με την τελευταία αυτή μέθοδο, χωρίς να χρειαστούν τριψίμο με το διαλυτικό υγρό. Σκουπίζετε απλά επάνω τους το τάλκ και το αφήνετε ν' απορροφήση το λίπος.

Όταν όμως ο λεκές είναι παλιός ή μέθοδος αυτή δεν πετυχαίνει. Λεκέδες από πίσσα, ορυκτέλαιο και γράσσο, καθαρίζουν καλύτερα αν τους αλείψετε με λάδι ή βαλνιρό πριν μεταχειριστήτε το διαλυτικό υγρό.

Για λεκέδες σκουριάς σε άσπρο κτόχρωμα και λεπτά ύφασματα χρησιμοποιήτε αλάτι και λεμόνι. Αν όμως ο λεκές είναι παλιός, πει να μεταχειρισθήτε υδροχλωρικό όξύ (σπίρτο του άλατος) αραιωμένο με τετραπλάσιο νερό.

Με μίγμα λεμονιού και ζεστό γάλακτος καθαρίζουν πρόσφατους λεκέδες από μελάνι σε λεπτά ύφασματα. Απλώνετε το ύφασμα, ποτίζετε με ζεστό γάλα. Έπειτα σκεπάζετε επάνω του ένα λεμόνι. Αφήνετε να επιδράσουν τα υγρά. Κατόπιν ξεπλένετε με καθαρό νερό.

Αν όμως ο λεκές επιμένει, πει να μεταχειρισθήτε αραιό όξινο όξύ και κατόπιν να ξεπλένετε με άφθονο νερό.

ΟΤΙ ΣΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ PERMANANT ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΟΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ",

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ
Διά την εκτέλεσιν της Βαφής Ιδιαίτερα διαμερίσματα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Όδός Έλ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59 Α

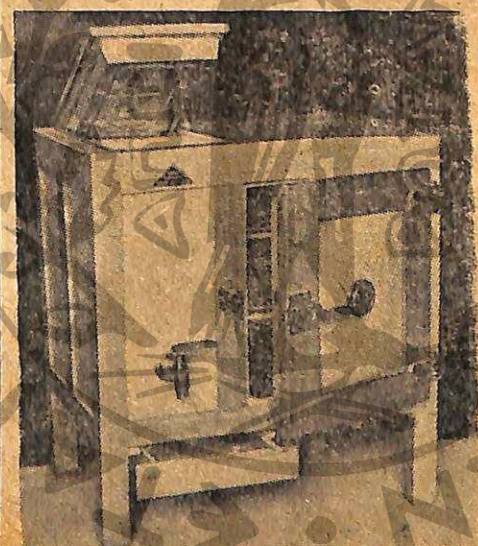
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ : 23.776

ΨΥΓΕΙΑ "ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ",

Κυρίες,
Πριν προβήτε εις την αγοράν του ψυγείου το οποίον κατέστη και απαραίτητον συμπλήρωμα για κάθε σπίτι, επισκεφθήτε το γνωστόν εις το είδος αυτό ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Όδός ΕΡΜΟΥ 104

Έργασία από πάσης απόψεως ή γυγυμένη

Οικονομία πάγου και διατήρησις της ψύξεως

Όλα τα είδη

Όλα τα μεγέδη

ΨΥΓΕΙΑ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Όδός ΕΡΜΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

